SERIE NOUĂ - 1305 ● ANUL LIX ● 7 IULIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 27 (3055)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro

Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

STĂPÂNII IMPERIILOR

Femina club

Lecţii de nutriţie

Oare există alimente care pot alunga foamea?

Dosarele frumuseţii

Părul, cu aspect senzual

Terapii complementare

Un leac biblic invincibil

«Cel care mută un munte începe întotdeauna prin a îndepărta pietrele mai mici.»

Confucius

Este lumea un joc video pe calculator?

În ultimii 20 de ani, era digitală încearcă să înlocuiască lumea fizică (analogă), iar internetul a intrat definitiv în lumea reală. Aproape că nu ne mai putem imagina cum ar arăta viaţa noastră fără această nouă realitate.

Viziunile s.f. referitoare la Univers există de vreo câteva decenii bune, printre cele mai năstrușnice fiind cea care afirmă că Universul nu este o lume reală, fizică, alcătuită din galaxii, stele şi planete, ci o imensă hologramă. Să nu uităm, holografia a fost o descoperire din anii 40 a fizicianului ungaro-britanic Dennis Gabor pentru care, în 1971, a şi primit premiul Nobel pentru fizică. În 1997, Juan Maldacena, fizician teoretician, o specialitate

Prima reconstrucţie holografică, 1948

care ignoră lumea fizică având ca singur sprijin calculele matematice, a propus ideea unui univers de „corzi vibratoare" care există în nouă dimensiuni (singurele dimensiuni ale lumii înconjurătoare fiind trei), plus una care este timpul, şi că acesta ar fi practic o imensă hologramă.

Maldacena a intrigat lumea fizicii cu ideea „corzilor" care n-a fost niciodată dovedită (nici nu avea cum să fie), dar nu cu multă vreme în urmă, după cum scria revista *Scientific American* în 2013, Yoshifumi Hyakutake de la Ibaraki University din Japonia împreună cu colegii săi au readus în atenţie teoria lui Maldacena pe care au şi confirmat-o în două studii consecutive. În unul din aceste studii, Hyakutake a simulat pe calculator energia dintr-o gaură neagră precum şi alte proprietăţi bazat pe predicţiile teoriei corzilor, iar în celălalt studiu, el şi colegii săi au calculat energia internă a unui cosmos fără gravitate. Cele două calcule s-au suprapus, de aici şi satisfacţia lui Leonard Susskind, şi el fizician teoretician, dar la Universitatea Stanford, unul dintre primii care au explorat teoria universului holografic şi unul dintre fondatorii teoriei „corzilor", care a calificat studiile echipei de cercetători japonezi drept „o confirmare matematică a ceva de ce noi eram siguri că trebuie să fie adevărat".

Deşi e o teorie care nu rupe gura târgului, ideea lumii virtuale (holografice?) are şi susţinători, unii neaşteptaţi. Din publicaţia *The Independent*, preluată de Agerpres, Elon Musk, boss-ul companiilor Tesla şi SpaceX, care este pe val pentru că încearcă un gen de rachete lansatoare re-

Elon Musk

utilizabile, este aproape sigur că trăim într-un Univers artificial, care chiar dacă nu e o hologramă ar fi, de fapt, o simulare pe calculator, cam la fel ca în filmul „Matrix". În cadrul unei conferinţe din 2016 pe tema noilor tehnologii virtuale, Elon Musk a dat frâu liber imaginaţiei, proprie mai degrabă unui scriitor de proză s.f., afirmând că există doar „o şansă la câteva miliarde" ca lumea noastră să nu fie inclusă într-o simulare pe calculator!

Donator de mari sume de bani pentru cercetări în domeniul Inteligenţei Artificiale (AI), Musk a mai subliniat că „speră ca predicţia sa să fie adevărată pentru că altfel ar însemna că lumea va avea un sfârşit". Ideea lui de „univers simulat", cam absconsă, pleacă de la observaţia evoluţiei tehnologice a ultimilor patru decenii: „Acum 40 de ani aveam doar Pong – două dreptunghiuri şi un punct". Musk se referă la *Pong*, primul videojoc al companiei Arcade lansat de Atari în 1972 şi care s-a bucurat de o popularitate sporită în anii 1970.

Utilizatorul mişca pe ecran o „rachetă de tenis" de forma unui dreptunghi pentru o

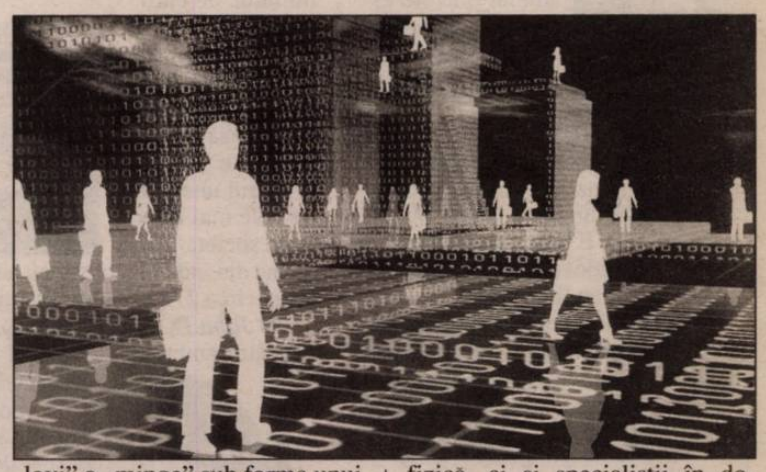

„lovi" o „minge" sub forma unui punct. Cele două dreptunghiuri şi punctul mişcător sunt considerate primele „personaje" ale jocurilor pe computer care azi, e drept, au ajuns la o complexitate greu de imaginat în urmă cu 40 de ani. „40 de ani mai târziu", spune Musk, „avem simulări 3D de calitate fotorealistă în care milioane de oameni se joacă simultan şi aceste simulări devin din ce în ce mai bune în fiecare an. Şi în curând vom avea realitate virtuală, vom avea realitate augmentată (...) Jocurile (pe calculator) vor deveni imposibil de deosebit de realitate".

Dar nu totul se rezumă la jocuri video pentru că ideea este de cea de progres tehnologic într-un domeniu care încearcă să copieze cât mai fidel realitatea, numai că numeric, digital, virtual. „În situaţia în care viteza progresului tehnologic în acest domeniu ar scădea de 1000 de ori, comparativ cu situaţia din prezent, şi tot ne-am îndrepta foarte repede, relativ la o viaţă de om, spre acest viitor". Iar cum acest viitor ne va aduce jocuri care vor fi imposibil de deosebit de realitate şi care vor putea fi jucate de oriunde te-ai afla, „s-ar putea ca şansele să ne aflăm în «realitatea de bază» să fie de ordinul a una la câteva miliarde", a mai adăugat Musk.

Observând un progres tehnologic real, aflat într-o expansiune logaritmică, nu numai scriitorii s.f. îşi pot imagina că lumea în care trăim este de fapt o hologramă sau o realitate virtuală şi nu fizică, ci şi specialiştii în domeniul AI îşi imaginează faptul că noi trăim de fapt într-un joc video pe computer fără să ne dăm seama. Ca metaforă este chiar interesantă ideea, numai că lumea există şi în afara unui joc video sau a unui calculator care practic e mort dacă este scos din priză! Dar îngrijorarea lui Elon Musk nu se opreşte la rolul jocurilor video realiste, ci la rolul dezvoltării tehnologice din domeniul AI pentru viitorul planetei noastre.

Sigur, Musk răspunde cu un evaziv „probabil" la întrebarea cu privire la posibila noastră existenţă într-un joc sau într-o simulare pe calculator, dar el este convins că o astfel de realitate ar

fi şi dezirabilă pentru că altfel, cum ar fi în cazul unei calamităţi planetare, „s-ar pune capăt civilizaţiei umane". În fine, să admitem că jocurile video sunt azi de o complexitate incredibilă în comparaţie cu acum aproape o jumătate de secol, mai ales la nivelul graficii computerizate, că evoluţia tehnologică e benefică pentru umanitate, dar să nu uităm că şi nivelul de violenţă al acestor jocuri, recunoscut atât de producători cât şi de analiştii fenomenului duce umanitatea într-un con de umbră la fel de periculos ca şi oprirea acestei dezvoltări fără precedent.

27

5 948427 000126

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Stăpânii imperiilor

Dacă un imperiu reprezintă o entitate atotstăpânitoare – în principiu, pe tărâm geopolitic şi economic, dar prin extensie asupra oricărui domeniu – şi imperiul însuşi are stăpânii sau stăpânul său. Iar una dintre principalele trăsături definitorii ale „liderului suprem" este averea. De-a lungul istoriei s-au remarcat astfel numeroase personalităţi care au adunat, în numele lor, bogăţii inimaginabil de mari. Vă prezentăm mai jos un clasament în acest sens, cu precizarea că averile respective au fost estimate în moneda europeană de astăzi. Şi, în plus, vă oferim un subiect de meditaţie: ce s-a întâmplat cu acele bogăţii după dispariţia posesorilor lor?

■ ***Gengis Khan,*** fondatorul Imperiului Mongol ar fi adunat o avere estimată la 62 miliarde de euro. Care, însă, îl plasează abia pe locul 10.

■ ***Bill Gates,*** întemeietorul „imperiului" Microsoft e doar al nouălea pe listă, deşi azi e considerat omul cel mai bogat din lume, cu cei 69 miliarde de euro. E vorba despre bani la vedere, căci adevăraţii lideri actuali în domeniu stau în umbră.

■ Pe locul 8 stă lordul ***Alan Rufus (Alan cel Roşu),*** nobil breton care a trăit în secolul al XI-lea şi a participat la cucerirea Normandiei. Averea sa a fost estimată la 103 miliarde de euro.

■ Industriaşul şi filantropul de origine scoţiană ***Andrew Carnegie*** provenea dintr-o familie săracă. A ajuns însă prin capacităţile sale proprietarul uneia dintre cele mai importante societăţi americane din industria oţelăriei, adunând astfel circa 272 miliarde de euro.

■ ***John D. Rockefeller,*** fiul unui vânzător ambulant, a devenit un om de afaceri imens de bogat – 300 miliarde de euro – graţie afacerilor cu petrol. Era american, nu arab...

■ ***Mansa Musa,*** pentru occidentali un nume aproape necunoscut, a fost regele imperiului din Mali între 1312 şi 1332. Averea sa a fost estimată la 310 miliarde de euro.

■ Al patrulea pe listă, cu voia dumneavoastră, este – surpriză! – tătucul popoarelor sovietice, ***I.V. Stalin*** (georgianul Djugaşvili, de fapt), care ţinea sub control tot ce mişca în imperiul roşu. Astfel a agonisit el nu mai puţin de 1.800 miliarde de euro!

■ ***Akbar I*** pare alt nume cvasinecunoscut pentru noi. A fost conducătorul dinastiei mongole din secolul al XVI-lea, iar imperiul său se spune că ar fi „cântărit" 25% din întreaga economie a lumii, la vremea respectivă. Averea sa – 3.500 miliarde de euro.

■ Împăratul ***Shen-Zhong*** al Chinei (secolul al XI-lea) ar fi adunat tot 3.500 miliarde de euro, numai că a luat-o înaintea vecinului său mongol, ceea ce îl clasează al doilea pe listă.

■ În fine liderul absolut al bogaţilor istoriei se poate să fie mai greu de bănuit: ***împăratul roman Augustus,*** care stăpânea aproape jumătate din economia mondială (în jurul anului 1 d.Ch.). El însuşi avea în jur de 4.400 miliarde de euro. Dacă ne-ar fi cucerit, oare de câte ori ar fi putut plăti datoriile actuale ale României?

Sută la sută ecologic

Multe etichete de produse alimentare ispitesc cumpărătorii cu deviza de mai sus, dar realitatea e cu totul alta, de obicei. Societatea californiană ReGen Villages, în asociere cu cabinetul de arhitectură danez Effekt, nu glumeşte însă cu această problemă; şi nu e vorba despre borcane cu zacuscă. Americanii au pornit de la premisa neagră, dar foarte realistă, că, dacă omenirea va continua să construiască în ritmul actual, planeta va claca în scurt timp.

Un sat 100% ecologic, care respectă în aceeaşi proporţie mediul – iată proiectul propus, ceea ce înseamnă, pentru început, realizarea unui cartier în care locuitorii vor beneficia de toate realizările în materie de tehnologii verzi, din întreaga lume. „Aşezarea" îşi va produce în totalitate necesarul de energie, va avea propria sa agricultură şi îşi va recicla în totalitate deşeurile. Oamenii vor creşte animalele lor, îşi vor cultiva legumele şi fructele necesare, îşi vor alimenta din surse interne maşinile... Punctul nevralgic fiind, şi în acest caz, procurarea energiei, aceasta va fi obţinută prin panouri solare, instalaţii eoliene, tehnologii geotermice şi biomasă.

Prima aplicare a fabuloasei inovaţii va apărea în 2017 la Almere, la 20 de minute de Amsterdam, dar intenţia autorilor este ca ea să fie pusă în practică, în primul rând, în zone sărace ale lumii, cum sunt India şi Africa Subsahariană.

Frustrat

Să vorbim corect!

Am scris de atâtea ori despre cuvintele din limba noastră care aproape şi-au pierdut sensul adoptându-l pe cel din engleză, încât ne-am plictisit, riscând să vă plictisim şi pe dumneavoastră. Cu orice risc însă, ne oprim astăzi atenţia asupra unuia care ne zgârie rău urechile. Da, rău de tot!

Este vorba de adjectivul (participiul) *„frustrat!"* (ponunţat chiar uneori *frustat),* folosit cu sensul de supărat după modelul englezesc „frustated" = supărat.

Cuvântul este intrat de multă vreme în limbă dar pe filieră franceză de la *„frustrer"*. Dicţionarele (mai vechi şi mai noi) îl defineau ca: „A lipsi pe cineva (în special statul sau o instituţie a lui) de un drept sau de un bun; a păgubi; ext. „a înşela".

Aşa l-am folosit decenii în şir, dar, în ultimul timp, la ce s-au gândit iubitorii de limbă engleză?!?

Toţi şi-au zis că franceza este o limbă demodată şi plictisitoare *(„boring"* – cum ar spune ei!) încât cel mai indicat ar fi să i se schimbe sensul ca pe malurile Tamisei sau ale Potomacului.

Aşa că replica *„Eşti frustrat!"* apare la tot pasul cu sensul dorit de ei, respectiv supărat rău de tot. Aşadar în concepţia lor poţi fi frustrat pentru că te-a trădat iubita, sau ai pierdut cheile casei sau, în sfârşit, pentru că ai o bătătură.

Cuvântul este astfel total inutil pentru că devine lipsit de sensul său principal şi mai ales pentru că are o mulţime de sinonime în limba română, folosirea lui nemaifiind necesară. *(I.S.)*

Starea de veghe

Bebeluşii pistolari

Recentele evenimente tragice petrecute în Statele Unite au readus în atenţia publicului – pentru a câta oară? – problematica extrem de spinoasă a armelor de foc (procurare, deţinere, utilizare) într-o lume în care violenţa a devenit un adevărat hobby pentru tot mai mulţi oameni.

Sigur că totul va rămâne din nou la nivel de dezbateri sterile: la mijloc sunt interese imense şi sume fabuloase (vorbim despre industria armamentului, cea mai profitabilă dintre toate), care fac ca viaţa omului să fie considerată efectiv o glumă. Din păcate, nu reprezintă nicidecum o glumă efectele „simplei" existenţe a acestor instrumente de ucis, fie ele deţinute şi pentru o eventuală autoapărare.

Ei da, poate nu aţi fi bănuit vreodată, dar în istoria noastră actuală există şi ucigaşi cu arme de foc care abia au învăţat să meargă în picioare. Presa americană a dezvăluit recent detalii terifiante ale unui fenomen scăpat de sub controlul raţiunii. S-a pornit de la un caz şocant. În Milwaukee, o femeie călătorea cu autoturismul împreună cu copilul ei de numai 2 ani, uitând de pistolul lăsat în spatele vehiculului, încărcat. Aşa se face că, în joacă, băieţelul a luat arma şi a descărcat-o în ceafa mamei sale, care a murit pe loc. Accidentul a scos la iveală un adevăr crunt: în primele luni ale acestui an, în SUA au avut loc 23 de asemenea incidente cu arme de foc, în care au fost implicaţi copii de maximum 3 ani! Au existat 5 victime, dintre care două au decedat.

Un jurnalist care a investigat subiectul a recenzat numai între 20 şi 29 aprilie 7 astfel de accidente. Pe 20 aprilie, în Indiana, un băieţel de 2 ani a murit jucându-se cu arma găsită în geanta mamei sale. O zi mai târziu, în Kansas, o fetiţă de numai 1 an s-a împuşcat cu arma tatălui său, care dormea. Conform statisticilor, statele cele mai afectate de acest fenomen sunt Georgia, Missouri şi Texas, din sudul ţării. Într-un fel, deloc surprinzător. În urmă cu câteva luni, parlamentarii texani chemaţi să decidă în privinţa deţinerii armelor de foc au preferat să facă lobby pentru acestea. De remarcat că, în medie, în fiecare an sunt împuşcaţi în SUA 30.288 de oameni, rata deţinerii armelor de foc la 315 milioane de locuitori fiind de 300 de milioane. Dar – nu-i aşa? – viaţa merge înainte. Depinde şi pentru cine.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dinca (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revista sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**

Algoritmul care prezice atacurile teroriste

Un algoritm cibernetic care poate identifica anumite modele în activitatea suporterilor Statului Islamic în social media ar putea oferi indicii preţioase legate de posibilitatea unor atentate teroriste. Savanţii au ajuns la concluzia că se pot remarca modele comportamentale distincte în interacţiunile dintre grupurile aflate pe reţelele de socializare, fapt ce i-ar putea ajuta chiar să prezică atacurile unor „lupi singuratici".

Se ştie că social media a fost un instrument cheie pentru organizaţii precum ISIS în recrutarea de suporteri şi coordonarea activităţilor teroriste. Folosind ecuaţii matematice din fizică şi chimie pentru a urmări comportamentul suporterilor ISIS, savanţii de la universitatea americană Maryland au descoperit că există reacţii tipice ale acestora, înaintea atacurilor din lumea reală.

Algoritmul produs de echipa condusă de dr. Neil Johnson permite identificarea grupărilor teroriste cheie, care discută detalii operaţionale precum finanţarea sau evitarea atacurilor americane cu drone. „Am putut vedea cum oamenii se cristalizează în jurul anumitor grupuri sociale, discutând şi distribuind informaţii în timp real", spune Johnson.

Folosind algoritmul său, autorităţile americane au reuşit să identifice aproape 200 de grupări pro-ISIS, acţionând în mediul virtual, majoritatea dintre ele coagulându-se cu puţin timp înaintea unor atacuri din lumea reală. Cercetătorii sunt de părere că poliţia şi serviciile de securitate ar putea folosi această abordare ştiinţifică pentru a-şi concentra atenţia doar asupra câtorva grupuri de fanatici ISIS şi pentru a le împiedica să acţioneze.

Osul inteligent pentru căţei

Adesea, posesorii de câini de companie se pomenesc confruntaţi cu sentimente de vinovăţie, dar şi cu îngrijorare, atunci când sunt nevoiţi să-şi lase singuri prietenii patrupezi. Pentru a atenua aceste senzaţii, compania americană PulsPet a inventat o jucărie electronică având forma unui os, ce poate asigura animalului favorit deconectarea necesară unei zile întregi.

Numit GoBone, acest dispozitiv autonom interactiv foloseşte algoritmi pentru a influenţa comportamentul animalului şi a-l face să se joace întruna, până la revenirea stăpânului. Dispozitivul ia în calcul vârsta, greutatea, rasa şi preferinţele în materie de joacă ale câinelui şi, în funcţie de toate acestea, alege un anumit program de divertisment.

Osul se poate mişca în jurul câinelui, în funcţie de vârsta acestuia: lent, dacă e un animal bătrân, foarte rapid, dacă patrupedul e pui sau foarte tânăr. Preţul de vânzare este de 149 de dolari, iar inventatorul GoBone, Santiago Gutierrez, lucrează în prezent la o versiune îmbunătăţită, ce poate fi controlată de stăpânul animalului de la distanţă, prin intermediul unei aplicaţii de smartphone.

Muzica schimbă gustul berii

Vi se pare, uneori, că berea e prea amară ori că vinul e prea dulce? De vină ar putea fi muzica pe care o ascultaţi. Savanţii au demonstrat că melodiile pot influenţa percepţia pe care o avem asupra mâncărurilor şi băuturilor, putând chiar altera tăria alcoolică a acestora din urmă. Studiul care a ajuns la aceste concluzii a fost efectuat în Belgia, de o echipă condusă de dr. Felipe Carvalho, de la Vrije Universiteit Brussel.

„Participanţii au catalogat berea ca fiind semnificativ mai dulce atunci când ascultau melodii lente, blues-uri, şi mult mai aspră şi amară când ascultau o muzică mai antrenantă", spune Carvalho. Studiul a sugerat că restaurantele pot alege chiar fondul sonor pentru a influenţa senzaţiile gustative ale clienţilor.

„Sunetele externe pot adăuga valoare şi plăcere experienţelor culinare, iar percepţia oamenilor asupra gustului amar sau dulce poate fi modulată prin folosirea cu preponderenţă a anumitor melodii". Experimentul a vizat folosirea a trei tipuri de bere, cu tărie între 4,5% şi 8% şi a demonstrat că, atunci când ascultau muzică rave, de pildă, la un volum foarte ridicat, participanţii la studiu erau înclinaţi să considere berea de 4,5% alcool ca fiind mult mai tare. Explicaţia pentru acest fenomen bizar ar fi dată, susţin oamenii de ştiinţă, de efectul numit „sinestezie" – un tip de stimulare duce la activarea involuntară a unui alt simţ, la nivelul creierului.

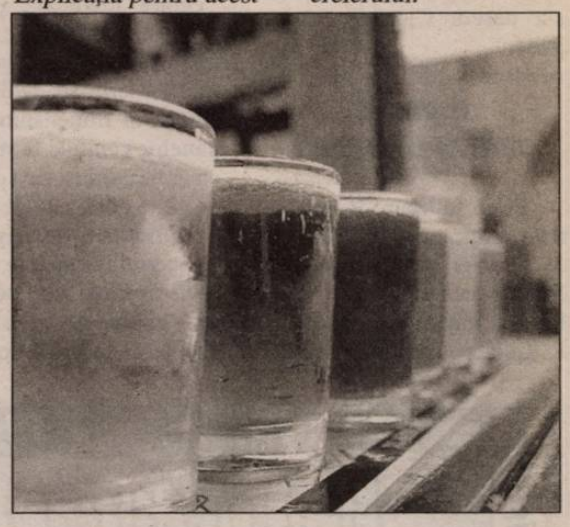

„Cuşma fermecată" high tech

Chiar dacă pare desprinsă din basmele cu „cuşme fermecate", ce-i făceau pe eroi nevăzuţi, casca high-tech pusă la punct de firma israeliană Elbit Systems este cât se poate de reală. Numită IronVision, casca oferă purtătorului o viziune completă, de 360 de grade, de înaltă rezoluţie, provenind de la datele colectate de surse digitale din interiorul şi exteriorul vehiculelor militare. Imaginile din jurul tancului sunt proiectate în culori pe vizorul căştii şi fidelitatea este suficient de ridicată pentru a detecta comandouri inamice care se târăsc la câţiva metri de tanc sau vehicule inamice aflate la sute de metri depărtare.

„Considerăm că IronVision va schimba felul în care forţele militare vor acţiona în teren, în acest mediu nou. Când soldaţii sunt apăraţi, nu e nevoie să abuzeze de puterea de foc, iar acest lucru are o importanţă deosebită în războiul urban, unde se impun cât mai puţine tiruri de armă, pentru evitarea victimelor colaterale", spune Boaz Cohen, directorul diviziei de sisteme terestre al Elbit.

Spre deosebire de sistemele actuale, care se bazează pe periscop pentru a oferi imagini din exteriorul tancurilor, senzorii şi software-ul folosite de IronVision generează o vedere realistă asupra lumii exterioare, ce elimină distorsiunile vizuale. În plus, sistemul are capacitatea de viziune pe timp de noapte şi dispune de tehnologia „head-tracker", care identifică potenţialele ameninţări şi ţinte şi le urmăreşte evoluţia.

Vreţi o cafea perfectă?

Congelaţi boabele înainte de a le măcina!

Potrivit unui studiu inedit, efectuat de Universitatea Bath din Marea Britanie, în colaborare cu lanţul de cafenele Colonna & Smalls, congelarea boabelor de cafea înainte de măcinare le-ar da acestora un gust mai bun. Explicaţia ar fi aceea că temperaturile scăzute produc particule mai fine şi mai uniforme în urma măcinării, ceea ce permite o extragere îmbunătăţită a aromelor din ele. Ca urmare, putem produce mai multă cafea din aceeaşi cantitate de boabe, fiindcă aroma va fi mai intensă şi putem obţine băutura gătind-o mult mai rapid.

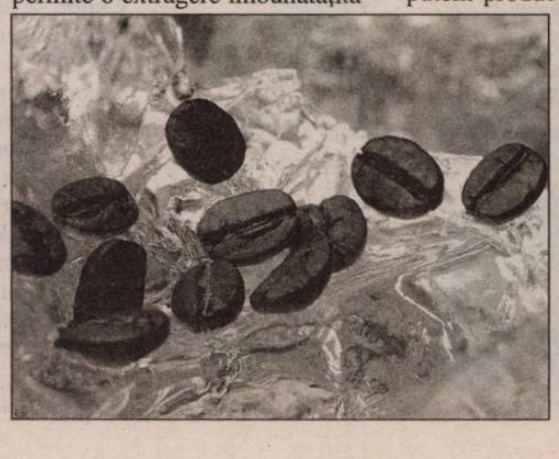

„Multă lume preferă să cumpere cafeaua gata măcinată şi apoi se plânge că gustul nu e ca pe vremuri. Voluntarii care au participat la studiul nostru au fost invitaţi să cumpere boabe de cafea şi să le prepare fie măcinându-le direct, fie introducându-le, timp de câteva ore, la congelator şi măcinându-le după aceea.

În toate cazurile, cafeaua măcinată din al doilea lot a fost percepută ca fiind mai gustoasă şi mai parfumată decât cafeaua obţinută din boabe măcinate direct", spune dr. Christopher Hendon de la Universitatea Bath.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Două prinţese Bonaparte

în secolul XX

Clotilde Bonaparte

Graţioase şi elegante, purtând distincţia specifică membrilor Casei dinastice a lui Napoleon Bonaparte, primul împărat al francezilor, prinţesele Marie Bonaparte (1882-1962) şi Marie Clotilde Bonaparte (1912-1996) s-au remarcat în destinele lor printr-o personalitate distinctă şi chiar prin unele excentricităţi care au făcut deliciul presei, la vremea lor.

Trebuie să precizăm de la bun început că aceste vlăstare cu „sânge albastru" provin din două linii paterne diferite. Faimosul „patriarh" al familiei Bonaparte, Carlo Buonaparte (numele la naştere), faimosul avocat şi reprezentant al Corsicii la Curtea lui Ludovic al XVI-lea, a avut mai mulţi fii, primul fiind Napoleon I. Pe linia parentală a celui de-al treilea fiu, Lucien, s-a născut Marie Bonaparte. Pe linia parentală a ultimului copil, Jérôme, s-a născut Clotilde Bonaparte.

Marie Bonaparte

A pozat pentru Brâncuşi

Prinţesa Marie Bonaparte era soţia prinţului George al Greciei şi Danemarcei. Strănepoată din partea fratelui mai mic al lui Napoleon I, Lucien, prinţesa Marie (1882-1962) făcea parte din ramura dinastică fără pretenţii la tronul Franţei. Şi asta pentru că între strămoşul său şi Napoleon I existaseră mari disensiuni politice. Căsătorită în 1907, ea naşte doi copii şi se părea că va duce o viaţă confortabilă, fără „bizareriі" care să ajungă la urechile indiscreţilor.

Numai că Marie începe să fie preocupată de o problemă sexuală personală, pe care a transformat-o într-o temă de cercetare medicală publică. Suferind de lipsa de „voluptate" (cum numea ea orgasmul), Marie se dedică unui studiu al dimensiunilor organelor genitale femeieşti şi chiar face o statistică pe un lot de peste două sute de femei.

Obsedată de frigiditate, ea concluzionează (într-o revistă medicală belgiană) că o anume geometrie genitală este propice obţinerii voluptăţii, iar alta este deficitară. Atât de mult era obsedată de rezultatele sale ştiinţifice, încât a dorit să verifice pe propria „piele" teoria, astfel că medicul Josef Alban i-a făcut o modificare genitală.

Marie l-a cunoscut şi apreciat şi pe marele nostru sculptor Constantin Brâncuşi. Prinţesa chiar i-a pozat la Paris, în anul 1919. A fost bună prietenă şi cu Sigmund Freud Ea a plătit răscumpărarea cerută de regimul nazist, când familia Freud a emigrat în Anglia, şi a salvat corespondenţa savantului cu dr. W. Fliess.

Prezentă şi la încoronarea reginei Elisabeta a II-a a Marii Britanii (1953), Marie a discutat acolo pe teme sexuale cu... François Mitterrand, viitorul preşedinte al Franţei. În ultimii ani de viaţă, prinţesa s-a preocupat de promovarea psihanalizei în Franţa.

Mamă eroină

Prinţesa Marie Clotilde Bonaparte s-a născut la Bruxelles, mama ei fiind prinţesa Clémentine de Belgia. A fost măritată o singură dată, cu contele Serge de Witt. Ea s-a remarcat prin faptul că a adus pe lume nu mai puţin de zece copii, între 1939 şi 1953, lucru foarte rar la feţele nobiliare. Ultima născută este Anne de Witt (n. 1953), care trăieşte în Franţa şi are doi fii.

Fotodocument

Stalin arestat

O fotografie antologică a poliţiei din Sankt Petersburg, din anul 1911, îl imortalizează pe Iosif Visarionovici Stalin în calitate de arestat. Viitorul mare lider de la Moscova avea atunci 33 de ani şi era un cunoscut susţinător al Partidului Social-Democrat al Muncitorilor, de orientare marxistă. Stalin participa şi la acţiuni de „strângere de fonduri" prin mijloace ilegale.

Spioni cu două umbre

De-a lungul secolului XX, în perioada războaielor mondiale şi în ultratensionata epocă a „Războiului rece", mulţi spioni ai ţărilor comuniste au ales să treacă de partea Occidentului, atraşi de prosperitate şi libertate. Dar a existat şi un număr de agenţi occidentali care au trecut de partea inamicului din idealism, din indigenare politică, din cauza unor legături sentimentale sau pur şi simplu de dragul aventurii.

Trădare şi moarte suspectă

Edward Lee Howard (1951-2002) a reprezentat un caz special de-a dreptul uluitor pentru istoria contrainformaţiilor din SUA. Howard a fost agent al Central Intelligence Agency (CIA, organizaţie pentru acţiuni externe) care a ales să treacă de partea Uniunii Sovietice. După ce a reuşit să devină membru al USAID (agenţie pentru asistenţă administrativă externă), Howard a fost recrutat agent al CIA în 1980. S-a căsătorit cu Mary, agentă de contrainformaţii. Comportamentul său a început să fie „controversat" în anul 1984, când au debutat legăturile „misterioase" cu oameni ai ambasadei URSS din Washington. Şi viaţa particulară a lui Howard lăsa de dorit, din pricina drogurilor.

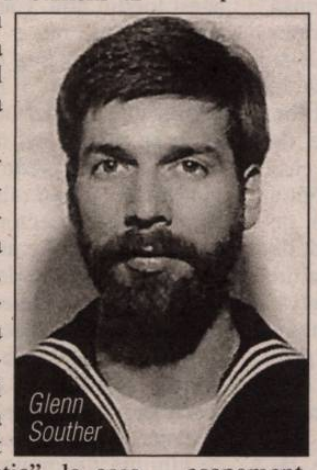
Glenn Souther

O dată cu trecerea agentului sovietic Iuri Iurcenko de partea americanilor, a apărut o listă a genţilor dubli ai CIA. Printre ei se afla şi Howard. Numai că acesta a aflat şi a reuşit, în travesti, să ajungă la Helsinki şi apoi la Moscova. S-a aflat ulterior că a murit într-un „accident domestic", la casa lui de vacanţă din Rusia, la 51 de ani.

Un alt caz incredibil, petrecut în perioada „Războiului rece", a fost cel

Martin şi Mitchell

intitulat de presă ***„Trădarea lui Martin şi Mitchell".*** Culmea, şi ei lucrau pentru guvernul SUA, în calitate de criptologişti la National Security Agency (NSA). Într-o perioadă de mare criză a relaţiilor americano-sovietice (1963), un studiu al NSA arăta că Martin şi Mitchell au adus prejudicii uriaşe pentru SUA. Astfel, în 1957, William H. Martin (1931-1987) şi Bernon Mitchell (1929-2001) au fost cooptaţi în NSA, după un stagiu la contrainformaţiile din Flota SUA din Japonia. Contrariaţi de unele acţiuni ale NSA, ei au decis să plece în Cuba, fără să-şi anunţe superiorii, şi de acolo au ajuns, în 1960, în URSS. Culmea, în acelaşi an au apărut la o conferinţă de presă la Moscova, declarând că au cerut azil politic în URSS. Această dublă trădare a celor doi americani a declanşat largi dezbateri la nivele înalte în SUA. Într-un studiu al Pentagonului, cei doi sunt declaraţi „homosexuali".

Cazul lui ***Glenn Michael Souther*** (1957-1989) a fost unul la fel de surprinzător şi cu un epilog dramatic. El a devenit specialist în interpretarea imaginilor de pe sateliţi, dar în acelaşi timp a studiat limba rusă. Şi chiar soţia sa l-a trădat, după ce Souther a fost cooptat de un ofiţer KGB, în anii 1980. După ce a ajuns la Moscova, el a apărut într-un program tv în care a criticat politica nucleară americană şi apoi a apreciat opera lui Vladimir Maiakovski... La 32 de ani, el a fost găsit asfixiat cu gaze de eşapament, în propriul garaj din Moscova. A primit elogiu public din partea KGB şi a fost înmormântat la Moscova.

Astăzi în istorie

7 iulie 1456

Rejudecarea Ioanei D'arc

Un eveniment de uriaşă importanţă istorică şi juridică, rejudecarea procesului Ioanei D'arc, a fost finalizat la 7 iulie 1456. Ioana D'arc a fost declarată „inocentă în postumitate". Cea numită cu enormă simpatie „Fecioara din Orléans" fusese judecată sub acuzaţia de „erezie" şi arsă pe rug la 30 mai 1431, pe când avea aproximativ 19 ani. Ea a fost canonizată în 1920.

Ioana D'arc s-a născut în 1412, la Domrémy, Bourgogne (astăzi Provincia Lorraine), într-o familie de ţărani. Părinţii ei au fost Jacques D'arc şi Isabelle Romée. Viaţa ei s-a desfăşurat în perioada Războiului de o Sută de Ani. Primind o educaţie strict religioasă, Fecioara din Orléans a conştientizat situaţia dificilă prin care trecea ţara sa. Probabil, nu există nici o certitudine, că acesta este motivul pentru care ea s-a decis încă din adolescenţă să lupte în cadrul armatei franceze (conduse de regele Charles al VII-lea) pentru eliminarea dominaţiei englezilor.

Cronicile care susţin biografia Fecioarei din Orléans arată că aceasta avea aproximativ 13 ani atunci când a avut prima viziune mistică. Ea ar fi primit „sfaturi" de la arhanghelul Mihail şi Sf. Ecaterina de Alexandria pentru a lupta alături de Charles al VII-lea.

La 23 mai 1430, Ioana D'arc a fost capturată de o fracţiune trădătoare a francezilor şi predată armatei engleze. Aceştia au ales să fie judecată de o instanţă religioasă franceză pro-engleză.

Principalul ei acuzator şi judecător a fost episcopul Pierre Cauchon, care nu i-a respectat drepturile elementare de apărare (neţinând seama că acuzata era analfabetă). El a ordonat ca arderea ei să fie totală, pentru ca mulţimea să nu poată obţine nici un fel de relicvă.

În 1452, la insistenţele mamei sale şi ale inchizitorului-general Jean Bréhal, papa Calixtus al III-lea a autorizat rejudecarea cazului. După analizarea tuturor documentelor de la procesul din 1431 şi audierea celor care au cunoscut-o, la 7 iulie 1456 Ioana D'arc a fost declarată inocentă şi martiră.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

SETI nu se lasă, dar extratereştrii tac

Pentru a străbate distanţele din Cosmos, chiar şi lumina are nevoie de mii de ani. Deci – s-a spus – eventualele contacte nu s-ar putea realiza decât prin unde radio. În acest sens, într-un faimos articol, publicat în 1959, Giuseppe Cocconi şi Philip Morrison au sugerat să căutăm extratereştrii cu ajutorul radiotelescoapelor.

Proiectele au început în 1960, dând naştere programului SETI *(Search for ExtraTerrestrial Intelligence),* care continuă, fără rezultate, şi în zilele noastre, ca o căutare a unui ac în milioane de care cu fân, mereu mai detaliat şi cu mijloace mereu mai sofisticate. Recent, o donaţie generoasă a permis relansarea acestor cercetări.

E drept, în toţi aceşti ani au fost detectate, ocazional, explozii scurte, nerepetate, de semnale radio, venind din spaţiu, fără vreo noimă. Cel mai spectaculos moment a fost pe 15 august 1977, când la un observator de lângă Columbus (Ohio) s-a recepţionat, dintr-o zonă din apropierea roiului M55 din constelaţia Săgetătorului, timp de 72 de secunde, un semnal de 30 de ori mai puternic decât zgomotul de fond înconjurător, pe o bandă de frecvenţă mai îngustă decât a oricărui emiţător pământean. Semnalul s-a activat şi s-a oprit de câteva ori, dispărând apoi pentru totdeauna. Înregistrarea a fost botezată „semnalul Wow!".

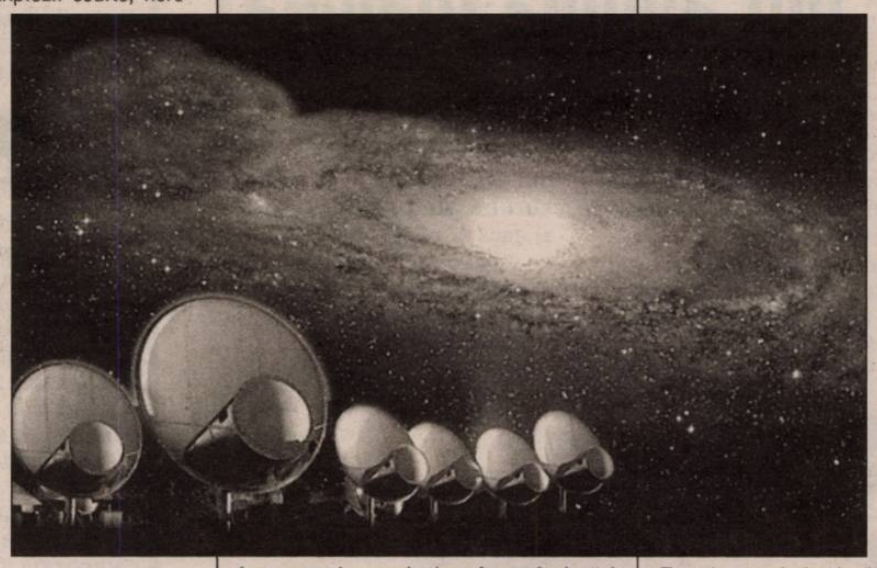

Faimosul semnal „Wow"!

Profesorul Antonio Paris, de la *St. Petersburg College* din Florida, a anunţat recent că încearcă să investigheze originea semnalului. Profesorul fusese anterior analist pentru Departamentul Apărării al SUA, şi speră să-şi folosească tehnicile de investigare însuşite în acest scop. El a declarat pentru publicaţia *The Guardian:* „am abordat semnalul «Wow!» de parcă m-aş întoarce la locul unei crime... Fiind un caz la rece, m-am dus la diferite baze de date (astronomice) pentru a găsi vinovaţii sau suspecţii, care au fost la locul crimei, la momentul respectiv".

Paris crede că semnalul – în loc să fie o încercare de contact a unei civilizaţii extraterestre – vine de la două comete, recent descoperite, care au fost foarte aproape de presupusul loc de origine al semnalului atunci când acesta a fost recepţionat. Conform teoriei sale, responsabili pentru ciudatul semnal ar fi norii gigantici de hidrogen, care înconjoară aceste comete. Este o explicaţie plauzibilă, mai ales că hidrogenul emite în mod natural pe frecvenţa radio de 1420 MHz, aceeaşi frecvenţă ca cea a semnalului „Wow!". Cele două comete vor trece printr-o poziţie propice, în viitorul apropiat, iar Paris vrea să le monitorizeze, pentru a vedea dacă semnalul se va produce din nou. Una dintre comete va trece prin zona ţintă în ianuarie 2017, în timp ce cealaltă va sosi un an mai târziu; prin urmare, nu trebuie să aşteptăm foarte mult timp pentru a vedea dacă nu cumva semnalul „Wow!" este de fapt o simplă anomalie cosmică, şi nu o transmisie deliberată.

În Cosmos trebuie să existe şi alte inteligenţe decât cele de pe Pământ. Această concluzie rezultă, statistic, din imensitatea Universului, ca şi din omniprezenţa vieţii şi a legilor pe baza cărora ea evoluează. Faptul că proiectele SETI nu au găsit nimic, în aproape şaizeci de ani de căutări, ar putea fi un argument solid că premisele de la care au plecat (de pildă, că toate civilizaţiile cosmice comunică, la nesfârşit, prin semnale radio) ar putea fi eronate.

Un exemplu sunt declaraţiile făcute de Stephen Hawking. Astrofizicianul consideră că, dacă extratereştrii există, noi facem un joc periculos, încercând să-i contactăm. El comenta că „Dacă extratereştrii ne-ar vizita, rezultatul ar putea fi similar cu cu cel de după debarcarea lui Columb în America, ceva ce nu a ieşit bine pentru nativii americani".

Astronomul Jill Tarter, co-fondator al Institutului SETI şi care a deţinut acolo importante funcţii de conducere, are o părere asemănătoare, deşi ceva mai nuanţată. Ea a declarat publicaţiei on-line *TechCrunch* că, dacă extratereştrii ar vizita planeta noastră, ei s-ar putea să preia controlul, datorită faptului că utilizează tehnologii superioare. „Din acel moment, ei vor fi cei care stabilesc regulile". Totuşi – a explicat ea – este foarte posibil ca o civilizaţie să nu fie în stare să dezvolte tehnologii sofisticate, cum ar fi capacitatea de a călători pe distanţe lungi în spaţiu, decât în cazul în care a învăţat să se comporte într-un mod paşnic. „Ideea unei civilizaţii care a reuşit să supravieţuiască cu mult mai mult decât noi -...şi care, posedând o asemenea tehnologie, rămâne în acelaşi timp agresivă, nu are sens pentru mine". Aceasta sugerează că extratereştrii ar putea fi relativ prietenoşi şi cooperanţi – o veste bună pentru oameni, în cazul în care Pământul ar fi invadat – a adăugat ea.

Comentând faptul că, la ora actuală, SETI caută, fără succes, semne ale unor extratereştrii baleind undele radio şi semnalele optice venite din Univers, Dr. Tarter a recunoscut că: „Poate că nu am inventat încă modul corect de a face acest lucru". Aşa cum scria Sarah Griffiths pentru *Daily Mail,* pe 5 februarie 2016, şi Dr. Nathalie Cabrol, care conduce vânătoarea după viaţa extraterestră la Institutul SETI din California, a declarat pentru *MailOnline* că poate există civilizaţii extraterestre avansate care încearcă să contacteze Pământul, dar noi nu putem detecta semnalele lor.

Astronautul John Grünsfeld a declarat anul trecut, la Conferinţa ştiinţifică de Astrobiologie de la Chicago că, dacă există o viaţă inteligentă, ea ştie deja că suntem aici. O civilizaţie extraterestră avansată poate detecta de departe existenţa oamenilor, urmărind modificările pe care le-am făcut în mediul pământean. „Ne-am pus în atmosferă nişte semnături pe care cineva, cu un telescop mai mare, le-ar putea garantat detecta de la o depărtare de 20 de ani lumină", a declarat el. Cercetătorul şef al NASA, Ellen Stofan, este de acord cu aceasta. Ea a declarat, recent, că vom putea găsi dovezi ale vieţii extraterestre în 20 până la 30 de ani.

Au fost, dar nu i-am văzut!

Un alt grup de experţi, astrobiologi de la Universitatea Naţională din Australia, consideră că nu am fost vizitaţi de extratereştri şi nici nu i-am detectat, deoarece toate vechile focare de viaţă au dispărut între timp. Ei spun că civilizaţiile de pe alte planete, chiar dacă au reuşit să treacă de toate obstacolele, ar avea probabil o durată scurtă şi ar muri repede. Ei mai cred că, deşi multe planete sunt potenţial locuibile şi colcăiau odinioară de viaţă microbiană, puteau deveni sterpe şi inospitaliere, după încălziri sau răciri ale suprafeţei, scăpate de sub control. Totuşi, nu trebuie pierdut din vedere că şi viaţa poate juca un rol în controlul climatului unei planete, făcând-o mai locuibilă. În plus, viaţa ar putea să apară de mai multe ori pe o planetă, dar ea va fi condamnată la dispariţie dacă nu evoluează suficient de rapid pentru a reduce gazele cu efect de seră, menţinând astfel o temperatură stabilă la suprafaţă.

Astrobiologul australian Dr. Aditya Chopra afirmă: „Universul este, probabil, plin de planete locuibile, prin urmare mulţi oameni de ştiinţă cred că ar trebui să fie plin şi cu extratereştrii. Dar viaţa timpurie este fragilă, aşa că noi credem că rareori evoluează suficient de repede pentru a supravieţui. Cele mai multe medii planetare timpurii sunt instabile. Viaţa joacă un rol-cheie în modificarea şi reglarea mediului său, pentru a-şi asigura supravieţuirea". Studiul său, publicat in revista *Astrobiology,* susţine că viaţa în Univers poate să depindă de ceva ceea ce autorii numesc „strangulare Gaiană". Pământul oferă un exemplu clasic în acest sens. Aici organisme timpurii au început reglarea cantitatii de dioxid de carbon în atmosferă şi, în cele din urmă, au produs suficient de mult oxigen pentru ca să apară alte organisme noi. Dar Pământul ar fi o rară excepţie; se pare că această „strangulare" a dus la dispariţia aproape universală a vieţii pe alte planete.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Visul doamnei Carmi

Un plan pentru viitorul apropiat absolut firesc pentru nişte oameni trecuţi de prima tinereţe şi care se gândesc la asigurarea liniştii anilor de senectute, care nu ştii niciodată când va ajunge la capăt. Şi totuşi, deşi gustul de a trăi fapte insolite, care se presupune că ar fi specific curiozităţii şi cutezanţei tinerilor, nu îi stăpânise în deceniile trecute, de data aceasta a transformat ceva banal în experienţa vieţii lor.

Ruine pentru ultimii ani de viaţă

Totul s-a petrecut în 1952 în satul Hermé din arondismentul francez Provins, iar protagoniştii au fost domnul şi doamna Carmi, un cuplu în jur de 50 de ani. Soţii se plimbau aşadar în zona sus-amintită, manifestând un interes aparte pentru locurile vizitate, şi asta deloc întâmplător. Ei căutau ceva comun şi „nepretenţios": pur şi simplu o căsuţă de ţară, gata să adăpostească sub acoperişul ei un bătrân şi o bătrână aflaţi în ultimii lor ani de viaţă, unde aceştia să-i poată primi din când în când pe cei patru copii aflaţi la casele lor şi pe nepoţi. În total, dacă s-ar fi adunat cu toţii în acelaşi timp, ar fi fost 20!

Domnul Carmi era ofiţer în Marina naţională şi se potrivea de minune cu soţia sa, o femeie delicată, cultă şi dedicată destul de mult credinţei. Un amănunt care, în mod cert, contribuise considerabil la dăruirea ei cu multă bucurie pentru soţul mult-iubit şi pentru urmaşii lor. Privind lucrurile ca pe o normalitate râvnită de oricine, dar şi cu invidie, am putea spune că soţii Carmi erau un cuplu fără istorie şi lipsit de trăiri ieşite din comun. Însă numai până atunci, fiindcă foarte curând lucrurile aveau să se schimbe în mod spectaculos.

Pentru moment, cei doi se plimbau prin satul Hermé. Deodată, dna Carmi a zărit nişte ruine în vecinătatea unui castel de apă: o îngrămădire de ziduri surpate, în mijlocul unui teren neîngrijit. A şovăit câteva clipe, apoi i le-a arătat soţului său. Oare – se întreba ea – nu era acela un loc liniştit, puţin sălbatic, numai potrivit pentru odihnă şi meditaţie? De ce nu ar cumpăra clădirea ruinată şi terenul din jur, pe care apoi să ridice o casă pe placul lor? Domnul Carmi s-a declarat pe loc de acord şi nu pur şi simplu pentru a-i face pe plac soţiei sale, ci fiindcă şi lui îi plăcea locul, chiar dacă nu se arăta la fel de entuziasmat ca doamna Carmi. Astfel se face că în scurt timp ei au devenit proprietarii ruinelor, pe locul cărora şi-au construit casa zilelor lor de pe urmă.

În memoria unui cult dispărut

Totul s-a petrecut conform planurilor, până în ziua în care soţii Carmi au decis să-i dea un nume casei lor. Fiecare a propus una-două versiuni, dar de fiecare dată femeia s-a declarat nemulţumită pe deplin. Ceva (sau „cineva") parcă îi tot sugera că alegerea respectivă nu era deloc o problemă secundară şi că trebuia să se gândească amândoi foarte bine înainte să ia decizia finală, fără grabă. Apoi, într-o noapte, doamna Carmi a avut un vis straniu, pe care l-a relatat ulterior în scris...

„Era pentru prima dată când o visam pe soacra mea după ce murise. Totuşi, cum fusesem foarte apropiată de ea, nu am avut nicio teamă sau alt fel de emoţii. Mi-a apărut exact aşa cum fusese în ultimele luni ale vieţii sale şi am stat de vorbă cu ea la fel ca înainte. Mi-a spus că trebuia să ne numim casa Masenia*, fiindcă fusese chiar o masenie secole de-a rândul. Sau, mi-a mai sugerat ea, am putea să-i spunem «Casa cu granguri», pentru că aceste păsări trăiseră printre ruine de când fusese părăsită. Şi a adăugat să nu uităm să plantăm la intrare un trandafir roşu şi unul alb, fiindcă întotdeauna aceştia împodobiseră pragurile maseniilor, ca semn al datoriei şi al sacrificiului."

* Termenul francez ***„massenie"*** este intraductibil exact în română, el putând fi înţeles ca *grup, lojă, casă* – un loc neconsacrat în care poate fi practicat un cult. Loja este, pentru adepţi, calea care îi va conduce spre iluminarea interioară. Masenia ar fi deci o sinteză de gândiri pe care le regăsim la rosacrucieni, francmasoni şi cabalişti, iar simbolul său este scarabeul, care semnifică renaşterea.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Este momentul din an când fructele de sezon consumate zilnic vă satisfac papilele gustative cu aromele lor, dar vă consolidează şi sănătatea.

◆ *Căpşunele* întăresc imunitatea şi ajută la menţinerea tinereţii şi frumuseţii tenului. Acidul elagic din aceste fructe previne distrugerea colagenului şi inflamarea cutanată combătând apariţia ridurilor.

De asemenea, 100 g căpşuni asigură 160% din doza de vitamină C, esenţială pentru repararea ţesuturilor şi lupta împotriva infecţiilor.

◆ Cu un conţinut mare de potasiu, furnizând 230 mg la 100 g, *cireşele* reglează echilibrul acido-bazic şi pe cel hidric, prin eliminarea excesului de apă din organism, a acidului uric şi a altor toxine. Protejează sănătatea inimii şi pe cea a

De sezon

articulaţiilor, scăzând cu 35% riscul crizelor de gută.

◆ *Vişinele* sunt bogate în substanţe bioactive care ţin la distanţă multe afecţiuni şi chiar ameliorează calitatea somnului.

◆ *Caisele* sunt o sursă importantă de betacaroten, antioxidant valoros pentru sănătatea ochilor şi a pielii.

◆ *Piersicile şi nectarinele,* conţin peste 80% apă, dar şi numeroase vitamine şi minerale, care, consumate pe caniculă revitalizează instantaneu organismul.

◆ Apa organică pe care o conţine *pepenele verde* împreună cu substanţele cu efect diuretic şi antiinflamator reprezintă un remediu excelent în caz de afecţiuni renale.

Dr. VALERIU MANTA

Culorile verii

Din bagajul dumneavoastră pentru vacanţa petrecută la mare nu ar trebui să lipsească o tunică în culori solare, uni sau cu model floral; flori mici pe un fond atrăgător, luminos, portocaliu.

La fel, rochiile uni din mătase, care vor contrasta cu bronzul pe care îl veţi dobândi. Sau, rochiile din satin cu imprimeu floral. Şi fustele, din bumbac, în dungi orizontale, preferabil portocalii şi roşii sunt de actualitate. De altfel, portocaliul şi roşul sunt culorile emblematice ale verii.

Lecţii de nutriţie

Oare există alimente care pot alunga foamea?

Altfel spus, foamea ar putea fi păcălită? Răspunsul este afirmativ iar dr. nutriţionist Cristian Panaite ne dezvăluie unele secrete pentru a obţine senzaţia de saţietate.

Pentru vegetarieni boabele ţin loc de carne. Sunt pline de proteine, minerale, fibre şi nu numai. Se pare că beneficiile leguminoaselor nu se reduc la conţinutul lor nutriţional, ci se adaugă un efect foarte special, datorat fibrelor şi indicelui glicemic foarte scăzut.

Ştim de 35 de ani că dacă consumăm fasole, mazăre sau linte nu ne ducem nici măcar la 50% din nivelul de zahăr din sânge (glicemia) obţinut cu aceeaşi cantitate de carbohidraţi sub formă de pâine, paste sau cartofi.

Aşadar, când vreţi să mâncaţi unele alimente cu index glicemic mare precum orezul alb sau cartofii, combinaţi cu leguminoase. Cu cât mai multe, cu atât mai bine, se digeră mai lent, inducând saţietatea. Mai mult, substituirea unei porţii de orez alb pe zi cu o porţie de leguminoase a fost asociată cu un risc cu 35% mai mic de sindrom metabolic sau pre-diabet.

De ce au leguminoasele un indice glicemic atât de scăzut? În principal, datorită fibrelor care fac abssorbţia lor să fie lentă, dar următorul studiu a demonstrat ceva în plus.

Pâinea la micul dejun consumată de ambele grupuri din studiu a ridicat mult glicemia şi insulina, dar aceeaşi cantitate de

carbohidraţi din linte dată unui singur grup a atenuat semnificativ nivelul. La prânz, ambele grupuri au primit aceeaşi mâncare, cu pâine. Însă cei ce serviseră linte patru ore mai devreme au avut o reacţie glicemică mult mai mică la pâine.

În acel moment, cercetătorii l-au numit „efectul lintei", însă năutul a funcţionat la fel de bine, aşa că l-au numit „efectul de la masa următoare". Adică un control glicemic mai bun chiar şi la micul dejun cu pâine de a doua zi dacă ai servit linte la cină.

Misterul s-a rezolvat câţiva ani mai târziu. Dacă la cină dăm leguminoase... bacteriile noastre bune din stomac, a doua zi „se comportă" mai bine adică digeră mai eficient pentru că „le-a plăcut" cina. Recomandarea care derivă este simplă: consumaţi cel puţin o porţie de leguminoase pe zi, pentru că efectele lor secundare depăşesc orice aşteptări. Când mâncaţi fasole, linte sau năut, la masa următoare digestia se face şi mai eficient, pentru că bacteriile bune din stomac „iubesc" leguminoasele.

Aşa că mâncaţi la micul dejun 2 linguri de hummus împreună cu un ardei gras. Pentru o digestie mai bună şi o glicemie controlată.

Gastronomice

Budincă din pâine şi caşcaval

O pâine feliată, caşcaval, 1 cubuleţ unt, 150 g ciuperci, 4 ouă, 400 g smântână, 2 legături usturoi verde, sare, piper.

Se unge o tavă de teflon cu unt, apoi se aşază un rând de felii de franzelă, peste care se pun felii de caşcaval şi ciuperci tocate mărunt. Peste ciuperci se adăugă alt rând de felii de franzelă, apoi se bat ouăle cu smântâna, usturoiul tocat mărunt, se potriveşte de sare şi piper. Se amestecă totul bine şi se toarnă peste franzelă, după care se dă la cuptor timp de 20 de minute.

Sos de roşii aperitiv

8 roşii potrivite, o ceapă, o legătură pătrunjel verde, 1 ardei iute.

Se aleg roşii mari şi bine coapte, se spală, se aşază într-o tavă şi se coc. Când a scăzut apa lăsată de roşii, atunci înseamnă că sunt gata; se curăţă pielita, se pun într-un bol şi se bat bine cu lingura de lemn. Se pune puţin ulei, ceapa tocată mărunt, pătrunjelul tocat şi, după gust, ardei iute.

Plăcintă cu carne şi sos de muştar

O foaie de plăcintă, 2 cepe, 200 g carne de vită, 200 g carne de porc, sare, piper, 2 ouă, 3 cartofi, 150 ml lapte dulce, 3 căţei de usturoi.

Sos: 2 linguri de muştar, 2 linguri de miere de albine, o lingură de ulei de măsline, o lingură de verdeaţă tocată şi 100 ml de vin alb.

Foaia de plăcintă se aşază într-o tavă tapetată cu unt şi făină, peste care se pune compoziţia făcută din ceapa tocată fin, pusă la călit în puţin ulei, apoi se adaugă carnea de vită, carnea de porc, sare, piper, ouăle şi piureul de cartofi. Piureul se face din cartofii fierţi, care se pasează bine şi se amestecă bine cu sare, laptele dulce şi căţeii de usturoi tocaţi fin. Compoziţia se învelesţe bine cu aluat şi se dă tava la cuptor timp de 40-45 minute. După ce s-a copt, se serveşte cu sos de muştar. Sosul se prepară din muştar, miere de albine, ulei de măsline, verdeaţa tocată şi vinul alb amestecate bine.

Lichior de zmeură

300 g zmeură, 400 ml de alcool, 300 g zahăr, 300 ml apă.

Zmeura se pune într-o sticlă, se toarnă deasupra alcoolul amestecat cu un sirop fiert, făcut din zahăr şi apă, apoi se capsează sticla şi se lasă la macerat timp de 3 săptămâni. Băutura se serveşte cu tot cu fructe. Aceiaşi reţetă se poate folosi şi pentru alte fructe: fragi, mure, căpşuni.

Pagina realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Părul, cu aspect senzual

Tunsoarea pe fir drept continuă să fie adoptată de multe femei. Nu foarte sofisticată, tunsoarea aceasta presupune lungimea părului la nivelul bărbiei. Dacă vă avantajează, puteţi opta şi pentru un breton lung. „Plin de maturitate, proaspăt, aparent necoafat, părul capătă un aspect senzual" spune Delphine Courteille, hair-stilist.

Dacă ne întrebăm ce coafuri se poartă, trebuie spus că s-a revenit la coafuri cu volum şi lungimi ale părului mai puţin exagerate, mizându-se pe lookuri cât mai naturale. Şi încă un amănunt: indiferent de vârstă, femeile pot opta pentru păr scurt. Mai trebuie spus că tunsoarea pe fir drept este mai puţin potrivită persoanelor cu figuri mai rotunjoare. În aceste situaţii o şuviţă mai lungă salvează imaginea.

Cel mai bine este însă să mergeţi pe mâna hair-stilistului care va aprecia dacă morfologia feţei dumneavoastră este potrivită cu această frizură. În caz contrar oricât de mult v-ar plăcea tunsoarea, dacă vă dezavantajează, nu trebuie să o adoptaţi în mod automat.

Insulele oamenilor „plutitori”

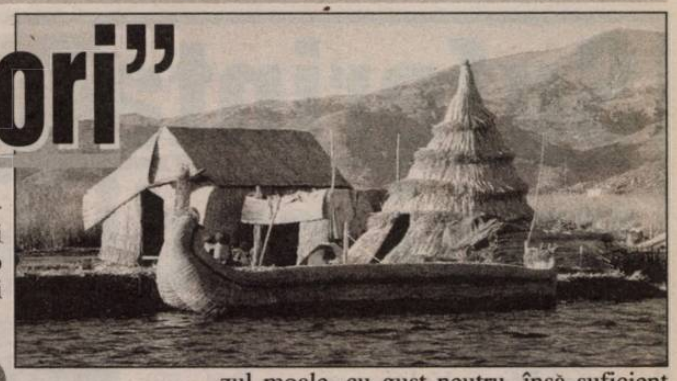

Dintotdeauna, oamenii de pe tot cuprinsul globului s-au adaptat la condiţiile de viaţă oferite de natură în mijlocul căreia au văzut lumina zilei şi au făcut faţă, uneori cu mari sacrificii asumate conştient, adversităţilor mediului, dar şi violenţelor unor semeni ce le râvneau pământurile şi bunurile.

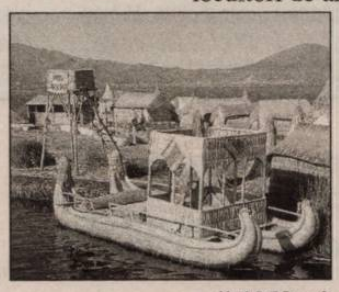

Un astfel de caz, fascinant în sine, dar totodată dramatic prin duritatea sa implicită, este cel al populaţiei *amayra* – oameni cu o identitate bizară care trăiesc pe insulele Uro, de pe zona peruană a lacului Titicaca (restul aparţine Boliviei). Însă nu faptul că avem de-a face cu nişte oameni ai lacului de pe celebrele înălţimi andine frapează cel mai puternic, ci amănuntul că respectivele insule nu sunt porţiuni de uscat obişnuite înconjurate de ape, ci unele plutitoare!

Refugiaţi de pe pământul ferm

În realitate, nu amayra au fost primii locuitori de aici, ci populaţia numită chiar uro, astăzi dispărută. Aceasta a construit, efectiv, insulele ce le poartă numele în secolul al XIII-lea, pentru a se refugia acolo din calea incaşilor, trib rival. Numele lor autohton original, în limba uru-chipaya, este însă *kʼotsuñi*. Adevăraţii uro s-au stins definitiv în anii 1950, când au abandonat teritoriile de apă şi trestie comunităţii aymara din oraşul Puno, aflat la numai 6 kilometri depărtare.

Interesantă este şi motivaţia „emigrării” de pe pământ ferm pe asemenea insule plutitoare: pentru a se ocupa de turism, întrucât vizitatorii de pe mapamond sunt deosebit de interesaţi de aceste locuri lipsite de asfalt, restaurante moderne ori cazinouri, precum şi pentru a perpetua tradiţiile uro. De fapt, totul nu este altceva decât o muncă neîncetată pentru asigurarea traiului şi a creşterii copiilor, sperând într-o viitoare lume poate mai îngăduitoare cu ei.

Mersul pe apă

Oamenii de pe lacul Titicaca locuiesc pe 40 de insule plutitoare construite pe baza unui soi de trestie ce creşte din abundenţă în zonă – tortora. De asemenea, toate locuinţele, chiar şi mobilierul (nemaivorbind despre celebrele ambarcaţiuni deosebit de pitoreşti) sunt realizate manual din aceeaşi materie primă, astfel că s-ar putea vorbi despre o adevărată civilizaţie a trestiei. De altfel, în mod oarecum curios, aceasta se şi mănâncă, deoarece are miezul moale, cu gust neutru, însă suficient de acceptabil ca aliment. Ceea ce rămâne se aruncă, pur şi simplu, pe jos, astfel că reînnoirea de câteva ori pe an a tortorei – „postamentul” insulei, care poate fi comparat cu o plută uriaşă – nu constituie deloc o problemă dificilă, el fiind alcătuit din resturi menajere, cum am spune noi.

Grosimea unei astfel de insule artificiale este de circa 80 de centimetri, iar ancorajul ad-hoc se face cu trunchiuri de eucalipt, întregul ansamblu fiind consolidat cu frânghii, astfel că în general străinii au senzaţia că merg pe apă. Să menţionăm şi nelipsitul punct de observaţie, un fel de foişor necesar pentru a observa de departe sosirea ambarcaţiunilor cu turişti, dar şi panourile fotovoltaice cu care guvernul peruan a înzestrat fiecare familie pentru un minimum de civilizaţie în această zonă săracă. Din păcate, istoria a lovit şi în această comunitate mică şi paşnică. În anul 2000, la o populaţie aborigenă de circa 200 de persoane, doar 2 oameni mai vorbeau limba uru, considerată una dintre cele două variante ale vechii limbi uru-chipaya.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Parcul Romanescu, Craiova

Cu o suprafaţă de aproape 100 de hectare, parcul Romanescu – al treilea parc natural urban din Europa de Est – se află pe locurile unde a existat, cândva, moşia celebrei familii de boieri şi domnitori Bibescu – de unde şi numele sub care îl cunosc craiovenii mai în vârstă – „Parcul Bibescu”.

Omul care a pus primele cărămizi, ca să spunem aşa, la această minunată oază de verdeaţă, a fost grădinarul german al logofătului Iancu Bibescu. Acesta a realizat o muncă de pionierat în domeniul peisagistic, la noi, amenajând pe teritoriul proprietăţii boiereşti sere, pavilioane, alei pietruite şi mărginite de bănci, după modele occidentale, cu precădere după renumitele „grădini englezeşti”, foarte la modă în urmă cu două secole.

După ce logofătul Bibescul, presat de probleme financiare, o vinde, grădina intră în paragină, dar magistratul oraşului Craiova o cumpără, transformând-o într-un spaţiu public de recreere, aşa cum este şi azi. Însă adevăratul întemeietor al parcului – care a ajuns să-i poarte şi numele – a fost inimosul primar Nicolae Romanescu, edilul craiovean care a pus în practică, în primii ani ai secolului XX, numeroase planuri de dezvoltare şi modernizare a oraşului din Bănie. El a desemnat un arhitect francez să reclădească parcul, iar la inaugurarea acestuia, în 1903, a fost prezent însuşi Regele Carol I.

Astăzi, parcul Romanescu este, poate, cel mai frumos loc din Craiova şi, dacă aveţi drum prin capitala Olteniei, neapărat faceţi-vă timp să-l vizitaţi. Este o mândrie a localnicilor, iar turiştii care au trecut pe aici au rămas încântaţi de numeroasele lui obiective, nu doar de peisajele desprinse parcă din basme, ci şi de edificiile de aici – de la „Castelul Fermecat”, o clădire imitând un castel medieval, la Grădina Zoologică (cea mai veche din ţară) şi Podul Suspendat, de deasupra lacului şi la sera ce se întinde pe mai bine de o mie de metri pătraţi.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Catedrala arhiepiscopală Galaţi

Construită între 1906-1917, Catedrala Arhiepiscopiei Dunării de jos din municipiul Galaţi, adevărat simbol al oraşului, are hramurile Sfântul Andrei şi Sfântul Nicolae.

Este cel mai mare edificiu religios din Galaţi cu o lungime exterioară de 37 metri şi o înălţime de 42,5 metri.

La 27 aprilie 1906 a fost pusă piatra de temelie de către Prinţul Ferdinand şi Principesa Maria împreună cu viitorul mitropolit al Moldovei, Pimen Georgescu, pe atunci episcopul Dunării de Jos. Construcţia a fost înălţată după planurile arhitecţilor Petre Antonescu şi Ştefan Burcuş.

Construită în stil neobizantin, cu influenţe ale arhitecturii religioase moldoveneşti, este centrul vieţii spirituale, liturgice şi bisericeşti, din cele două judeţe ale eparhiei Galaţi şi Brăila.

Este compartimentată în Altar, naos, pronaos şi un pridvor deschis, sprijinit pe coloane duble şi arcuri trilobate. Absidele laterale sunt înglobate în grosimea zidurilor.

În exterior este vizibilă temelia din piatră cioplită, iar la o treime din înălţimea zidurilor se profilează un brâu casetat şi un altul în torsadă deasupra ferestrelor. Sub cornişă există un şir de ocniţe mici iar deasupra se înalţă trei turle: una mai mare pe naos şi două mai mici pe pronaos. Faţada centrală prezintă un timpan decorativ, cu bogate ornamentaţii geometrice.

În interior este pardosită cu dale albe şi roşii de marmură de Carara şi este pictată în frescă, catapeteasma de zid este şi ea împodobită cu brâie din aceeaşi marmură şi policandrele sunt din bronz masiv.

Din nefericire, necorelarea corespunzătoare între natura terenului şi realizarea construcţiei a dus la o serie de avarii, înlăturate cu ocazia restaurărilor din 1935-1936. După încheierea acestora, biserica a fost resfinţită la 20 decembrie 1936. La cutremurul din 1940 s-a prăbuşit turla mare iar restaurarea a început abia în 1950. Proiectul a fost realizat de arhitectul Stavru Cosifide şi inginerul E. Satâru iar execuţia a fost condusă de arhitectul Eugen Chefeneux. Pictura a fost refăcută de Niculina Dona şi biserica a fost din nou sfinţită la 7 iulie 1957.

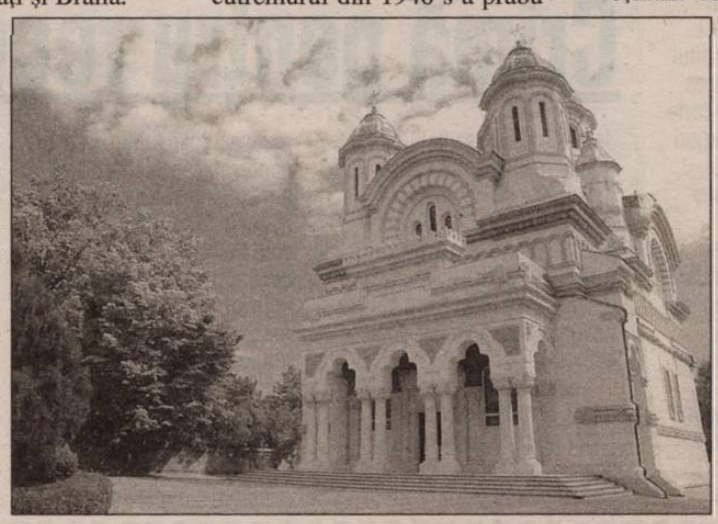

Cutremurul din 1977 şi ridicarea pânzei freatice din zonă au provocat noi avarii şi lucrările care au urmat au fost deosebit de ample. Astfel s-a realizat o reţea de centuri de beton armat, s-au consolidat absidele, bolta altarului, arcele, bolţile şi cupolele pridvorului şi au fost înlocuite două coloane.

După 1990 au fost efectuate alte reparaţii, restaurări şi lucrări de consolidare. S-a refăcut acoperişul cu tablă de aramă, s-au recondiţionat faţadele exterioare, a fost refăcută pictura interioară de o echipă condusă de pictorul restaurator Cristian-Gheorghe Condurache şi s-a executat un nou pasaj exterior.

În catedrală se păstrează moaştele mai multor sfinţi şi un veşmânt de la moaştele Sfintei Parascheva.

În 2006 a fost sărbătorit centenarul bisericii, prilej cu care Catedrala a fost resfinţită. La această sărbătoare au participat 16 membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, mitropolitul Efrem de Ydra, Spetses şi Eghina – Grecia, o mulţime de preoţi şi credincioşi.

IRINA STOICA

Suferinţa unui nud

Pe vremea pictorului spaniol Diego Velázquez (1599-1660) – marele maestru al „Epocii de aur iberice” –, din cauza Inchiziţiei, nudurile erau interzise. Era o epocă a cenzurii morale radicale şi de aceea istoricii consideră că faimoasa până „Venus în oglindă” este singura dovadă de „libertinaj” al artiştilor spanioli din perioada barocului.

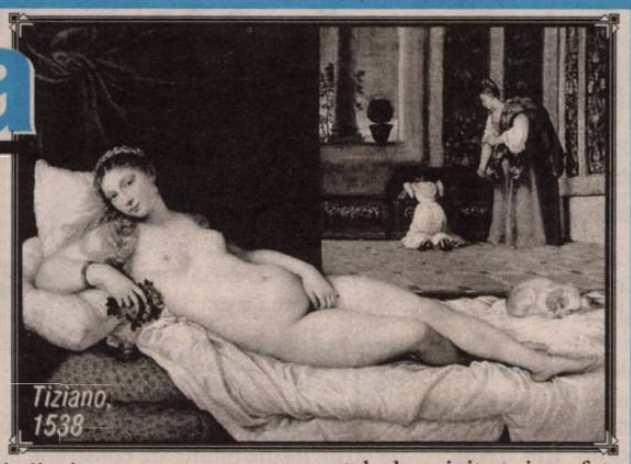
Tiziano, 1538

Elaborat într-un interval foarte lung, între 1647 şi 1651, acest nud a putut vedea lumina zilei doar pentru că maestrul – devenit celebru prin compoziţiile sale religioase – era un protejat al regelui (cu toate că în primii ani ai protecţiei regale primea un salariu egal cu cel al bărbierilor de la Curte). În tot acest timp, nobilii şi chiar membri ai Inchiziţiei se alimentau cu nuduri provenind din import, în special din Italia. Unicitatea acestei „Venus în oglindă” se datorează şi faptului că în statul spaniol exista şi o protecţie activă din partea Bisericii, care dorea să-şi promoveze talentele la concurenţă cu maeştrii italieni.

Naşterea atât de grea a singurei femei dezgolite din pictura spaniolă a barocului s-a datorat şi faptului că Velázquez a avut mai mult surse celebre de inspiraţie şi, probabil, s-a decis foarte greu în ceea ce priveşte

Velázquez, 1647-1651

poziţia femeii faţă de privitor (şezând sau culcată), cât şi a expunerii: din faţă, din profil sau din spate. Marile precedente ale lui „Venus spaniole” marca Velazquez sunt, în ordine cronologică: „Venus dormind” al lui Giorgione, din 1510; „Venus din Urbino” al Tiziano, din 1538; „Venus la oglindă” al lui Rubens, din 1615.

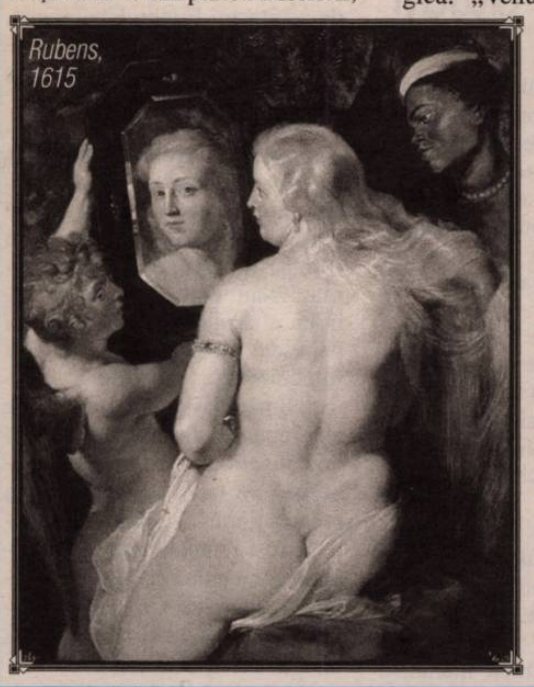
Rubens, 1615

Astfel, poziţia femeii la Giorgione şi Tiziano este identică (la ultimul având ochii deschişi către privitor), numai că la primul apare un peisaj bucolic, la celălalt este o ambianţă de interior.

Poziţia lui Venus la Velázquez este mai aproape de nudul lui Rubens, care i-a dat ideea de a o plasa cu spatele la privitor şi cu faţa reflectată în oglinda ţinută de Cupidon. Numai că la maestrul flamand, zeiţa este aşezată şi chipul i se vede foarte bine, din semiprofil. Dintre toate aceste precedente renumite în epocă, Velázquez s-a apropiat cel mai mult de capodopera prietenului său Rubens – cu care a petrecut la Madrid şapte luni, pe când flamandul se afla într-o misiune diplomatică, trimis de infanta Isabella.

Dar în istoria artei, această pânză a maestrului spaniol este cunoscută şi sub numele de „Rokeby Venus”. Şi asta datorită faptului că Sir Andrew Morritt a cumpărat-o din Spania în 1813 şi a dus-o la conacul său din Rokeby Park (Anglia). În 1906, nudul a ajuns la National Gallery din Londra. Asta i-a fost fatal. În 1914, o militantă isterică a dreptului de vot pentru femei (sufragetă), pe nume Mary Richardson (1882/3-1961), s-a repezit înspumată la tablou şi l-a tăiat cu furie feminină. Credea că nudul umileşte demnitatea femeii. Actul de vandalism nu a ajutat cu nimic feminismul turbat al epocii. Ce nu reuşise Inchiziţia, a reuşit o dezaxată care a trecut ulterior de la Partidul muncii la British Union of Fascists. *(Notă: ilustrăm cu variante ale nudului lui Venus.)*

Crabul-păianjen japonez

Cel mai mare artropod cunoscut este crabul-păianjen japonez, a cărui distanţă între doi cleşti simetrici poate atinge aproape 4 metri. El cântăreşte circa 19 kilograme, are cinci perechi de picioare şi trăieşte la peste 200 de metri adâncime.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

Mare nuntă mare

...Tata socru îi înmânează mirelui o sabie şi, cu arma aceea medievală, tânărul trebuie să decapiteze... o sticlă scumpă de şampanie (a cărei marcă are obligatoriu în componenţă cuvântul „Château”) şi în acest scop mirele trebuie neapărat să exerseze, altfel se face de râs. Dacă nu taie gâtul sticlei, ci o face bucăţi, se spune că şi el va fi făcut la fel de mireasă. Iată o tradiţie din Franţa, când ceremonia se desfăşoară la un castel închiriat.

■ ***În Anglia,*** în mediul rural, mirii sunt obligaţi să facă de trei ori turul localităţii într-o caleaşcă. În acest caz, mariajul va merge excepţional dacă nu plouă, pentru că vehiculul tras de cai circulă deschis, să fie văzută norocoasa. În unele zone din SUA şi din Japonia există obiceiul bătăii cu felii de tort, marca Laurel & Hardy. Mireasa taie prăjitura piramidală cu stânga, simultan cu mirele, care acţionează cu dreapta (ambii vor păstra lopăţica toată viaţa); urmează schimbul de bucăţi de tort pe care mirii şi le aplică evlavioşi pe obraji, iar apoi nuntaşii se servesc în acelaşi scop. Se spune că această jovială bătaie aduce bogăţie, iar obiceiul permite doar mirilor să-şi schimbe hainele.

■ ***În Grecia*** există un altfel de „supliciu”. Viitorii miri primesc în vizită prietenii şi le prezintă acestora patul conjugal. Vizitatorii aruncă bani în acel pat imaculat, iar copii de o şchioapă se suie în pat. Prosperitate şi fertilitate, asta vrea să însemne acest gest. Ulterior, mirii se despart (nu se văd în preziua nunţii), iar la ceremonie, după schimbul de inele, trebuie să bea câte trei pahare de vin roşu. Aici tradiţia nu mai explică gestul, iar noi ne facem că nu înţelegem...

■ ***În unele zone ale Italiei,*** mireasa îl pune pe mire la tot felul de încercări. Astfel, înainte de a pleca la biserică, mirele trebuie să cânte o serenadă (sau ceva care seamănă a cântec de dragoste focos), indiferent dacă este dotat cu talent. Ulterior, înainte de a debuta petrecerea – unde nu trebuie să existe culoarea albastru, ci să domine verdele – mireasa se „rătăceşte” şi îi pune mirelui răbdarea la încercare. Numai că aici există un tâlc: cu cât mireasa întârzie mai

mult, cu atât dota cu care a venit mirele a fost mai mare. La italieni, băiatul vine cu zestrea şi fata cu casa (evident, în mediul rural). Înainte de a pleca acasă, fiecare mesean trebuie să adreseze o urare „inteligentă” mirilor, care se prefac uimiţi de originalitatea spuselor şi fac reverenţe adânci.

■ ***La polonezi şi la ruşi*** (şi nu numai), petrecerea nunţii nu poate dura numai o zi, ci trei sau toată săptămâna. Întrebarea care se pune în mod firesc: unde dorm nuntaşii?, este neavenită, deoarece toată casa este amenajată pentru a trage un pui de somn.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Crimă pentru recompensă

Un erou popular al Americii secolului XIX a fost neobositul bandit Jesse James (1847-1882), pe a cărui carte de vizită stau crime, spargeri de bănci, jafuri la drumul mare (de diligenţe) şi chiar un masacru în timpul Războiului civil. Viclenia acestui individ fără scrupule a atins apogeul atunci când, cu ajutorul unui amic ajuns director de gazetă (publicaţia se numea „Kansas City Times”), şi-a făcut o imagine mincinoasă de haiduc gen Robin Hood. Deşi era un infractor sîngeros, Jesse James a ajuns să fie iubit de public mai ales din cauza legăturilor cu confederaţii (sudiştii) alături de care luptase contra nordiştilor (abolioniştilor) – disensiunile între Nord şi Sud nefiind stinse imediat după război.

Jesse James s-a născut într-o familie înstărită de proprietari de pământuri şi sclavi, care nici nu concepea să-i elibereze pe cei care le munceau plantaţiile. În acest context, Jesse se înrolează în armata sudiştilor, mai precis în acele grupuri de guerilă care hărţuiau inamicul, dedându-se şi la numeroase abuzuri. În statul său natal, Arkansas, situaţia era mai tulbure şi ieşită de sub control, fiind stat de graniţă. Se spune că în timpul războiului, Jesse şi fratele său mai mare, Frank, ar fi comis mai multe crime împotriva unor „nordişti”.

După terminarea războiului, violenţele au continuat pe fondul luptelor politice pentru puterea economică în Arkansas şi statele învecinate. Jesse James şi Frank James au format imediat o bandă de

jefuitori de bănci şi fiecare lovitură (deşi sumele nu erau mari) era considerată şi o lovitură politică asupra nordiştilor. În perioada 1869-1879, banda a fost cea mai activă, alternând spargerile de bănci cu jefuirea trenurilor. Amicul său de la gazetă scria favorabil despre actele banditeşti, afirmând că Jesse James oferă bani celor săraci de la bogătanii nordişti din trenuri şi bănci.

Simpatia crescândă a publicului nu a împiedicat poterele să ucidă câţiva membri ai bandei. În 1882, grupul de jefuitori s-a destrămat, iar Jesse James a făcut greşeala să se încreadă în doi foşti amici, în casa cărora s-a retras. Dar aceştia erau mai atraşi de premiul pus pe capul marelui bandit. Astfel, Robert Ford îl împuşcă pe Jesse James (pe la spate) şi încasează recompensa. Complice la crimă fusese guvernatorul de Missouri, care l-a achitat imediat pe făptaş. Dar legendele pe seama tâlharului sudist abia atunci au crescut în intensitate, fiind considerat un fel de martir.

Ştiaţi că...

◆ ...mantica este arta prezicerii viitorului în credinţele religioase primitive? Se manifestă prin interpretarea semnelor cereşti, zborul păsărilor, fenomene naturale etc.

◆ ...marile piramide din Egipt se pare că au fost iniţial albe

ca zăpada? Acest lucru s-a datorat faptului că erau acoperite cu un strat de calcar alb care s-a distrus de-a lungul timpului.

◆ ...vârsta estimată a complexului megalitic de la Stonehenge este de aproxi-

mativ 5000 de ani? Se află la circa 144 kilometri vest de Londra.

◆ ...fătul visează aproape tot timpul? Cei născuţi prematur vor visa mai mult la maturitate.

◆ ...cel mai înalt podiş din lume

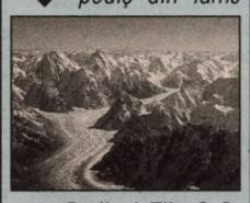

este Podişul Tibet? Se întinde la aproximativ 4.785 metri altitudine.

◆ ...muşchiul ochiului este cel mai rapid din organism? Se contractă în mai puţin de o sutime de secundă.

◆ ...fisticul este extrem de inflamabil şi poate cauza cu

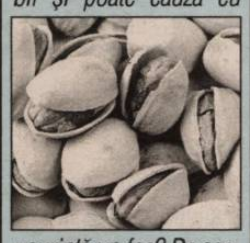

uşurinţă un foc? De aceea depozitarea lui necesită deosebită atenţie.

Ştiaţi că...

Considerat cel mai frumos oraş din nordul Angliei, York a dat numele comitatului Yorkshire, cel mai mare din întreaga ţară. Este vestit atât pentru catedrala sa, impresionantă ca dimensiuni şi aspect, cât şi pentru zidurile care îl înconjoară.

Catedrala Sfântul Petru

York

oraşul în care a încremenit istoria

Formând un inel complet, ruinele acestor ziduri se întind pe o lungime de 5 kilometri şi, în cele mai multe locuri, ating înălţimea de 5-6 metri. Mai multe secole au supravieţuit unor asedii şi bombardamente aeriene.

Construite încă din vremea romană, din care însă nu mai există decât o porţiune neînsemnată, au fost refăcute de-a lungul anilor. Sunt întrerupte de patru porţi principale care direcţionau traficul medieval în oraş şi erau folosite pentru colectarea taxelor.

Cea mai mare parte a celor din zilele noastre datează din secolele XII-XIV cu reconstrucţii făcute în secolul al XIX-lea şi mai târziu.

Oraş istoric, a fost fondat de romani în jurul anului 71, fiind numit Eboracum („Ţinutul viselor") şi a devenit capitala militară a Britaniei romane. După căderea Imperiului Roman, în secolul al V-lea, saxonii au construit pe ruinele unei fortăreţe cetatea Eoforwic, dar aceasta la rândul ei a fost cucerită de vikingi, care au numit aşezarea Jorwik şi au folosit-o ca bază militară pentru cuceririle din jur. În secolul al XI-lea au venit aici normanzii, care au considerat oraşul tot o excelentă bază militară dar, în acelaşi timp, au pus temelia celei mai mari catedrale din Marea Britanie.

Micklegate Bar

Deşi al doilea oraş din Anglia, Yorkul nu a prezentat importanţă în timpul Revoluţiei Industriale, aşa că şi-a păstrat în mare parte arhitectura medievală şi cea din secolul al XVIII-lea. Oraşul s-a dezvoltat în jurul Catedralei Sfântul Petru, numită de locuitori „York Minster". A fost de la început o biserică misionară şi este sediul Arhiepiscopiei de York. A fost construită iniţial din piatră în jurul anului 630 dar a căzut pradă incendiilor şi vicisitudinilor istoriei şi, deşi restaurată în câteva rânduri, a ajuns într-o stare de adevărată ruină. Actuala construcţie a fost ridicată în mai multe etape, de la începutul secolului al XIII-lea până spre sfârşitul celui de al XV-lea şi este un excelent exemplu de artă medievală. Remarcabile sunt sculpturile fine şi etalarea de sticlă medievală din secolul al XV-lea.

În apropierea oraşului, Castelul Howard, situat între două lacuri, se remarcă prin cupola sa aurie, prin componentele ansamblului: „Templul celor patru vânturi", „Mausoleul", poduri şi cascade dar şi prin elementele din interior: mobilier, porţelan, tablouri, sculpturi reconstituind o istorie de generaţii.

În parcul Muzeului Oraşului, se află ruinele Mănăstirii Sfânta Maria, un aşezământ benedictin fondat în 1055 şi închinat Sfântului Olaf al II-lea al Norvegiei. A fost multă vreme cea mai bogată mănăstire din nordul Angliei.

Castelul Howard

Clifford's Tower

Unul dintre simbolurile oraşului este Cliford's Tower, străjuind aşezarea de pe vârful unui deal. Este o rămăşiţă a Castelului York, un complex fortificat de pe malurile râului Foss, ridicat în 1698 şi având de-a lungul veacurilor, diferite întrebuinţări: centru al administraţiei regale, bază militară, închisoare.

Pe strada The Shambles, cea mai veche şi mai cunoscută stradă medievală din oraş se găseşte The Shrine of Margaret Clitherow, un adevărat memorial închinat unei femei executată pentru că a adăpostit preoţi catolici.

Oraşul nu este doar locul unor festivaluri şi altor evenimente de acest fel. Are încă şi o serie de legi – am îndrăzni să spunem ciudate şi sadice. Conform uneia, aici – cu excepţia duminicilor – ai voie să dobori cu arcul cu săgeţi un scoţian. Desigur cei care se plimbă pe malul râurilor, îi străbat podurile sau îi admiră parcurile nu ştiu că legea nu a fost abrogată. Şi dacă o ştiu, o consideră de-a dreptul amuzantă şi nefolositoare, una dintre ciudăţeniile încremenite în istorie.

Arcul de Triumf din Bucureşti

Monumentul este înălţat în nordul Capitalei, în Sectorul 1, la intersecţia Şoselei Kiseleff cu bulevardele Constantin Prezan, Alexandru Averescu şi Alexandru Constantinescu.

Cu o înălţime de 27 metri şi formă paralelipipedică, a fost construit după planurile arhitectului Petre Antonescu între 1921-1922. Renovat între 1935-1936 şi din nou după 2014, comemorează participarea României la Primul Război Mondial.

Printre artiştii care au participat la decorarea lui cu scene şi figuri alegorice, pot fi amintiţi: Constantin Baraschi, Alexandru Călinescu, Mac Constantinescu, Ion Jalea, Dimitrie Paciurea şi Costin Petrescu.

Arcul de Triumf adăposteşte şi un mic muzeu, deschis cu anumite ocazii speciale.

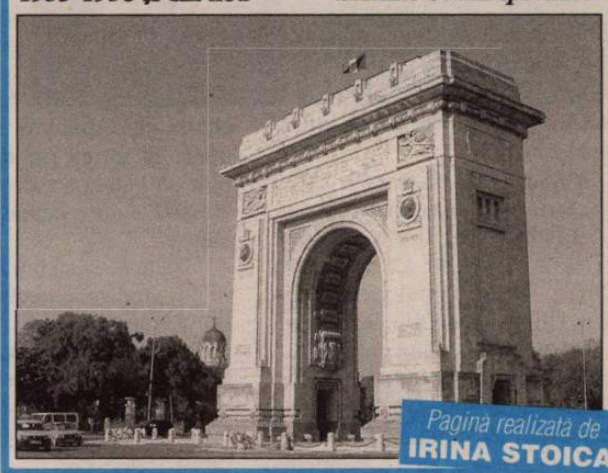

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Simboluri ale umanităţii

Grâul

Simbolul universal al agriculturii, grâul reprezintă în egală măsură fertilitatea naturală, ciclul naşterii, al morţii şi al renaşterii. Egiptenii îl considerau zeiţa mamă a pământului şi pentru ei grâul reprezenta învierea lui Osiris iar în Grecia şi Roma antică, spicele erau atribuite lui Demeter şi Gaia şi, mai târziu Fecioarei Maria.

În America de Sud grâul semnifica fericirea şi prosperitatea iar bobul în sine

devenea simbol al omului şi cosmosului.

În tradiţia creştină grâul, constituent principal al pâinii, era asociat Sfintei Împărtăşanii, împreună cu strugurele.

Folosit în arta heraldică era şi o emblemă a brutarilor, care în multe ţări vestice confecţionau o păpuşă din spice, pe care o agăţau într-un cui în bucătărie, ca să aducă belşug.

Operat din greşeală

Un pacient în vârstă de 80 de ani, domnul Gaston, era internat într-o clinică din Limoges pentru o operaţie uşoară pe pleoapa dreaptă. Omul era complet surd şi, înainte de a intra în sala de operaţie a fost rugat să-şi scoată aparatul auditiv. Nu e de mirare că în această situaţie el a răspuns în locul altuia care a fost chemat în sală. A fost supus unei operaţii complicate, iar personalul spitalului şi-a dat seama de greşeală abia a doua zi.

Marele necaz este că în urma intervenţiei, Gaston a fost aruncat într-o cecitate aproape totală şi, ca urmare, a dat personalul spitalului în judecată. Cei de aici au susţinut că el suferea oricum de o cataractă care, în cele din urmă, ar fi necesitat operaţia respectivă.

Avocatul lui Gaston nu se lasă însă intimidat de termenii medicali folosiţi şi continuă procedurile legale, adresându-se totodată şi altor specialişti pentru a salva clientului său celălalt ochi care este cu adevărat bolnav. Cheltuielile vor fi susţinute – după cum declară avocaţii – de vechiul spital. *(I.S.)*

Să urci pe Everest şi-apoi să mori...

Celebra maximă italiană „Să vezi Napoli şi-apoi să mori" are un fel de revers al medaliei de un tragism extrem în ceea ce priveşte ascensiunea pe aşa-numitul acoperiş al lumii, vârful himalayan Everest. Concret, de la prima asemenea performanţă, înregistrată în 1953, peste 300 de temerari şi-au găsit sfârşitul pe culmile celui mai înalt masiv de pe Terra. Pentru că un vis frumos, odată împlinit, poate costa chiar viaţa.

Alpinistul olandez Eric Arnold a reuşit recent să ajungă acolo unde doar cerul mai poate săruta pământul după nu mai puţin de cinci tentative. A ajuns, dar... Bărbatul avea 35 de ani şi o tenacitate ieşită din comun, dar care i-a fost fatală până la urmă. Oarecum ciudat este că el nu a fost victima vreunei avalanşe, căderi de la înălţime, temperaturi foarte scăzute ori altceva de acest gen. Potrivit lui Mingma Sherpa, director al unei agenţii de voiaj nepaleze, Eric a fost răpus la coborârea de pe vârf de efectele a ceea ce se cheamă rău de înălţime sau rău de munte acut, sindrom ce asociază suferinţe ale organismului cu o ascensiune prea rapidă la altitudine mare. Absenţa aclimatizării şi o sensibilitate personală antrenează greaţă şi vomă, insomnie, pierdere de echilibru, dificultăţi respiratorii, lipsa poftei de mâncare.

De remarcat că anul trecut, la precedenta sa tentativă, eşuată, Eric renunţase la ascensiune din cauza unei avalanşe produse în urma cutremurului ce a devastat Nepalul. Nu a renunţat însă şi în cele din urmă a avut succes. A fost o victorie formidabilă pentru el, dar pentru care a plătit cu viaţa. *(A.N.P.)*

Bogăţia nu distruge omenia

Ştiu că mulţi cititori vor zâmbi sarcastic la citirea titlului de mai sus şi pe bună dreptate: majoritatea oamenilor cu averi considerabile ori deveniţi bogaţi „uită" tocmai să mai fie şi oameni şi se comportă ca şi cum ar fi stăpânii lumii, cărora li se cuvine orice. Totul este însă o chestiune de caracter şi educaţie şi tocmai de aceea suntem mai degrabă uluiţi să constatăm că mai există şi bogaţi care ştiu ce înseamnă iubirea faţă de semeni, compasiunea, dorinţa de a ajuta semeni aflaţi în nevoie şi altele asemenea.

Miliardara Folorunsho Alakija este vice-preşedinte executiv al Famfa Oil, directoarea generală a Grupului La Rose de Sharon Group şi noul vicecancelar al Universităţii din Osun (din cadrul Nigeriei), fiind considerată cea mai bogată femeie din Africa şi una dintre cele mai bogate femei de culoare din lume. Cu toate acestea, ea e o familistă desăvârşită şi o gospodină pe măsură, calificative la care nenumărate „dive" de tabloide de pe la noi fac alergie, ele preferând barurile de fiţe, maşinile scumpe şi vacanţele exotice pe banii amanţilor ocazionali.

Într-un interviu recent, Alakija a mărturisit, fără falsă modestie: „Soţul meu îmi este cel mai bun prieten, sfătuitor şi apărător. Ne cunoaştem de 40 de ani, suntem căsătoriţi de 37 şi avem împreună patru băieţi. Chiar dacă lucrăm în acelaşi birou, întotdeauna am grijă să ne îmbrăţişăm măcar de două ori pe zi. Până acum şase ani, când el a insistat să renunţ, îi spălam zilnic lenjeria, dar îi prepar în continuare mâncarea preferată, îi fac manichiura şi pedichiura în mod regulat. Şi tot eu mă duc la aeroport să-l iau, ori de câte ori se întoarce dintr-o deplasare în străinătate.

Toate acestea îmi oferă bucurie, de fiecare dată când prietenii lui îi acordă credit apreciind... preparatele mele cu legume!" Credeţi că ar mai fi ceva de adăugat, atunci când constatăm că iubirea chiar reprezintă eternitatea lumii? *(A.N.P.)*

Un e-mail din lumea de dincolo

„Bună ziua, fiule! Îţi vorbesc din mormânt. Oooooh! Întotdeauna mi-am spus că mă voi întoarce într-o zi să te bântui." Nu vă înfioraţi: acesta este numai începutul unui e-mail straniu, pe care l-a primit recent un utilizator Reddit. Mesajul venea din partea tatălui acestuia, care murise bolnav de cancer. Înainte să treacă în lumea de dincolo însă, bătrânul scrisese aceste ultime gânduri şi le trimisese apoi site-ului FutureMe, care s-a obligat să-l facă să-i parvină fiului, după moartea bărbatului.

„În momentul când vei citi aceste rânduri eu voi fi mort şi sper că îţi vei reface rapid viaţa fără bătrânul tău şi că vei fi reuşit să o ajuţi şi pe mama ta să şi-o refacă. Aş vrea să împărtăşesc cu tine câteva reflecţii, lucruri despre care nu am avut timp să discutăm în ultimele luni, cât încă eram coerent (îmi imaginez că morfina mă va

transforma într-o legumă, dar să sperăm că te voi fi distrat puţin cu unele dintre halucinaţiile mele...)"

Utilizatorul Reddit nu a dezvăluit restul mesajului, însă a adăugat pe reţeaua de socializare câteva rânduri, ca un omagiu adus tatălui său: „Relaţia mea cu el s-a schimbat de când a aflat că are cancer. El venea dintr-o familie conservatoare. Între noi a fost întotdeauna o relaţie frumoasă, dar niciodată nu ne-am împărtăşit sentimentele. Pentru mine era un model (...) Nu ne lipseau discuţiile, însă cancerul ne-a bulversat vieţile. Luni de-a rândul ne aşezam unul lângă celălalt şi discutam. El îmi povestea întâmplări din trecutul lui pe care nu le cunoşteam şi vorbea despre persoane pe care niciodată nu le amintise înainte."

Totuşi, oricât de impresionantă este toată această poveste neobişnuită, finalul mesajului scris de internautul anonim atinge cele mai sensibile corzi ale oricărui om normal, care mai are în suflet şi sentimente pozitive autentice. „Dacă aş putea da un sfat – scrie el – acela ar fi să vă lăsaţi copiii să vă cunoască. Vă va lua mult mai mult timp decât câteva conversaţii obişnuite, totuşi ei trebuie să fie pregătiţi să vă asculte. Copil fiind, poate că asta m-ar fi plictisit, dar crescând mare aş fi apreciat-o, fără nicio îndoială..." *(A.N.P.)*

Incendiu... unde nu te aştepţi

Se cunosc glumele privitoare la cazărmile de pompieri care au fost mistuite de flăcări, dar de data aceasta povestea este absolut reală. În localitatea Geneviève-des-Bois (Franţa), cazarma acestor luptători cu focul a fost distrusă de un incendiu izbucnit în miezul zilei. Focul a scos din uz cinci vehicule de intervenţie dar nu a făcut victime omeneşti. Ancheta, declanşată imediat, nu a ajuns încă la nicio concluzie. Izbucnirea focului este atribuită fie unei manevre umane greşite, fie unui aparat defect.

Cazarma trebuie refăcută din temelie, iar grupului de pompieri li s-au adăugat încă un alt grup de circa 20 de pompieri voluntari. La dispoziţia lor au fost puse două vehicule de urgenţă, pentru ca aceştia să-şi poată efectua sarcinile care le revin. *(I.S.)*

Filme... dintr-o bucată

Prin definiţie, filmele de acţiune, thriller-urile, cum le spun vorbitorii de engleză, trebuie să aibă, ca element definitoriu, suspansul, trebuie să te ţină permanent încordat şi atent, încât să uiţi, atunci când te afli la cinema, şi de punga cu floricele, şi de paharul cu cola. Multe eşuează în acest demers, devenind, fără voia regizorului, de-a dreptul comedii, altele o fac însă cu prisosinţă, aşa cum este cazul peliculelor turnate „dintr-o bucată", a căror acţiune se derulează, practic, în timp real şi care reuşesc, efectiv, să te ţină cu sufletul la gură.

Funia

Primul film color al lui Alfred Hitchcock, realizat în 1948, a fost inspirat de o piesă de teatru foarte la modă în epocă, deşi trimiterile la „Crimă şi pedeapsă" a lui Dostoievski sunt evidente. Personajele principale sunt doi colegi cu înclinaţii gay, Granger şi Dall, care, cu mintile îmbibate de filosofia lui Nietzsche de către profesorul lor (jucat de James Stewart), decid

să-şi ucidă un prieten, doar de dragul de a demonstra că există crima perfectă. Pentru ca sfidarea să fie supremă, ei ascund cadavrul victimei într-un cufăr din apartamentul lui, apoi invită prietenii şi chiar logodnica prietenului ucis la o petrecere.

Va urma un joc de-a şoarecele şi pisica, măiastru dirijat de Hitchcock care, pentru a spori şi mai mult atmosfera de autenticitate, a depăşit provocările tehnologice, încercând să creeze iluzia de filmare neîntreruptă: cum pe atunci o bobină de film avea doar 20 de minute, regizorul a făcut „lipiturile" trecând cu camera peste un obiect întunecat, care „umple", pentru câteva secunde, obiectivul aparatului, după care scena se reia de partea cealaltă a obiectului, cu o bobină nouă!

12 oameni furioşi

Acuzat că şi-ar fi ucis tatăl, un tânăr portorican e judecat de 12 juraţi, dintre care unul singur, „juratul numărul 8", interpretat magistral de Henry Fonda, e convins de nevinovăţia lui. Acţiunea din

film are loc pe durata câtorva ore dintr-o zi fierbinte de vară care, pe măsură ce juraţii dezbat, se transformă într-o noapte şi mai caniculară. Thriller psihologic de mare intensitate emoţională, acest proiect al lui Fonda s-a dovedit un mare succes, prilejuindu-i regizorului Sidney Lumet un debut de excepţie, confirmat, ulterior, de multi premiatul „În Arşiţa nopţii".

Cabina telefonică

Viaţa unui om obişnuit se transformă într-un coşmar atunci când acesta intră într-o cabină telefonică. Stu Stephard (Colin Farrell), un publicitar de succes, bogat, cinic şi egoist, intră într-o cabină telefonică din New York spre a-şi suna amanta, dar, imediat ce închide telefonul, acesta sună din nou. Curios, Stu ridică receptorul

şi vocea de la celălalt capăt (Kiefer Sutherland) îl anunţă că, dacă va pune telefonul în furcă va fi împuşcat instantaneu în cap de un lunetist.

Punctul luminos al unei puşti cu infraroşu îl convinge pe Stephard că nu este o glumă, iar, când un alt bărbat încearcă să intre în cabină este ucis pe loc. Poliţia intră pe fir, iar Stephard încearcă să-i convingă pe oamenii legii că nu se poate desprinde de cabină. Iniţial, filmul ar fi trebuit să-l aibă ca protagonist pe Jim Carrey, dar producătorii au refuzat – şi bine au făcut – prilejuindu-i lui Farrel o prestaţie de zile mari.

Cop Car

O joacă de copii se poate transforma într-o dramă în acest film regizat de Jon Watts şi avându-l în rolul principal pe Kevin Bacon. Bacon este aici un şerif trecut prin ciur şi dârmon, care se confruntă cu un caz neobişnuit: doi puşti fură o maşină de poliţie, fără să ştie că în portbagajul acesteia se află un cadavru. Criminalul, un infractor periculos, abandonase maşina şi încearcă să se ascundă, dar mâna lungă a legii îl va urmări fără milă.

Înainte de apus

O dramă care va stoarce râuri de lacrimi de la sufletele sensibile, „Înainte de apus" spune povestea a doi tineri care se cunosc, întâmplător, la Viena, şi petrec o singură noapte împreună. După nouă ani, se vor regăsi şi, în decursul a doar câteva ore, până la plecarea avionului lui, discută despre cum ar fi fost viaţa lor dacă ar fi

rămas împreună – fiindcă niciunul nu este fericit cu existenţa pe care o duce în prezent. Scenariu scris cu nerv, multe replici inteligente, care vă vor pune pe gânduri şi un joc excelent din partea „îndrăgostiţilor" Ethan Hawke şi Julie Delpy.

Aleargă, Lola, aleargă

Dacă ar fi fost produs la Hollywood, ar fi devenit un imens succes de box-office. Însă faptul că a fost realizat în Germania a făcut ca „Aleargă, Lola, aleargă", să cucerească doar aprecierea cinefililor şi criticilor europeni. Regizorul Tom Tykwer reuşeşte să-i fascineze pe spectatori, oferindu-le o experienţă şocantă şi determinându-i să se transpună, efectiv, în pielea personajului. Adică a unei femei obişnuite, care, după ce primeşte un telefon şi e anunţată că trebuie să facă rost de 100.000 de mărci germane în doar 20 de minute, altfel iubitul ei va fi ucis, se transformă într-o infractoare cu sânge rece.

Scenele de suspans sunt însoţite de o coloană sonoră în care predomină ritmurile tehno, obsedante, amplificând şi mai mult senzaţia de presiune, de-a dreptul sufocantă, pe care o veţi trăi pe tot parcursul acestui film de neratat.

PORTRET

Rodica Popescu-Bitănescu

Deşi se apropie de frumoasa vârstă de 80 de ani, inimoasa Rodica Popescu-Bitănescu nu renunţă deloc la aerul jovial, la buna dispoziţie şi entuziasmul tineresc ce au caracterizat-o toată viaţa. Distinsa actriţă este una dintre ultimele mari doamne ale teatrului şi filmului românesc. Născută într-un sat ilfovean, pe 5 august 1938, ea a absolvit Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti în 1960, făcându-şi debutul pe scena Naţionalului ieşean, apoi, pentru scurtă vreme, pe cea a teatrului „Barbu Delavrancea" din Capitală.

Din 1966 a jucat neîntrerupt la Teatrul Naţional din Bucureşti, dând viaţă la zeci de personaje, dintre cele mai variate, de la guraliva Lucetta, din „Bădăranii" de Carlo Goldoni şi Calipsiţa din „Coana Chiriţa" a lui Alecsandri sau Lina, din „Să nu-ţi faci prăvălie cu scară", de Eugen Barbu, la Bonita, din „Aşteptând la Arlechin" de Noel Coward. Verva ei deosebită a făcut să fie remarcată şi de regizorii de film, primul care a distribuit-o fiind regretatul Ion Popescu-Gopo, în „Comedie Fantastică".

Au urmat numeroase pelicule, precum „Eu, tu şi Ovidiu", „Cucoana Chiriţa", „Harababura" sau „Dumbrava minunată". Dar doamna Popescu-Bitănescu nu este doar o actriţă extraordinară, ci şi o regizoare şi autoare inspirată. Ea a scris, până acum, trei piese de teatru – „Cinci femei de tranziţie", „Încă-i bine" şi „Viaţa de cimitir", care s-au bucurat de un mare succes la public pe scena Naţionalului bucureştean (prima dintre ele, cea mai vizionată piesă românească a ultimului deceniu, jucându-se, ani de zile, cu casa închisă şi fiind încă prezentă pe afişul acestei stagiuni).

Dar poate că niciun alt spectacol nu i-a pus în valoare mai bine valenţele artistice ca „Rendez vous", inspirat de textele lui Tudor Muşatescu, unde actriţa face un remarcabil „one woman show", interpretând nu mai puţin de douăsprezece personaje, inspirate de tipologiile moderne, ale eternei tranziţii în care trăim.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

O meditaţie despre soartă

Recent, la editura Humanitas Fiction a fost lansat romanul *Toată lumina pe care nu o putem vedea* al lui Anthony Doerr, un roman care a câştigat Premiul Pulitzer pentru literatură în 2015. Lansarea a coincis cu aniversarea a zece ani de existenţă a colecţiei *Raftul Denisei*, prima şi singura colecţie de literatură personalizată din România, coordonată în toată această perioadă de poeta şi editoarea Denisa Comănescu. Printr-un portofoliu bogat, dedicat literaturii universale, cu precădere actuală, cu peste 350 de titluri apărute în decursul celor 10 ani, *Raftul Denisei* a confirmat din plin promisiunile editoarei, impunându-se ca una dintre cele mai importante colecţii de pe piaţa de carte din ţara noastră. Romanul lui Doerr, *Toată lumina pe care nu o putem vedea*, este, după cum scrie *Washington Post*, „o poveste superb spusă, minunat scrisă. Fiecare element al ei revelează o informaţie care încarcă naraţiunea cu semnificaţie, până ce, la final, cutia magică a romanului se deschide dând la iveală comoara ascunsa înăuntru".

Cu o structură labirintică pusă în pagină magistral, romanul multipremiatului scriitor american Anthony Doerr urmează viaţile a două personaje, Marie-Laure – o tânără franţuzoaică lipsită de vedere – şi Werner – un orfan de origine germană – , care ajung să se întâlnească în timp ce amândoi încearcă să depăşească suferinţa fizică şi psihică îndurată în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Marie-Laure se va refugia, dintr-un Paris devenit de nerecunoscut din

pricina haosului care a cuprins întreaga Europă, în Saint-Malo, unde locuieşte unchiul ei care suferă de agorafobie. Werner, orfan pasionat de tehnică, şi în special de transmisiunile radio, va ajunge cu armata germană în Franţa şi, în cele din urmă, la Saint-Malo. Deşi întâlnirea dintre cei doi nu va dura mai mult de o zi, ea va fi hotărâtoare pentru destinele personajelor, afectând inclusiv viţile generaţiilor viitoare. Povestea lor e însă şi a unui misterios diamant, în căutarea căruia se află ofiţerii germani şi despre care se spune că îi va oferi posesorului viaţă veşnică, dar niciodată fericire. Dincolo de farmecul rar al naraţiunii, cititorul va regăsi un mesaj legat de importanţa solidarităţii şi a iubirii aproapelui. Mai puţin cunoscut la noi, iată şi câteva date bio-bibliografice ale scriitorului Anthony Doerr. S-a născut pe 27 octombrie 1973 în Cleveland, Ohio şi a absolvit Bowling Green State University. Primul său volum de povestiri *Culegătorul de scoici (The Shell Collector)*, a apărut în 2002, volum care s-a bucurat de un succes rapid şi remarcabil, primind mai multe premii literare. Îşi continuă cariera de scriitor cu romanul *Despre Grace (About Grace)* din 2004, premiat şi el, urmat în 2007 de cartea de memorii *Patru anotimpuri la Roma (Four Seasons in Rome)*. Un nou volum de povestiri, *Memory Wall*, publicat în 2010, îi aduce alte premii. Romanul *Toată lumina pe care nu o putem vedea*, care apare în 2014, este considerat de critici cea mai ambiţioasă şi mai spectaculoasă operă a sa de ficţiune, fiind desemnat *bestseller* de către New York Times şi premiat în 2015, cu Premiul Pulitzer.

După cum se vede, un scriitor nu foarte prolific, dar extrem de premiat care apare pentru prima oară şi în România.

GEORGE CUŞNARENCU

Între obiceiurile pozitive şi cele negative

De-a lungul timpului, dar mai ales în ultimele câteva decenii, progresele spectaculoase ale ştiinţei şi tehnicii din toate domeniile i-au oferit omului posibilitatea de a trăi din ce în ce mai confortabil, mai decent, mai civilizat.

Roadele tuturor minţilor scormonitoare şi inventive s-au reflectat în ultimă instanţă atât în nivelul tot mai ridicat al standardelor de viaţă în special din ţările dezvoltate sau în curs de dezvoltare, cât şi în creşterea duratei medii de viaţă care a cunoscut la rândul ei o ascensiune continuă în majoritatea regiunilor de pe glob.

Din nefericire însă, noul stil de viaţă înscris în coordonatele „lumii civilizate" e obligat să se confrunte şi cu latura sa neplăcută, e vorba de aşa-numitele boli ale civilizaţiei (bolile cardiovasculare, cancerul, obezitatea, diabetul zaharat, osteoporoza etc.), accentuate pe zi ce trece tocmai de varietatea mereu înnoitelor şi tentantelor oferte de tot felul, în faţa cărora omul se dovedeşte încă insuficient pregătit să le adopte fără riscuri. În timp, el devine victimă sigură a lipsei de măsură şi discernământ, a carenţelor de educaţie pentru protejarea sănătăţii, a propriilor obiceiuri dăunătoare, cărora le minimalizează importanţa.

Nu întâmplător, în societatea de azi se spune că oamenii pot face pentru sănătatea lor mai mult decât progresele ştiinţei medicale, decât orice spital sau orice medic.

Cum adică? Să dăm crezare oamenilor de ştiinţă care afirmă că deciziile pe care le luăm oră de oră, zi de zi, determină în mare măsură starea sănătăţii noastre, bolile de care suferim

şi chiar momentul când vom muri. Cu alte cuvinte, să optăm pentru un stil de viaţă modern, civilizat, dar care promovează sănătatea prin îndepărtarea factorilor nocivi.

Mai întâi, e bine să fim cinstiţi fiecare cu noi înşine. Aflaţi aşadar, dacă stilul dumneavoastră de viaţă se bazează mai mult pe obiceiuri pozitive sau negative!

Obiceiuri pozitive: ■ Mănânc cel puţin două fructe zilnic. ■ Mănânc zilnic cruditäţi. ■ Mănânc des pâine integrală. ■ Folosesc uleiuri vegetale. ■ Mănânc la ore regulate. ■ Beau 4-8 pahare cu apă zilnic. ■ Am zilnic scaun cu aspect normal. ■ Petrec zilnic o jumătate de oră în aer liber, la plimbare. ■ Ies în natură cel puţin o dată pe săptămână. ■ Dorm zilnic cel puţin şapte ore. ■ Mă odihnesc şi mă relaxez cel puţin o zi pe săptămână. ■ Am o bună dispoziţie mentală, o gândire pozitivă.

Obiceiuri negative: ■ Mănânc („ciugulesc") între mese. ■ Mănânc în fiecare zi carne sau produse din carne. ■ Mănânc zilnic bomboane, prăjituri sau alte dulciuri. ■ Mănânc de obicei unt, slănină, smântână sau alte alimente grase. ■ Sunt supraponderal. ■ Pierd nopţile destul de des. ■ Lucrez multe ore suplimentare. ■ Fumez. Depăşesc chiar un pachet pe zi. ■ Consum des băuturi alcoolice. ■ Prefer băuturile alcoolice foarte tari. ■ Beau mai mult de trei cesti de cafea zilnic.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

■ ***Lactate:*** *lapte integral sub orice formă, brânzeturi grase şi fermentate, smântâna, frişca, untul.*

■ ***Carne şi peşte:*** *carnea grasă de orice fel, mezeluri, afumături, organe.*

■ ***Oul:*** *gălbenuşul sau preparatele pe baza acestuia, sub formă de sosuri, creme, maioneze.*

■ ***Grăsimi:*** *untura, seul, untul.*

■ ***Legume:*** *fasolea uscată, ţelina, varza de Bruxelles, ridichile, mazărea uscată.*

■ ***Fructe:*** *alune, migdale, arahide, nuci,*

Alimente neagreate în bolile cardiovasculare

smochine, curmale, pepene galben, caise.

■ ***Băuturi:*** *toate băuturile alcoolice, cafea naturală, cacao, etc.*

Având în vedere consecinţele insuficienţei cardiace de durată, vom alege alimentele uşor asimilabile care să nu impună un efort digestiv important (carnea bine tocată, sufleuri cu albuş, soteuri de legume, sucuri de fructe) şi vom asigura un aport de proteine, vitamine şi minerale.

Mesele se pot servi fără adaos de sare, aportul acesteia fiind compensat prin consumul pâinii cu sare. Pentru a corecta gustul mâncării pregătite fără sare se poate recurge la divese condimente ca usturoiul, ceapa (în cantităţi mici), tarhonul, pătrunjelul, foile de dafin etc.

Mărul Albei-ca-Zăpada

Avem frecvent senzaţia anormală a unui nod în gât, a unui corp străin care s-a fixat în laringe. Prima reacţie e să tuşim, să expectorăm, să bem apă, numai să facem să treacă neplăcuta senzaţie. Asemenea situaţii – comparabile, să zicem, cu episodul din basmul Albă-ca-Zăpada când eroina cade secerată după ce

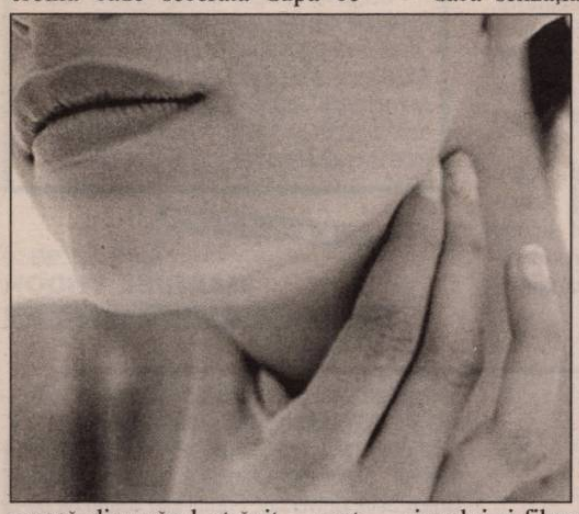

muşcă din mărul otrăvit – sunt relativ banale, însă ele pot fi şi extrem de periculoase, iar locul şi contextul în care se află victima nu sunt deloc lipsite de importanţă pentru ajutarea ei.

Cauzele posibile nu sunt foarte uşor de depistat întotdeauna. Într-un număr mic de cazuri, gama patologică poate fi foarte vastă: reflux gastro-esofagian, sinuzită cronică, tulburări esofagiene sau ale laringelui, afecţiuni cervicale, maladii tiroidiene, cancer al gâtului etc. Să notăm însă mai întâi că stresul şi anxietatea provoacă o contracţie a muşchilor gâtului însoţită de impresia de obstrucţie, care se estompează pe măsură ce subiectul se relaxează. Prin urmare, originea e de natură psihologică. Însă, privitor la cauzele fizice, ele sunt foarte diverse. Alte probleme reclamate pot fi: oboseala, dificultatea de a înghiţi, durere în gât, voce răguşită, dureri de urechi ş.a.m.d.

Ar trebui consultat un medic: – dacă senzaţia de nod în gât persistă ori se amplifică; – în caz de dificultăţi considerabile în a înghiţi; – atunci când vocea devine răguşită; – când apar dureri de gât sau de urechi. După caz, examenele medicale vor acoperi o arie mai vastă ori mai restrânsă – de la observarea directă a laringelui şi fibroscopie la imageria medicală sau, eventual, o analiză suplimentară a sângelui.

Tratamentele se adresează firesţe, acelei zone medicale către care ne îndreaptă cauza problemelor. Dacă disconfortul este unul de origine psihologică, în general dispare de la sine. În asemenea cazuri sunt binevenite tehnicile de relaxare sau gestionarea stresului. În plus, poate fi de ajutor şi administrarea unor relaxante uşoare ori a unui ceai calmant. Intervenţia logopedului se va dovedi necesară dacă vocea subiectului este alterată, iar kinesiterapeutul poate efectua cu acesta exerciţii de respiraţie şi de destindere a muşchilor gâtului.

Cum putem încetini bătrâneţea

Deşi gena P21 este cunoscută de mult timp de către specialişti, noile cercetări au completat informaţiile asupra acestui „capitol". Gena P21 are un rol important în oprirea dezvoltării celulelor în timpul procesului lor de funcţionare normală. Cu alte cuvinte, când această genă porneşte la treabă, celula normală este afectată, poate fi considerată... bătrână. Activitatea genei constă în declanşarea unui proces de fabricare a unor proteine de către celule, unele dintre ele fiind asociate îmbătrânirii celulelor, deci şi a organismului.

Alte proteine sunt implicate direct în apariţia bolilor specifice vârstelor avansate, cum ar fi maladia Alzheimer. Alte boli – ateroscleroza, artroza sau poliartrita reumatoidă – par şi ele foarte strâns legate de acţiunea acestei gene. Mai mult, se pare că proteinele fabricate de gena P21 ar fi responsabile şi de favorizarea şi proliferarea celulelor canceroase. Deocamdată, nu este dovedit că această acţiune de... îmbătrânire a celulelor se răsfrânge şi asupra celulelor canceroase (în acest caz ar fi vorba şi de un lucru pozitiv pus pe seama genei P21).

Tocmai pentru că mai există multe necunoscute în privinţa rolului acestei gene în organism, cercetările continuă, specialiştii fiind convinşi că descifrarea totală a secretelor sale ar permite o mai eficientă abordare terapeutică a unora dintre bolile legate de procesul îmbătrânirii, precum şi a maladiilor tumorale.

Pierdem simţul olfactiv?

Milioane de oameni suferă din cauza reducerii treptate a capacităţii de a mirosi. De aceea specialiştii în domeniu au încercat să utilizeze tehnologii de ultimă oră pentru a măsura pierderea acesui simţ. Cercetătorii au studiat creierele celor bolnavi şi le-au comparat cu cele ale oamenilor sănătoşi şi au ajuns la concluzia că există o diferenţă foarte mare.

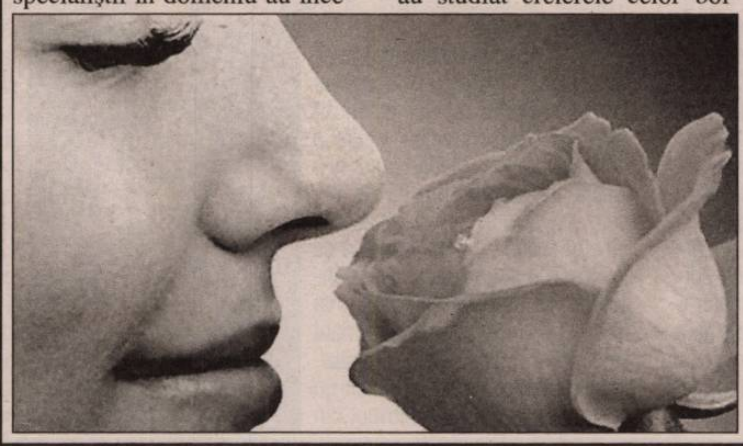

Cercetătorul Robert Henkin din Washington DC a analizat creierele cu ajutorul unui aparat care scanează pe baza rezonanţei magnetice şi a descoperit că cei care au simţul mirosului normal au o activitate cerebrală mai mare decât cei suferinzi în momentul în care sunt expuşi unor mirosuri de piper, ulei de banane sau peşte. Henkin va scana în continuare creierele bolnavilor pentru a vedea dacă medicamentul pe care el îl testează ajută bolnavii a căror slăbire a mirosului a rezultat din leziuni ale creierului sau din alergii nazale, să-şi recâştige simţul olfactiv.

Nu vă feriţi de uleiul de peşte!

Uleiul de peşte – cel care odinioară reprezenta un fel de „spaima copiilor" – este considerat de mulţi un adevărat supliment minune, fiind recomandat pentru tratarea a numeroase afecţiuni, inclusiv cancer. În realitate, el este eficient doar pentru anumite boli.

Experţii avertizează că acest produs nu este un panaceu, ci dimpotrivă: luat fără recomandarea medicului, în cantităţi prea mari poate fi periculos. Uleiul de peşte poate fi asimilat în mod natural, printr-o alimentaţie bogată în peşte, dar şi prin intermediul unor suplimente nutritive care conţin acizi graşi esenţiali, cum este omega-3.

Produsul este într-adevăr eficient pentru cazurile în care avem un nivel ridicat de trigliceride şi colesterol în sânge, el micşorând cu 20-50% nivelul trigliceridelor. De asemenea, este recomandat pentru persoanele care suferă de boli cardiovasculare, uleiul de peşte putând reduce riscul de moarte prematură, în cazul acestora. Tot acest produs are un efect benefic şi asupra tensiunii arteriale, pe care o scade uşor, dar acest efect nu este unul foarte puternic. Alte afecţiuni asupra cărora ar putea avea efect (destul de slab, însă): artrita reumatoidă, durerile menstruale, sindromul ADHD (tulburarea hiperkinetică cu deficit de atenţie), riscul de atac cerebral, osteoporoza, ateroscleroza, bolile de rinichi, tulburarea bipolară.

De reţinut totodată că uleiul de peşte nu este eficient pentru tratarea următoarelor afecţiuni: diabet de tip II, gingivită, anghină, boli de ficat, migrene, ulcer, durere musculară. În ceea ce priveşte unele boli foarte grave pentru care este recomandat uneori – cancer, depresie, maladia Alzheimer – efectele acestui produs nu sunt suficient demonstrate.

Să dormi împreună cu un animal...

Zooterapia sau, dacă vreţi, tratamentele cu ajutorul animalelor, ocupă un loc remarcabil în cadrul terapiilor blânde, motiv pentru care am abordat-o şi noi în mai multe rânduri şi modalităţi. Astăzi vă propunem să luaţi în calcul concluziile unui studiu al Clinicii Mayo din Scottsdale, SUA, care afirmă că a dormi alături de un animal are efecte pozitive incontestabile asupra calităţii somnului.

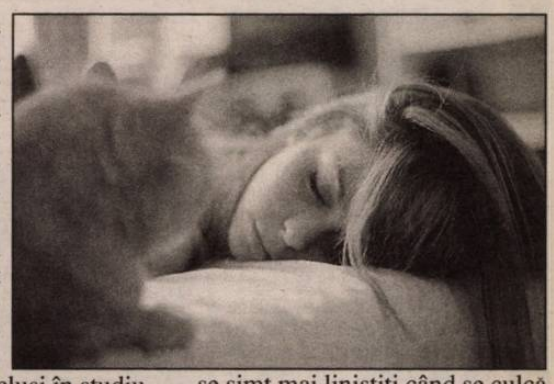

Trebuie arătat că există două tipuri de atitudini în rândul proprietarilor de animale: cei care îşi lasă prietenii necuvântători să doarmă cu ei şi cei care nici nu vor să audă de aşa ceva. E drept, la o primă vedere, câinii şi pisicile nu sunt tocmai cei mai buni parteneri de somn: majoritatea au somnul agitat, scot diverse sunete şi nu ezită (în timp ce dorm) să îşi extindă spaţiul de odihnă asupra celui al stăpânului ori să ceară să iasă din cameră în toiul nopţii. Cu toate acestea, asemenea animale pot influenţa pozitiv calitatea somnului nostru.

Stabilimentul unde s-a derulat studiul este specializat în tulburări ale somnului. Dintre pacienţii incluşi în studiu, 49% erau proprietari de animale de companie şi peste jumătate din ei au mărturisit că îşi lasă „amicii" alături de ei în pat, fără nicio reticenţă. La nivelul întregului studiu, numai 20% din participanţi s-au declarat deranjaţi de tovarăşul de dormit cu blană, în timp ce 41% au considerat că acest obicei este chiar benefic pentru somnul lor, admiţând că se simt mai liniştiţi când se culcă ştiind că au alături un câine sau o pisică. În concluzie, prezenţa animalelor respective instaurează un climat de siguranţă şi de destindere ce influenţează favorabil odihna de noapte a proprietarilor.

Rezultatele studiului, atenţionează cercetătorii, trebuie luate totuşi cu o marjă de reţinere. Un motiv ar fi că e important spaţiul de dormit, precum şi talia animalului de companie. Nu e acelaşi lucru să dormi pe un pat generos alături de o pisicuţă somnoroasă ori să împarţi o canapea cu un Retriever ori un Mastiff. Altfel spus, nu trebuie generalizate categoric observaţiile asupra somnului în asociere cu animalele de companie. Totuşi, ele sunt de luat serios în seamă, atunci când acest lucru e posibil.

Combate inflamaţiile cu aluminiu!

Practic necunoscută la nivelul populaţiei ţării noastre, această metodă terapeutică blândă se regăseşte şi înregistrează rezultate remarcabile în zone cu tradiţii medicale străvechi şi practicate constant. Ce trebuie să faci? Simplu: ia o bucată de folie de aluminiu, pune-o pe locul inflamat şi fixeaz-o cu un bandaj! Folia de aluminiu se aplică în tratamentul diferitelor tipuri de durere, inclusiv dureri la nivelul gâtului, spatelui, braţelor, picioarelor, articulaţiilor, în sciatică, artrită reumatoidă şi în cazul depozitelor de sare.

De asemenea, metoda poate fi utilizată şi în tratamentul gutei ori în cazul cicatricilor postchirurgicale. Trebuie numai să iei o bucată de folie de aluminiu şi să o aplici pe cicatrice sau, în cazul gutei, să îţi înveleşti degetul mare cu folie şi să o fixezi cu un bandaj. Vindecătorii din China recomandă ca menţinerea acesteia să dureze aproximativ 10-12 ore. Este foarte important de ştiut că aplicarea procedurii în discuţie are şi un puternic efect antiinflamator asupra organismului.

Pentru a elimina problemele de acest tip, pune o bucată de folie de aluminiu deasupra locului inflamat şi ţine-o peste noapte. Se face apoi o pauză de una-două săptămâni şi se repetă tratamentul, dacă este necesar.

Remedii naturale

Un leac biblic invincibil

Biblia ne indică numeroase vegetale cu efecte terapeutice de excepţie, iar între ele ***măslinul*** – planta cu cel mai puternic efect cicatrizant, care e şi leac împotriva pneumoniei, tuberculozei, gonoreei, gripei sau malariei – apare menţionată în Cartea sfântă de mii de ori. Frunzele de măslin sunt cunoscute din cele mai vechi timpuri ca un veritabil panaceu.

Un lucru pe care multă lume nu-l cunoaşte este că frunzele de măslin conţin oleuropeină. Această substanţă e cea mai puternică în vindecarea pneumoniei, gonoreei, tuberculozei, gripei, meningitei, herpesului, ulcerului stomacal, botulismului, encefalitei, hepatitei B şi multor altor maladii. Mai mult, medicii susţin că este şi un bun cicatrizant, care poate fi aplicat pe plăgi după operaţii.

Măslinul tratează infecţiile urinare, precum şi infecţiile fungice. Curele cu frunze de măslin vindecă diabetul, tromboflebita, ateroscleroza, arterita obliterantă, cancerul şi leucemia. Dar în ultimul timp s-a descoperit că vindecă chiar şi iradierea cu material radioactiv. Herpesul, colesterolul şi toate bolile de inimă îşi găsesc sfârşitul în extractele din frunză de măslin, iar pentru pacienţii contaminaţi cu periculosul virus HIV măslinul s-a dovedit un adjuvant eficient.

Pentru prepararea ceaiului terapeutic se folosesc 15-20 de frunze uscate de măslin şi 2-3 litri de apă fiartă. Se pun frunzele în apa fiartă şi se lasă la foc 2-3 minute; se menţin la infuzat încă 10 minute şi apoi se scot. Se poate consuma ceaiul rece sau cald; pentru îndulcire şi aromatizare se poate adăuga miere sau lămâie, după gust. Frunzele se culeg primăvara şi ceaiul se bea zilnic.

De ce să te întinzi la trezire

Anumite etichete ale comportamentului civilizat au pus o ştampilă profund defavorabilă pe actul absolut natural al „întinsului" după trezirea din somn. Dacă la o recepţie, să spunem, un asemenea gest ar fi categoric nepotrivit, în fond el este foarte natural şi sănătos, iar o dovadă în acest sens ar putea fi efectuarea exact a acestei pseudo-acţiuni şi de către animale: feline, câini, păsări etc. Dar de ce este atât de important să ne întindem după un somn bun?

Mai întâi, pentru că acest reflex face să urce temperatura corporală şi stimulează circulaţia sangvină. Astfel, organismul cumva „înţepenit" după câteva ceasuri de imobilitate va fi reactivat rapid. Apoi, acest proces de decontracţie favorizează producerea de endorfine, acei binecunoscuţi „hormoni ai fericirii", ai bucuriei şi ai plăcerii.

Cum e mai bine să te întinzi? Poziţia contează prea puţin, aşa că oricum ai sta, împreunaţi-vă degetele şi duceţi-vă mâinile deasupra capului, trăgând cât se poate de tare către în sus sau spre spate şi inspirând profund. Blocaţi-vă respiraţia o clipă, în timpul manevrei respective, înainte să vă relaxaţi. Pentru ca mişcarea să fie cât mai eficientă, căscaţi (şi aceasta este o formă de a vă „întinde"). Căscatul reflex se va declanşa pur şi simplu deschizând uşor gura. El va elibera diafragma şi generează o senzaţie de calmare. Astfel, în mod progresiv, întregul corp va fi stimulat şi va reîncepe să funcţioneze în ritmul său normal.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

LUNI – 11 iulie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Serial (r) 10.00 Superconsumatorul (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.30 Descălecați în Carpați (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.30 Maghiara de pe unu 16.55 Garantat 100% (r) 17.55 Gări de poveste (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 22.15 Serial: „Cod pentru crimă" (ep.1) 23.10 Film: „Generația 1000 de euro" (Italia, 2009) 0.50-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Obligat să ucidă" (Canada, 2010). Cu: Eric Roberts, Steve Austin 23.30 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00-6.15 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Conspirație la Praga" (SUA, 1995). Cu: Dolph Lundgren, John Ashton 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15-11.30 Reluări 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 Dosarele DNA 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Mondenii 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Apel de urgență 21.30 Cred în mine 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-5.45 Reluări.

acasă
5.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Vise de smarald" (r) 9.15 Serial: „Regina inimilor" (r) 11.30 Film: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei". Cu: Rukhsar Rehman 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.20 Mic dejun cu un campion (r) 9.30 A doua emigrare (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea arhivă 13.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.00 Serial: „Prințesa sabiilor" 19.50 Teatru Tv: „Othello" de William Shakespeare 22.00 Telejurnal 22.40 Dincolo de viitor 23.10-6.00 Reluări.

Pro Cinema
6.30 Film: „Renunță, Dorothy!" (r) 8.15 La Măruță (r) 9.15 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Stuart Little – șoricelul familiei 2" (r) 13.30 Film: „Cum știi dacă ai noroc?" (SUA, 2010) 16.00 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Vacanță la Paris" (SUA, 1958) 20.30 Film: „Iubitul meu e zombi" (coprod., 2013). Cu: Nicholas Hoult, Teresa Palmer 22.30 Film: „Gothika" (SUA, 2003). Cu: Halle Berry 0.30 Film (r) 2.15 Cine A.M.

MARȚI – 12 iulie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" (r) 10.00 Gări de poveste (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Europa mea 20.00 Telejurnal 21.10 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 22.15 Serial: „Cod pentru crimă" 23.10 Film: „Povestea lui Glenn Miller" (SUA, 1954). Cu: James Stewart 1.10-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Spionul din vecini" (SUA, 2010) 23.30 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00-6.15 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Serial: „Camelot" (ultimele ep.) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15-8.45 Reluări 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Cireașa de pe tort (r) 14.00 Focus 14 15.00 Apel de urgență (r) 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Academia lui Horia 22.00 Jurnalul unui burlac 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-5.45 Reluări.

acasă
5.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.20 Serial: „Prințesa sabiilor" (r) 9.20 Doc.: „Comorile Toscanei" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea arhivă 13.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sabiilor" 20.10 Film: „Povestea lui Noah Dearborn" (SUA, 1999) 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Eu și Marilyn" (Italia, 2009) 0.30-6.00 Reluări.

Pro Cinema
6.30 Film: „Vacanță la Paris" (r) 8.30 La Măruță (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „A 19-a soție" (r) 14.00 Film: „Renunță, Dorothy!" (r) 15.45 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Înfrângerea" (SUA, 1958). Cu: Spencer Tracy, Jeffrey Hunter 20.30 Film: „Anaconda" (SUA, 1997). Cu: Jennifer Lopez, Jon Voight 22.15 Film: „Sex și minciuni" (SUA, 2008). Cu: Mena Suvari, Maricia Gay Harden 0.15 Film: „Anaconda" (r) 2.00 Cine A.M.

MIERCURI – 13 iulie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" (r) 10.00 Europa mea (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Descălecați în Carpați (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Conviețuiri 17.00 Profesioniștii (r) 17.55 Superconsumatorul (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Întrebări și răspunderi 22.15 Serial: „Cod pentru crimă" 23.10 Mașini, teste și verdicte 23.40 Film: „Necrutătorii" (coprod., 1967) 1.20-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.45 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Conan" (SUA, 2011). Cu: Jason Momoa, Ron Perlman 23.45 Știrile ProTv 0.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.15-6.15 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Temptation Island – Insula iubirii 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Crăciun furat" (SUA, 2003). Cu: Lea Thompson 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15-8.45 Reluări 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 Cred în mine (r) 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Amenințare din deșert" (SUA, 1999). Cu: Daniel Baldwin, Stacy Haiduk 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-5.45 Reluări.

acasă
5.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.20 Serial: „Prințesa sabiilor" (r) 9.20 Doc.: „Comorile Toscanei" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea (r) 13.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sabiilor" 20.10 Telecinemateca: „Shanghai Express" (SUA, 1932). Cu: Marlene Dietrich 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Marele alibi" (Franța, 2008) 0.30-6.00 Reluări.

Pro Cinema
5.45 Film: „Vacanță la Paris" (r) 7.30 La Măruță (r) 8.30 Serial: „La bloc" (r) 11.00 Film: „Minți diabolice" (r) 13.30 Film: „Înfrângerea" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Abracadabra" (SUA, 1958). Cu: James Stewart, Kim Novak 20.30 Film: „Tornada din Texas" (SUA, 2012) 22.15 Film: „Miss Martie" (SUA, 2009) 0.15 Film (r) 2.15 Cine A.M.

ERIC ROBERTS
– luni, 21.30 –

LEA THOMPSON
– miercuri, 1.00 –

ALAIN DELON
– joi, 22.15 –

JENNIFER LOPEZ
– marți, 20.30 –

JIM FITZPATRICK
– sâmbătă, 20.30 –

RUKHSAR REHMAN
– luni-duminică, 17.00 –

PIERCE BROSNAN
– sâmbătă, 22.20 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 14 iulie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Film: „Charlot croitor" 9.30 Drumul spre glorie (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general (r) 18.00 Lozul cel mare 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Amintiri din infern 22.15 Film: „Povestea unui polițist" (Franța, 1975). Cu: Alain Delon 0.15-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 10.30 Lecții de viață (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Fără scăpare" (SUA, 1993). Cu: Jean Claude Van Damme, Rosanna Arquette 23.30 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00-6.15 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Te pui cu blondele? (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Mondenii 8.45 Focus din inima României (r) 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 60 de minute cu Alexandru Constantin 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Toamna bobocilor" (România, 1975) 22.30 La TV 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-5.45 Reluări.

acasă
5.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.20 Serial: „Prințesa sabiilor" (r) 9.20 Doc.: „Comorile Toscanei" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.30 Televiziunea, dragostea mea (r) 13.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sabiilor" 20.10 Film: „Sunt timid, dar mă tratez" (Franța, 1978) 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Viața în ritm de swing" (Italia, 2010) 0.40-6.00 Reluări.

Pro Cinema
6.30 Film: „Abracadabra" (r) 8.30 La Măruță (r) 9.45 La Măruță (r) 12.15 Film: „Înfrângerea" (SUA, 1958) 14.15 Film: „Tornada din Texas" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „La plimbare cu racheta" (SUA, 1959). Cu: Joe DeRita, Larry Fine 20.30 Film: „Lacrima diavolului" (coprod., 2010). Cu: Tom Everett Scott, Natasha Henstridge 22.30 Film: „Generația X" (Hong Kong, 1999). Cu: Nicholas Tse 1.00 Film: „Sex și minciuni" (r) 2.45 Cine A.M.

VINERI – 15 iulie

TVR 1
7.00 Telejurnal matinal 9.00 Rezistența prin cultură (r) 10.00 Amintiri din infern (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 Magazin World Cup RUSIA 2018 (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Doc.: „Manuscrisul de aramă" 17.00 Ne vedem la TVR (r) 19.45 Jocurile Olimpice de vară, Rio 2016 20.00 Telejurnal 21.15 Concert Lucreția Ciobanu 23.10 Film: „Efect de domino" (SUA, 2007). Cu: Forest Whitake 0.50-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Răpirea" (SUA, 2011). Cu: Taylor Lautner 23.45 Film: „Piranha" (SUA, 2010). Cu: Richard Dreyfuss, Ving Rhames 1.30 -6.15 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Plasa de stele – Războinarea vedetelor 22.15 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți (r) 1.30 Observator (r) 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV
6.45 Teleshopping 7.15 Mondenii 8.45 Focus din inima României (r) 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 Adevărul Live 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 La TV (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Explozia" (România, 1973). Cu: Radu Beligan, Toma Caragiu 22.30-5.45 Reluări.

acasă
5.00 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.15 Reluări 5.15 Dincolo de povestiri.

TVR 2
7.00 Teleshopping 8.20 Serial: „Prințesa sabiilor" (r) 9.20 Doc.: „Comorile Toscanei" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea 13.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Natură și aventură (r) 20.10 Film: „Simțuri" (SUA, 2005). Cu: Jenna Elfman 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Viața în ritm de swing" (partea a II-a) 0.40-6.00 Reluări.

Pro Cinema
6.30 Film: „ La plimbare cu racheta" (r) 8.00 La Măruță (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „Abracadabra" (r) 14.00 Film: „Lacrima diavolului" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Amicul Joey" (SUA, 1957) 20.30 Film: „Cursa pentru supraviețuire" (coprod., 2011) 22.30 Film: „Un mascul extraterestru" (SUA, 2000) 0.45 Film: „Haywire: Cursa pentru supraviețuire" (r) 2.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 16 iulie

TVR 1
7.00 Prețuiește viața! (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" 9.00 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 10.00 Zon@ 10.30 Mașini, teste și verdicte (r) 11.00 Tot ce contează (r) 12.15 Concert Lucreția Ciobanu 14.00 Telejurnal 14.30 Doc.: „Descălecați în Carpați" 15.00 Ora regelui 16.20 Film: „Uliul și șoimul" (SUA, 1933) 17.50 Serial: „Toate pânzele sus" 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.15 Film: „Detectiv cu greutate: țintă mișcătoare" (SUA, 1992) 23.00 Profesioniștii 0.10 Film: „Blestemul șerpilor" (SUA, 2008) 1.45-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 10.05 Ce spun românii (r) 10.35 Film: „Pădurea nebunilor" (SUA, 1995) 13.00 Film: „Eu și prințul 4: Vizita regală" (SUA, 2010) 15.00 Film: „Larry Crowne" (SUA, 2011). Cu: Tom Hanks, Sarah Mahoney 17.00 Film: „Șpionul din vecini" (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Film Fotbal Supercupa României 0.00 Film: „Mai iute ca moartea" (SUA, 1995). Cu: Sharon Stone, Gene Hackman 2.15-5.30 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 10.00 Chefi la cuțite 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 FanTastic Show 22.30 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți (r) 2.00 Temptation Island – Insula iubirii (r) 4.00 Serial: „Camera Cafe".

PRIMA TV
7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniții (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Focus Magazin 11.30 60 de minute cu Alexandru Constantin 12.30 Cu lumea-n cap 13.00 Killer Karaoke 14.00 Focus 14 15.00 Interviurile Cristinei Țopescu 16.00 Film: „Toamna bobocilor" (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Trupe de elită III" (SUA, 1998). Cu: Jim Fitzpatrick, Bryan Genesse 22.30 Film: „Orașul zero" (Uniunea Sovietică, 1989) 0.30 Serial: „17" 1.30-5.45 Reluări.

acasă
5.45 Lecții de viață 8.00 Serial (r) 8.45 Teleshopping 9.15 Serial: „Trandafirul negru" 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.45 Reluări.

TVR 2
7.15 Teleshopping 8.00 Locuri, oameni și comori (r) 9.00 Natură și sănătate (r) 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Călători în lumi paralele" 11.30 Destine ca-n filme 13.00 Deportații (r) 14.10 Film: „Un prieten de nădejde" (Canada, 2005) 16.00 Memorialul Durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 Locuri, oameni și comori 19.00 Documentar 360º – GEO (r) 20.10 Film: „Bufnița cenușie" (coprod., 1999) 22.20 Filmul de artă: „Stormy Monday" (coprod., 1988). Cu: Pierce Brosnan 22.10 Film: „Priviri iubitoare" (Serbia, 2003) 0.00 Serial: „Diamante" 0.50-6.00 Reluări.

Pro Cinema
7.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „Amicul Joey" (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Lacrima diavolului" (r) 14.30 Film: „La plimbare cu racheta" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Conspirația tăcerii" (SUA, 2010). Cu: Kim Raver, Greg Grunberg 20.30 Film: „Terapie de cuplu" (SUA, 2012). Cu: Maryl Streep, Tommy Lee Jones 22.30 Film: „Lecții de viață" (SUA, 2005). Cu: Gail O'Grady, Grant Show 0.30 Film: „Terapie de cuplu" (r) 2.30 Cine A.M.

DUMINICĂ – 17 iulie

TVR 1
7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinței (r) 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Doc.: „Descălecați în Carpați" 15.00 Politică și delicatețuri (r) 16.10 Seri de vară la Mamaia (r) 18.00 Lozul cel mare 18.35 Doc.: „Exodul mamelor" (r) 20.00 Telejurnal 21.15 Drumul spre glorie 22.35-5.35 Reluări.

PRO TV
7.00 Știrile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Larry Crowne" (r) 13.15 Apropo Tv 14.15 Film: „Dansează cu mine" (SUA, 1998) 17.00 Film: „Aruncă-o pe mama din tren" (SUA, 1987). Cu: Danny DeVito, Billy Crystal 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Motivat să ucidă" (SUA, 2009). Cu: Jamie Foxx, Gerard Butler 22.45 Film: „Predator II" (SUA, 1990). Cu: Danny Glover, Gary Busey 1.00-6.15 Reluări.

Antena 1
6.00 Observator 9.00 Film: „Casper" (SUA, 1995). Cu: Christina Ricci, Bill Pulman 11.00 Film: „Nebun după Mambo" (SUA, 2000) 13.00 Observator 13.15 Film: „Nord și Sud" (partea a II-a) 14.15 Plasa de stele – Războinarea vedetelor (r) 16.00 Observator 16.45 FanTastic Show (r) 19.00 Observator 20.00 Film: „John Carter" (SUA, 2014) 23.00 Film: „Șefi de cosmar" (SUA, 2011) 1.00 Film: „John Carter" (r) 3.30 Film: „Casper" (r).

PRIMA TV
7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniții (r) 8.15 La TV (r) 8.45 Casa: construcție și design (r) 9.20 Teleshopping 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 14.00 Focus 15.00 Interviurile Cristinei Țopescu 16.00 Film: „Explozia" (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Trădați în dragoste 0.30 Iubiri Secrete 2.30-5.45 Reluări.

acasă
5.45 Lecții de viață 8.00 Serial (r) 8.45 Teleshopping 9.15 Serial: „Regina inimilor" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

TVR 2
7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Călători în lumi paralele" 11.30 Pasiuni și cariere (r) 12.00 Cap Compas (r) 12.30 A doua emigrare (r) 13.00 Natură și aventură (r) 13.30 Natură și sănătate (r) 14.10 Film: „Promisiuni" (România, 1985) 16.00 Gustul Moldovei 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leșe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Astă seară dansăm în familie" (România, 1972) 22.10 Film: „Concurs" (România, 1982) 0.10 Interviurile Festivalului Internațional George Enescu 1.10-6.00 Reluări.

Pro Cinema
7.0 Ce se întâmplă, doctore? 7.45 Arena bucătarilor 8.15 Film: „Amicul Joey" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Mamă pe fugă" (SUA, 2009) 14.30 Film: „Conspirația tăcerii" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Grevă de Crăciun" (coprod., 2010) 20.30 Film: „Rețeaua" (SUA, 1995). Cu: Sandra Bullock 23.00 Film: „Monstrul din Lake Placid" (SUA, 2010) 1.00 Film: „Rețeaua" (r) 3.00 Cine A.M.

CIMILITURI

Integramă de **M. ALBU**

MUȘCHI CĂZUȚI		PRIVILEGIU		MORAL		SFÂRȘIT DE AUGUST !		PIATRĂ DE INEL		PANTALONI DE VELUR	
EA UMBLĂ CU BÂRFE		DECORAȚI ÎN RĂZBOI		ÎNCEPUT DE EMISIE !		A ACCEPTA SCUZELE		BASEBALL AUTOHTON		VREME DE STAT ACASĂ	
CA FRUNZA TOAMNA							NE TREC PRIN MINTE				
ÎNGÂNARE							ANOTIMPURI GEROASE				
				FLOARE REGALĂ					ANA ASLAN		
				ALIFII LA ȚARĂ					MĂRUNT DE STATURĂ		
A LECTURA					ECHIPĂ BRITANICĂ					A ȘUIERA STRIDENT	
NOTĂ MUZICALĂ					GĂRI TEHNICE						
		ARBORELE CANADEI						A IEȘI BRUSC			
		PĂDURE RIVERANĂ						CLASĂ PRIMARĂ			
	BRODERIE FINĂ					PREFIX DE NEGAȚIE					A EMANA CĂLDURĂ
	CREMA SOCIETĂȚII		PLANTĂ DE ULEI			ȚĂRÂTUL GREIERULUI			COADĂ DE CANGUR		
			TOATE RUDELE						UN OM BOGAT		
ÎN GALERIE !							A FOLOSI CUȚITUL				
SIMPLIST							BRUNETUL SATULUI				
DE ACORD !											
				UMED						MARGINI DE RĂZOR !	
				TULPINĂ DE BRAD !							
MITRE PAPALE						A VORBI FĂRĂ NOIMĂ					
BATIC MAI MARE											
					ARUNCATĂ CU PRAȘTIA						

Zânele

Verificați-vă cunoștințele!

1. Ce este o zână?
2. Ce sunt în mitologia românească „Zânele rele”?
3. Ce prozator francez a scris romanul „Zâna carabină”?
4. Ce compozitor englez (1659-1695) este autorul operei „Zâna”?
5. Ce scriitor american din zilele noastre a scris romanul „Zânele punkiste din New York”?
6. Ce compozitor român a compus în 1963 muzica pentru filmul color cu păpuși „Lacul zânelor”?
7. Cine a realizat, în 1896, filmul „Zâna verzelor” („La Fée aux choux”)?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Prin „război” se înțelege un conflict armat (de durată) între două sau mai multe grupări, clase sociale sau state pentru realizarea unor interese economice și politice. 2) Zeița războiului din mitologia romană se numea Bellona. 3) În Războiul celor Două Roze s-au înfruntat familiile Lancaster, având pe blazon un trandafir roșu și York purtând pe blazon un trandafir alb. 4) Romanul „Războiul salamandrelor” a fost scris de Karel Capek. 5) „Recviemul de război” aparține lui Benjamin Britten. 6) Lucrarea „Marte, zeul războiului” poartă semnătura lui Dimitrie Paciurea. 7) Filmul „Războiul dintre noi” a fost realizat de regizoarea Anne Wheeler.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Copiii” ne-au trimis câte 7 răspunsuri corecte următorii cititori: *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Ing. Mihai Călcăianu și Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***Corina Simion, Sibiu.*** Ne bucură revenirea dumneavoastră printre prietenii rubricii. Vă mulțumim pentru cuvintele frumoase și pentru sugestii.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

Umor

☺ *Tatăl către fiu:*
– Felicitări cu ocazia majoratului. De azi înainte poți face tot ce vrei... până la căsătorie.

☺ *Un ascultător întreabă la Radio Erevan:*
– Pisica neagră aduce sau nu ghinion?
– Depinde ce ești: om sau șoarece.

☺ *Două persoane inteligente de sex opus nu se vor căsători niciodată, întrucât o femeie inteligentă nu acceptă din prima, iar un bărbat inteligent nu întreabă a doua oară.*

☺ *O femeie discuta cu o prietenă despre soțul ei:*
– I-am spus că nu mai stau cu el și că bag divorț, după care am ieșit afară să mă liniștesc.
– Și el ce a spus? întreabă curioasă prietena.
– Păi, după câteva minute, am auzit o bubuitură...
– Vai, Dumnezeule, doar nu s-a împușcat!
– Nu, a deschis o șampanie, mizerabilul...

☺ *Examen la cursul de logică. Subiectul era „demonstrați că scaunul de la catedră este invizibil”. Toți studenții scriu câte 5-6 pagini, dar nota 10 o ia Bulă, care scrisese doar 2 cuvinte: „Ce scaun?”*

☺ *O blondă în avion se adresează stewardesei:*
– Vă rog să-i spuneți pilotului să nu depășească viteza sunetului. Eu și prietenul meu dorim să facem conversație.

SUDOKU

jocul săptămânii: 27

3	9	7						
4		2	8	5		3		
					4			
2			1	6	8		9	
6								2
	1		7	4	2			8
			4					
		9		8	3	7		4
						5	8	6

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 26

1	6	7	8	9	4	3	2	5
2	5	9	1	3	7	4	8	6
4	3	8	5	2	6	9	7	1
7	1	3	6	4	2	8	5	9
5	8	2	9	1	3	6	4	7
6	9	4	7	5	8	2	1	3
8	2	1	3	6	5	7	9	4
9	7	6	4	8	1	5	3	2
3	4	5	2	7	9	1	6	8

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

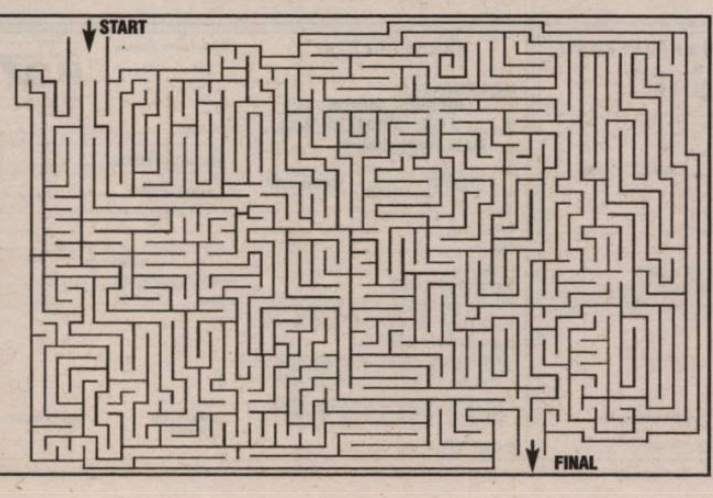

SOLUȚIA INTEGRAMEI „LOGICE”:
ORIZONTAL: *F - R - O - C - S - B - DEMONSTRATIE - TAMAIA - URAT - FIU - TIPARIRI - TRAI - ILIC - V - SA - IVIRE - ARI - A - NUIA - ANTI - CIUR - TUNA - SO - LAIBAR - IRIS - LIN - ICNI - APA - ATAT - IEFTIN - SCATIU - DIETA.*

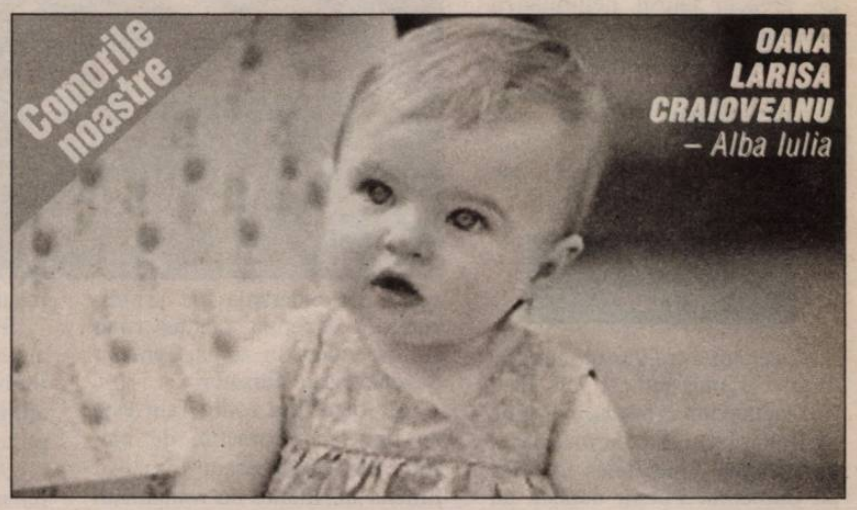

Sfaturi practice

Arborele norocos

(Pachira aquatica)

● Cunoscută plantă de apartament și sub denumirea de „arborele banilor”, este un copac veșnic verde care își are originile în zonele mlăștinoase ale Americii Centrale și de Sud, unde poate atinge o înălțime de 20 metri. Ca plantă de apartament însă, nu va înflori niciodată, iar înălțimea ajunge la doar aproximativ 2 metri.

● Înflorește spectaculos și face fructe comestibile, foarte apreciate pentru gustul lor. Au gustul asemănător alunelor și se mănâncă crude, prăjite sau se macină și se folosesc la prepararea pâinii.

● Variantele cultivate în ghivece au, de obicei, 3 sau 5 tulpini împletite. Frunzele au cinci lobi separați. Asiaticii o consideră o plantă aducătoare de noroc, mai ales datorită asemănării cu o palmă.

● Este foarte rezistent și nu are nevoie de îngrijiri deosebite, dar totuși trebuie udat cu măsură, mai ales dacă este amplasat în spații răcoroase. Frunzele trebuie pulverizate cu apă cel puțin o dată pe săptămână.

● Îi place lumina, fără ca razele soarelui să-i atingă frunzele. Trebuie ferit de curenții de aer.

Cât de bine vă cunoaşteţi zodia?

TAUR

Continuăm prezentarea celor mai importante caracteristici ale zodiilor cu nativii Taur. Este o zodie a primăverii care corespunde unei perioade a anului când plantele, deja răsărite, prind rădăcini tot mai puternice, dezvoltându-se şi înflorind. Taurul ca simbol ezoteric, este asemuit cu forţa brută, cu dinamismul masculin năvalnic, dar şi cu forţa creatoare. Este una dintre zodiile cele mai fertile.

Principalele caracteristici

Cel de-al doilea semn zodiacal aparţine triadei semnelor de Pământ alături de Fecioară şi Capricorn. Este o zodie fixă, feminină (Yin) şi guvernată de Venus.

Primul simbol ezoteric al acestei zodii este taurul. În tradiţia greacă, taurul neîmblânzit simboliza dezlănţuirea violenţei şi lua forma înspăimântătorului Minotaur, paznicul labirintului. Vechii egipteni venerau acest animal ca un simbol al Divinităţii supreme, înfăţişându-l sub forma Boului Apis.

Cum recunoaştem un Taur?

Dacă vrem să găsim un nativ Taur, cel mai indicat loc ar fi să-l căutăm într-o bancă, o agenţie imobiliară sau la o fermă, dar îl putem găsi, bineînţeles în orice alt domeniu. Putem depista un nativ al acestei zodii după atitudinea tăcută dar plină de forţă. Să nu vă speriaţi că până îl cunoaşteţi mai bine, răspunsurile acestuia vor fi monosilabice şi deseori veţi auzi rostind „Nu" în orice formă are acest cuvânt.

Pisălogiţi-l permanent şi se va încăpăţâna mai tare. Împingeţi-l de la spate, tachinaţi-l prea mult şi va trebui să vă pregătiţi să-i suportaţi excesele de furie. Temperamentul nativului Taur este rareori scos la iveală, dar când se înfurie poate distruge totul în calea sa, chiar şi pe rezistenţii nativi Scorpion. Comportamentul unui Taur este pasiv, preferând de o mie de ori să primească musafiri la ei acasă, decât să se deranjeze să facă vizite. În general, prin natura lui este om de casă. Nu prea există vreun nativ Taur care să nu adore să se răsfeţe în propria locuinţă şi să se relaxeze mai bine ca

acasă. Este deranjat de schimbări, cu excepţia cazului când are ascendent în zodia Gemeni, Săgetător sau Vărsător.

Bărbatul din zodia Taur este un om tăcut, practic, de bun simţ, tacticos, precaut şi realist. Emană un munte de romantism şi nu se aruncă înainte în orice relaţie amoroasă. Îi ia ceva timp până se hotărăşte, dar atunci când o face, sigur îşi convinge jumătatea să-l urmeze în viaţă, răsfăţând-o aşa cum ştie cel mai bine. Este adeptul cadourilor clasice (porţelanuri, argintărie, tot felul de pachetele misterioase), cel care va organiza cine romantice, plimbări sub cerul plin de stele.

Femeia născută în zodia Taur este ca pâinea lui Dumnezeu, o combinaţie a multor calităţi rare pe care oricare bărbat le caută şi le găseşte rareori la o femeie. Chiar dacă are un temperament violent, care poate determina pe oricare dintre noi să o ia la fugă, nu va izbucni decât dacă este provocată intens. Are mai mult curaj emoţional decât cei mai mulţi bărbaţi şi se lasă condusă doar dacă are deplină încredere în cel de lângă ea. Picioarele femeii-Taur sunt bine înfipte în pământ, fiind o fiinţă strict fizică, acceptă foarte greu un sfat dacă nu este convinsă.

Generalităţi

Cuvintele-cheie ale zodiei Taur: posesie, tenacitate, materialism, bani, stabilitate, realism, confort, frumuseţe, artă, aviditate, siguranţă, interes, încăpăţânare, gelozie, fidelitate, lăcomie.

Sănătate. Principalele probleme de sănătate ale nativului Taur sunt cauzate de grijile legate de finanţele proprii sau de problemele profesionale. Consumă uneori prea multe alimente, doar din dorinţa de a se delecta cu gusturi sau mirosuri rafinate.

Punctele anatomice sensibile ale acestui nativ sunt: laringele, limba, gâtul, coardele vocale, amigdalele, urechile, cerul gurii, partea superioară a esofagului.

Ar trebui să consume doar alimente slabe în grăsimi şi zahăr, să bea multă apă şi să facă mişcare. Li se recomandă dansul, gimnastica aerobică, yoga, fitness sau biliard.

Compatibilităţi. În general, au relaţii bune cu nativi tot din zodii de Pământ: Fecioară, Capricorn, dar şi cu cei născuţi în semnul de Apă: Rac, Peşti şi mai puţin cu cei din Scorpion, care sunt diametral opuşi zodiei Taur. Cele mai deficitare relaţii le are cu nativii zodiei Leu şi Vărsător.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Jurnalismul fără frontiere în „califatul digital"
- Crimă, dezordine, anarhism
- Susan Clancy contra răpirilor extraterestre
- Capodopere şi secretele lor
- Amsterdam, oraşul lalelelor
- Şi spălatul mâinilor e o artă!
- Forest Whitaker: de la samurai la dictator

Ce spun astrele

HOROSCOP
11-17 iulie 2016

BERBEC 21.03-20.04

Încercaţi să ţineţi pasul cu ritmul rapid pe care vi-l impun cei din jur. Cu toate acestea, săptămâna asta vă bântuie tot felul de îndoieli legate de educaţia dumneavoastră. S-ar putea ca acestea să constituie o testare a propriilor limite. Fiţi precauţi!

TAUR 21.04-21.05

Până în luna august Marte se situează în semnul opus, ceea ce înseamnă că relaţiile cu partenerii şi cu prietenii apropiaţi sunt greu de suportat. Din fericire, petreceţi destul de mult timp ocupându-vă de evenimente în familie şi nu mai luaţi în seamă toate nimicurile.

GEMENI 22.05-21.06

De ce aveţi impresia că nimeni nu vă face pe plac? Poate este doar o toană a dumneavoastră sau sunteţi prea indiferenţi cu cei din jur. Vă întrebaţi dacă cineva vă preţuieşte? Dacă cineva dintre cunoscuţi v-a dezamăgit, asta nu înseamnă să-i judecaţi pe toţi la fel.

RAC 22.06-21.07

Aveţi o energie debordantă şi o veţi folosi pentru tot felul de activităţi legate de casa dumneavoastră şi de distracţie. Şi optimismul de care dispuneţi vă ajută să priviţi viaţa în roz. Se pare că totul vă merge exact cum vă doriţi.

LEU 22.07-22.08

Vă bucuraţi de compania unor prieteni, însă nu vă implicaţi prea tare. Se pare că ceva sau cineva vă taie cheful de a petrece până târziu. Sosesc nişte oaspeţi şi surpriza este deosebit de plăcută. Mare atenţie în weekend, deoarece grijile legate de copii sau nepoţi vă cam strică dispoziţia.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Dacă puteţi profita de Soare, care se află încă în zodie şi trimite asupra dumneavoastră o lumină măgulitoare, puteţi spune că într-adevăr aţi dat lovitura. Trebuie să vă încredeţi în propriile forţe ca să nu vă cuprindă deznădejdea. Altfel, eşuaţi şi nu vă stă în fire.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Vă gândiţi cât mai des la vacanţă. Nu vă faceţi iluzii prea mari, deoarece s-ar putea să vă amăgiţi singuri. Principalul scop al acestei săptămâni este să nu cădeţi pradă gândurilor negative. Concentraţi-vă pe ce aveţi de făcut în fiecare zi şi veţi reuşi să treceţi de momentele mai dificile.

SCORPION 23.10-21.11

Aveţi câteva probleme legate de o proprietate comună, o moştenire sau de o asigurare. Trebuie să înţelegeţi că adevărata dumneavoastră valoare este ceea ce sunteţi, nu ceea ce deţineţi. Fixaţi-vă atenţia pe relaţia cu cei de acasă şi cu prietenii. De aceştia aveţi nevoie să vă sprijine moral.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Păstraţi-vă îndoielile pentru sine. Nu vă faceţi griji cu privire la confuzii şi temeri pe care le întreţineţi fără să fie nevoie. Aveţi grijă de dumneavoastră în această perioadă, deoarece treceţi prin câteva provocări temporare. Se îndreaptă ea situaţia, curând!

CAPRICORN 22.12-19.01

Sunteţi puşi pe mari schimbări. Aveţi chef să exploraţi mai mult lumea ca să compensaţi nevoia de reînnoire pe care sufletul v-o impune. Nu este bine să vă îndoiţi asupra alegerilor pe care le faceţi însă trebuie să aveţi grijă ce alegeţi. Trebuie să renunţaţi la ceea ce nu mai este relevant în viaţa dumnevoastră.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Marte vă determină să fiţi mai ambiţioşi în această perioadă. Fiţi prevăzători, pentru că relaţia cu cineva mai în vârstă pare oarecum ameninţată. Vă simţiţi dezamăgiţi de aceasta, parcă magia a dispărut şi nu vă mai face plăcere prezenţa acesteia. Ştiţi cum percepeţi acum situaţia? Ca pe un cucui făcut în mare viteză.

PEŞTI 19.02-20.03

Ce poate constitui o bogăţie adevărată pentru dumneavoastră? Familia rămâne pe primul plan şi puneţi accent doar pe ea. Vă ocupaţi mai mult de casă, de copii şi de mici redecorări. Vă schimbaţi câte ceva prin casă ca să simţiţi că vă face plăcere. Niciun eşec nu ar trebui să vă descurajeze.

Nativul săptămânii: **ROALD AMUNDSEN** (16.07.1872 – 18.06.1928)

A fost un explorator norvegian al zonelor polare. Acest nativ al zodiei Rac a fost primul om care a ajuns la Polul Sud (în 1911) şi primul navigator care a reuşit să traverseze Pasajul de nord-vest (din Groenlanda până în Alaska). A dispărut în iunie 1928, în timp ce lua parte la o misiune de salvare în Arctica.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	6,00 LEI
☐ 2 LUNI	12,00 LEI
☐ 3 LUNI	18,00 LEI
☐ 4 LUNI	24,00 LEI
☐ 5 LUNI	30,00 LEI
☐ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa poştală de expediere) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

biblioteca judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1306 ● ANUL LIX ● 14 IULIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 28 (3056)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

SUPER-EROI... printre noi!

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

„Vocea interioară" nu vă trădează

Dosarele frumuseţii

Machiaj delicat

Consultaţii fără plată

Cele mai bune alimente **CONTRA STRESULUI**

«Tăcerea este prietenul care nu te trădează niciodată.»

Confucius

Jurnalismul fără frontiere în „califatul digital"

Scriam în urmă cu ceva timp despre discuţiile legate de prognozata dispariţie a presei tipărite, clasice, şi impunerea în viitor a unei noi specii de jurnalism, cel online, virtual.

Studiile unor agenţii de presă prognozau pe la începutul acestui an dispariţia încet-încet a presei tipărite pe hârtie datorită avântului fără precedent al unei forme de presă online. În loc de tăierea pădurilor, pentru fabricarea hârtiei, o simplă conexiune la internet şi presa e gata! În mare, aşa e, dar discuţiile lucide aduc în prim-plan şi lipsa „controlului de calitate" al textelor produse de autorii de informaţii online. Calitatea presei tipărite a însemnat nu numai folosirea limbii literare, adică normată şi corectă din punct de vedere gramatical şi lexical, prin serviciile de corectură şi supervizare, nu numai promovarea acesteia în fiecare paragraf scris şi tipărit, ci şi corectitudinea informaţiilor tipărite. Ca să nu mai vorbim de supravegherea limbajului decent, lipsit de excese lexicale.

Presa tipărită încă pune preţ (pentru cât timp oare?) pe verificarea din trei surse a unei informaţii. În presa tipărită nu poate oricine să publice orice îi trece prin cap pentru că există metode de supraveghere şi evaluare editorială tocmai pentru păstrarea prestigiului publicaţiei tipărite, prestigiu care uneori numără mai bine de un secol în unele cazuri.

Or, presa online, cea emisă de bloggeri, fără număr pe internet, nu presupune niciunul din exigenţele prezentate mai sus. „Presa" online este bazinul tuturor informaţiilor, care mai de care mai năstruşnice, mai inexacte, a limbajului nesupravegheat, a regulilor gramaticale şi lexicale super-laxe. Aşadar, o eventuală dispariţie a presei tipărite aruncă presa online în neant, un neant imprecis. O realitate, până la urmă pe care nimeni nu are cum să o ignore.

A practica o presă online necesită un telefon inteligent (smartphone) şi o conectare la internet. Jurnalismul s-a îmbogăţit? Doar pentru că fiecare poate relata ce vrea şi poate însoţi relatarea cu un clip video? Fără ca cineva să poată verifica sursa? Tehnologia noului jurnalism online „nu va putea niciodată înlocui rolul primordial al jurnaliştilor, acela de martor ocular", a subliniat Lindsey Hilsum, editor la Channel 4 News, în cadrul unei conferinţe susţinute la Institutul Reuters pentru Studiul Jurnalismului din cadrul Universităţii Oxford, după cum relatează Agerpres.

Lindsey Hilsum

Conectarea la internet a remodelat comunicaţiile la nivel mondial şi a depăşit graniţele naţionale. „Lumea este retrasată de conexiunile la internet", declara Hilsum, citându-l pe Parag Khanna, autorul cărţii *Connectography, Mapping the Future of Global Civilisation,* potrivit căruia există mai puţin de 500.000 de kilometri de frontiere în întreaga lume, dar peste un milion de kilometri de cabluri de internet. E drept că o conectare mai bună face ca oamenii de oriunde să fie mai la curent cu ştirile şi cu informaţiile aproape peste tot în lume, această informare fiind mai rapidă decât apelul la presa tipărită locală. După cum spunea şi Matteo Renzi, premierul Italiei, „graniţele trasate de om devin irelevante într-o lume digitală".

Iar Hilsum detaliază: „Există un califat digital, iar guvernele nu reuşesc să înţeleagă. Ca jurnalişti, trebuie să înţelegem şi să explicăm acest lucru. Acest flux nu se va opri, şi asta deoarece acum toată lumea ştie tot, din cauza conectării". Acest gen de jurnalism amator pătrunde şi se răspândeşte şi prin intermediul reţelelor de socializare. Chiar dacă identificarea surselor de informare se dovedeşte de foarte multe ori precară. Sau, într-un final, însăşi ideea de verificare a sursei de informare, atât de dragă presei tipărite, va deveni caducă în „noul jurnalism"? Pentru că există şi pericole.

Există cazuri în care accesul la internet îngreunează relatările jurnaliştilor şi le face, uneori, mai periculoase. „Atunci când am început să lucrez ca jurnalist, puteai zbura într-un loc, să spunem Sudanul de Sud, şi puteai scrie ce doreai şi lua interviuri, pentru că nimeni nu ştia ce scriai. Acum toată lumea ştie ce fac jurnaliştii locali şi occidentali. În prezent, oamenii sunt mult mai conştienţi de modul în care pot fi manipulaţi jurnaliştii sau cum să recurgă la propria lor propagandă în loc să vorbească cu jurnaliştii", a explicat Lindsey Hilsum. La jurnalismul amator s-a adăugat şi YouTube. YouTube a schimbat şi el jurnalismul clasic, pentru că publicaţiile nu-şi mai pot permite să trimeată ziarişti în zone de risc, cum ar fi teatrele de război sau de conflicte armate. Astfel, YouTube devine o sursă importantă în cadrul jurnalismului amator online. Asta pentru că materiale video postate de amatori pe YouTube contribuie deseori la informarea celor care preferă acest gen de jurnalism online.

Este amintit clipul video înregistrat de o cameră de supraveghere dintr-un spital din Alep care a fost bombardat. „Acesta a arătat exact momentul în care a căzut bomba. Au fost nişte secvenţe incredibile, deoarece au arătat ultimele momente de viaţă ale doctorului care a fost ucis. Această întâmplare ilustrează puterea camerelor video şi a YouTube pentru relatarea unor evenimente", susţine Hilsum.

Problema cu astfel de înregistrări este că nu spune cine a lansat bomba, câte victime a făcut, cine erau cei omorâţi etc. Deci, informaţii bune, dar insuficiente, neverificabile, ca să nu mai spunem că ele, clipurile de pe YouTube, anonime fiind, pot fi folosite în scop propagandistic sau politic. Aşadar, e bine că asemenea clipuri postate pe YouTube devin „virale" pe situri de ştiri şi bloguri cu toate aceste „păcate". Vulnerabilitatea jurnalismului online devine evidentă. Lucru recunoscut şi de jurnalista britanică: „este periculos să primeşti şi să difuzezi filmuleţe din surse neconfirmate. Uneori, un videoclip nu spune întreaga poveste", a avertizat ea. „Oamenii care postează astfel de filmuleţe au de multe ori un interes", a completat ea, precizând că postul la care lucrează, Channel 4 News, „are un angajat în ale cărui atribuţii intră verificarea materialelor video primite din surse externe".

Presa tipărită a evoluat de-a lungul a două secole atingând standarde de credibilitate, seriozitate, corectitudine, promovare a limbii literare (corecte) naţionale. Noul jurnalism online a abdicat de la aceste standarde şi încearcă să se legitimeze, deocamdată cu câteva „câştiguri" tehnologice, dar şi multe carenţe care o vulnerabilizează. Lindsey Hilsum recunoaşte că tehnologia nu poate înlocui reporterul: „YouTube nu va înlocui niciodată relatările *la prima mână*. Ca reporter, sunt martor ocular. Dacă nu sunt acolo nu pot să miros sau să simt. Cel mai important rol al unui jurnalist este să fie acolo". Până la urmă, omul este deasupra tehnologiei, lucru pe care îl recunosc, culmea, chiar şi experţii în spionaj.

5 948427 000126 28

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Supereroi... printre noi!

Chiar dacă personaje precum Batman, Superman, Spiderman, Ironman, par desprinse doar din imaginaţia scenariştilor de la Hollywood, rândurile următoare vă vor demonstra că asemenea oameni, ale căror capacităţi frizează imposibilul, există şi în viaţa reală.

Omul-paratrăsnet

Ma Xiangang e un om pentru care fulgerul nu reprezintă mare lucru: el poate rezista la descărcările electrice fără să simtă durerea. Şi-a descoperit întâmplător această putere, reparând un televizor aflat în priză, fără să se curenteze. De atunci, e un invitat-vedetă al emisiunilor TV, în care dovedeşte că nu s-a inventat curentul electric capabil să-l doboare. Dimpotrivă, spune că se simte mult mai „vioi" după ce sutele de volţi trec prin el. Nu încercaţi asta acasă!

Omul fără splină

Îl cheamă Dean Karnazes şi e supranumit „americanul care nu oboseşte niciodată". A alergat 50 de maratoane, în 50 de state americane, în 50 de zile consecutive. Recordul lui absolut este de a alerga 500 km fără oprire, timp de trei zile şi trei nopţi, un record care probabil ar fi fost şi mai bun dacă reprezentanţii Guinness Book n-ar fi motivat că sunt prea obosiţi ca să-l mai urmărească alergând. Studiile medicale au demonstrat că el are mai mult sânge în sistemul circulator decât o persoană obişnuită, iar muşchii lui nu se uzează la efort, ci dimpotrivă, se revigorează – ca un perpetuum mobile.

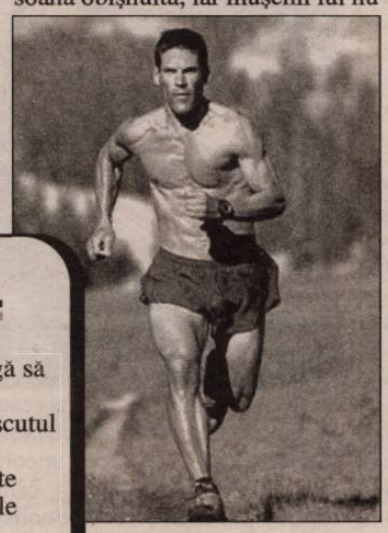

Omul-calculator

E suficient ca Stephen Wiltshire să privească imaginea unui oraş pentru a o putea reproduce ulterior, clădire cu clădire, din memorie. Deşi diagnosticat cu autism în copilărie, el străbate lumea

de 25 de ani, realizând crochiuri în creion ale celor mai celebre oraşe. Pentru a intra în Cartea Recordurilor, el a făcut o tură cu elicopterul, deasupra oraşului New York, apoi a desenat toate clădirile văzute de sus, cu o acurateţe uluitoare.

Omul-antigel

Olandezul Wim Hof este invulnerabil la frig. Poate înota în apă rece ca gheaţa, poate sta în Siberia zile întregi şi rezista îngropat în blocuri de gheaţă. Performanţa lui cea mai mediatizată? A escaladat Everestul desculţ şi îmbrăcat doar cu o pereche de bermude!

Ai carte?...

Câţiva cititori ai rubricii ne roagă să le explicăm sensul corect al unor peroverbe printre care atât de cunoscutul „Ai carte, ai parte".

Deşi obiectul rubricii noastre este altul, vom face o excepţie pentru a le răspunde prietenilor noştri.

Aşa cum ştim, *carte* este un cuvânt polisemantic, însemnând nu doar volum tipărit ci şi: scrisoare, document ş.a.

Să vorbim corect!

Proverbul a apărut în Evul Mediu târziu când luptele pentru pământ deveniseră de-a dreptul monstruoase. Mulţi ţărani, ai căror părinţi, bunici sau chiar ei înşişi fuseseră împroprietăriţi de voievozi generoşi pentru fapte de vitejie, erau spoliaţi acum de puternicii zilei, care considerau că pământul le aparţine lor şi numai lor.

Unii însă păstraseră cu sfinţenie, în pod sau la icoană, actul domnesc de împroprietărire, documentul, „cartea" cum îi spuneau ei. În aceste situaţii în oricâte judecăţi ar fi fost chemaţi, aveau, până la urmă câştig de cauză. Astfel, proverbul „Ai carte ai parte" însemna „Ai document ai câştig de cauză".

Odată cu răspândirea învăţământului sensul proverbului s-a înnobilat trimiţând spre şcoala care ne ajută să ne găsim un drum mai bun în viaţă.

Nu trebuie neglijat însă nici vechiul său sens care face o incursiune într-o istorie grea şi plină de lacrimi. *(I.S.)*

Chimicalele din produsele casnice

Substanţe chimice comune, întâlnite în banalele PET-uri, în produsele electrocasnice din plastic şi chiar în produsele cosmetice ar putea avea efecte catastrofale asupra dezvoltării neuropsihice a fetuşilor şi copiilor, afectând grav procesul de maturizare a acestora. Elementele care stârnesc cea mai mare îngrijorare sunt plumbul şi mercurul, pesticidele cu fosfaţi folosite în agricultură, eterii şi ftalaţii – aceştia din urmă fiind şi cei mai frecvent întâlniţi în viaţa de zi cu zi.

Deşi multe aceste substanţe au fost interzise cu anii în urmă, ele pot rămâne în mediu, fără să se descompună, decenii întregi, iar distrugerea lor prin ardere nu face decât să crească nivelul de poluare. „Aceste substanţe chimice sunt pervazive, afectând nu doar aerul şi apa, ci şi produsele de care suntem înconjuraţi permanent. Reducerea expunerii la chimicale toxice poate fi realizată şi e urgent necesară, pentru protejarea copiilor şi mai ales a fetuşilor. În perioada intrauterină neuronii se formează şi se diferenţiază, iar expunerea la substanţe chimice nocive afectează ireversibil aceste procese", consideră prof. Susan Schantz de la Universitatea Illinois.

Studiul realizat de cercetătorii americani a demonstrat că nivelul de inteligenţă al copiilor proveniţi din zone industrializate, poluate e mult mai redus decât al celor care trăiesc în medii mai „verzi", iar acest lucru pare să se agraveze, cu fiecare generaţie, odată cu intensificarea emisiilor nocive. Totodată, s-a pus în evidenţă şi o posibilă legătură între poluarea masivă şi creşterea numărului de cazuri de deficit de atenţie şi tulburări comportamentale la copii expuşi noxelor.

Starea de veghe

Demonii anxietăţii şi generaţia Internetului

Medicii, psihologii şi psihiatrii sunt stupefiaţi. Epidemia căreia trebuie să-i facă faţă şi care se întinde în ritm alarmant e ceva ce omenirea nu a mai cunoscut. E o epidemie ce nu devorează trupurile, ci sufletele. Mai ales sufletele tinerilor. Problema este absolut nouă, de aceea şi soluţiile sunt, deocamdată, greu de găsit.

În ţările occidentale, cel puţin, datele sunt alarmante: rata îmbolnăvirii de depresie, printre elevii de liceu şi studenţi, a crescut de 800 de ori în ultimii 70 de ani, iar numărul tratamentelor recomandate adulţilor e mai mare de 400 de ori astăzi, faţă de anii 80. Dar faptul cel mai dramatic e că aceste tratamente devin tot mai puţin eficiente, odată cu trecerea timpului, ca şi cum ar fi apărut „tulpini" de anxietate rezistente la medicamente. Se ştie că anxietatea a însoţit şi în trecut omenirea, dar atunci ea avea un rol pozitiv: confruntaţi cu lipsurile, cu foametea, cu războaiele, oamenii anxioşi erau determinaţi să găsească soluţii. Astfel, anxietatea era elementul declanşator al unei conduite ferme. Astăzi, paradoxal, tocmai abundenţa existentă în lumea civilizată îi face pe tineri victime sigure. Motivele anxietăţii nu mai sunt unele vitale, ci sunt legate de frustrări („colegii mei au telefoane mai performante, sunt mai bine văzuţi în societate") sau nemulţumiri legate de aspectul fizic („am nasul prea lung, sunt prea mic de statură").

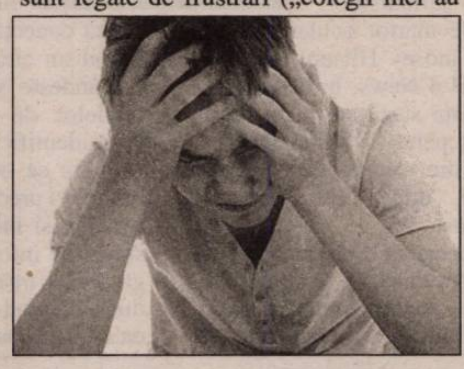

Practic, probleme minore, dar care, în societatea de azi, devin drame majore pentru adolescenţi. Răspunsul, spun specialiştii, este tot o conduită fermă, pe care însă cei afectaţi de anxietate trebuie ajutaţi să o aibă. Nu medicamentele sunt calea, ci atitudinea. Tinerii trebuie învăţaţi să lupte cu temerile ignorându-le. Să se întrebe: „E chiar aşa de important telefonul ăsta pentru mine?", „Contează aşa mult ce spun colegii pe Facebook?". Şi, evident, trebuie învăţaţi să descopere că adevărata frumuseţe a acestei lumi se află dincolo de ecranele care le-au acaparat viaţa. Apropo, de când n-aţi mai ieşit la un picnic în sânul naturii cu copiii dumneavoastră?

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dinca (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**

„Butonarea" telefonului mobil poate provoca artrită

Până în urmă cu puțin timp, vârsta de la care oamenii începeau să manifeste simptome ale artritei era de peste 50 de ani, dar în ultima vreme, acest prag a scăzut considerabil. Unul dintre cei mai reputați chirurgi ortopezi din Statele Unite, dr. Mark Ciaglia, a declarat, într-un interviu acordat postului de televiziune FOX5, că s-a întâlnit cu cazuri de pacienți sub 40 de ani, care se confruntau cu inflamații dureroase și rigiditate la nivelul articulațiilor.

Experții au remarcat că printre cei mai expuși riscului dezvoltării premature a artritei se află adulții care transmit frecvent mesaje de text pe telefonul mobil și adolescenții care petrec mult timp în fața calculatorului. Riscul e legat de mișcarea continuă a degetelor și postura greșită, elemente care, combinate, pun o mare presiune pe articulații, tendoane și mușchi, creând potențialul inflamării acestora.

Medicii îi sfătuiesc pe cei „dependenți" de SMS-uri să renunțe la acest obicei, preferând, în schimb, o discuție prin viu grai sau, cel mult, să facă pauze între trimiterea mesajelor și tastarea pe computer, efectuând, între timp, exerciții fizice pentru detensionarea mușchilor și articulațiilor.

Teleportarea, în 20 de ani?

Teleportarea a constituit un vis pentru fanii SF încă de când a apărut îndrăgitul serial Star Trek. Dar savanții ruși și-au propus să transpună fantezia în realitate, beneficiind și de largul sprijin financiar al guvernului de la Moscova. Ei speră să poată pună la punct tehnologia necesară teleportării până în 2035 și au la dispoziție un buget de 2,1 trilioane de dolari pentru cercetare și dezvoltare! Deja au fost alocate aproape 300 de milioane de dolari proiectului intitulat „Inițiativa Tehnologică Națională", care va fi folosit ca rampă de lansare pentru dezvoltarea de noi tehnologii utile economiei rusești în următoarele două decenii. Ca prim pas, rușii își propun să dezvolte o versiune proprie a revoluționarului sistem Hyperloop, avansat de miliardarul sud-african Elon Musk și menit să dezvolte viteze de peste 1000 km/oră.

Rețeaua de transport ar putea lega vestul Rusiei de Extremul Orient, prima secțiune a acesteia urmând să unească Sankt Petersburg cu Moscova. Cercetările efectuate până în prezent au demonstrat că e posibilă teleportarea informației pe distanțe relativ lungi.

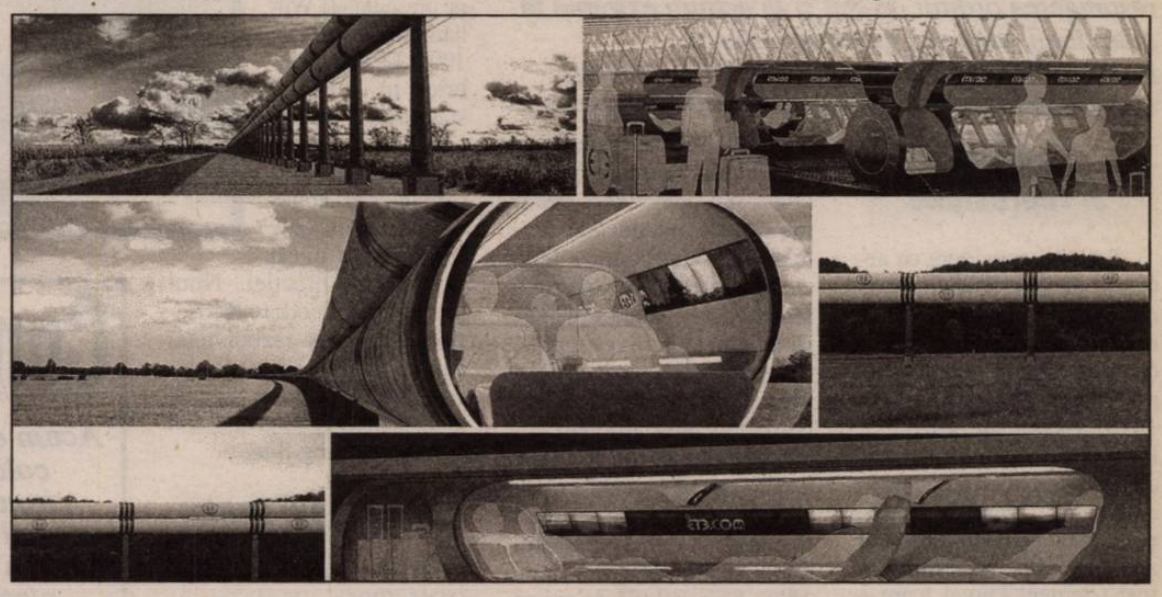

O altfel de nemurire

Personalitatea decedaților și AVATARURILE VIRTUALE

O lume în care putem „downloada" personalitatea umană într-un computer, pentru a crea un avatar virtual al persoanei respective ar putea părea de domeniul science-fiction. Dar, potrivit reputatului fizician Dr. Michio Kaku de la Universitatea Berkeley, California, această „lume nemuritoare" ar putea deveni, în curând, realitate. El afirmă că vom putea reuși să discutăm cu cei dragi chiar și după dispariția fizică a acestora, păstrându-i în viață prin intermediul realității virtuale.

Avatarurile vor conține toate amintirile legate de cei dragi și vor reflecta cât mai aproape de realitate personalitatea lor. În plus, pentru a crea percepția vizuală a persoanei decedate, computerul va produce o hologramă în mărime naturală a acesteia.

Dr. Kaku a făcut aceste afirmații în cea mai recentă carte a lui, „Viitorul minții umane", în care preconizează că, în următoarele decenii oamenii vor realiza lucruri până acum de neimaginat.

Printre acestea, posibilitatea de a implanta amintiri false în creierul pacienților cu sindrom posttraumatic, spre a-i face să depășească mai ușor problemele. „În locul unor amintiri dureroase, care vor fi șterse ca informațiile de pe hardul unui computer în creier se vor descărca situații frumoase, pe care persoana respectivă nu le-a trăit niciodată, dar pe care le va percepe ca pe niște amintiri dragi. De asemenea, astfel am putea trata și bolnavii de Alzheimer, inserându-le iarăși în creier amintirile din realitatea imediată pe care le-au uitat", spune dr. Kaku, care este convins că, până în 2050, Internetul va fi înlocuit cu un Brainenet, ce poate transmite nu doar texte și imagini, ci și sentimente și amintiri.

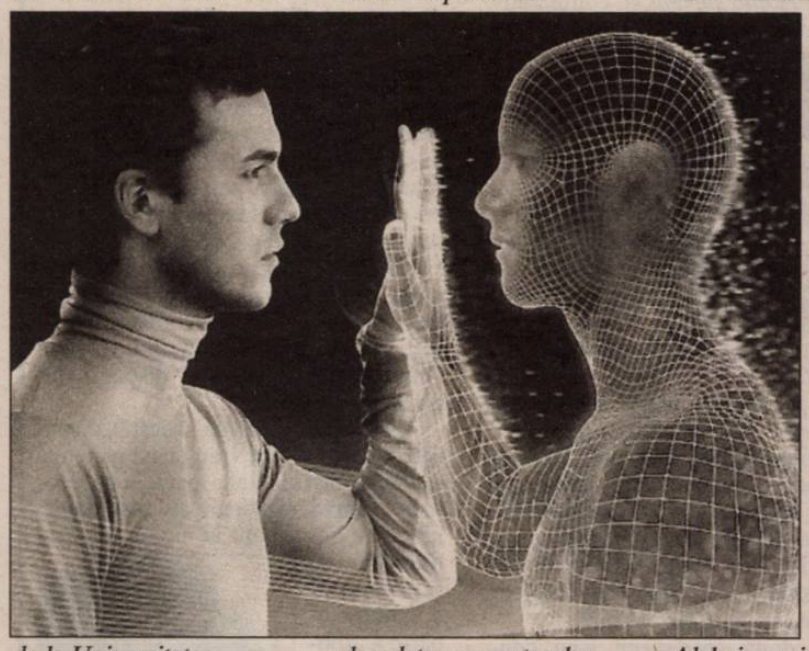

Mașină de spălat cu ultrasunete

După ce își cumpără haine noi, mulți oameni se confruntă cu dezamăgirea de a le vedea intrate la apă după primul spălat și, deci, devenite inutile. Din fericire, o inovație pusă la punct de curând nu doar că va elimina asemenea situații neplăcute, dar va și permite spălarea mai ieftină, mai rapidă și mai eficientă, din punct de vedere al consumului de energie, a hainelor.

Pentru că, spre deosebire de mașinile de spălat cu uscător clasice, care folosesc căldura pentru a curăța murdăria de pe materialele textile, noua mașină de spălat cu ultrasunete apelează la dispozitive electrice, creând sunete de înaltă frecvență, atât de intense încât usucă hainele în cel mult 30 de minute, spre deosebire de o oră, ca mașinile actuale. Invenția a fost realizată în comun de Ayyoub Momen, un cercetător de la Laboratorul Național Oak Ridge și compania General Electric.

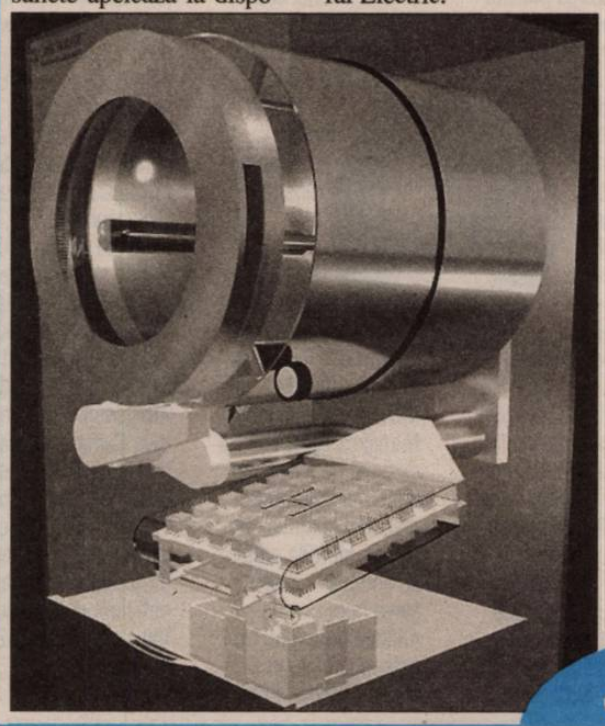

„Evaporarea apei prin intermediul elementelor de încălzire implică un consum major de energie. În schimb, ultrasunetele elimină apa prin intermediul vibrațiilor de înaltă frecvență, cu consum energetic redus, spune Momen.

Într-o astfel de mașină, sunetele sunt atât de intense încât produc vibrații, scuturând toată mizeria din haine. Apa rezultată e transformată în vapori și apoi captată într-un mic rezervor care poate fi golit oricând. În lipsa căldurii, hainele nu vor mai „intra la apă" și nici nu se vor mai decolora.

Potrivit Departamentului de Energie al SUA, mașinile de spălat cu uscător pe bază de ultrasunete ar putea asigura o economie de energie de 90 de milioane de dolari pe an, iar fabricarea unor asemenea mașini ar putea crea câteva mii de noi locuri de muncă.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Crimă, dezordine, anarhism

În a doua jumătate a secolului XIX şi începutul veacului XX s-a răspândit o formă de terorism de stânga sub deviza generală „Propaganda prin fapte". Înţelesul acestei sintagme era relativ „simplu": violenţa este mai convingătoare decât vorbele. Acest mod de gândire conducea inevitabil la respingerea ordinii de stat şi la acţiuni extreme în afara legii, care să „justifice" situaţia inacceptabilă a păturilor nevoiaşe ale societăţii.

Giovanni Passannante

Revoltă şi represiune

Istoricii consideră că artizanii ideilor radicale ale anarhismului sunt italianul revoluţionar Carlo Pisacane (1818-1857) şi revoluţionarul rus Mihail Bakunin (1814-1876). Acesta din urmă a elaborat şi conceptele de „social-anarhism" şi „colectiv-anarhism", împotriva ordinii de stat. Un promotor al anarhismului în Franţa a fost Clement Duval (care a sfârşit încarcerat în Guiana franceză), iar în SUA au fost Emma Goldman şi Alexander Berkman (el însuşi autor al unui atentat).

Diversificarea formelor teoretice ale anarhismului – sub dilema: acţiune individuală sau colectivă – are o importanţă mai mică în contextul de faţă. Vom sublinia evenimentele care exprimă radicalizarea totală a gândirii anarhice, în diverse ţări.

Anarhistul german Emil Max Hodel (1857-1878), aparţinând unei asociaţii social-democrate din Leipzig, a încercat să-l ucidă cu focuri de revolver pe kaiserul Wilhelm I al Imperiului German. Era ziua de 11 mai 1878. Kaiserul (81 de ani pe atunci) era într-o caleaşcă, la o paradă, cu fiica sa Louise de Prusia. Hodel a ratat şi a fost decapitat în acelaşi an.

Anarhistul italian Giovanni Passannante (1848-1910), a încercat să-l ucidă pe regele Umberto I al Italiei, la 17 noiembrie 1878. Cortegiul regal se afla la Napoli, şi suveranul era însoţit de soţia Marguerita şi de prim-ministrul Benedetto Cairoli. Passannante a ieşit din mulţime şi s-a apropiat de caleaşcă, având un cuţit cu care l-a atacat pe rege strigând „Viva Orsini! Viva Republica!" (Felice Orsini fusese revoluţionarul italian care a încercat să-l ucidă pe Napoleon al III-lea). Până să moară într-un azil, Passannante l-a acuzat pe Umberto I că a trădat „Renaşterea italiană" (Risorgimento).

În SUA, anarhistul Leon Czolgosz, Muncitor în siderurgie, l-a ucis pe preşedintele William McKinley, în 1901. La 6 septembrie, în Buffalo, statul New York, Leon l-a împuşcat de două ori pe preşedinte, în abdomen. După 8 zile McKinley a murit din cauza infecţiei. Noul preşedinte Theodore Roosevelt a declarat război total anarhismului şi ucigaşul a fost executat (foarte repede, la 24 septembrie) prin scaun electric, la Sing Sing.

Fratele lui Lenin

Alexandru Ulianov (1866-1887), absolvent de colegiu şi Universităţii Sankt Petersburg, a condus grupul anarhist Narodnaia Volia (Voinţa poporului), care a încercat să-l ucidă pe ţarul Alexandru al III-lea, la 1 martie 1887. La 1 martie 1881, aceeaşi organizaţie îl ucisese pe Alexandru al II-lea. Ulianov (fratele mai mare al lui Lenin) era şi ideologul şi chimistul grupului, el pregătise dinamita. Cinci dintre conspiratori au fost executaţi prin spânzurare, printre care şi Ulianov. Se spune că acest fapt l-a radicalizat pe Lenin, care nu a uitat moartea fratelui când familia ţarului Nicolae al II-lea a fost executată, în 1918.

Alexandr Ulianov

Coiful lui Brodie

Fotodocument

Imaginea surprinde soldaţi englezi pe Frontul de Vest, în timpul Primului Război Mondial – denumit şi „Războiul tranşeelor". Abia prin 1915 combatanţii au început să poarte coifuri sau căşti protectoare împotriva loviturilor de artilerie grea şi uşoară. Englezul John L. Brodie a inventat „Coiful Lui Brodie" (sau „Casca de tinichea"), iar Auguste Adrian a proiectat-o pentru francezi.

Confruntare între hominizi

Acum aproximativ 250 de mii de ani, Europa începea să fie colonizată de grupuri de hominizi aflaţi la jumătatea „drumului" dintre maimuţa primată şi omul modern. Era Omul de Neanderthal (numit astfel după zona Germaniei unde a fost localizat prima oară cu certitudine). Cetele erau alcătuite din 10-30 de persoane, stadiul rudimentar al inteligenţei lor neputându-se manifesta printr-o organizare mai amplă. Cu o statură viguroasă, dar cu unelte foarte puţin prelucrate, ei s-au răspândit în aproape tot teritoriul european, venind dinspre nordul Africii şi vestul Asiei. Principalii lor adversari, timp de 200 de mii de ani, au fost clima (succesiunea glaciaţiunilor) şi marile mamifere, în special ursul cavernelor, cu care se înfruntau pentru locuinţele de bază, grotele.

Întâlnirea

Acum 40 de mii de ani, teritoriul european a început să fie invadat şi „colonizat" de un tip superior de hominid, care sosea dinspre est, tot pe traseul Orientului Mijlociu şi originar tot din centrul Africii. Paleoantropologii îl numesc *Omul modern,* căci este vorba de *Homo sapiens* şi, comparativ cu neaderthalienii, avea un nivel de civilizaţie şi „cultură" mai avansat. Acesta avea să fie strămoşul direct al omului, al lui Homo sapiens sapiens. Ce s-a întâmplat pe parcursul a 10 mii de ani, cât a durat contactul dintre cele două „rubedenii"?

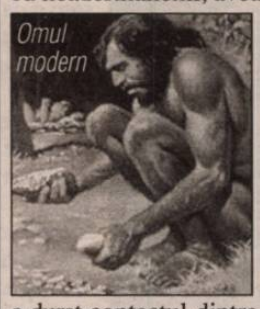
Omul modern

Toţi paleoantropologii susţin că a fost un şoc pentru ambele „tabere". Rudimentarii Neandertalieni vedeau pentru prima oară o specie asemănătoare lor fizionomic, dar cu unele aspecte neobişnuite, dintre care două au fost decisive în stabilirea învingătorului: unelte şi arme mai eficace şi comunicarea cu ajutorul vorbirii.

Cele două specimene s-au confruntat violent pentru spaţiul vital, sau au început să împrumute unii de la alţii atât elemente ale modului de trai, cât şi primitivele forme de cult. De exemplu, în timp ce Omul modern îşi „venera" morţii cu un rudiment de morminte, Omul de Neanderthal păstra craniul unor conducători de cete, iar scheletul îl ascundea pentru a nu fi devorat de animale. Cei mai mulţi cercetători arată că, deşi osul hioid (care permite limbii să articuleze sunetele) era destul de bine dezvoltat, neanderthalienii nu aveau un vocabular comparabil cu al preopinenţilor lor. Şi în ceea ce priveşte stilul de vânătoare şi prepararea vânatului şi peştilor, Omul modern „i-a dat lecţii" rudei sale.

Dispariţia

În pofida faptului că ar fi putut apărea perechi mixte, înrăutăţirea treptată a climei în Europa acelor epoci a condus, inevitabil, la confruntare directă. Marea glaciaţiune petrecută acum 25-30 de mii de ani le-a înăsprit relaţiile. Ambele „tabere" coborau spre sud, iar ciocnirile duceau inevitabil la micşorarea şi dezorganizarea cetelor de neanderthalieni. Ultimii au fost identificaţi în regiunea Gibraltarului. Apoi Omul de Neanderthal a dispărut din istorie.

Este încă o enigmă această „dispariţie". Fără să lase vreo urmă genetică sau comportamentală speciei mai evoluate, neanderthalienii au fost hominizi care nu ne sunt în niciun fel strămoşi. Ei au reprezentat o ramură aparte a arborelui genealogic uman, care n-a reuşit să evolueze nici măcar în contact cu o specie superioară.

Omul de Neanderthal

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

14 iulie 1223

Ludovic al VIII-lea devine regele Franţei

Membru al Casei dinastice Capet, Ludovic al VIII-lea accede la tronul Franţei la 14 iulie 1223, după moartea tatălui său, Philip al II-lea.

Ludovic al VIII-lea s-a născut la Paris, în 1187. Mama sa a fost Isabelle de Hainaut, care a avea 17 ani când l-a născut. Încoronarea s-a desfăşurat la Catedrala din Reims, la 6 august 1223. Domnia sa a fost una dintre cele mai scurte din istoria ţării, ea durând doar până la 8 noiembrie 1226. În ceea ce priveşte personalitatea sa istorică, se remarcă în primul rând activitatea sa militară de pe vremea când era doar prinţ moştenitor.

La izbucnirea în Anglia a Primului Război al Baronilor (1215-17), declanşat împotriva regelelui John al Angliei (cel mai mic fiu al lui Henry al II-lea şi al Eleanorei de Aquitania), prinţul Ludovic a intervenit în favoarea rebelilor conduşi de baronul Robert Fritzwalter. Măiestria în luptă i-a adus porecla de „Ludovic Leoninul". Încurajaţi de victorie, baronii l-au proclamat „rege al Angliei" şi Ludovic chiar a invadat sudul acestei ţări, sosind victorios la Londra ca rege, la 2 iunie 1216. Numai că englezii nu au acceptat un rege francez.

Din motive politice, Ludovic s-a căsătorit cu Eleanor de Bretania, fiica lui Richard I al Angliei. Numai că acest fapt l-a deranjat pe suveranul Sfântului Imperiu Roman şi mariajul a fost anulat. Intrigile politice au condus la declanşarea unor conflicte militare dure între trupele regelui John şi ale lui Philip al Franţei, pentru Normandia. Însă acest ducat râvnit de englezi a fost pierdut de John. După ce a devenit rege, Ludovic al VIII-lea a continuat policile de răzbunare împotriva Plantageneţilor, ocupând provinciile Poitou şi Saintonge.

O etapă importantă a domniei lui Ludovic al VIII-lea a fost aşa-numita Cruciadă a Albigensilor sau împotriva Catharilor. Aceştia fuseseră declaraţi eretici de papa Inocentius al III-lea. Însă cruciada s-a transformat într-o luptă teritorială a nobilimii şi Ludovic al VIII-lea a murit în 1226, iar catharii au fost anihilaţi în 1321.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Susan Clancy contra „răpirilor extraterestre”

În 2005 apărea, la Harvard University Press, cartea „Abducted: How people Come to Believe They Were Kidnapped by Aliens” („Răpit: Cum ajung oamenii să creadă că au fost răpiţi de extratereştri”) de Dr. Susan A. Clancy.

Merită să-i consacrăm un comentariu întârziat, fie şi deoarece opiniile exprimate de ea au fost folosite recent, într-un articol publicat într-o altă revistă din România, ca o autoritate pentru a argumenta că pretinsele răpiri extraterestre nu sunt altceva decât paralizii în timpul somnului sau false amintiri produse prin regresie hipnotică. Pentru a avea o imagine mai corectă, spicuiesc mai jos câteva idei dintr-o recenzie făcută acestei cărţi, în aprilie 2006, de ufologul şi fizicianul atomist Stanton Friedmann.

Acesta spune că nu a avut mari speranţe de la această carte, scrisă de o persoană care nu cunoştea decât superficial

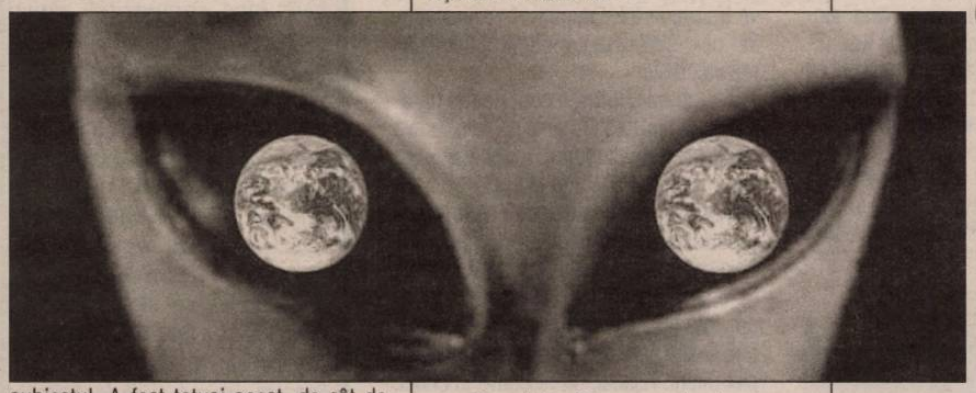

subiectul. A fost totuşi şocat, de cât de multă părtinire şi prejudecată a făcut ea uz. Ea a ignorat, de pildă, complet cazurile în care mai multe persoane au fost răpite simultan, faptul că majoritatea răpirilor au început în altă parte decât în pat, că mulţi oameni şi-au reamintit detaliile răpirii fără utilizarea hipnozei ş.a.m.d.

Sindromul amintirilor false

Autoarea arată că a ajuns la cercetarea răpirilor OZN, lucrând de fapt la sindromul amintirilor false în cazul abuzului sexual asupra copiilor, constatând că de multe ori nu a avut loc niciun abuz. Ea spune că în cazul răpirilor OZN era ceva similar, doar că mult mai simplu. Clancy scrie: „În răpirile extraterestre, oamenii au dezvoltat amintiri ale unui eveniment traumatic despre care putem afirma cu destul de multă siguranţă că de fapt n-a avut loc”. Ea dorea aşadar să studieze cum se creează amintirile false la pretinsele victime ale unui abuz sexual şi, dorea, pentru comparaţie, să repete studiul cu o populaţie despre care ea era sigură că posedă amintiri false, iar răpirile extraterestre păreau alegerea potrivită. „Este greu de imaginat” – comenta Friedman – „cum putea să înceapă aşa-numita cercetare cu o astfel de prejudecată puternică. Asta este oare ceea ce se consideră cercetare la Universitatea Harvard?”, se întreba el. Dr. Benjamin Simon, a fost un psihiatru remarcabil care a folosit hipnoza medicală pentru a ajuta veteranii de război să recupereze amintirile oribile cauzate de şocul exploziilor de proiectile.

El i-a spus profesorului Dr. James McDonald că intensitatea emoţiei în sesiunile organizate cu Betty şi Barney Hill, aparent răpiţi, a fost uneori mai intensă decât orice a găsit în cazurile militare pe care le-a tratat.

Susan A. Clancy descrie şi modul în care a alcătuit eşantionul ei de studiu. A inserat un anunţ în ziare că aşteaptă să i se adreseze persoane care consideră că au fost răpite de extratereştri, ceea ce este foarte discutabil. Apoi a înlăturat persoanele pe care le-a considerat psihotice (un gest corect). Nu este însă clar dacă ea a acceptat subiecţi care au pretins că au fost răpiţi în grup, împreună cu altcineva, şi nu din paturile lor, ca şi subiecţi care nu au fost hipnotizaţi.

În mod normal, cineva care începe o cercetare într-un domeniu nou, va investiga mai întâi literatura de specialitate. Deşi ea afirmă că a făcut asta, este inexplicabil cum de a ajuns la nişte concluzii care ignoră sau distorsionează flagrant atât cazurile cunoscute, cât şi studiile făcute de persoane care au studiat fenomenul perioade îndelungate, şi nu doar în treacăt, pe baza unui eşantion ad-hoc, aşa cum a făcut ea.

De pildă, Clancy vorbeşte despre cazul a doi fraţi care, „prin anii 1960”, au văzut nişte lumini stranii în timp ce canotau pe un lac din Maine, după care au scris o carte despre aventura lor şi au devenit cunoscuţi printre cei ce spun că au fost răpiţi. În realitate, este vorba despre un caz binecunoscut, petrecut în august 1976, care a implicat patru persoane nu două, iar cartea *The Allagash Abductions*, analizând cazul, a fost scrisă de un ufolog cu experienţă, inginerul Raymond Fowler, care a investigat cazul separat cu fiecare dintre martori. Volumul, faimos, nu este trecut la bibliografia de 14 pagini a cărţii lui Clancy, în timp ce propriile ei „cercetări” sunt citate copios.

Argumentele folosite de Clancy sunt de tipul: „Arată-mi un extraterestru şi atunci voi crede că există”. O asemenea abordare poate fi numită ştiinţifică? Friedman se întreabă dacă ea crede doar în existenţa lucrurilor pe care le poate vedea. Cu siguranţă ea va ignora atunci că există: dragoste, ură, neutroni, raze gamma, găuri negre ş.a.m.d. Ea afirmă sentenţios că: „Tendinţa de a căuta sau de a interpreta acele dovezi care sunt favorabile credinţei existente, sau de a reinterpreta dovezile nefavorabile este ceva omniprezent, chiar şi printre oamenii de ştiinţă”. Friedman este perfect de acord, afirmând însă că ea însăşi este un bun exemplu în acest sens, atunci când scrie: „Nu acceptăm explicaţia cu răpirile extraterestre, deoarece nu există nicio dovadă externă să-l susţină”. Este uimitor că ea nu face niciodată referire la vasta colecţie de cazuri OZN cu urme fizice, dintre care cel puţin 16% implică şi raportarea unor fiinţe ciudate. Ea nu menţionează mai multe cazuri în care persoane, răpite separat, au confirmat, în mod independent, lacuna de timp care însoţeşte răpirea. În legătură cu cazul Betty şi Barney Hill, comentariile ei sunt cu totul eronate. După ce pretinde că a citit cartea care analizează acest caz, ea scrie: „Betty a detectat o stea strălucitoare, care părea să-i urmărească. Nervoşi, ei au părăsit şoseaua principală luând-o pe drumuri înguste de munte, sosind astfel acasă două ore mai târziu decât era de aşteptat”. În realitate, ambii soţi au povestit, fără hipnoză, că au observat, la mică distanţă, un obiect mare având un şir dublu de ferestre prin care Barney a văzut, cu un binoclu, fiinţe ciudate. Clancy afirmă că povestea a fost cauzată de faptul că Betty credea de mult timp în OZN-uri, era un fan al filmelor SF cu extratereştri, luându-se după unul dintre acestea *(The Bellero Shield)* şi a fost influenţată de cartea lui Donald Keyhoe „Farfuriile zburătoare sunt reale”. În realitate Betty nu era fan SF, nu văzuse filmul menţionat şi a citit cartea lui Keyhoe abia după experienţa avută, încercând să înţeleagă ce i s-a întâmplat. Friedman mai verificase şi că extratereştrii din filmul respectiv nu semănau cu cei descrişi de soţii Hill. Clancy mai spune că Betty şi Barney au fost „sfătuiţi să se supună hipnozei, pentru a se stabili dacă – după cum ea bănuia cu fermitate – au fost răpiţi”. În realtate, ei au ajuns la medic pentru a vedea dacă doctorul ar putea să-l scape pe Barney de ulcerul său şi pentru ca să afle ce s-a întâmplat în lacuna de timp de două ore.

Imaginaţie fertilă

Friedman comenta că „Ar fi interesant să ştim mai exact de unde vine această dezinformare a lui Clancy, dincolo de imaginaţia ei fertilă. Ea cu siguranţă nu a citit cu atenţie cartea lui John Fuller, prima consacrată cazului, nici pe cea a lui Terence Dickinson *„The Zeta Reticuli Incident”*, nici nu a urmărit emisiunea *„UFO Incident”* pe NBC, nici nu a vorbit cu Betty sau Barney, sau cu Dr. Simon sau cu John Fuller, sau chiar cu nepoata lui Betty, Kathy Marden, foarte familiarizată cu cazul şi posesoare a fişierelor lui Betty Hill. Fişierele lui John Fuller se află la Universitatea din Boston, nu departe de Harvard. Clancy, evident, nu a trecut nici pe acolo. Friedman spune că, în schimb, el făcuse toate aceste lucruri.

Demonstrând atât prejudecata cât şi ignoranţa ei, Clancy scrie că: „Betty şi Barney Hill – mămica şi tăticul celor răpiţi – au devenit celebri în istoria răpirilor în anii 1960, deoarece, aşa cum spune Seth Shostak, un astronom asociat cu Institutul SETI, ei au fost, mai mult sau mai puţin, domnul şi doamna *Front Porch”*, adică un exemplu interesant de copiat. Un cuplu interrasial, în New England, nu putea fi un exemplu, în 1961, în niciun domeniu. Pe de altă parte, nicio persoană rezonabilă nu-l poate considera pe Seth Shostak expert în niciun aspect al ufologiei şi, cu atât mai puţin în răpiri, în schimb el este plin de prejudecăţi în această direcţie. Dar atât Clancy cât şi Shostak au o afinitate comună pentru: „Nu mă deranja cu fapte, mintea mea ştie deja ce ştie”, sau „Nu voi spune publicului decât ceea ce ştie deja”, sau „În cercetare, foloseşte proclamaţiile; investigaţia serioasă pune prea multe probleme”.

În final, Friedman caracterizează această carte, în ansamblu, drept „Ficţiune, deghizată drept adevăr”.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Cât mai costă un suflet pe piaţa neagră?

„Pactul cu diavolul” constituie un element comun în legendele şi miturile omenirii. Fie că e încheiat prin viu grai ori printr-un document scris şi parafat cu sânge, un asemenea târg implică obţinerea de favoruri din partea stăpânului ladului, dar şi ameninţarea damnaţiunii eterne pentru cei care îl acceptă. Istoria a cunoscut numeroase cazuri de oameni care, aparent, şi-ar fi vândut sufletul diavolului şi, în rândurile ce urmează, vă propunem o scurtă trecere în revistă a celor mai cunoscuţi dintre ei.

Johann Georg Faust (1480-1540)

Personaj care i-a inspirat pe numeroşi artişti, de la Marlowe la Goethe, dr. Faust a existat cu adevărat, fiind un alchimist, astrolog şi magician german din Renaştere. Deşi nu putem şti dacă dr. Faust ar fi încheiat un pact cu diavolul, spre a primi în schimb o viaţă de plăceri, el a avut parte de o ultimă experienţă de-a dreptul infernală, fiind ucis într-o explozie accidentală, provocată de o nereuşită experienţă chimică.

Părintele Urbain Grandier (1590-1634)

Acest preot romano-catolic a slujit la o parohie din regiunea franceză Loudun, dar a ajuns să

fie rapid criticat de comunitate pentru că şi-ar fi încălcat jurământul de abstinenţă. Mai mult decât atât, în 1632 a fost acuzat că ar fi vrăjit un grup de călugăriţe ursuline, trimiţând demoni să le transforme în sclavele lui sexuale. După ce a fost torturat de inchizitori, în dormitorul lui s-ar fi găsit un presupus contract cu diavolul, care a fost prezentat judecătorilor. La finalul procesului, Grandier a fost condamnat pentru vrăjitorie şi ars pe rug.

Giuseppe Tartini (1692-1770)

Compozitor şi violonist, Tartini a fost un muzician extrem de influent în Italia şi în Europa, fiind însă la fel de celebru pentru temperamentul său „îndrăcit”. Potrivit legendei, Tartini ar fi auzit pe cineva cântând la vioară mai bine decât el, iar acest lucru l-a aruncat în depresie şi l-a făcut să-şi petreacă tot timpul în solitudine, studiind şi cântând la vioară până la 12 ore pe zi. În acest timp, ar fi avut un vis în care diavolul i-a apărut, oferindu-i să devină cel mai bun violonist din lume, în schimbul sufletului său. Pentru a-şi demonstra virtuozitatea, în vis diavolul a interpretat o sonată într-un mod absolut uluitor. Când s-a trezit, Tartini a pus pe note melodia, obţinând cu ea succesul dorit. Nu ştim însă dacă, după moarte, celebrul compozitor a plecat, cum ar scrie azi tabloidele, să le cânte drăcuşorilor...

Delphine Lalaurie (1780-1849)

Născută Marie Delphine Macarty, Lalaurie a fost o creolă de rang înalt din New Orleans, care a dobândit o notorietate macabră, ca ucigaşă în serie. Nimeni nu ştie cu adevărat câţi sclavi negri ar fi torturat şi ucis de-a lungul a decenii întregi, dar în 1834, când conacul ei de pe Royal Street a fost devastat de flăcări, în pivniţe au fost găsiţi numeroşi sclavi legaţi şi mutilaţi. Femeia a reuşit să fugă în Franţa, unde n-a mai putut fi găsită şi adusă în faţa justiţiei, dar în urma ei au rămas numeroase legende, care de care mai înfricoşătoare. Este clar că practica magia Voodoo şi sacrificiile umane, dar nimeni nu a putut dovedi că ar fi încheiat, aşa cum se vehicula, un pact cu diavolul pentru a dobândi bogăţiile imense cu care se lăuda.

Robert Johnson (1911-1938)

Este considerat fondatorul bluesului american, iar revista *Rolling Stones* l-a clasat pe poziţia a cincea în topul celor mai mari chitarişti ai lumii. Dar Johnson nu a fost mereu aşa; mulţi apropiaţi ai lui au fost şocaţi atunci când acesta s-a transformat, peste noapte, dintr-un muzician mediocru într-un chitarist de

geniu. Cântăreţul n-a făcut nimic pentru a descuraja zvonurile potrivit cărora şi-ar fi vândut sufletul diavolului în schimbul obţinerii virtuozităţii muzicale. Dimpotrivă, a compus chiar o melodie în care povesteşte cum s-ar fi întâlnit, la o răspântie, cu Necuratul, care i-ar fi dăruit harul de a cânta la chitară ca nimeni altul. Se păstrează 6 înregistrări ale acestui muzician genial şi cei ce le-au ascultat spun că, într-adevăr, Johnson era... diabolic de valoros!

GABRIEL TUDOR

E bine de ştiut

Remediu valoros

Scorţişoara, atât de cunoscutul condiment, utilizat din cele mai vechi timpuri este, în acelaşi timp, un valoros remediu pentru mai multe afecţiuni. Din vremuri străvechi scorţişoara îşi arăta eficienţa în tratarea răcelilor, a problemelor de circulaţie periferică sau a unor boli intestinale.

Ulterior, datele cercetărilor efectuate au arătat că scorţişoara are valenţe de antiinflamator, antioxidant, cu efecte benefice asupra sistemului cardiovascular. Stimulează imunitatea şi are efect antitumoral, deoarece conţine un compus natural numit eugenol care inhibă creşterea celulelor canceroase.

În privinţa compoziţiei, scorţişoara abundă în fibre, în mangan, fosfor, magneziu, fier şi calciu.

Numeroase cercetări de laborator au arătat că scorţişoara conţine cinamaldehidă, o substanţă care echilibrează glicemia, stimulând insulina. În acest fel poate fi folosită în prevenirea diabetului. 3-5 g de scorţişoară pudră luate dimineaţa, pe stomacul gol, timp de o lună, pot acţiona asupra glicemiei şi nivelului de colesterol la pacienţii cu diabet de tip 2.

Dr. VALERIU MANTA

Diversitate

Cuvântul de ordine în privinţa ţinutelor în vogă în această vară ar putea fi diversitate. Diversitate în ceea ce priveşte imprimeurile. Coexistă cele florale, cele grafice, în dungi sau uni. Modelele rochiilor, lungi sau scurte, sunt variate, cu multe „despicături", din materiale preţioase, mătăsuri sau satin, dar şi din bumbac.

În picioare puteţi purta pantofi sport, din material textil strălucitor, dar şi balerini, mocasini sau sandale cu toc pătrat.

Pentru dumneavoastră, doamnă

„Vocea interioară" nu vă trădează

Anu avea încredere suficientă în forţele proprii este un element de disconfort psihic ce trebuie corectat. Pentru aceasta spun psihologii, descoperiţi cauzele nesiguranţei, neîncrederii. Cu siguranţă cauza este ascunsă în trecutul dumneavoastră, poate chiar în copilărie, când părinţii vă priveau cu neîncredere reproşându-vă că nu sunteţi în stare să faceţi cutare sau cutare lucru. Rememoraţi acele clipe pentru a descoperi rădăcinile lipsei de încredere.

Un alt pas important pentru a dobândi mai multă încredere în forţele proprii presupune să vă cunoaşteţi mai bine. Încercaţi să vă priviţi „din afară", obiectiv. S-ar putea ca ceilalţi să vă perceapă cu ochi mai puţin critici decât dumneavoastră. Psihologii reamintesc faptul că fundamentul pe care se clădeşte încrederea în sine este acceptarea de sine. Când gândurile negative de genul „nu-mi iese nimic perfect" vă copleşesc, înlocuiţi-le cu altele mai conciliante: „astăzi am o zi proastă!", sau „nu mi-a ieşit azi, dar mâine voi găsi soluţia".

Prea des îi priviţi critic pe ceilalţi şi râdeţi de ei, atitudine ce se întoarce ca un bumerang împotriva dumneavoastră.

Inconştient vă aşteptaţi ca şi ceilalţi să vă trateze la fel. Educaţi-vă să îi acceptaţi pe ceilalţi aşa cum sunt şi încrederea vă creşte.

V-aţi obişnuit să cereţi mereu părerea celor apropiaţi înainte de a face ceva ce vă priveşte personal. În realitate, vocea interioară, intuiţia proprie este cel mai bun sfetnic. Luaţi decizii bazându-vă pe intuiţie şi veţi căpăta mai multă încredere. Când sunteţi criticată amintiţi-vă că opinia negativă a unei persoane reprezintă doar părerea personală a acelui om. O altă persoană ar putea gândi complet diferit. Aşadar, fiţi receptivă la critici, dar nu le luaţi ca pe nişte verdicte.

Nu ignoraţi faptul că „a avea şarm" se poate învăţa. Vă puteţi construi singură charisma care îi determină pe ceilalţi să vă placă. Ea depinde de limbajul trupului, de felul cum vorbiţi şi cum arătaţi. Documentaţi-vă şi construiţi-vă o imagine care să atragă simpatii.

Gastronomice

Tempura

1 morcov, o ceapă, 1/2 vânătă, 1 ardei gras, 1 cartof (nu prea mare), 2 ouă, sare, piper, câteva linguri făină.

Se curăţă legumele şi se taie în feliuţe subţiri. Se adaugă ouăle, sare, piper şi făină cât cuprinde, pentru a fi un aluat care să nu curgă. Se ia câte o lingură din compoziţie şi se prăjeşte în uleiul încins câteva minute, pe ambele părţi.

Ruladă cu şuncă şi parmezan

100 g unt, 80 g făină, 500 ml lapte, 5 ouă, şuncă, 2 linguri smântână, parmezan.

Într-o cratiţă, se pun la topit 50 g unt cu făina, amestecând să nu se facă cocoloaşe. Se adaugă laptele fierbinte şi se face ca o mămăliga pripită, apoi se dă la răcit. După ce s-a răcit, se adăugă pe rând gălbenuşurile, se bate bine compoziţia, după care se adăugă albuşurile bătute spumă şi sare după gust. Se coace timp de 20 de minute, într-o tavă tapetată iar după ce este gata, se răstoarnă pe un prosop ud. Se presară şunca tocată, smântâna, parmezan ras şi se stropeşte cu unt fierbinte. Se rulează şi se se dă la cuptor, timp de 3 până la 5 minute. Se înveleşte în folie, apoi într-un prosop şi se lasă să se pătrundă. Se serveşte caldă sau se mai poate încălzi.

Şarlotă de ciocolată cu nucă

200 g zahăr pudră, 200 g unt, 200 g ciocolată, 2 zahăr vanilat, 100 g nuci sau migdale, o lămâie, 2 tablete ciocolată, 3 pahare smântână.

Se amestecă într-un castron untul bătut spumă cu zahărul, ciocolata topită şi zahărul vanilat. Amestecul se freacă bine cu o lingură de lemn, până se obţine o cremă omogenă. Nucile sau migdalele tăiate extrem de fin se amestecă bine cu zahărul pudră şi sucul unei lămâi. Acest amestec se întinde peste cremă. Într-o crăticioară, pe foc foarte mic se pun la topit cele 2 tablete de ciocolată. Se ia ciocolata de pe foc, se lasă să se răcească, apoi se toarnă încet peste smântână, amestecându-se continuu până se obţine o cremă consistentă. Se toarnă peste restul compoziţiei şi se pune castronul în frigider pentru câteva ore.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Machiaj delicat

Machiajul, când este realizat cu iscusinţă devine veritabilă artă. În schimb, dozat prost, încarcă tenul, adăugându-i ani şi făcându-l mai matur.

Un machiaj delicat, fin, care să scoată în evidenţă trăsăturile cele mai frumoase ale feţei este premisa unui look tineresc. Dibăcia cu care ascundeţi roşeaţa, cearcănele pronunţate sau petele reprezintă cheia unui aspect frumos. Iată câteva secrete: nu folosiţi corectorul cu efect de iluminare pe toată faţa, ci doar în anumite zone. Este vorba despre zona de sub ochi, colţul interior al ochiului, „aripioarele" nasului şi adâncitura de deasupra bărbiei. Pentru a obţine o bază de machiaj perfectă folosiţi pudră pulbere şi numai dacă este absolută nevoie, fond de ten.

Obrajii îmbujoraţi sunt semn de sănătate şi de tinereţe. Dar, fiind zona cea mai expusă agresiunilor mediului îşi pierd cel mai repede rozul natural. Paloarea poate fi acoperită printr-un blush cu o formulă cremoasă, bogată, care să energizeze chipul. Dacă veţi face greşeala de a aplica fardul de obraz aproape de centrul feţei, ridurile vor părea mai pronunţate. Locul corect este la 3-4 cm sub colţul exterior al ochiului. Aici se trasează culoarea pe linia mediană a obrazului. Pentru tenurile deschise se aleg tonuri de roz, de piersică. Dacă tenul este măsliniu, sunt potrivite nuanţe de zmeuriu.

Pentru ochi, pentru a obţine efectul de natural şi a contura cu precizie, este necesar un dermatograf ascuţit. Nuanţele maronii se potrivesc cu tenul deschis, iar cel negru cu tenul mai închis. Urmaţi curbura naturală a ochiului şi terminaţi cu o coadă orientată spre zona superioară. Altfel, ochii ar căpăta o alură tristă. Evitaţi conturul pleoapei inferioare, care dă ochilor o notă de oboseală. Aplicaţi fardul de pleoape potrivit, apoi rimelul. Cel negru dă senzaţia unor ochi mari limpezi, tineri.

Arcuirea perfectă a sprâncenelor este semn de tinereţe. Dar pe măsură ce trec anii există tendinţa vizibilă de „cădere". Urmăriţi să aveţi sprâncenele frumos conturate, dar cât mai natural, pentru a nu face notă discordantă cu machiajul delicat.

Cu trecerea anilor şi buzele se subţiază şi îşi pierd tonusul. Marginile buzelor devin mai puţin definite şi cu zone neregulate. Primul pas spre întinerire este un creion pentru contur. Trasaţi „limitele" pornind din mijlocul buzei superioare. Apoi, folosiţi rujul. Pentru a evita stridenţele, ambele trebuie să aibă nuanţe similare. Un roz intens este potrivit pentru tenurile deschise şi medii. La un ten închis, merg bine tonurile de roşu şi de prună. Impresia va fi de volum, iar efectul de întinerire.

Chiar dacă, în mod natural, pielea îşi pierde atuurile tinereţii, un machiaj făcut cu dibăcie vă poate asigura o înfăţişare tinerească.

Vă place turismul mitologic?

Atlantida! Valhalla! Shangri-La! Locuri legendare, paradisiace, ce apar pretutindeni în cultura modernă de la seriale TV la jocuri pe calculator. Probabil că, dacă ar şti că aceste locuri există, mulţi oameni ar lua primul avion într-acolo. Dacă vă număraţi printre ei, avem noi câteva sugestii de destinaţii...

Olimp, muntele zeilor

Un paradis auriu, strălucitor, unde în vechime niciun muritor nu îndrăznea să pătrundă. Astăzi, cel mai înalt vârf montan din Grecia atrage o mulţime de turişti, dornici să aibă aceeaşi perspectivă asupra

lumii ca şi zeii olimpieni. Nu vă aşteptaţi să-i întâlniţi pe Zeus, Hera sau Atena, în schimb pregătiţi-vă pentru nişte privelişti de-a dreptul... divine!

Fântâna Tinereţii

Izvorul vieţii eterne şi dorinţa supremă a coloniştilor care au cucerit Americile, Fântâna Tinereţii se numără, alături de El

Dorado, printre miturile Lumii Noi. Deşi teoretic nu a fost găsită niciodată, localnicii din St Augustine, Florida, susţin că o asemenea fântână ar exista, luând forma unor izvoare minerale vizitate anual de mii de persoane în vârstă din întreaga lume.

Atlantida Nisipurilor

Din păcate, adevărata Atlantidă nu mai există – dacă a existat vreodată. În schimb, surata ei din mitologia arabă, Iram sau „Atlantida nisipurilor", un oraş fabulos, distrus de Allah pentru păcatele locuitorilor săi, există. Este situat într-un loc aproape la fel de mitic - Rub' al-Khali (Ţărâmul Pustiu), unul dintre cele mai izolate şi inospitaliere colţuri ale Terrei, în peninsula Arabia. Dacă aveţi ocazia, mergeţi aici, dar aveţi grijă: legenda spune că ţărâmul e populat de duhurile deşertului...

Ţărâmul de Mijloc

Pentru cine a citit romanele lui Tolkien din seria „Stăpânul Inelelor", să ajungă într-un loc desprins parcă din paginile acestor cărţi ar putea fi o fantezie. Dar, dacă mergeţi în Noua Zeelandă, locuri ca Mordor, Rohan şi Gondor vă aşteaptă. Pe lângă peisajele suberbe şi mâncărurile

tradiţionale care nu vă vor ajuta însă să aveţi o siluetă de... elfi, veţi avea şi prilejul de a dormi în căsuţele unor hobiţi. O experienţă de neuitat!

Armageddon

Locul unde istoria se va sfârşi, potrivit Bibliei, Armageddonul este câmpul bătăliei finale dintre Dumnezeu şi Satan. Puţini ştiu însă că un asemenea loc nu e doar ceva legendar, ci a desemnat, iniţial, o locaţie reală. Adevăratul Armageddon e situat în Israel, fiind numit astăzi Megiddo şi declarat Moştenire Culturală a Umanităţii. Aşa că, dacă vă aflaţi în Israel şi vizitaţi locul de unde Hristos s-a înălţat, după Înviere, nu uitaţi să ajungeţi şi în locul unde el va reveni pe Pământ.

Regatul lui Rama

Rama este avatarul divinităţii supreme din religia hindusă. Lupta sa contra maleficului Ravana, care a răpit-o pe cea mai îndrăgită soţie a lui Rama, Sita, constituie subiectul multor epopei indiene. Pentru a o salva, Rama a construit, cu ajutorul zeului-maimuţă Hanuman un pod peste regatul său, până în Lanka, ţara lui Ravana. Astăzi, nu mai puteţi întâlni pe niciunul dintre aceste personaje – şi, din păcate, nici măcar pe simpaticul zeu-maimuţă, în schimb puteţi vedea urmele „podului lui Rama", ce ar fi unit, potrivit legendei, India cu Sri Lanka.

GABRIEL TUDOR

Cheile Sohodolului

100 de locuri de văzut în România

Cei care au străbătut în lung şi-n lat plaiurile dintre Carpaţi şi Dunăre spun că există multe locuri frumoase, dar poate că puţine sunt la fel de sălbatice şi de spectaculoase precum Cheile Sohodolului. De pe drumul naţional 67 D, care duce de la Târgu Jiu spre mănăstirea Tismana, după ieşirea din oraşul care găzduieşte capodoperele lui Brâncuşi, Masa Tăcerii şi Coloana Infinitului, peste podul de pe

Jiu, drumul se lasă spre dreapta, către comuna Runcu.

Când aţi trecut de ultimele case din Runcu, deja apar munţii, străjuind intrarea într-un canion. Aici s-au turnat scene din filmele cu Mărgelatu – la Cheile Sohodolului. Chiar în apropierea intrării puteţi vedea Peştera Popii, o vatră ancestrală de civilizaţie, unde au fost găsite picturi rupestre şi siluete umane cioplite în piatră neagră – o dovadă a vechii aşezărilor omeneşti pe aceste meleaguri. Mai sus, cheile se îngustează şi apar nişte grote prin care curge râul Sohodol. Zgomotul făcut de apa căzând printre pietre este impresionant, iar localnicii au numit acest loc „Nările", pentru că galeriile chiar îţi dau impresia unui nas de uriaş adormit sub lespezile de piatră, care fornăie prin somn. Dincolo de ele, pe un vârf montan din apropiere se zăreşte o scobitură în piatră. Este „Inelul Doamnei"sau al „Miresei", cum îi zic oamenii locului. Aici vin tinerele perechi să-şi jure credinţă veşnică, pentru că, potrivit legendei, la „Inel" urcau, pe vremuri, tinerii care se iubeau în taină, fără să aibă binecuvântarea părinţilor.

O altă legendă numeşte formaţiunea „Inelul Dracului"şi susţine că omul care vede, la solstiţiul de vară, lumina Soarelui trecând prin inel va putea găsi, în locul unde raza atinge pământul, o comoară dacică îngropată în zonă. Dar regiunea nu este doar un loc al legendelor, ci găzduieşte şi cea mai mare biodiversitate din România, în Cheile Sohodolului existând plante şi animale unice în sud-estul Europei şi protejate prin lege. Trebuie să aveţi însă mare grijă, deoarece aici trăiesc şi două specii periculoase – vipera cu corn şi scorpionul carpatin. *(G.T.)*

Amprente ale spiritualităţii

Schitul Bradu

Aflat în satul Gurguiata, în apropiere de Băile Olăneşti, judeţul Vâlcea, Schitul Bradu, cu obşte de maici are hramul „Sfântul Ioan Botezătorul". Despre începuturile acestui sfânt locaş se cunosc foarte puţine lucruri dar apare în mod curent în legendele şi baladele locului.

Una dintre ele povesteşte că aici, în vremuri demult uitate, trăia un bărbat bogat, numit Bârdoi sau în alte variante Bârzoi sau Brădoi. Într-una din zile a văzut la marginea drumului un om sărman, care i-a cerut o bucată de pâine. Bârdoi i-a răspuns că îl vede sănătos şi că refuză să-i dea pomană, când el poate munci. Cerşetorul, care era de fapt Sfântul Petru, i-a spus că el îşi petrece tot timpul ajutându-i pe alţi sărmani, fără să ceară vreo plată şi îşi acceptă cu bucurie propria sărăcie. Auzind aceste cuvinte pline de smerenie, Bârdoi i-a oferit hainele sale, dar omul a refuzat, spunându-i că nu are nevoie decât de un colţ de pâine. Bârdoi a insistat, oferindu-i din nou hainele dar şi chimirul şi chiar întreaga gospodărie.

Sfântul a dispărut însă într-un nor de fum iar Bârdoi şi-a împărţit averea săracilor şi a dispărut în păduri. După câţiva ani a revenit încărcat de bogăţii găsite în codru şi le-a depozitat pe toate într-o râpă de lângă un brad mare. În fiecare noapte cu lună plină el îi aştepta aici pe cei mai săraci oameni din împrejurimi şi dăruia fiecăruia după nevoile pe care acesta le avea. Când veneau însă oamenii bogaţi, în goană după câştig, ori nu se arăta ori oferea numai sfaturi.

Folclorul local susţine că schitul a fost ridicat pe locul unde Bârdoi ajuta oamenii şi de

aceea iniţial i-a spus „Schitul de la Râpa Bradului" numele putând proveni şi de la cel al generosului Bârdoi.

Conform documentelor, schitul a fost construit în jurul anului 1766 dar de-a lungul anilor a ajuns într-o avansată stare de ruină. Actuala biserică de zid a fost ridicată de ieromonahul Sava, ajutat de preotul Grigore. Pictura a fost executată între 1983-1984 şi este opera lui Papa Dimitrie Zograf. Ea acoperă cea mai mare parte din interior, pereţii şi bolta pridvorului.

Biserica este în formă de corabie, fără turlă, este acoperită cu şiţă, iar pridvorul deschis se sprijină pe stâlpi de cărămidă şi piatră. Catapeteasma este de zid şi naosul este luminat de câte o fereastră mică pe fiecare parte.

Foarte aproape se află clopotniţa, mai mare decât biserica, înălţată pe două etaje. În interior au fost amenajate două chilii. În secolul al XIX-lea schitul devenise din nou o ruină. Între 1854-1855 este trecut în acte ca aparţinând Episcopiei de Râmnic dar în iarna grea din 1863-1864 se prăbuşeşte acoperişul. În 1904 este părăsit de călugări, este transformat o vreme în biserica de mir şi, în 1989, tot satul este părăsit în cadrul acţiunilor de sistematizare.

În 1994 unii oameni revin la casele lor şi tot atunci reînvie şi viaţa monahală. În 1999 sunt aduse aici 10 maici care întemeiază o nouă obşte şi, prin eforturi susţinute, se realizează lucrări de modernizare şi restaurare, schitul recăpătându-şi strălucirea şi atrăgând un mare număr de credincioşi.

IRINA STOICA

Capodopere și secretele lor

Soliman Magnificul, „Nunta...", detaliu

Una dintre celebrele sculpturi din tinerețea lui Michelangelo este „David" (începută în 1501, când artistul avea 26 de ani).

Statuia, degajând forță și delicatețe, are nu mai puțin de 4 metri înălțime și îl reprezintă pe erou nu ca rege, ci la vârsta înfruntării biblice cu Goliat, adică un adolescent pe care tatăl său, Iesei, nici nu l-a considerat vrednic să plece la război contra filistenilor. Prin această statură monumentală Michelangelo a dorit, probabil, să contrabalanseze atitudinea unor sceptici care nu credeau că „puștiul" poate învinge uriașul.

După unii istorici ai artei, Michelangelo a citit foarte atent acest episod biblic. Astfel, imberbul păstor David, cu numai 14 versete înainte de a-l ucide pe gigantul Goliat, este descris ca un om care se lupta neînfricat cu leii și urșii ce furau oi din turmă! „Iar dacă un leu se arunca asupra mea, îl apucam de coamă și-l loveam până-l ucideam" (Regi I, 17/35). Iată că adolescentul David nu era chiar atât de „neputicios" față de adversarul său. O altă ipoteză asupra „cazului David" susține că acesta l-ar fi învins pe Goliat mai întâi psihic, prin virulentul atac verbal la adresa filisteanului. Acesta, suferind de epilepsie, s-a înfuriat și-a pierdut controlul... Dincolo de aceste așa-zise controverse, statura uriașă a statuii lui David-adolescentul se datorează și dorinței tânărului artist de a se afirma și de a primi sprijin și comenzi din partea marii nobilimi italiene.

David

Celebra pânză a maestrului venețian Veronese „Nunta din Cana" are dimensiunile 9,90 metri pe 6,60 metri și este populată cu 132 de personaje! Realizată în 1563 (sau 1571), opera are drept temă evenimentul biblic în care Iisus a făcut prima sa minune transformând apa în vin.

Iisus și Maria, „Nunta din Cana", detaliu

Amploarea armonioasă și bogăția de culori vii, specifice maestrului, sunt dublate aici de o concepție extrem de interesantă asupra ambianței sociale a ceremoniei. Dacă în Evanghelia după Ioan avem de-a face cu o manifestare obișnuită din localitatea aflată în Galileea, la Veronese totul se transformă într-un festin monden, care respectă însă izvorul creștin, prin simbolul hieratic central al lui Mesia și al Fecioarei Maria, pus în evidență prin nimbul aurit. Numai că specialiștii au descoperit printre convivi personaje care nu aveau nicio legătură cu timpurile biblice respective. Astfel, întâlnim aici capete încoronate precum Francisc I și Carol Quintul, mari artiști ai timpului precum Tiziano, Tintoretto, Basasano și Palladio. Narcisist ca orice mare talent, Veronese n-a uitat să se strecoare și pe sine printre nuntași.

Cu alte cuvinte, se poate spune că autorul a schimbat perioada evenimentului biblic, aducându-i pe Iisus și pe Fecioara Maria în secolul al XVI-lea. Dar, se întreabă criticii de artă, ce caută printre creștini Soliman Magnificul, o mare primejdie pentru Europa? Un posibil răspuns ni-l dă istoria vremii. Marele sultan fusese aliat al lui Francisc I împotriva lui Carol Quintul. De aici provine, probabil, toleranța lui Veronese, care asociază magistral în opera sa un mesaj creștin cu unul pacifist contemporan lui. La „Nunta din Cana" își dau mâna rivali politici și două religii monoteiste având aceeași sorginte.

Ludwig și iubirea

Sonata pe care Beethoven a supranumit-o „Quasi una fantasia" (nr. 14, op. 27) a fost compusă după ce „Titanului din Bonn" i-a fost respinsă iubirea. Contesa Giulietta Giucciardi, care lua lecții de pian în 1801, l-a părăsit. Maestrul avea 31 de ani și încă nu surzise. Astăzi o știm drept „Sonata Lunii".

ZIGZAG în timp și spațiu

Frigul și veșnicia

Profesorul englez Aubrey de Grey este un gerontolog educat la Cambridge și care a propagat conceptul de „Bătrânețe aruncată la coș", prin studiile sale publicate în revista academică britanică „Rejuvenation Research" (Cercetări asupra întineririi). Prof. Ray Kurtzveil este un futurist specializat în inteligență artificială, care vrea să ne convingă că imortalitatea va fi atinsă peste câteva decenii. Din păcate pentru ei, logicianul și filosoful Ludwig Wittgenstein (1889-1951, profesor la Cambridge) i-a liniștit pe amândoi, afirmând pe bună dreptate că „vom fi nemuritori când vom opri timpul".

Din cele mai vechi timpuri, nemurirea are două fațete: biologică și spirituală. De cea biologică s-au ocupat preponderent basmele și chiar unele romane de mare impact, precum „Toți oamenii sunt muritori" de Simone de Beauvoir (1946). De latura spirituală a nemuririi s-au ocupat mai toate religiile, fără a conta cât de credibilă este aceasta pentru fidelii săi. Cea mai spectaculoasă pentru lumea occidentală este faimoasa reîncarnare, ale cărei adieri pline de speranțe ne provin dinspre religiile asiatice: hinduism, jainism și sikhism. Pentru budiști există o reîncarnare a aceluiași eu, numit și „eternul ego". Însuși Platon, separat de orice influență asiatică, ne avertiza că dacă nu suntem cuminți, într-o viață viitoare ne vom reîncarna într-un patruped, ca să mergem în patru labe și cu fruntea în pământ, pentru a fi umiliți...

Partea cea mai gravă a tratării acestei utopii se conturează atunci când dispare complet simțul umorului. Unii oameni de știință se înverșunează să folosească criogenia pentru conservarea trupului unor decedați, prin răcire fără înghețare (s-au inventat mai multe serii de crioprotectori care împiedică formarea cristalelor de gheață în organism). Acești verișori ai lui Frankenstein au înființat Alcor Life Extension Foundation în Scottsdale, Arizona), unde există „creiere în

conservare" sau neuropacienți. Legea din SUA permite criogenarea doar după declararea „morții legale". În cadrul institutului Riverside (California), o doamnă numită Dora Kent și-a donat numai capul spre nemurire, urmând să fie atașat, probabil, unei domnișoare din secolul al XXII-lea.

Trebuie să subliniem faptul că la 31 ianuarie 2016, Alcor Life Extension Foundation (cercetare non-profit din Scottsdale, Arizona), avea mai mult de1400 de membri și 201 pacienți în crioprezervare (întreg corpul sau numai creierul). Din noiembrie 2007, sunt crioprezenvate și 33 de animale de companie. Cercetarea se face respectând Legea „Uniform Anatomical Gift" – donațiile de organe după deces în scopuri medical-științifice.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Ucigaș în serie

Studiile privind criminalii în serie arată că intervalul în care au făcut victime este, de regulă, de ordinul anilor. Dar cum poate fi catalogat un ucigaș care omoară 15 persoane în aceeași zi? Americanii spun „mass murderer" – criminal în masă".

Istoria atacurilor armate în școli și universități americane debutează cu incredibilul caz al lui Charles Whitman, care la 1 august 1966 a omorât cu sânge rece 15 persoane, până când a fost doborât de poliție. Acest caz revine frecvent în profilaxia atacurilor din școli din SUA, care în ultimii ani se repetă îngrijorător de frecvent (doar în 2010 au fost 11 atacuri armate). Cel mai recent atac s-a produs la Umpqua Community College, un campus din statul Oregon, unde 9 persoane au fost ucise de C.H. Mercer, la 1 octombrie 2015.

Charles Whitman (1941-1966) a devenit ucigaș în masă sau autor de genocid la Universitatea Texas din Austin după o pregătire minuțioasă a unui plan criminal diabolic. Spre deosebire de alte cazuri, atunci nu a fost vorba despre vreo concepție rasistă sau o răzbunare împotriva autorităților. Pur și simplu acest bărbat de 25 de ani nu a suportat despărțirea părinților săi. În acel an, divorțul respectiv parcă l-a aruncat pe Charles într-un coșmar din care nu a găsit altă ieșire decât uciderea unor semeni ai săi. A fost o aberație mentală greu de explicat de către psihiatri. Unii medici au arătat că tumora găsită în creierul său ar fi fost de vină pentru acțiunile sale criminale. În preziua atacului ucigaș, Whitman a scris mai multe bilete de adio din care a reieșit că regretă ceea ce va face. În noaptea dinaintea masacrului, el și-a înjunghiat mama și soția (ambele dormeau), iar dimineață s-a dus în turnul universității înarmat cu o carabină de precizie și mai multe pistoale. În interiorul acelui observator (situat la etajul 29) a ucis trei persoane, apoi s-a instalat la marginea zidului și a tras ca un lunetist la întâmplare, în mulțimea de pe stradă.

S-a declanșat un schimb prelungit de focuri, inclusiv dintr-un elicopter al poliției, dar Whitman nu a fost atins. Atunci două echipaje de poliție au luat cu asalt respectiva terasă a turnului. În cele din urmă, Whitman a fost împușcat.

Autopsia a dezvăluit, pe lângă tumora cerebrală, și faptul că Whitman era sub efectul drogurilor. De menționat și faptul că ucigașul în masă fusese un student strălucit și un pușcaș marin lăsat cu onoare la vatră. Poate nu vă vine să credeți, dar sicriul său a fost învelit cu steagul american, atunci când a fost îngropat. Culmea este că de atunci, acel turn al Universității Texas a devenit și locul preferat al unor sinucigași, fapt pentru care a fost închis temporar.

Știați că...

◆ *...toate speciile de șarpe din lume sunt comestibile? Fac excepție șerpii de mare.*

◆ *...pisicile sunt sensibile la mi-*

rosuri? Nu suportă mirosul de lămâie.

◆ *...multe din școlile din Japonia nu au oameni de serviciu? Elevii sau studenții își spală și își curăță singuri clasele.*

◆ *...dinozaurul cu cele mai lungi gheare se numea The-*

rinopsaurus? Ghearele lui puteau atinge chiar un metru.

◆ *...primul calculator electric s-a inventat în SUA în 1945? Cântărea 30 de tone.*

◆ *...strugurii sunt dăunători pentru*

câini? Acest fruct le afectează foarte tare rinichii.

◆ *...un măr conține 25 la sută aer? Pus în apă, el plutește.*

◆ *...în 1800 ciocolata era considerată un remediu pentru*

durerile sufletești? Era recomandată în special îndrăgostiților nefericiți.

◆ *...sarea este unul dintre elementele esențiale ale vieții, cu condiția să fie naturală, nesupusă tratamentelor chimice sau termice și fără adaosuri? De asemenea nu trebuie folosită în exces.*

Știați că...

Amsterdam

orașul lalelelor

Considerat capitala Olandei, deși sediul guvernului și parlamentul se află la Haga, Amsterdamul este cel mai mare oraș din țară și unul dintre cele mai vizitate din Europa.

Prima atestare a orașului o reprezintă un document din 27 octombrie 1275, emis de contele Floris al V-lea de Olanda și Zeelanda. Drepturile de oraș îi sunt conferite – conform celor mai multe surse – în 1306, de către episcopul de Utrecht.

În secolul al XIV-lea orașul cunoaște o perioadă de mare înflorire prin comerțul practicat cu Liga Hanseatică și, după 1345, devine un important centru de pelerinaj până la convertirea locuitorilor la protestantism.

La începutul secolului al XVII-lea este unul dintre cele mai bogate orașe, făcând parte dintr-o rețea mondială de comerț.

În secolul al XVII-lea și al XIX-lea cunoaște o perioadă de declin, punctul minim atingându-l în timpul războaielor napoleoniene. După 1815, când se formează Regatul Țărilor de Jos, lucrurile încep să se îmbunătățească, iar sfârșitul secolului al XIX-lea este considerat *A doua eră de aur* a orașului când, printre altele, se construiesc două canale, unul făcând legătura cu Rinul și celălalt cu Marea Baltică. Tot acum se înalță noi muzee, o gară și o sală de concerte faimoasă în toată lumea.

Amsterdamul a avut mereu o populație mixtă, formată din localnici și mulți străini: francezi protestanți, flamanzi, evrei, germani, scandinavi și s-a bucurat mult de libertatea cultelor religioase căpătând reputația unui oraș multicultural.

Renumit pentru mulțimea bicicletelor, a morilor de vânt dar și al lalelelor de toate culorile, are în zilele noastre o piață de flori unică în lume. Laleaua, devenită simbol al orașului are un muzeu propriu, evocând întreaga istorie a acestei flori, adoptată de locuitorii asupra cărora a exercitat o fascinație unică.

Casa Anei Frank

Vizavi de acesta, se află Casa Anei Frank cinstind memoria uneia dintre victimele nazismului, micuța evreică ascunsă aici împreună cu familia. După doi ani în care întregul grup a fost ascuns în câteva cămăruțe întunecate cu interdicții severe de a folosi chiar apa în timpul zilei pentru a nu fi descoperiți, au fost trădați și deportați. Singurul supraviețuitor al ororilor lagărului a fost tatăl, care a și găsit jurnalul fiicei sale, publicat apoi în 55 de limbi.

Cele mai faimoase muzee din oraș sunt însă Rijksmuseum (Muzeul Național Olandez), Van Gogh și Stedelick. Rijksmuseum, cel mai mare muzeu din țară, expune o mulțime de capodopere printre care celebrul „Rond de noapte" al lui Rembrandt.

Muzeul Van Gogh conține cea mai mare colecție de tablouri a marelui artist, are multe spații destinate conferințelor și vizionărilor iar Muzeul Stedelick expune opere ale artiștilor moderni.

Muzeul Național Olandez

Centrul orașului este marcat de Piața Dam, unde se înalță un obelisc ridicat în cinstea celor căzuți în Al Doilea Război Mondial, Obeliscul conține 12 urne în care este depusă câte o mână de țărână din cele 11 regiuni olandeze și una din Indonezia ca fostă colonie.

În apropiere se află Palatul Regal, deschis vizitatorilor și construit inițial ca primărie. Pus la dispoziția casei Regale, este folosit pentru evenimente speciale. Tot aici se află și Muzeul Madame Tussaud's, asemănător celui din Londra, găzduind figurine de ceară reprezentând cele mai cunoscute personalități ale lumii în mărime naturală.

Este greu să treci prin Amsterdam fără să te oprești la Biserica Veche, la alte muzee cum ar fi Muzeul Orașului, Muzeul Torturilor, Casa Rubens sau să-i admiri podurile și cafenelele. Cu toții însă pleacă de aici cu un bulb de lalea în geantă și speranța că vor reveni.

Cetatea Rupea

Ridicată pe dealul Cohalmului, Cetatea Rupea este menționată documentar din 1324, când sașii, răsculați împotriva regelui Carol Reobert al Ungariei, s-au refugiat aici. Apare apoi în documente din secolul al XV-lea drept centru comercial și meșteșugăresc pentru 12 bresle.

Cetatea a servit de-a lungul timpului ca loc de refugiu pentru cei din satele din jur.

Aflată în stadiu de ruină din cauza jafurilor repetate și a unui incendiu devastator, a fost supusă din 2013 unui serios program de restaurare.

Simboluri ale umanității

Libelula

Pentru chinezi libelula este un simbol al verii dar și al instabilității și slăbiciunii, din cauza zborului ei rapid și imprevizibil.

Ca formă este asemănătoare întru câtva Japoniei, văzută pe hartă și de aceea este emblema acestei țări care mai este numită și „Țara libelulei". De altfel, în Japonia s-a creat o rezervație naturală pentru libelule. Pentru europeni este un simbol al

eleganței dar și al îndrăznelii mai ales că pot zbura cu spatele sau răsturnate.

Triburile Navajo o consideră simbol al apei pure și al regenerării, o reprezentare asemănătoare celei a Păsării Phoenix.

Imaginea ei suplă și grațioasă a fost folosită drept model pentru bijutierii din multe colțuri ale lumii.

Pagina realizată de
IRINA STOICA

Un gest de onoare

Raymond MacCausland, poreclit Buzzy, este un şofer de 72 de ani din Boston. Practică taximetria de peste 50 de ani şi nimeni nu a avut vreodată un motiv oricât de mic pentru un reproş. Este considerat amabil, priceput, cinstit, preţuind corectitudinea mai mult decât orice.

Zilele trecute şi-a dovedit încă o dată această corectitudine. Pe bancheta din spate a maşinii sale a descoperit un rucsac în care a găsit 187.000 de dolari. Banii aparţineau unui om fără adăpost, care considera că a scăpat de toate greutăţile, pentru că primise o moştenire. Buzzy nu ştia nimic despre toate acestea, dar a desfăcut rucsacul sperând ca în el să găsească adresa păgubaşului.

S-a prezentat imediat cu banii la poliţie iar proprietarul acestora a fost foarte uşor de găsit. Omului nu i-a venit să creadă când şi-a revăzut comoara şi nu a uitat să-i lase 100 de dolari cinstitului şofer. *(I.S.)*

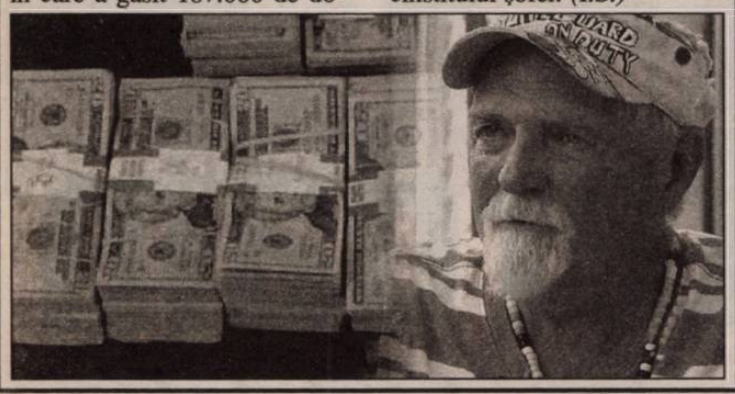

Fals atentator

La poliţia din Charleroi s-a prezentat un bărbat de 58 de ani, în jurul orei 1[00] noaptea. Era într-o avansată stare de ebrietate şi pretindea că poartă o centură plină de materiale explozive pe care le poate activa în orice moment.

Oamenii legii nu şi-au pierdut însă deloc sângele rece şi l-au imobilizat pe presupusul atentator, asupra căruia n-au găsit niciun fel de explozibil. Nu au înţeles care a fost scopul ameninţărilor acestuia, omul nu putea explica nimic şi a fost închis într-o celulă ca să i se împrăştie aburii alcoolului.

Împotriva sa a fost deschis un dosar pentru falsă ameninţare cu atentat, urmând să apară curând în faţa judecătorilor. *(I.S.)*

Elefantul rănit de o mină

Mosha este o femelă elefant din Thailanda care, cu 12 ani în urmă, a avut parte de un accident îngrozitor.

Avea numai 7 luni şi cântărea 590 kilograme, când a călcat pe o mină în apropiere de graniţa dintre Thailanda şi Birmania. Ridicată în grabă de la locul tragicului accident de o echipă de oameni cu suflet, a fost supusă unei operaţii complicate. O duzină de elefanţi fuseseră răniţi de minele antipersonal din această regiune frontalieră unde rebelii se opun de decenii regimului birman. Se pare că Mosha a reuşit să depăşească greutăţile momentului respectiv, pentru că piciorul pierdut în timpul exploziei a fost înlocuit cu o proteză pe care a suportat-o foarte bine. Era primul elefant din lume echipat cu un astfel de aparat. Fără proteză ar fi fost sortită morţii, fiindcă

n-ar mai fi putut merge iar dacă ar fi făcut totuşi efortul necesar şi-ar fi deformat atât de rău coloana încât sfârşitul ar fi fost inevitabil.

Echipa de specialişti în ortopedie animală a ţinut-o permanent pe Mosha sub observaţie. Medicii i-au schimbat proteza pe măsură ce animalul creştea şi au adaptat-o la noile dimensiuni ale prietenului necuvântător.

Acum Mosha cântăreşte 1.800 kilograme şi de curând i-a fost montată cea de a noua proteză. *(I.S.)*

Efectul „trezirii din moarte”
asupra vecinelor vorbăreţe

Fără îndoială, nu e deloc recomandabil să ai experienţa de a constata direct că o persoană decedată, fie ea şi o rudă foarte dragă, se trezeşte la viaţă tocmai când era pe cale să fie înmormântată. Efectele pentru vii ale şocului pot fi dramatice, iar un exemplu în acest sens vă oferim relatându-vă cazul unei femei pe nume Ramata, din localitatea Sikoroni, aflată în statul african Mali.

Femeia „moartă” era de religie musulmană aşa că, în conformitate cu preceptele acestei religii, apropiaţii au decis ca ea să fie îngropată în după-amiaza aceleiaşi zile în care murise, fără să se mai aştepte confirmarea decesului de către medici. Şi, cum se întâmplă în asemenea cazuri, toţi vecinii au năvălit, efectiv, în casa defunctei, fiecare amintindu-şi că o întâlniseră pe aceasta doar cu câteva ore mai devreme, surâzătoare şi dornică de vorbă. Şi-atunci, ce se întâmplase, oare, de o vedeau acum pe marginea gropii? De ce a murit Ramata? Asemenea întrebări se învălmăşeau în mulţimea adunată, parcă fără a se aştepta vreun răspuns. Nu a păţit nimic, spuneau, totuşi rudele acesteia, parcă puţin derutate. Ei, şi chiar în toiul acestui gen de vorbărie de-a valma, cu zecile de oameni în jurul ei, „moarta” a vorbit cu o voce stinsă, spunând că ar vrea să se ridice.

Vă puteţi imagina ce s-a petrecut în secunda următoare! Cât ai clipi, lângă patul femeii au mai rămas doar încălţări, voaluri, pălării şi alte obiecte vestimentare.

La vederea acestui spectacol uluitor pentru ea, Ramata s-a ridicat singură în capul oaselor, încercând să priceapă ce i-a apucat pe toţi acei oameni. Bilanţul final al nebuniei colective a fost însă unul care nu a amuzat pe nimeni: 40 de femei au leşinat, iar alte 28 s-au ales cu mici lovituri şi răni căpătate în iureşul bezmetic. A fost nevoie – totuşi! – de intervenţia unui medic, care le-a explicat „cumetrelor” că nu aveau în faţă un strigoi şi că sărmana femeie avusese un atac grav de diabet, care îi blocase respiraţia. Însă – vorba-ceea: toate se plătesc la vremea lor, dar mai mult ca toate, prostia... *(A.N.P.)*

Paraşuta nărăvaşă

Meciul de fotbal american care urma să se desfăşoare în Oklahoma (Statele Unite) părea să aibă un caracter cu totul special. De aceea organizatorii se gândiseră la un element neobişnuit în deschiderea evenimentului sportiv.

Spectatorilor li se oferea mai întâi un fel de spectacol aviatic. Un paraşutist experimentat trebuia să coboare din cer ţinând la piept mingea, pe care s-o depună în mijlocul terenului, ca să fie preluată de jucători. Sarcina a revenit lui Daniel Hudson, un sportiv experimentat, care practica paraşutismul de mai bine de şapte ani. Paraşutistul a sărit din avion şi totul părea să meargă perfect până când s-a produs neprevăzutul. Paraşuta a refuzat să se desfacă, iar corzile ei erau atât de încurcate încât era imposibil să fie manevrate. Într-o încordare dramatică omul a reuşit să lărgească toate curelele care îl legau de paraşuta nărăvaşă care s-a desfăcut iar el a început să se prăbuşească la pământ cu o viteză vertiginoasă. Totul a durat însă numai câteva secunde până când a reuşit să deschidă paraşuta de urgenţă. În final misiunea a fost îndeplinită spre încântarea spectatorilor, care priviseră scena fără să înţeleagă prea bine despre ce este vorba. (I.S.)

Forest Whitaker

de la samurai la dictator

O bună parte dintre actorii de culoare care au devenit vedete de prim rang ale cinematografiei s-au bazat, în a reuşi să se impună în lumea dură de la Hollywood, nu doar pe talent, ci şi pe un fizic atrăgător.

Spunând asta, ne referim, în primul rând, la artişti precum Sidney Poitier sau Denzel Washington, ajutaţi foarte mult în carieră de frumuseţea lor frizând perfecţiunea. Există însă şi excepţii, iar Forest Whitaker e una dintre ele. Pornit dintr-o familie modestă, Whitaker a ştiut, printr-o tenacitate demnă de invidiat, să se facă remarcat. Săptămâna aceasta, când împlineşte frumoasa vârstă de 55 de ani, îi este dedicată rubrica de faţă.

◆ Născut în Texas, pe 15 iulie 1961, s-a mutat, împreună cu familia lui, în California, când avea doar patru ani.

◆ Tatăl lui era broker de asigurări, mama o învăţătoare inimoasă care, în ciuda faptului că avea patru copii mici, a avut voinţa de a obţine două mastere în educaţie. Ei îi datorează Forest ambiţia de a duce lucrurile la bun sfârşit, indiferent de greutăţi.

◆ Pasionat de mişcare, a învăţat la liceul cu profil sportiv Cal Poly din Pomona, visând să ajungă un celebru jucător de fotbal american, dar o accidentare gravă l-a făcut să abandoneze această dorinţă.

◆ Pentru că are o voce deosebit de melodioasă, a făcut parte din corul liceului şi a fost admis chiar la Conservatorul Universităţii Southern California.

◆ Uterior, s-a retras, înscriindu-se la cursurile de dramă, absolvind facultatea în 1982 şi câştigând o bursă la Drama Studio din Londra.

◆ În primul său film, din 1982, „Fast Times at Ridgemont High", a jucat rolul unui fotbalist, evoluând alături de la fel de tânărul pe atunci Sean Penn.

◆ 1986 va fi anul lui norocos, aducându-i două roluri mari: în „Culoarea banilor", filmul lui Martin Scorsese (cu Paul Newman şi Tom Cruise în rolurile principale) şi în „Plutonul" lui Oliver Stone (alături de Charlie Sheen).

◆ După o dramă despre Vietnam („Plutonul"), în 1987 joacă şi într-o comedie pe aceeaşi temă „Bună dimineaţa, Vietnam", dovedindu-şi disponibilitatea şi pentru acest gen.

◆ Este remarcat de Clint Eastwood, care-i încredinţează primul său rol principal, în „Bird", biografia controversatului muzician de jazz Charlie „Bird" Parker. Pentru a intra cât mai bine în rol, Whitaker s-a „sechestrat" în podul casei, unde avea doar o canapea şi un saxofon şi a început să studieze singur acest instrument. A fost recompensat cu premiul pentru cel mai bun actor la Festivalul de Film de la Cannes, în 1988 şi cu o nominalizare la Globul de Aur.

◆ Deşi american get-beget, a jucat, în „Jody" (1992) rolul unui soldat britanic luat prizonier, fiind unanim lăudat pentru accentul britanic perfect.

◆ Rolul despre care el crede că îl defineşte cel mai bine este cel din „Calea samuraiului" (1999). Pentru acest rol, a studiat filosofia orientală şi a practicat meditaţia budistă. Mai târziu, regizorul Jim Jarmusch a dezvăluit că a făcut acest film cu gândul la Whitaker: „E greu să te gândeşti la un alt actor care ar putea interpreta un asasin cu sânge rece cu atâta căldură şi omenie", a spus regizorul.

◆ Pasionat de science-fiction, a fost onorat să fie gazda şi povestitorul din seria clasică „Zona Crepusculară", între 2002 şi 2003.

◆ În 2002 a jucat în două excelente filme de acţiune: „Cabina telefonică" – rolul principal revenindu-i lui Colin Farrell – şi „Camera de refugiu" – unde a avut-o ca parteneră pe uimitoarea Jodie Foster. Prestaţia lui în rolul de „tip rău" a fost aplaudată de critici drept „o subtilă întrepătrundere de agresivitate şi empatie".

◆ Este căsătorit cu actriţa Keisha Nash, cu care are patru copii.

◆ Practică yoga şi are centura neagră la kenpo; de asemenea e specialist în arte marţiale filipineze, urmând cursurile maestrului Dan Inosanto, fost elev al lui Bruce Lee.

◆ În aprilie 2009, a fost proclamat „căpetenie onorifică" de membrii tribului african Igbo, din care făceau parte strămoşii lui, alături de titulatura Nwannedinamba of Nkwerre – „fratele din ţara străină".

◆ Suferă de o afecţiune numită „ptosis", la ochiul stâng, care este ereditară şi pe care actorul a refuzat să o rezolve chirurgical.

◆ Pentru a-l încarna cât mai bine pe temutul dictator ugandez Idi Amin, Whitaker s-a pregătit ca niciodată până atunci: timp de şase luni s-a supus unui regim de îngrăşare, luând nu mai puţin de 25 kg în greutate, a învăţat să cânte la acordeon şi a urmărit discursurile tiranului african, întâlnindu-se, de asemenea, cu prietenii, rudele, generalii şi victimele acestuia. Ca să fie cât mai credibil, a învăţat limba Swahili, dar nu oricum, ci vorbind-o cu accentul est-african cu care o vorbea Amin. Rolul i-a adus un binemeritat Oscar pentru cel mai bun actor – al patrulea artist de culoare, după Sidney Poitier, Denzel Washington şi Jamie Foxx care a primit această distincţie.

◆ Acelaşi rol i-a adus Globul de Aur, Premiul Academiei Britanice de Film, Premiul Breslei Actorilor de la Hollywood şi numeroase alte trofee.

◆ Colaborarea cu Arnold Schwarzenegger s-a concretizat, în 2013, în filmul „Ultima rezistenţă", în care Whitaker joacă excelent rolul unui agent FBI.

◆ Pe 16 aprilie 2007, a primit steaua cu numărul 2.335 de pe Hollywood Walk of Fame pentru contribuţia adusă industriei cinematografice.

◆ Actorul a confirmat că va juca în mult aşteptata producţie „Star Wars: Rogue One".

PORTRET

Adela Mărculescu

Una dintre ultimele mari doamne ale teatrului şi filmului românesc, Adela Mărculescu aduce pe scenă o distincţie rar întâlnită. O artistă cu un talent uluitor, a cărei prezenţă te lasă cu răsuflarea tăiată şi pentru care fiecare rol pare rolul vieţii. Dăruirea exemplară către spectator sau telespectator, dovedită în toate creaţiile sale actoriceşti fac din Adela Mărculescu un model şi un exemplu de urmat de către tinerele generaţii.

Născută pe 21 decembrie 1938, la Aiud, este o Săgetătoare, un suflet nobil, care nu a făcut compromisuri şi care a strălucit în toate piesele unde a fost distribuită. După absolvirea Institutului de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti, în 1959, la clasa reputatului Alexandru Finţi, a jucat mult în provincie, la teatrele din Botoşani, Ploieşti şi Sibiu. A fost, pentru tânăra actriţă de o frumuseţe de-a dreptul răpitoare, o binevenită şcoală a vieţii, care i-a oferit multe experienţe pentru viitor.

Din 1964 e o prezenţă constantă şi apreciată pe scena Naţionalului Bucureştean şi, în ciuda trecerii anilor, nu vrea să se despartă de meseria căreia i-a dedicat viaţa şi pentru care a făcut numeroase sacrificii – nu întâmplător, această doamnă a teatrului românesc spunea, cândva, „Dacă îmi luaţi scena, eu mor". Dintre zecile de piese în care a fost distribuită de regizori celebri, precum Horea Popescu, Felix Alexa, Matei Vişniec sau Ion Cojar amintim „Idiotul", „Casandra", „Vrăjitoarele din Salem", „Maşinăria Cehov", „Dulcea pasăre a tinereţii" sau „Sinucigaşul". Vocea ei amplă şi clară a putut fi auzită în numeroase piese de teatru radiofonic, iar prezenţa scenică şi feminitatea ei tulburătoare nu puteau fi, evident, trecute cu vederea de regizorii de film, printre cele mai apreciate pelicule în care a jucat numărându-se „Hyperion", „Bătălia pentru Roma", „Iancu Jianu haiducul", „Declaraţie de dragoste" sau „Păcală se întoarce".

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Coltul cu litere

Un secol torid

La editura Polirom a apărut recent romanul *1913. Vara secolului* scris de Florian Illies, o carte „ideală pentru oricine e interesat de arta, muzica şi literatura secolului XX... o lectură irezistibilă", după cum apreciază publicaţia *The Washington Post*. O scurtă descriere a cărţii ar arăta aşa: „1913, ultimul an înainte ca secolul s-o ia razna. 1913 e anul în care Henry Ford introduce în fabrica sa o linie de asamblare automată, iar Louis Armstrong pune pentru prima oară mâna pe o trompetă – şi nu oriunde şi oricum, ci într-o şcoală de corecţie, unde fusese închis.

Charlie Chaplin semnează contractul pentru cel dintâi film al său, Proust îşi începe marele ciclu dedicat timpului, Stravinski are premiera la originalul şi scandalosul balet *Sărbătoarea primăverii*, iar prima expoziţie *Armory Show* din New York face cunoscute lumea lui Picasso şi universul artei abstracte. E inventat drogul ecstasy, e performat primul looping. Discipolul Carl Gustav Jung se desparte de maestrul său, Sigmund Freud. Tabloul furat al *Mona Lisei* este găsit şi se dovedeşte că a trecut printr-o adevărată aventură de la furt până la ieşirea la lumină.

Robert Musil îşi începe *Omul fără însuşiri* cu o informaţie greşită, iţele pasiunii dintre Alma Mahler şi Oskar Kokoschka duc până aproape de căsătorie, Rainer Maria Rilke suferă şi le scrie iubitelor sale". Sunt personaje (mai apar şi alte figuri precum Thomas Mann, Hesse, Rodin, Gottfried Benn, Matisse, Hitler, Stalin şi Tito) şi evenimente care pot fi regăsite în cartea lui Florian Illies, *1913. Vara secolului*, al cărei titlu este oarecum aleatoriu, de vreme ce, cu puţină imaginaţie, vara oricărui an poate fi o vară a secolului!

1913. Vara secolului a apărut în traducerea din limba germană şi cu note de Vasile V. Poenaru. Iată şi o mostră de stil al autorului german: „Când Schiele a vrut să-şi expună la München desenul intitulat *Prietenie*, a primit o scrisoare de refuz interesantă. Directorul galeriei i-a scris lui Schiele că lucrarea sa nu putea fi expusă în niciun caz, întrucât leza bunele moravuri. Punct. Paragraf nou. El însuşi ar fi însă foarte interesat să cumpere această lucrare. Iată ce discrepanţe erau în anul 1913 între morala publică şi cea privată. Aceasta este luna în care Hitler şi Stalin se întâlnesc întâmplător la o plimbare în parcul Castelului Schönbrunn, Thomas Mann e aproape demascat, iar Franz Kafka mai că îşi pierde minţile din dragoste. O pisică se aciuează pe canapeaua lui Sigmund Freud. E foarte frig, zăpada scrâşneşte sub picioare... Ernst Ludwig Kirchner desenează cocotele din Piaţa Potsdam. Are loc primul looping. Dar ce folos. Oswald Spengler lucrează deja la *Declinul Occidentului*".

Pentru cine nu ştie, iată câteva date despre autor: Florian Illies (născut în 1971 la Schlitz, în Germania) este jurnalist, istoric de artă şi scriitor. Este cofondator al revistei de artă *Monopol*. A devenit cunoscut mai ales după prima carte publicată, *Generation Golf* (2000), un roman consacrat anilor 1980 şi unei generaţii „prea puţin revoluţionare", ce a ajuns în scurt timp bestseller. *1913: Vara secolului*, carte apărută în 2012, este cel de-al doilea succes al său.

GEORGE CUŞNARENCU

Cele mai bune alimente CONTRA STRESULUI

Numeroase studii au demostrat efectele nefaste ale stresului asupra organismului uman. Totuşi, rămâne foarte dificil să combaţi acest duşman nevăzut. Problemele cu care ne confruntăm zilnic la serviciu, obligaţiile familiale, lipsa banilor... sunt numai câţiva factori de stres cu care se confruntă cei mai mulţi dintre noi, pe care nici vacanţele, nici timpul destinat exclusiv micilor plăceri personale nu îi pot alunga. Din fericire, alimentaţia poate constitui o importantă armă de apărare. Introducerea în dieta zilnică a câtorva produse poate conduce la eliminarea tensiunilor şi la diminuarea efectelor stresului asupra noastră.

Ciocolata

Uitaţi toate clişeele negative care s-au spus despre ciocolată! O singură bucăţică de ciocolată consumată zilnic reduce nivelul cortizolului – hormonul stresului – din sânge. De asemenea, deliciosul dulce este bogat în magneziu, vitamine din grupul B, melatonină şi antioxidanţi, de unde efectul relaxant şi stimulent asupra producerii de endorfine (hormoni ai bunei dispoziţii). Limitaţi-vă la 20 g pe zi şi veţi avea numai de câştigat!

Pâine, paste, cartofi...

Glucidele conţin triptofan, un acid aminic precursor al serotoninei, supranumit hormonul fericirii. E bine să consumăm 350 mg glucide pe zi. Cele mai bune sunt cele complexe, care necesită un timp mai lung pentru a fi digerate, care stabilizează nivelul zahărului din sânge şi care asigură un efect relaxant de mai lungă durată.

Ovăzul şi germenii de grâu

La fel ca toate cerealele, ovăzul şi germenii de grâu conţin nu doar cantităţi însemnate de triptofan, ci şi multe fibre, fier şi vitamina B6, adică elemente importante pentru a combate stresul.

Citricele

Cunoscute pentru bogăţia de vitamina C, acestea reduc presiunea sangvină şi nivelul cortizolului din sânge, consolidând sistemul imunitar. Dacă am consuma numai 3 g vitamina C înaintea unui eveniment stresant, presiunea sangvină şi nivelul cortizolului ar putea avea imediat o valoare normală.

Căpşune

Ar trebui să consumăm între 5 şi 8 căpşune pentru a ingera aceeaşi cantitate de vitamina C conţinută într-o portocală. Dar căpşunele sunt de dorit, deoarece conţin deopotrivă principii nutritive care ajută la combaterea hipertensiunii, unul dintre principalele simptome ale stresului.

PARACETAMOLUL şi hiperactivitatea la băieţi

Paracetamolul se numără printre medicamentele folosite pe scară largă la combaterea durerii şi a febrei. Se pare însă că efectele adverse pe care le poate avea asupra copiilor nenăscuţi nu sunt deloc de neglijat.

Paracetamolul nu face parte din categoria medicamentelor nerecomandate sau interzise femeilor însărcinate. Cu toate acestea, un studiu publicat în *International Jurnal of epidemiology* atrage atenţia asupra faptului că binecunoscutul medicament ar putea prezenta riscuri importante asupra bunei dezvoltări a bebeluşilor, mai ales dacă aceştia sunt băieţi.

La studiu au participat 2644 de cupluri mamă-copil, care au fost supravegheate din primele zile de sarcină şi până ce copilul a împlinit cinci ani. Cercetătorii au împărţit femeile în trei categorii, în funcţie de cantitatea de paracetamol pe care şi-au administrat-o pe parcursul celor 9 luni de sarcină: deloc, puţin, mult.

Tulburări de atenţie

Rezultatele au arătat o creştere cu 30% a riscului de tulburări de atenţie şi a simptomelor autistice la copiii cei mai expuşi la paracetamol. La vârsta de cinci ani, aceşti copii aveau un risc sensibil mai mare de hiperactivitate. Acest studiu sugerează că paracetamolul perturbă dezvoltarea neuronală a copiilor. Iar băieţii par a fi mai afectaţi decât fetele. Cercetătorii sunt de părere că creierul acestora ar fi mai sensibil la interferenţele hormonale.

Rămâne să se stabilească doza începând de la care riscul de autism şi hiperactivitate creşte.

Cum ştiţi că aveţi nevoie de magneziu

Esenţial pentru buna funcţionare a organismului şi pentru destinderea musculară, magneziul este un nutrient adesea absent din hrana noastră zilnică. Din păcate, simptomele unei carenţe în acest element sunt dificil de identificat. Descoperiţi câteva semne care pot ascunde un deficit de magneziu şi luaţi măsurile care se impun. Nu uitaţi că cele mai bune surse naturale sunt ciocolata neagră, legumele verzi, peştele, fructele de mare, bananele, lintea, cerealele integrale, nucile caju şi migdalele.

Oboseală. Dacă simţiţi că vă cuprinde moleşeala la sfârşitul zilei, un aport de magneziu v-ar putea fi de ajutor. Acest nutrient joacă un rol esenţial în sistemul nervos central şi, prin consecinţă, contribuie la calitatea somnului.

Crampe. Cercetătorii au descoperit o legătură între crampele nocturne şi sindromul picioarelor neliniştite şi lipsa de magneziu. Unul dintre efectele asupra organsimului constă în relaxarea muşchilor. În absenţa acestui element, aceştia au tendinţa să se contracte dureros.

Hipertensiune. Dacă vă hrăniţi corect şi faceţi sport, dar suferiţi totuşi de hipertensiune arterială, probabil aveţi nevoie de magneziu. Acest nutrient creşte

elasticitatea vaselor sangvine. Când organismul prezintă o carenţă, aceste vase se contractă şi creşte presiunea sângelui în vase.

Ameţeală. Senzaţia de vertij însoţită sau nu de greaţă ar putea fi provocată de o carenţă de magneziu care favorizează echilibrul electrolitic. În caz de carenţă, creierul poate avea dificultăţi în a interpreta semnalele la nivelul urechii interne.

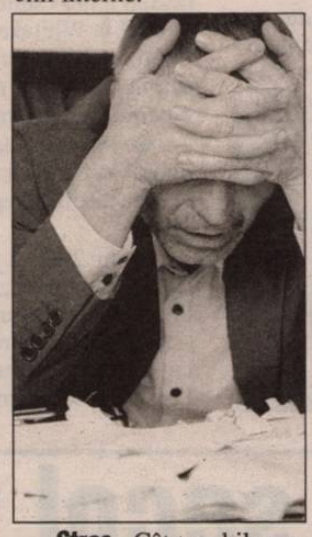

Stres. Câteva kilograme în plus, anxietatea şi tensiunea generală a corpului ar putea indica un exces de stres. Or, un organism stresat consumă magneziu, ceea ce duce la carenţe în acest element. Consumaţi zilnic alimente bogate în magneziu pentru a vă păstra calmul şi a nu deveni anxioşi.

Balonare. Magneziul destinde musculatura intestinului şi favorizează digestia, diminuând totodată senzaţia de balonare. Integrând alimentele bogate în magneziu în hrana dumneavoastră zilnică vă veţi asigura sănătatea intestinelor.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Hipertrigliceridemia este determinată de creşterea trigliceridelor în sânge, un tip de grăsimi sintetizate de ficat şi depozitate în ţesuturi pentru a fi consumate de organism între mese.

Pe fondul exceselor alimentare, al sedentarismului sau al unor dereglări hormonale cantitatea de trigliceride acumulate în organe creşte. Nivelul optim se situează sub 150 mg/dl. Există şi cauze genetice care conduc la acumularea de trigliceride în sânge.

Hipertrigliceridemia, ţinută sub control fără medicamente

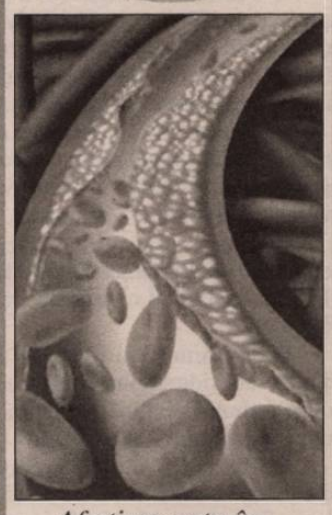

Afecţiunea este, în general, asimptomatică. Doar atunci când nivelul acestor grăsimi în sânge depăşeşte valorile de 1000-2000 mg/dl pot apărea dureri abdominale, greaţă, vărsături etc. Netratată la timp, problema poate favoriza apariţia bolilor cardiovasculare premature, a pancreatitei acute etc.

Pacienţii cu hipertrigliceridemie trebuie să înţeleagă importanţa adoptării unui stil de viaţă sănătos, bazat pe alimentaţie săracă în grăsimi şi dulciuri, fără alcool în exces şi, foarte important, pe evitarea cu orice preţ a sedentarismului. O activitate fizică desfăşurată zilnic are efecte extraordinare în reducerea nivelului de trigliceride din organe şi sânge.

Tratamentul medicamentos se începe dacă nivelul trigliceridelor este peste 500 mg/dl. La pacienţii cu trigliceride peste 1000 mg/dl, dieta şi terapia medicamentoasă sunt atent monitorizate pentru a preveni pancreatita.

Un medicament pentru multiple afecţiuni

Fie că este vorba de afecţiuni dermatologice, reumatismale sau psihosomatice, lumina şi căldura pe care astrul zilei ni le oferă cu generozitate în acest sezon pot fi folosite ca veritabil tratament, ajutând la uşurarea simptomelor specifice a numeroase maladii. Iată câteva dintre acestea.

Dermatita atopică. Termenul de atopie face referire la originea imunologică şi de multe ori alergică a afecţiunii. Boala se manifestă prin inflamarea epidermului pe anumite zone ale corpului, cum ar fi pli-

urile coatelor şi picioarelor, obrajii şi regiunea frunţii. Adesea, persoanele diagnosticate cu dermatită atopică au şi astm. Expunerea controlată la soare are efect în remiterea bolii.

Psoriazisul. Este o maladie autoimună, ce afectează în general pielea coatelor, genunchilor, antebraţelor, picioarelor şi scalpului. În cazuri mai rare, psoriazisul poate afecta oasele (mai ales coloana vertebrală şi degetele de la mâini). S-a dovedit ştiinţific că boala intră în remisie ca urmare a expunerii zonelor afectate la soare.

Osteoporoza. Vitamina D joacă un rol important în metabolizarea calciului şi a fosforului şi în general în păstrarea sănătăţii scheletului. Dar, pentru a funcţiona corect, vitamina D pe care o obţinem din alimente şi cea produsă de pro-

priul organism trebuie să fie stimulată, iar soarele este cel care joacă acest rol. Medicii recomandă expunerea la soare pentru 10-15 minute, pentru prevenirea şi tratarea osteoporozei.

Anxietate şi insomnie. Anxietatea este un alt simptom (mai degrabă un sindrom cu un ansamblu de simptome) care se atenuează ca urmare a expunerii la soare. S-a dovedit ştiinţific că crizele de angoasă, foarte frecvente în perioadele stresante, se diminuează semnificativ odată cu sosirea anotimpului călduros.

CONTRA ARSURILOR SOLARE

Aşteptată cu nerăbdare de copii şi adulţi deopotrivă, vacanţa de vară este pentru cei mai mulţi dintre noi o certitudine în această perioadă a anului. Ameţiţi de euforia timpului liber petrecut cum şi unde ne place, uităm adesea să ne protejăm pielea de soare. Iar urmările se concretizează, în cel mai fericit caz, în arsuri mai mult sau mai puţin grave, direct proporţionale cu inconştienţa de care am dat dovadă. În cele ce urmează, vă dezvăluim câteva remedii 100% naturale prin care puteţi calma usturimile şi grăbi vindecarea chinuitoarelor arsuri.

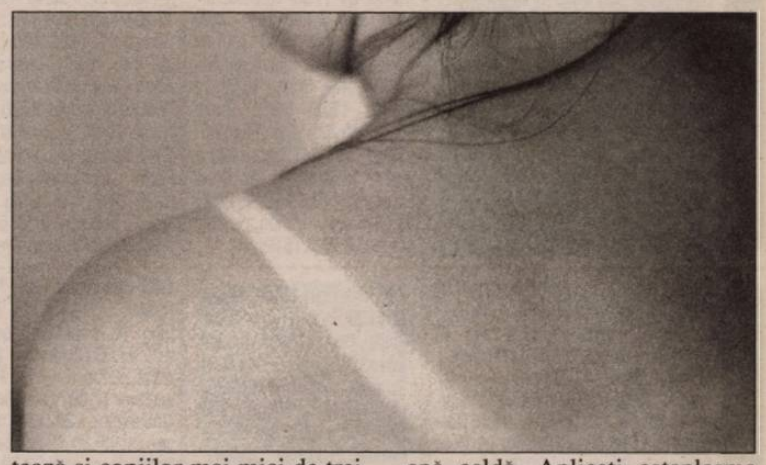

Ulei esenţial de levănţică

Este recunoscut pentru efectul foarte bun în tratarea înţepăturilor de insecte şi arsurilor de

orice fel. Acţionează ca antimicrobian şi cicatrizant, este, de asemenea, expectorant fiind util în infecţii respiratorii şi antiinflamator.

Aplicaţi o picătură de ulei de levănţică pur sau diluat într-o lingură de ulei de migdale dulci pe zona afectată, de 2-3 ori pe zi, timp de câteva zile.

Remediul este contraindicat femeilor însărcinate, care alăptează şi copiilor mai mici de trei ani.

Ceai de gălbenele

Gălbenelele posedă virtuţi antiinflamatoare, calmante, antimicrobiene, cicatrizante, fiind utile mai ales în tratarea furunculelor, înţepăturilor de insecte şi arsurilor de orice fel.

Preparaţi o infuzie dintr-o lingură de flori la o cană cu apă clocotită. Lăsaţi la infuzat 10 minute. Aplicaţi cataplasme pe locurile afectate de arsuri de mai multe ori pe zi.

Ceaiul nu are nicio contraindicaţie dacă este folosit în uz extern.

Cataplasmă cu levănţică

Levănţica este apreciată pentru calităţile sale calmante şi cicatrizante. Puneţi doi pumni de flori uscate de levănţică într-un săculeţ de tifon, apoi scufundaţi-l pentru 10 minute într-un vas cu apă caldă. Aplicaţi cataplasma pe zona afectată, menţineţi câteva minute. Repetaţi tratamentul de mai multe ori pe zi, timp de trei săptămâni.

Puteţi pune săculeţul cu flori de levănţică şi pe fundul căzii cu apă în care urmează să vă îmbăiaţi.

Remediul nu are nicio contraindicaţie.

Apelaţi la homeopatie

În caz de inflamaţii şi arsuri uşoare este eficient remediul Belladona 7 CH. Puneţi sub limbă 3 granule de 3 ori pe zi. Tratamentul durează 10 zile. Remediul nu are contraindicaţii, dar, din precauţie, evitaţi folosirea acestuia pe parcursul sarcinii şi al alăptării.

Compresă cu flori de muşeţel roman

Inflorescenţele de muşeţel roman sunt recunoscute pentru proprietăţile lor antiinflamatoare. Pot fi utilizate în caz de iritaţii, arsuri, răni ori înţepături de insecte. De asemenea, are calităţi sedative, calmante, digestive şi antispasmodice. Puneţi 1 linguriţă de flori la o cană de apă clocotită. Lăsaţi la infuzat 10 minute în vasul acoperit, apoi aşteptaţi ca ceaiul să se răcească. Aplicaţi comprese îmbibate în infuzia astfel obţinută pe zonele afectate de arsuri de mai multe ori pe zi.

Remedii naturale

Aloe vera – leacul diabetului zaharat

Recunoscută mai ales pentru proprietăţile sale cicatrizante, fiind adesea recomandată în cosmetică, aloe vera dezvăluie calităţi terapeutice nebănuite în tratarea diabetului zaharat. Astfel, potrivit unui studiu recent, planta administrată oral poate determina reducerea nivelului zahărului din sânge.

Studiul publicat în 17 iunie anul curent în Journal of Alternative and Complementary Medicine a avut în vedere nouă alte precedente lucrări de laborator care au studiat efectul acestei plante asupra pacienţilor diabetici. Concluzia: aloe face să scadă semnificativ nivelul glucozei în sânge (al glicemiei) şi al hemoglobinei glicate, doi indici ai diabetului.

Aloe vera stimulează producerea insulinei

Consumată regulat, această plantă stimulează producerea

insulinei. Astfel, în cazul diabeticilor, aloe poate, într-o oarecare măsură, să preia funcţia pancreasului care nu mai reuşeşte să producă suficientă insulină. Din această cauză, diabeticii sunt nevoiţi să îşi administreze insulină injectabil atunci când este necesar să echilibreze nivelul zahărului din sânge.

Aloe vera se poate administra oral sub formă de suc sau de gelule, obţinute din pulpa plantei, adică substanţa care se scurge din interior atunci când este ruptă în două frunza.

Ce e de făcut pentru a opri sângerarea nazală?

Sângerarea nazală sau epistaxisul este cel mai adesea o problemă uşoară şi trecătoare. Totuşi, în funcţie de frecvenţa şi intensitatea episoadelor, este bine să consultaţi medicul, căci poate fi semnul unei patologii importante. De asemenea, nu întârziaţi să cereţi avizul specialistului atunci când sângerarea a survenit ca urmare a unei lovituri la cap sau este însoţită

de migrene sau vomismente.

Imediat ce aţi observat că pierdeţi sânge prin nas, aşezaţi-vă şi aplecaţi uşor capul în faţă, nu în spate cum fac cele mai multe persoane (sângele se scurge în gât şi provoacă vomă).

Apăsaţi nara care sângerează timp de 5-10 minute sau mai mult dacă e nevoie.

Dacă sângerarea continuă, vărsaţi puţin suc de lămâie pe un tampon de vată şi introduceţi-l în nară. Efect vasoconstrictor foarte bun are şi o compresă cu gheaţă.

Pagini realizate de
GABRIEL TUDOR

LUNI - 18 iulie

TVR 1

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Serial (r) 10.00 Superconsumatorul (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.30 Descălecați în Carpați (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.30 Maghiara de pe unu 16.55 Garantat 100% (r) 17.55 Gări de poveste (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „Într-o seară de octombrie" (Italia, 2009, partea I) 0.55-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Maruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Red Dawn: Ultima invazie" (SUA, 2012). Cu: Chris Hemsworth 23.30 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00-6.15 Reluări.

antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Tentaculele Bermudelor" (SUA, 2014). Cu: Linda Hamilton, Trevor Donovan 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15-11.30 Reluări 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 Dosarele DNA 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Mondenii 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Apel de urgență 21.30 Cred în mine 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-5.45 Reluări.

acasa

5.30 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Vise de smarald" (r) 9.15 Serial: „Regina inimilor" (r) 11.30 Film: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului". Cu: Cansu Dere 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.20 Mic dejun cu un campion (r) 9.30 A doua emigrare (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea arhivă 13.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Olimpicii României 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.00 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Teatru Tv: „Salonul 6" de A.P. Cehov 22.00 Telejurnal 22.40 Dincolo de viitor 23.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.30 Film: „Grevă de Crăciun" (r) 8.00 La Măruță (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „Conspirația tăcerii" (r) 13.45 Film: „Dansează cu mine" (SUA, 1998). Cu: Vanessa Williams 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Cowboy" (SUA, 1958). Cu: Glenn Ford, Jack Lemmon 20.30 Film: „Hudson Hawk" (SUA, 1991). Cu: Bruce Willis, Danny Aiello 22.45 Film: „Odd Thomas" (SUA, 2013) 0.45 Film (r) 2.45 Cine A.M.

MARȚI - 19 iulie

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" (r) 10.00 Gări de poveste (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.30 Maghiara de pe unu 16.55 Nocturne (r) 17.55 Dosar România (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Doc.: „Adio, tovarăși!" 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „Într-o seară de octombrie" (partea a II-a) 0.55-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Medalionul" (coprod., 2003). Cu: Jackie Chan, Lee Evans 23.30 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00-6.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Prădătorul din mlaștină" (SUA, 2011) 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15-8.45 Reluări 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Cireașa de pe tort (r) 14.00 Focus 14 15.00 Apel de urgență (r) 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Academia lui Horia 22.00 Jurnalul unui burlac 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-5.45 Reluări.

5.30 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.20 Serial: „Prințesa sâbiilor" (r) 9.20 Doc.: „Comorile Toscanei" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea arhivă 13.30 Doc.: „Comorile Toscanei" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Film: „Dragoste și război" (Canada, 1995) 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Viceregii" (Italia, 2007, partea I) 0.30-6.00 Reluări.

6.45 Film: „Cowboy" (r) 8.45 La Măruță (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Grevă de Crăciun" (r) 14.15 Film: „Hudson Hawk" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Model de la Paris" (SUA, 1953). Cu: Marilyn Maxwell, Paulette Goddard 20.30 Film: „S.W.A.T. – Trupe de elită" (SUA, 2003). Cu: Samuel L. Jackson, Collin Farrell 23.00 Film: „Misterele casei bântuite 2" (SUA, 2013) 1.00 Film: „S.W.A.T. – Trupe de elită" (r) 3.15 Cine A.M.

MIERCURI - 20 iulie

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Doc.: „Adio, tovarăși!" (r) 10.00 Dosar România (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Descălecați în Carpați (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convietuiri 17.00 Profesioniștii (r) 17.55 Superconsumatorul (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Întrebări și răspunderi 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „Bărbatul de la Hotelul Ritz" (SUA, 1989) 0.55-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.45 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Jaf contra cronometru" (SUA, 2012). Cu: Nicholas Cage, Malin Akerman 23.30 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00-6.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Temptation Island – Insula iubirii 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Conspirație la Praga" (SUA, 1995) 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15-8.45 Reluări 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Cireașa de pe tort (r) 14.00 Focus 14 15.00 Cred în mine (r) 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Teroare la înălțime" (SUA, 1999). Cu: Ice-T, Costas Mandylor 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-5.45 Reluări.

5.30 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.20 Serial: „Prințesa sâbiilor" (r) 9.20 Doc.: „Comorile Toscanei" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea (r) 13.30 Europa 360º (r) 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Telecinemateca: „Viciul blond" (SUA, 1932). Cu: Marlene Dietrich 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Viceregii" (partea a II-a) 0.30-6.00 Reluări.

6.45 Film: „Model de la Paris" (r) 8.15 La Măruță (r) 8.30 Serial: „La bloc" (r) 9.15 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „Hudson Hawk" (r) 14.15 Film: „Cowboy" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Bună ziua, tristețe!" (SUA, 1958) 20.30 Film: „Amenințarea ciclonului" (Canada, 2011). Cu: David Sutcliffe 22.15 Film: „Cyrus" (SUA, 2010) 0.00 Film (r) 1.45 Cine A.M.

LENA HORNE
– sâmbătă, 0.10 –

JACKIE CHAN
– marți, 21.30 –

LINDA HAMILTON
– luni, 1.00 –

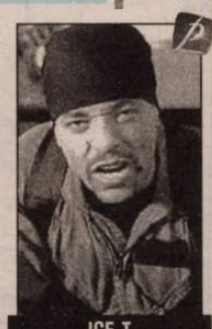

ICE-T
– miercuri, 20.30 –

CANSU DERE
– luni-vineri, 22.00 –

JACK LEMMON
– vineri, 18.15 –

ROMOLA GARAI
– joi, 22.40 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI - 21 iulie

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Film: „Charlot chelner" 9.30 Drumul spre glorie (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Rezistența prin cultură (r) 18.00 Lozul cel mare 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Amintiri din infern 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „Bărbatul de la Hotelul Ritz" (partea a II-a) 0.55-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 Lecții de viață (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Afaceri neterminate" (SUA, 2007). Cu: Jean Claude Van Damme, Rosanna Arquette 23.30 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00-6.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Te pui cu blondele? (r) 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Mondenii 8.45 Focus din inima României (r) 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 60 de minute cu Alexandru Constantin 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977). Cu: Florina Cercel, Constantin Diplan 22.30 La TV 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-5.45 Reluări.

5.30 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.20 Serial: „Prințesa sâbiilor" (r) 9.30 Cap Compas (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea (r) 13.30 Locuri, oameni și comori (r) 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Film: „Împreună pentru totdeauna" (SUA, 2000) 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „1939" (M. Britanie, 2009). Cu: Romola Garai 1.50-6.00 Reluări.

6.45 Film: „Bună ziua, tristețe!" (r) 8.45 La Măruță (r) 9.30 Cap Compas (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea arhivă 13.35 Doc.: „Comorile Toscanei" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Olimpicii României 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.00 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Teatru Tv: „Salonul 6" de A.P. Cehov 22.00 Telejurnal 22.40 Dincolo de viitor 23.10-6.00 Reluări.

6.45 Film: „Bună ziua, tristețe!" (r) 8.45 La Măruță (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Model de la Paris" (r) 14.15 Film: „Amenințarea ciclonului" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Povestea lui Esther Costello" (SUA, 1957) 20.30 Film: „Ultima aventură" (SUA, 1993). Cu: Arnold Schwarzenegger, Austin O'Brien 22.30 Film: „Câmpuri ucigașe" (SUA, 2011) 1.15 Film: „S.W.A.T. – Trupe de elită" (r) 3.30 Cine A.M.

VINERI - 22 iulie

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Rezistența prin cultură (r) 10.00 Amintiri din infern (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 Dincolo de hartă (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Doc.: „David, Michelangelo, Florența" 17.00 Ne vedem la TVR (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.15 Muzici și tradiții în Cișmigiu 23.10 Film: „Regula celor 100 de mile" (SUA, 2002). Cu: Jake Weber, Maria Bello 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 11.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Vorbește lumea 15.00 Lecții de viață 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Eroi de sacrificiu" (SUA, 2010). Cu: Sylvester Stallone, Jason Statham 22.30 Film: „Dredd: Ultima judecată" (coprod., 2012) 0.30 Film: „Motelul Groazei 2: Prima tăietură" (SUA, 2008) 2.15 -6.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Plasa de stele – Răzbunarea vedetelor 22.15 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți (r) 1.30 Observator (r) 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Mondenii 8.45 Focus din inima României (r) 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus Magazin (r) 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 Adevărul Live 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 La TV (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Declarație de dragoste" (România, 1985). Cu: Teodora Mareș, Tamara Buciuceanu 22.30-5.45 Reluări.

5.30 Vorbește lumea (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.15 Reluări 5.15 Dincolo de povestiri.

7.00 Teleshopping 8.20 Serial: „Prințesa sâbiilor" (r) 9.30 Natură și aventură (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.35 Televiziunea, dragostea mea 13.30 Pasiuni și cariere (r) 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Natură și aventură (r) 20.10 Film: „Povești cu zâne" (SUA, 1995). Cu: Harvey Keitel, Peter O'Toole 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Când bărbații nu-ți dau pace" (SUA, 1992). Cu: Jack Nicholson 0.30-6.00 Reluări.

7.15 Ce se întâmplă, doctore? (r) 7.45 Arena bucătarilor 8.15 La Măruță (r) 9.15 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Bună ziua, tristețe!" (r) 14.00 Film: „Povestea lui Esther Costello" (SUA, 1957) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Ptiu!" (SUA, 1954). Cu: Jack Lemmon 20.30 Film: „District 13: Ultimatum" (Franța, 2009). Cu: Cyril Raffaelli, David Belle 22.30 Film: „Fiecare se crede normal" (SUA, 2006) 0.30 Film: „District 13: Ultimatum" (r) 2.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ - 23 iulie

7.00 Prețuiește viața! (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" 9.00 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 10.00 Zon@ 10.30 Mașini, teste și verdicte (r) 11.00 Tot ce contează (r) 12.15 Muzici și tradiții în Cișmigiu 14.00 Telejurnal 14.30 Doc.: „Descălecați în Carpați" 15.00 Ora regelui (r) 16.15 Film: „Operațiunea Lady Marlene" (Franța, 1974) 17.50 Serial: „Toate pânzele sus" 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.15 Film: „Detectiv cu greutate: Yo Yo" (coprod., 1992) 23.00 Profesioniștii 0.10 Film: „Moartea unui pistolar" (SUA, 1969). Cu: Lena Horne 1.50-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Annie: O aventură regală" (SUA, 1995) 13.05 Film: „Nopți albe în Seattle" (SUA, 1993). Cu: Tom Hanks, Meg Ryan 15.00 Film: „Dragoste în ofsaid" (SUA, 2005) 17.00 Film: „Medalionul" (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Terminatorul 3: Supremația robotilor" (SUA, 2003) 22.45 Film: „Colecționarul de oase" (SUA, 1999). Cu: Angelina Jolie, Denzel Washington 1.15-5.00 Reluări.

6.00 Observator 10.00 Chefi la cuțite 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 FanTastic Show 22.00 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți (r) 1.00 Temptation Island – Insula iubirii (r) 4.00 Serial: „Camera Cafe".

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniții (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Film: „Un saltimbanc la polul nord" (România, 1984) 12.30 Cu lumea-n cap 13.00 Killer Karaoke 14.00 Focus 14 15.00 Apel de urgență (r) 16.00 Film: „Iarna bobocilor" (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Sechestrați în spațiu" (SUA, 2002). Cu: Michael Dudikoff, Ice-T 22.30 Film: „Călina roșie" (Uniunea Sovietică, 1973) 0.30-5.45 Reluări.

5.45 Lecții de viață 8.00 Serial (r) 8.45 Teleshopping 9.15 Serial: „Trandafirul negru" 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.45 Reluări.

7.15 Teleshopping 8.00 Locuri, oameni și comori (r) 8.30 Cap Compas (r) 9.00 Natură și sănătate (r) 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Călători în lumi paralele" 11.30 Destine ca-n filme 12.30 Dincolo de viitor (r) 13.00 Deportații (r) 14.10 Film: „Ușa de aur" (SUA, 2009) 16.00 Memorialul Durerii (r) 17.00 Popasuri folclorice (r) 18.00 Telejurnal 18.30 Locuri, oameni și comori (r) 19.00 Iancu și Capestrano 20.10 Film: „Jefferson la Paris" (SUA, 1995) 22.40 Filmul de artă: „Gosford Park" (M. Britanie, 2001) 1.10 Serial: „Diamante" 2.00-6.00 Reluări.

6.15 La Măruță (r) 7.15 Film: „Ptiu!" (r) 9.15 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „Povestea lui Esther Costello" (SUA, 1957) 13.45 Film: „Ultima aventură" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Secretul Evei" (SUA, 2010). Cu: Martha Higareda 20.30 Film: „Alarmistul" (SUA, 1997). Cu: David Arquette 22.30 Film: „Jurnalul unui adolescent timid" (SUA, 2012). Cu: Logan Lerman 0.45 Film: „Alarmistul" (r) 2.30 Cine A.M.

DUMINICĂ - 24 iulie

7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinței (r) 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Doc.: „Descălecați în Carpați" 15.00 Politică și delicatețuri (r) 16.10 Seri de vară la Mamaia (r) 18.00 Lozul cel mare 18.35 Doc.: „Exodul mamelor" (r) 20.00 Telejurnal 21.15 Drumul spre glorie 22.35 Garantat 100% (r) 23.30 Seri de vară la Mamaia (r) 1.20 Doc.: „Casanova, prin ochii lui Fellini" 2.35-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.00 Ce spun românii (r) 11.00 Film: „Larry Crowne" (r) 13.15 Apropo Tv 14.15 Film: „Dansează cu mine" (SUA, 1998). Cu: Vanessa Williams 17.00 Film: „Arunc-o pe mama din tren" (SUA, 1987). Cu: Danny DeVito, Billy Crystal 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Motivat să ucidă" (SUA, 2009). Cu: Jamie Foxx, Gerard Butler 22.45 Film: „Predator II" (SUA, 1990) 1.15-5.00 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Ursul Yogi" (SUA, 2010) 11.00 Film: „Majoretele" (SUA, 2004) 13.00 Observator 13.15 Film: „Nord și Sud" (partea a III-a) 14.15 Plasa de stele – Răzbunarea vedetelor (r) 16.00 Observator 16.45 FanTastic Show (r) 19.00 Observator 20.00 Film: „Riddick: Bătălia începe" (SUA, 2004). Cu: Vin Diesel, Judi Dench 22.30 Film: „Tăntălaul și Gogomanul" (SUA, 1994) 0.30 Film (r) 3.00 Film: „Tăntălaul și Gogomanul" (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniții (r) 8.15 La TV (r) 8.45 Casa: construcție și design (r) 9.20 Teleshopping 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 14.00 Focus 15.00 Focus Magazin 16.00 Film: „Declarație de dragoste" (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Trădați în dragoste 0.30 Film:) În sfârșit, văduvă" (Franța, 2007) 2.30-5.45 Reluări.

5.45 Lecții de viață 8.00 Serial (r) 8.45 Teleshopping 9.15 Serial: „Regina inimilor" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-4.30 Reluări.

7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Serial: „Călători în lumi paralele" 11.30 Pasiuni și cariere (r) 12.00 Cap Compas (r) 12.30 A doua emigrare (r) 13.00 Natură și aventură (r) 13.30 Natură și sănătate (r) 14.10 Film: „Gioconda fără surâs" (România, 1967) 16.00 Gustul Moldovei 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leșe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Vacanța cea mare" (România, 1988) 22.10 Film: „Bietul Ioanide" (România, 1979) 0.40 Interviurile Festivalului Internațional George Enescu 1.40-6.00 Reluări.

7.00 Ce se întâmplă, doctore? 7.45 Arena bucătarilor 8.15 Film: „Amicul Joey" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Mamă pe fugă" (SUA, 2009). Cu: Uma Thurman 14.30 Film: „Conspirația tăcerii" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Grevă de Crăciun" (coprod., 2010) 20.30 Film: „Rețeaua" (SUA, 1995). Cu: Sandra Bullock 23.00 Film: „Monstrul din Lake Placid" (SUA, 2010) 0.45 Film: „Alarmistul" (r) 2.30 Cine A.M.

INTERSECȚII

Integramă de **M. ALBU**

ÎNGRIJIT DE MEDIC / FEMEIA DIN PARIS		ALIANȚE DE PARTID / VÂNT DE LA TROPICE		FIR LA UNDIȚĂ / COADĂ DE GAIȚĂ		PRIMA NOTĂ MEDICALĂ / DIVINITATE FEMININĂ		PREFIXUL VIEȚII / CÂNTATE LA OPERĂ		ÎNNĂSCUȚI / GLAS DE PĂSĂRELE	
PRIETENE DE COALIȚIE / IARBĂ PORCEASCĂ							IEȘIREA DIN ȘTUP / CROCODIL DIN AMERICA				
				LA FAȚA LOCULUI / ÎNTINSĂ LA ORIZONTALĂ					CAP DE PITON ! / METAL DE VERIGHETE		
CĂMIN DE BĂTRÂNI / FOLOSITE LA CUSUT					A FELIA PÂINEA / BANCĂ PE ULIȚĂ					ÎNHĂMAT LA SANIA MOȘULUI	
			CORTEGIU DE NUNTĂ / MIEZ DE LITIU !					A ȚINE DUȘMĂNIE / AGERI LA MINTE			
	A NU REȚINE / A DELIRA					GINERE / CARACTERE OMENEȘTI					STOARSE LA BULION
		DISCUȚIE LA O CAFEA / ACROBAȚIE ÎN ZBOR							NUMĂR SCURT / FLOAREA OCHIULUI		
DANSA / A IEȘI LA LUMINĂ / ASPRU				O OCHI CU ARMA / TĂRÂMUL LUI SATAN						PERIOADE GEOLOGICE	
			DIN NOU / INTRAREA ÎN DRĂGĂȘANI !				CREDINȚĂ GREȘITĂ / SFÂRȘIT DE DRUM !				
A SE ZBÂRCI / A RATA OCAZIA					CREȘTERI DE VITEZĂ						
						OAMENI JOSNICI					

Umor

– Logodnicul meu continuă să se laude tuturor că se va însura cu cea mai frumoasă fată din lume!

– Auzi la el, nesimțitul! Și pe tine, dragă, de ce te mai ține încurcată?

Doi hoți merg la furat într-un apartament și sună telefonul în casă:

– Alo, familia Popescu?

– Nu știu, mânca-ți-aș, că abia am intrat.

Eram prin oraș la cumpărături când primesc un SMS de la nevastă-mea: „Iubitule, ia ceva și pentru ăia mici. Te pup". Așa că i-am cumpărat un sutien.

La poarta Raiului, un american, un evreu și un român. Iese, într-un final, obosit și transpirat, Sf. Petru:

– Măi băieți, e aglomerație mare azi aici, locuri nu prea sunt... N-ați vrea voi să vă întoarceți? Uite, plătiți o taxă de 100 de dolari și vă trimit înapoi.

– Americanul scoate repede banii și în minutul următor se trezește în ambulanță, resuscitat. Povestește ce s-a întâmplat și doctorii îl întreabă:

– Bine, dar evreul și românul unde sunt?

– Păi nu știu, eu i-am lăsat acolo; evreul se tocmea să mai scadă din taxă și românul urla să i-o plătească guvernul...

Doctorul către pacient:

– Luați acum două pastile și mâine, dacă mai apucați, încă două!

SUDOKU

jocul săptămânii: 28

			4		9			2
9		7	6			5	3	
	4			7				
				9		2	1	5
			1		6			
5	1	9		8				
				6			2	
	5	4			1	6		9
7			9		3			

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 27

3	9	7	2	1	6	8	4	5
4	6	2	8	5	7	3	1	9
5	8	1	3	9	4	2	6	7
2	7	5	1	6	8	4	9	3
6	4	8	5	3	9	1	7	2
9	1	3	7	4	2	6	5	8
8	2	6	4	7	5	9	3	1
1	5	9	6	8	3	7	2	4
7	3	4	9	2	1	5	8	6

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

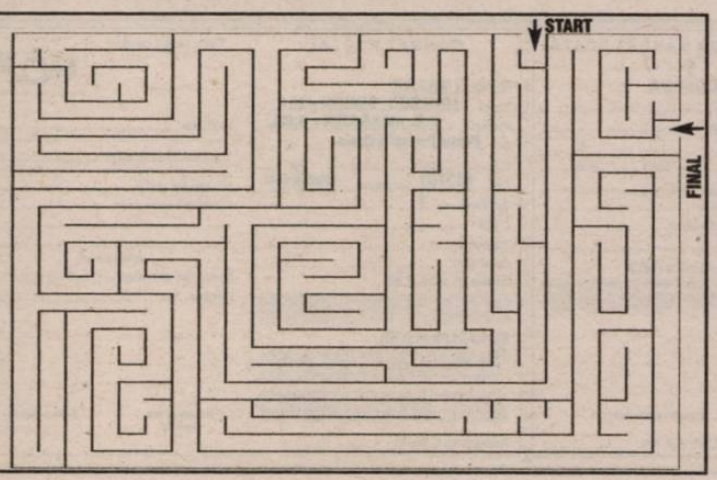

SOLUȚIA INTEGRAMEI „CIMILITURI".
ORIZONTAL: F - A - E - S - J - R - CLEVETITOARE - ARAMIE - IDEI - ISON - CRIN - AA - CITI - TEAM - T - SI - ARTAR - ITI - O - AJUR - NICI - LER - RICIN - UR - LINIAR - TAIA - BINE - JILAV - D - TIARE - AIURI - BASMA - PIATRA.

Verificați-vă cunoștințele!

Păsări

1. Ce sunt păsările?
2. Cum se numea pasărea miraculoasă din mitologia vedică servind drept vehicul aerian și ceresc zeului Vișnu?
3. Unde se aflau păsările ucigașe din mitologia greacă, păsări pe care eroul Herakle a trebuit să le alunge, aceasta fiind una dintre cele 12 munci la care a fost supus?
4. Cum se numește pasărea alegorică din mitologia românească, strălucitoare, cu forțe magice nelimitate, simbolizând adesea inaccesibilul aerian, imposibil și luminos?
5. Cine a scris cunoscuta carte „Să ucizi o pasăre cântătoare"?
6. Cine a compus muzica operetei „Vânzătorul de păsări"?
7. Cine a realizat, în 1963 filmul „Păsările" („The Birds")?

Răspunsurile din numărul trecut

1) O zână este un personaj din mitologia populară românească și mitologiile altor popoare, cu deosebire europene și asiatice, întruchipare de cele mai multe ori a bunătății și frumuseții, căreia i se atribuie puteri miraculoase și darul nemuririi. 2) În mitologia românească „Zânele rele" sunt sinonime cu ielele. Sunt atestate în Transilvania, Banat, Moldova, Oltenia și, pe arii mai restrânse, în Muntenia și Ialomița. 3) Romanul „Zâna carabină" a fost scris de Daniel Penac. 4) Opera „Zâna" a fost compusă de Henry Purcell. 5) Romanul „Zânele punkiste din New York" aparține lui Martin Millar. 6) Muzica pentru filmul color cu păpuși „Lacul zânelor" a fost compusă în 1963 de Florin Comișel. 7) Filmul „Zâna verzelor" a fost realizat în 1896 de Alice Guy, prima femeie realizator de film.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Iarbă" ne-au trimis câte 7 răspunsuri corecte următorii cititori: *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***Ing. Ion Ciocșan, Pucioasa.*** Ne bucurăm că întrebările noastre au început să vi se pară mai ușoare. Credem însă că este vorba de antrenamentul pe care l-ați căpătat scriindu-ne cu regularitate.

Vă dorim o vară frumoasă și mult succes în rezolvarea răspunsurilor. *(Irina Stoica)*

Comorile noastre

ALEXANDRA-GEORGETA COMAN
– Com. Chiajna, județul Ilfov

Sfaturi practice

Lapageria

● Originară din Chile, este considerată floare națională. Este o plantă cățărătoare de mari dimensiuni, cu frunze verzi, lucioase. În general, se cultivă în sere, dar se dezvoltă optim și în interioare, mai ales datorită florilor mari care se ivesc la sfârșitul primăverii și persistă toată vara.

● Se întinde pe spaliere, deoarece poate ajunge până la 3 metri înălțime.

● Se plantează în ghivece cu compost pe bază de turbă lipsită de calcar. Planta nu agreează pământul calcaros.

● În perioada creșterii se udă abundent, iar din aprilie până în septembrie, la fiecare trei săptămâni, se administrează îngrășământ lichid pentru plante acidofile.

● Excesul de apă poate provoca îngălbenirea frunzelor. În schimb, expunerea prelungită la soare poate produce arsuri frunzelor.

Cât de bine vă cunoașteți zodia?

GEMENI

Continuăm prezentarea celor mai importante caracteristici ale zodiilor cu nativii zodiei Gemeni. Cel de-al treilea semn zodiacal este cunoscut din punct de vedere ezoteric în zodiac drept „purtător de cuvânt" sau intermediar, dar nu atât între diferiți oameni, ci mai ales între forțe spirituale, din lumi paralele, și oameni.

Principalele caracteristici

Este o zodie masculină (yang), aparține semnului de Aer, mobilă (dublă, mutabilă), guvernată de planeta Mercur, planetă care sporește spiritul comunicativ, inteligența, elocvența, talentul oratoric, diplomația, dar și instabilitatea, superficialitatea sau tendința spre înșelătorie. Este un semn aparent superficial, dual, dar care ascunde profunzimi nebănuite.

Un prim simbol ezoteric al zodiei Gemeni este vântul, sinonim și cu suflul și, în consecință, cu Duhul. De aceea nativii sunt considerați și mesageri divini, echivalenți ai îngerilor. Un alt simbol este și cuvântul, cel care ne conduce către ideea de limbaj, un limbaj profan și unul sacru. Limbajul profan este apanajul mulțimii ignorante, în timp ce limbajul sacru este rezervat inițiaților, pentru că el codifică misterele profunde, tainele spirituale adânci, care ne arată calea spre Divin.

Cum recunoaștem un nativ din zodia Gemeni?

Întotdeauna trebuie să ținem cont că semul Gemenilor este un semn dublu și că există două laturi distincte ale personalității acestuia, mereu schimbătoare. Pot fi în stare să treacă de la ură, la extaz, regret, bucurie, schimbările fiind fascinante. E foarte greu să îți dai seama unde încetează realitatea și unde începe fantezia. Un nativ Geamăn își poate schimba hainele, slujba, viața amoroasă sau locuința tot atât de repede pe cât îi ia să se răzgândească. Este genul de persoană care răsfoiește o carte pentru a-i afla esența și are tendința de a citi întâi ultima pagină.

Primul lucru pe care îl veți observa la acest nativ, este că emană o energie foarte puternică, încât putem spune că aerul din jur parcă sfârâie. Fie că e bărbat sau femeie, majoritatea turuie toată ziua și indiferent de vârsta reală, par mai tineri decât sunt de fapt.

Bărbatul din zodia Gemeni nu este atât de stabil pe cât ne-ar plăcea să credem. Este tipul de om pe care dacă-l trimiți la pâine luni, apare acasă miercuri. Senzația este că ai în preajmă tot timpul două persoane. Natura duală a nativului din Gemeni este combinația a două personalități complet distincte. Au darul conversației, rar găsim un bărbat din această zodie să nu comunice. Poate fi la început foarte generos, ca apoi să devină îngrozitor de zgârcit. Dar, dacă îi puneți în balanță cele două tendințe opuse, fără îndoială că generozitatea va atârna mai greu.

Femeia născută în zodia Gemeni este greu de convins sa stea locului și să ia în serios ceva anume. Mintea acesteia zburdă mereu la mari distanțe, însă are suficientă răbdare și privește cu atenție în propriul suflet. Undeva acolo, ascunsă printre diferitele-i personalități, se află o romantică. Poate fi însă incredibil de nestatornică, la început se extaziază și laudă, apoi se întoarce 180º și critică totul. Dar nu disperați. Nu sunt chiar lipsite de inimă cum par uneori. Puteți constata că este o prietenă grozavă, cu o minte ascuțită ca un brici. Femeia din Gemeni nu va lua niciodată trenul dacă va putea lua avionul, nu va tăcea niciodată dacă va avea ceva de spus și nu va întoarce niciodată spatele cuiva care poate fi ajutat.

Generalități

Cuvintele-cheie ale zodiei Gemeni: comunicare, adaptabilitate, studiu, curiozitate, mobilitate, ingeniozitate, informație, superficialitate, împrăștiere, inconstanță.

Sănătate. Din cauza extenuării nervoase și a suprasolicitării fizice, nativul din Gemeni are de suferit. Stresul îl poate doborî. Punctele sensibile ale acestui nativ sunt: brațele, mâinile, umerii, sistemul urinar, plămânii, sistemul nervos.

Trebuie să își poarte singur de grijă și să doarmă suficient, să se plimbe la soare și în aer curat. Este de dorit să evite consumul de cafea, alcool. Dieta zilnică trebuie să conțină fibre și multă apă.

Compatibilități. Are relații bune cu celelalte zodii de Aer (Balanță și Vărsător) și cu cei născuți în zodii de foc: Leu, Berbec, dar mai puțin cu nativii Săgetător, care sunt diametral opuși zodiei Gemeni. Cele mai deficitare relații sunt cu nativii din zodia Fecioarei și din Pești.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ A patra revoluție industrială ■ Pancreas artificial, disponibil în doi ani? ■ Hitler, Stalin și tabla de șah ■ Un extraterestru a supraviețuit la Roswell? ■ Damasc – cea mai veche capitală a lumii ■ Încleștarea dușmanilor: micile dușmănii ale marilor vedete

Ce spun astrele

HOROSCOP
18-24 iulie 2016

BERBEC 21.03-20.04

Este un moment prielnic pentru a vă organiza mai bine locuința. Vă ocupați în special de redecorări, reparații casnice, faceți mai multe cumpărături și orice altă schimbare care va face casa să arate mai bine. Simțiți nevoia unei reîmprospătări. Deși se vede o luminiță la capătul tunelului, să știți că nu este un tren...

TAUR 21.04-21.05

Sunteți foarte ageri și comunicativi. Până joi veți rezolva problemele cu un vechi amic, mai ales că soluția nu este chiar atât de ușor de găsit. Indiferent cine v-a supărat, aveți capacitatea necesară să treceți peste și să nu reacționați prea violent.

GEMENI 22.05-21.06

Până la sfârșitul săptămânii vă preocupă creșterea averii personale. Aveți de gând să achiziționați un bun prețios sau o casă. Fiți cu băgare de seamă la investiții. Calculați cu răbdare totul și apoi hotărâți-vă. Și nu uitați ceva! Întrebați-i și pe cei de lângă dumneavoastră.

RAC 22.06-21.07

Planetele aflate în semnul dumneavoastră vă dau energie și sunteți mult mai vorbăreți, fermecători și diplomați ca de obicei. Acesta este și motivul pentru care cei din jur doresc să vă rămână alături. Câteva planuri de vacanță se solidifică simțitor.

LEU 22.07-22.08

În următoarea perioadă vă faceți o planificare atentă a timpului liber. Eforturile vă vor fi răsplătite în cele din urmă și câștigurile încep să apară. Continuați să căutați să vă stimulați veniturile, deoarece există reale posibilități. Totul este să vreți să le abordați. Nativilor Leu le place să aibă bani în buzunar!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Vă ocupați de tot felul de activități artistice creative. Îi implicați și pe cei mai mici membri ai familiei dumneavoastră și de aici începe distracția. Mare atenție! O prietenie platonică s-ar putea transforma într-una romantică, fără să vă dați seama prea bine de amploarea sentimentelor.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Un proiect de pe urma căruia veți face bani serioși se prefigurează la orizont și veți reuși să vă aranjați multe lucruri lăsate în urmă, evident, din lipsa banilor. Trebuie să profitați la maximum de situația creată și să vă rezolvați problemele.

SCORPION 23.10-21.11

Orice oportunitate de a călători vă încântă acum. Într-adevăr aveți o dorință de a explora lumea, de a o descoperi cu tot ceea ce înseamnă ea frumos sau complicat. Făceți-vă bagajul și gata! Porniți la drum...

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Cine spunea că nu aveți timp de dragoste? Ei bine, iată că vă love ște fulgerător o poveste romantică. Credeți că vă ia pe nepregătite? Inima vă spune altceva... Opriți-vă din goana nebună și ascultați-o puțin. Sună bine de tot ce are să vă spună.

CAPRICORN 22.12-19.01

Vă concentrați pe parteneriate mai mult decât de obicei. Discuțiile sunt mai ușor de suportat. Sunteți mai conciliant decât ați fost până acum. Joi sau vineri întâmpinați mici dificultăți cu un prieten care vă contrazice. Ascultați-l. poate are dreptate...

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Ați observat vreodată că dacă vă doriți ceva, nu contează cât de mult munciți ca să obțineți acel lucru? O parte din ceea ce vă motivează acum este dorința de a fi cât mai eficienți și productivi. Și aveți și de ce. Veți primi aprecierea superiorilor.

PEȘTI 19.02-20.03

Vă bucurați de activități distractive: filme, arte piese de teatru, picnicuri, joaca alături de cei mici. Este un moment excelent să plecați în vacanță. Familia este nerăbdătoare să faceți planurile împreună. Țineți cont când alegeți locația de preferința fiecăruia.

Nativul săptămânii: **SAMUEL COLT** (19.07.1814 – 10.01.1862)

A fost un inventator și un industriaș american. Acest nativ a zodiei Rac a înființat Colt's Patent Fire-Arms Manufacturing Company și este cunoscut și pentru popularizarea revolverului. Contribuțiile inovatoare ale acestuia în industria armelor de foc erau apreciate ca „evenimente ce au format destinul armelor de foc americane".

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonați-vă la magazin

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa poștală de expediere) sau să achitați în conturile bancare indicate la pagina 2 și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe șase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății.

CUPON MANDAT POȘTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Județul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ștampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POSTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAȚII SPECIALE .....
Nr. mandat poștal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre și litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ștampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE 0722625622

Biblioteca Județeană MURES

SERIE NOUĂ - 1307 ● ANUL LIX ● 21 IULIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 29 (3057)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro

Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

Geruri...
DE CANICULĂ

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

De la minunile naturii, la minunile spiritualităţii

Dosarele frumuseţii

Ten strălucitor

Terapii complementare

Pro...
PROBIOTICE

«Singura cetate care nu poate fi cucerită cu sila este sufletul omului.»
Nicolae Iorga

Sub ochii noştri se naşte

A Patra Revoluţie Industrială

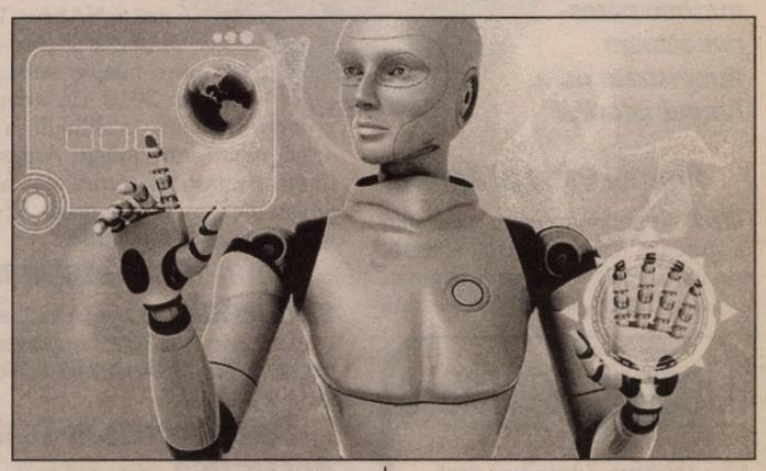

Dacă prima revoluţie industrială s-a născut în Marea Britanie acum aproape 250 de ani, cea de-a Patra Revoluţie Industrială se naşte chiar sub ochii noştri.

Când aruncăm o privire cu câteva secole în urmă vom vedea că lumea a cunoscut prima revoluţie industrială o dată cu inventarea maşinii cu aburi şi a echipamentelor de producţie mecanică în anul 1784, în Marea Britanie. A doua revoluţie industrială s-a petrecut cu aproape o sută de ani mai târziu, în 1870, atunci când a început distribuţia electricităţii, diviziunea muncii şi producţia de masă. După alţi aproape o sută de ani, în 1969, cea de-a treia revoluţie industrială, moment care coincide cu apariţia electronicii, IT şi a producţiei automatizate.

În fine, după patru decenii, începând din anul 2010, experţii vorbesc despre ce-a de-a patra revoluţie industrială, cea a *sistemelor cyber-fizice,* cum ar fi industria computerizată, roboţii casnici, Internetul Lucrurilor, transportul automat, ingineria medicinală (virusii programabili, de exemplu), mai exact, implicarea Inteligenţei Artificiale (AI) în viaţa şi economia de zi cu zi.

Preşedintele executiv şi fondator al World Economic Forum, Klaus Schwab, susţinea la Forumul Davos din ianuarie 2016 că *„umanitatea nu a mai trăit niciodată un astfel de moment de maximă promisiune, dar şi de maximă ameninţare”.* Schwab susţinea tot atunci că „ne aflăm în pragul unei revoluţii tehnologice care va transforma fundamental felul în care trăim, muncim şi interacţionăm unii cu ceilalţi. Participarea la această A Patra Revoluţie Industrială trebuie să fie integrată şi comprehensivă, multilaterală, implicând astfel toate ramurile de manifestare globală a umanităţii, de la sectoare publice şi private la cele academice şi societatea civilă”.

Trăim şi experimentăm astăzi posibilitatea nelimitată a miliarde de oameni de a fi conectaţi instantaneu de echipamente mobile, cu o putere de procesare a informaţiei fără precedent, cu o capacitate de stocare a informaţiei fără comparaţie cu epocile trecute, cu un acces la cunoaştere fără limite. „Iar această posibilitate este într-un proces exponenţial de multiplicare întreţinut de recentele descoperiri tehnologice în domenii precum inteligenţa artificială, robotica, „internetul lucrurilor”, autovehicule autonome, imprimarea 3-D, nanotehnologie, biotehnologie, ştiinţa materiei, stocarea energiilor şi informatica cuantică”.

Deja, inteligenţa artificială (IA) e printre noi, de la maşini care se conduc singure şi drone, până la asistenţă virtuală, programe de traducere sau softuri de tranzacţionare şi investiţie. „Anii recenţi au adus cu sine progrese impresionante în dezvoltarea IA, favorizate de creşterea vertiginoasă a puterii computerelor şi de volumul vast de date şi informaţii aflat la dispoziţie, de la programe utilizate pentru a descoperi şi genera noi formule farmaceutice până la algoritmi utilizaţi în identificarea şi configurarea intereselor şi modelelor noastre culturale.

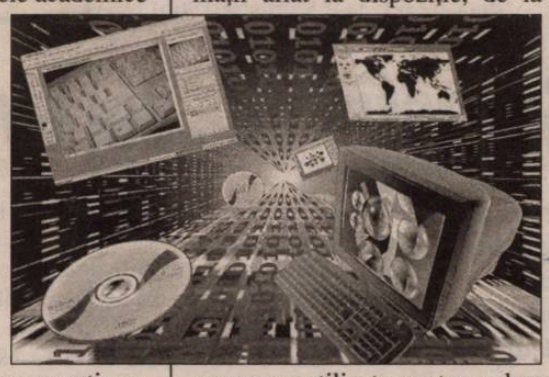

Între timp, zi de zi tehnologiile digitale de fabricare interacţionează cu lumea biologică. Inginerii, designerii şi arhitecţii pun într-o singură reţetă elemente ale tehnologiilor digitale, ale lumii tehnologice şi ale biologiei sintetice, într-un pionierat care produce de fapt o simbioză între microorganismele ce ne înconjoară, propriile noastre fiinţe, produsele pe care le consumăm şi chiar clădirile în care locuim”.

O cantitate gigantică de informaţii

Cantitatea de informaţie care se foloseşte astăzi, şi este procesată, este într-adevăr fără precedent. După un raport recent al Cisco informaţiile generate de aparatele din categoria Internetul Lucrurilor (IL) va atinge 500 ZB (zettabytes) pe an până în 2019. Asta înseamnă că avansul tehnologic va trebui să facă faţă acestei provocări mai ales în vederea prelucrării unui asemenea gigantic volum de date care vine dinspre sistemele de business, dinspre reţelele de socializare, tehnologiilor portabile sau a aplicaţiilor mobile.

Dar dincolo de preluarea acestui volum de date, mai trebuie spus că toate aceste informaţii despre orice sunt înregistrate, stocate, analizate, apoi împărtăşite şi analizate încă o dată. Aşadar, volumul acela uriaş de date de care vorbea raportul Cisco poate ajunge în mâini pe care nu le cunoaştem, ele putând fi traficate în interese mai mult sau mai puţin obscure, acesta fiind un aspect despre care se vorbeşte mai puţin şi care poate fi plasat la capitolul pericolelor aduse de cea de-a patra revoluţie industrială.

Mai departe, rămânând la capitolul pericole, să mai amintim că această Revoluţie „ar putea genera o şi mai mare inegalitate, mai ales din cauza puterii sale de a sfărâma piaţa globală a muncii aşa cum o cunoaştem azi (fapt susţinut de economiştii Erik Brynjolfsson şi Andrew McAfee). Pe măsură ce automatizarea substituie munca de-a lungul şi de-a latul întregii economii, înlocuirea oamenilor de către maşini şi roboţi poate exacerba prăpastia dintre câştigurile capitalului şi câştigurile forţei de muncă”.

Epoca Roboţilor

În raportul „Viitorul locurilor de muncă” prezentat la forumul economic mondial din ianuarie 2016 se pomenea faptul că „dezvoltarea spectaculoasă a tehnologiei va face ca în următorii ani, peste 7,1 milioane de locuri de muncă să fie acoperite de roboţi, cele mai afectate ţări urmând să fie Australia, China, Franţa, Germania, India, Italia, Japonia, Marea Britanie şi SUA”. Epoca Roboţilor va aduce în acelaşi timp, după estimări, şi efecte pozitive, „urmând să fie create 2,1 milioane de noi locuri de muncă în industriile care au legătură cu tehnologia, de la inginerie, computere până la arhitectură etc”.

Dar, atrage atenţia Klaus Schwab, fondatorul World Economic Forum, „fără identificarea unor măsuri urgente şi bine definite pentru a reorienta forţa de muncă către alte activităţi şi profesii, guvernele se vor confrunta în viitor cu *o criză a şomajului* şi o creştere a inechităţii sociale, cu grave consecinţe”. Iar experţi de la Kaspersky Lab declarau într-un raport privind viitorul tehnologiei, că „în următorii 30 de ani, este posibil ca populaţia globală să includă atât miliarde de oameni, cât şi miliarde de roboţi, aceştia din urmă având ca sarcină să susţină aproape toată munca dificilă de rutină”.

Alexander Gostev, expert în cadrul Kaspersky Lab, lansează chiar ideea că barierele dintre roboţi şi oameni vor fi neclare în viitor pentru că „oamenii vor lucra pentru a îmbunătăţi software-ul roboţilor şi industria IT va fi necesară tuturor companiilor care vor dezvolta programe pentru roboţi, iar roboţii vor prelua toate activităţile din casele inteligente în care vor locui oamenii”. Aşadar, intrăm încet-încet în cea de-a Patra Revoluţie Industrială cu aceleaşi temeri cu care priveau oamenii şi prima Revoluţie Industrială care a debutat o dată cu apariţia motorului cu aburi în 1784 şi care a stabilit ritmul de dezvoltare economică a umanităţii.

5 948427 000126 29

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Geruri... de canicula

La o vreme caniculară efectiv patologică, ce poate fi mai potrivit decât o repriză de răcorire exterioară? Mă rog, cel puţin ideea de a sta cumva la adăpost de soare, la o temperatură care să nu ne sufoce, tot mai are darul să atenueze puţin şocul termic real. Să vedem, aşadar, care ar fi locurile de pe Terra cele mai reci, cu temperaturile minime corespunzătoare înregistrate de-a lungul istoriei!

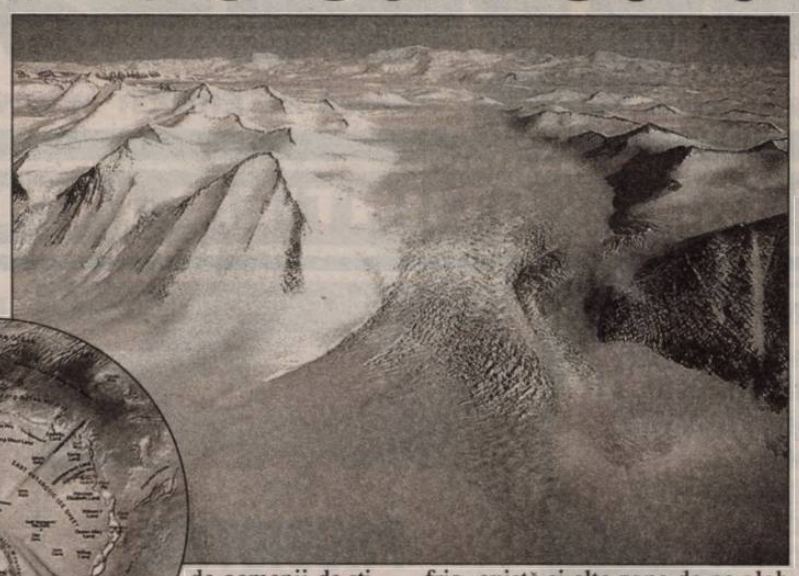

Platoul estic al Antarcticii reprezintă zona cea mai friguroasă de pe planeta noastră, cu un record greu de imaginat: -93,2ºC, temperatură înregistrată de oamenii de ştiinţă ai NASA şi US Geological Survey, într-o noapte senină a anului 2010 (în timpul verii australe), la altitudinea de 4.093 metri, între munţii Argus şi Fudji. Fantasticul record s-a înregistrat după nu mai puţin de 32 de ani de observaţii ştiinţifice.

Antarctica, staţia rusă Vostok. În anul 1983, aici s-a înregistrat o altă temperatură negativă „de invidiat" pe caniculă: -89,2ºC.

Baza Amundsen-Scott, Antarctica, este cel mai sudic loc de pe planetă locuit permanent, unde temperatura medie este de -50ºC. Minima absolută înregistrată aici a fost însă de -82ºC.

În afara zonei sudice extreme, care deţine recordurile absolute de frig, există şi alte zone de pe glob foarte reci, de data aceasta nordul plasându-se într-un clasament neoficial. Fără doar şi poate, renumele Siberiei se dovedeşte (şi) de data aceasta cât se poate de exact, astfel că două locuri din Iakutia deţin întâietatea. Oimiakon este cel dintâi, cu -71,2ºC înregistrate în anul 1926, urmată de Verhoiansk, cu -67,8ºC înregistrate în secolul al XIX-lea, într-o zonă unde media anuală este de -14,7ºC.

Totuşi, într-un top 10 figurează şi North Ice din Groenlanda (-66,1ºC), Snag, Yukon, Canada (-63ºC înregistrate în 1947, cea mai scăzută temperatură din America de Nord), Prospect Creek, Alaska (-62,1ºC), Ust Schugor, Ural, Rusia (-58,1ºC la 31 decembrie 1978) şi Vuoggatjalme, Suedia (-52,6ºC la 2 februarie 1966).

Despre asumare

Să vorbim corect!

Prietena rubricii noastre, Claudia Popa din Buzău ne întreabă care este formularea corectă: „Îmi asum *răspunderea"* sau „Îmi asum *responsabilitatea".* Răspunsul este destul de dificil, pentru că cele două substantive sunt sinonime parţiale. Fiecare are însă şi câte cel puţin un sens în plus. Substantivul „răspundere" este definit în dicţionar ca „...obligaţia de a răspunde de îndeplinirea unei acţiuni, sarcini etc.". În dreptul substantivului „responsabilitate" putem citi: „Obligaţia de a efectua un lucru, de a răspunde, de a da socoteală de ceva, de a accepta şi suporta consecinţele".

Este evident că ambele exprimări sunt corecte, cea de a doua sunând însă pentru unii ceva mai „subţire". În ceea ce ne priveşte noi optăm pentru prima variantă. Cea de a doua ni se pare uşor pleonastică - verbul „a asuma" însemnând şi „...a se angaja să îndeplinească ceva" deci „obligaţia" de a efectua un lucru. În ceaa ce priveşte „răspunderea" trebuie să o avem în noi, fără teamă că vom „da socoteală". *(I.S.)*

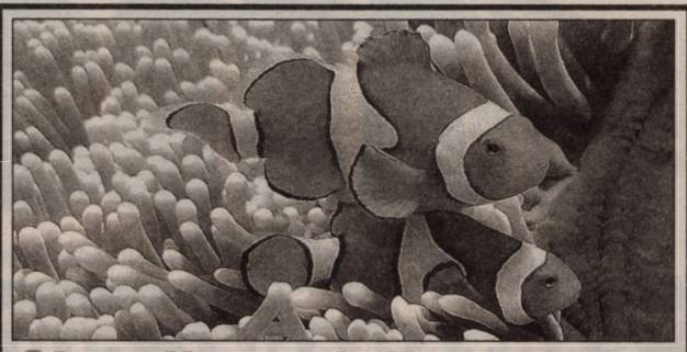

Clovnii scoşi din „arenă"

Legătura indirectă dintre un aparent inofensiv film de animaţie şi o realitate brută a zilelor noastre nu constituie deloc o închipuire. Recenta peliculă „Lumea lui Dory", la fel ca desenul animat avându-l drept erou principal pe simpaticul peştişor Nemo, ne plasează fără menajamente în faţa unei atitudini umane şocante.

Intenţia declarată a realizatorilor a fost aceea de a face publicul conştient de faptul – vital, în esenţă – că peştii de acvariu, la fel ca orice altă sălbăticiune de pe planetă, trebuie lăsaţi să trăiască liberi în mediul lor natural.

Ei bine, chiar dacă respectiva conştientizare s-a produs, reacţia oamenilor a fost exact pe dos: după lansarea filmului, a crescut masiv numărul peştilor-clovn cumpăraţi pentru plăcerea proprie a populaţiei, fără a se ţine cont că peste 90% din totalul acestor mici vietăţi vândute prin magazinele specializate provin direct din mediul lor natural de viaţă.

Ce înseamnă aceasta? La 2 ani după lansarea lui Nemo, biologul marin Carmen da Silva, de la Universitatea Queensland, Australia, arăta că sus-amintitele capturi de peşti-clovn determinaseră o situaţie critică pentru această specie. Vânzarea acestora ca animale de companie cu un statut relativ special reprezintă o ameninţare majoră în plus, adăugată creşterii aciditătii apelor marine şi modificărilor climatice, care deja au repercusiuni ireversibile asupra tuturor speciilor animale şi cu atât mai mult asupra unor peştişori fragili de acvariu.

Să mai adăugăm că peste 30 de milioane de „Dory" sunt capturaţi anual numai prin folosirea cianurii, metodă ce face ca în jur de 90% din aceştia să moară. Mai departe, industria acvaristicii publice înregistrează profituri nesperat de mari. Dar cu ce preţ?

Starea de veghe

Senzaţia de „déjà-vu" - o simplă iluzie?

Se pare că nimeni nu e străin de aşa ceva: te afli într-un anumit loc, în compania anumitor persoane şi deodată ai impresia că un segment din ceea ce trăieşti ai mai văzut şi ai mai trăit cândva. De unde vine această senzaţie?

Unii s-au grăbit să plaseze fenomenul în sfera paranormalului (vise premonitorii, vieţi paralele, alte cauze supranaturale), însă oamenii de ştiinţă afirmă că misterul ţine de unele manifestări mai puţin cunoscute ale creierului uman; mai exact, de maniera în care acest organ superior tratează informaţiile senzoriale pe care le primeşte. Astfel, există mai multe teorii ce vin să explice fenomenul de ***déjà-vu.*** Poate cea mai credibilă este teoria dublului tratament, care sugerează că înregistrarea de către creier a anumitor informaţii primite se realizează cu un oarecare decalaj. De pildă, dacă primim prea multe date în acelaşi timp, unele dintre ele vor fi puse deoparte şi analizate de creier mai târziu, făcând ca informaţiile analizate cu prioritate să pară mai vechi decât celelalte, ceea ce e neadevărat. De aici, impresia retrăirii unei amintiri mai vechi, când ea există, de fapt, de numai câteva secunde.

Teoria hologramei este o altă ipoteză, care sugerează că senzaţia de ***déjà-vu*** e cauzată de o confuzie cu trecutul, creierul realizând o apropiere până la identificare între prezent şi trecut. Organul asimilează astfel amintirea

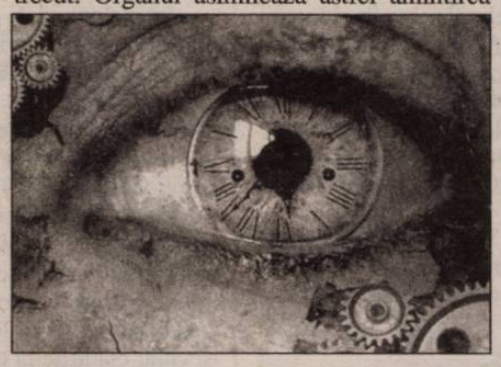

cu momentul prezent, dând impresia de ceva familiar, fără a ne lăsa capacitatea de a face în mod conştient această apropiere dintre trecut şi prezent. O altă ipoteză se numeşte teoria atenţiei divizate, atenţia şi concentrarea jucând un rol crucial în colectarea de informaţii din mediul înconjurător şi în memorarea lor. Această teorie sugerează şi că senzaţia de ***déjà-vu*** ar fi cauzată de o atenţie inegală: de pildă, dacă ne concentrăm asupra unui element în mod particular, dar nu suntem atenţi la rest, chiar şi în absenţa acestei atenţii, simţurile şi creierul vor colecta în mod inconştient toate informaţiile necesare provenite din mediu.

Ulterior, când ne concentrăm din nou atenţia asupra mediului, avem impresia că am mai trăit scena respectivă şi asta efectiv fiindcă, de fapt, creierul deja a analizat-o, în realitate. După cum se vede, creierul nostru continuă să reprezinte una dintre marile enigme ale fiinţei umane.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îsi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**

Pancreas artificial, în doi ani?

Unul dintre cele mai importante, dar şi mai sensibile organe din corpul uman, pancreasul, ar putea avea un înlocuitor artificial, capabil să-i ajute pe diabetici să ducă o viaţă normală, în cel mult doi ani.

Specialiştii de la Universitatea Cambridge, Marea Britanie, au pus la punct un dispozitiv de dimensiunile unui iPhone, care monitorizează nivelul de zahăr din sângele pacientului şi, în cazul în care acesta nu e corespunzător, injectează imediat doza corectă de insulină. Produsul revoluţionar poate fi ataşat de hainele bolnavilor de diabet de tip 1, monitorizând permanent nivelul de glucoză şi eliberând în corpul acestora insulină, prin intermediul unor benzi adezive.

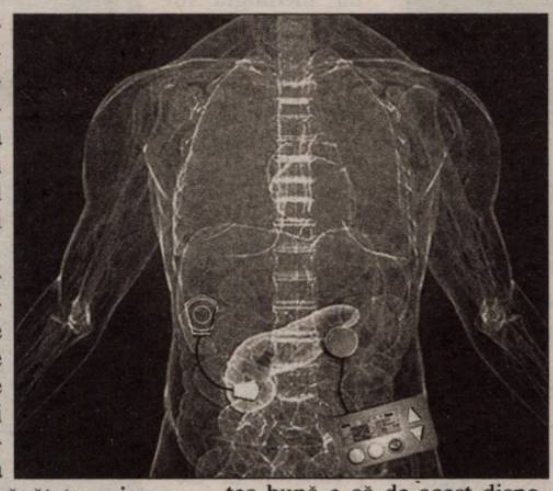

La ora actuală, pacienţii trebuie să-şi injecteze insulină de până la cinci ori pe zi pentru a evita probleme de sănătate serioase. Dar cantitatea necesară diferă şi de aceea pacienţii trebuie să-şi monitorizeze permanent nivelul de glucoză, înţepându-se în deget o dată la câteva ore, zilnic.

Schema de funcţionare e foarte simplă: dispozitivul monitorizează nivelul de zahăr din sânge, apoi transmite datele unui centru de control şi acesta eliberează o doză corespunzătoare de insulină. Vestea bună e că de acest dispozitiv ar putea beneficia şi suferinzii de diabet de tip 2.

Primele teste efectuate au dovedit că acest „pancreas artificial" e foarte eficient, asigurând un nivel constant de insulină, la fel ca un organ natural şi sănătos. Inventatorii speră ca dispozitivul să fie avizat de instituţiile medicale de reglementare şi să poată fi pe piaţă în 2017 în SUA şi până la finele lui decembrie 2018 în Europa.

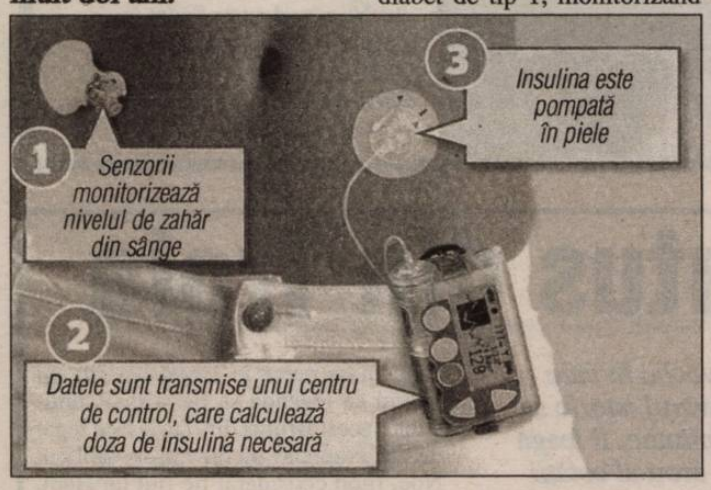

Roboţii, bucătarii viitorului

Roboţi care feliază, toacă, frig la grătar, montează şi ambalează produsele fast-food par să fie următorul pas în industria alimentară. O companie de profil din California, Momentum Machines, a anunţat deschiderea, la San Francisco, a unui fast-food în care „angajaţii" vor fi aproape în totalitate roboţi.

Deşi maşinăria poate face munca a trei oameni, barul va avea totuşi şi angajaţi umani, la casierie şi la serviciile de curăţenie. Clienţii vor putea comanda burgeri alegându-şi singuri ingredientele, iar acestea vor fi înregistrate, preparate şi montate de roboţi autonomi. Soluţia ar putea fi adoptată şi de alte mari companii.

Astfel, fostul CEO McDonald's din SUA, Ed Rensi, a declarat că va fi mult mai convenabilă implicarea roboţilor decât a oamenilor. „E mai ieftin să cumperi o maşină de făcut burgeri, cu 35.000 de dolari, decât să plăteşti un lucrător cu 15 dolari pe oră". Maşina-robot poate prepara 400 de burgeri pe oră.

Telefoanele hands-free, PERICULOASE

Deşi legislaţia rutieră din multe ţări permite şoferilor să vorbească la telefon dacă dispun de sistemul hands-free, se pare că şi acest sistem este la fel de periculos pentru siguranţa participanţilor la trafic ca şi telefonia clasică. Psihologii de la Universitatea Sussex au ajuns la concluzia că un şofer care foloseşte sistemul hands free se poate concentra asupra traficului de patru ori mai puţin decât un şofer care nu vorbeşte deloc la telefon.

„Conversaţiile purtate prin sistemul hands free distrag la fel de mult atenţia ca şi o convorbire normală la telefon, deoarece orice discuţie îl determină pe conducătorul auto să-şi imagineze vizual lucrurile despre care vorbeşte. Această imagerie concurează, în procesarea resurselor, cu ceea ce şoferul vede în faţa lui, pe drum. De aceea, credem că singurul telefon sigur, atunci când conduci o maşina, este cel oprit", explică dr. Graham Hole, unul dintre autorii studiului.

Studiul a reunit 60 de voluntari, bărbaţi şi femei, cu o experienţă de cel puţin zece ani de şofat. Ei au fost instalaţi în faţa unui simulator de condus şi li s-a cerut să atingă frâna ori de câte ori vedeau un pieton păşind pe stradă, o maşină parcată lângă o intersecţie şi în faţa altor pericole.

Pentru a imita o convorbire în sistem hands free, li s-au pus difuzoare, prin intermediul cărora li se cerea să răspundă la diverse întrebări. Unele întrebări, ca de pildă „Vacile au urechi foarte lungi?" implicau vizualizarea unei imagini mentale, în vreme ce altele, de genul „Bătălia de la Hastings a avut loc în 1066?" erau pur factuale. Cei care vorbeau la telefon au marcat foarte puţine riscuri pe drum, ba chiar au ratat să vadă unele situaţii primejdioase, din cauză că erau concentraţi mai mult asupra „discuţiei". De asemenea, cei cărora li s-au pus întrebări ce implicau vizualizări de lucruri au avut cele mai multe greşeli în trafic.

Primii muncitori plătiţi în bere!

Situat pe actualul teritoriu al Irakului, oraşul Uruk a fost unul dintre primele centre urbane ale omenirii, dăinuind aproape 4.000 de ani, înainte de a fi abandonat. Acum, o tabletă de lut, veche de cinci milenii şi găsită printre ruinele aşezării, ar putea explica de ce localnicii au trăit fericiţi şi uniţi atâta vreme: ei erau plătiţi nu în bani, ci în bere. Înscrisurile de pe tabletă sunt considerate de arheologi „primul stat de plată" cunoscut, ele reprezentând, între altele, un cap uman care bea un lichid dintr-un castron şi un butoi conic, în care era depozitată berea. Alături de acestea sunt trasate câteva linii, care ar înfăţişa cantitatea de bere ce trebuia oferită muncitorului respectiv. „Pe la anul 3.700 î.Hr., Uruk era o metropolă, după standardele epocii, găzduind peste 14.000 de oameni. Trecerea de la viaţa rurală la cea urbană a adus cu sine importante modificări ale structurii sociale, oamenii începând să fie plătiţi pentru munca lor. A fost o consecinţă inevitabilă a traiului în comunităţi mari şi a intensificării producţiei agricole, în Sumer. Cum nu exista încă o remuneraţie în bani, oamenii erau plătiţi în produse, iar cel mai apreciat era berea, mai ales în condiţiile în care apa contaminată reprezenta o mare problemă", explică dr. Ian Hodder, antropolog la Universitatea Stanford, California. Tăbliţa de argilă care prezintă plata lucrărilor cu bere datează, potrivit estimărilor, din anii 3100 – 3000 î.Hr. şi ea reflectă faptul că un muncitor ar fi primit între patru şi cinci litri de bere pe zi pentru eforturile depuse. Să recunoaştem, un asemenea „salariu" nu sună deloc rău!

Telecomandă pentru câini

Bătălia pentru telecomandă constituie o înfruntare aprigă, desfăşurată de ani de zile în orice familie care se respectă. Iar acum intră în arenă un nou combatant: animalul de companie al familiei, care va avea şi el posibilitatea să schimbe canalele. Şi aceasta, graţie invenţiei unei specialiste în design cibernetic de la Universitatea Lancashire, Marea Britanie, Ilyena Hirskyj-Douglas, care, în colaborare cu firma de produse veterinare Wagg a pus la punct un fel de saltea dotată cu butoane de telecomandă pe care câinii le pot apăsa cu labele.

De asemenea, pentru ca patrupedele să nu fie tentate să o roadă, telecomanda are un înveliş foarte dur. Telecomanda ar putea apărea pe piaţă până la finele acestui an, la un preţ de 50 de lire sterline. Cei 20 de căţei care au testat-o deja au fost foarte încântaţi de noua lor jucărie, cele mai apreciate programe fiind... desenele animate (nu neapărat cu câini) şi emisiunile din viaţa animalelor, de pe Natura şi Animal Planet.

O altă emisiune preferată este „Britain's Got Talent", la care participă şi animale dresate. Această tehnologie va oferi câinilor o distracţie suplimentară atunci când sunt lăsaţi singuri acasă sau când participă la activităţi alături de stăpânii lor", a spus inventatoarea. Potrivit acesteia, experimentele efectuate pe câini au demonstrat că aceştia petrec în medie o oră şi jumătate în faţa televizoarelor şi adesea latră, imitând melodiile difuzate sau preferă să urmărească, răbdători, programele favorite ale stăpânilor.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Hitler, Stalin şi tabla de şah

Cine a pornit cel de-al Doilea Război Mondial? Cine a avut piesele albe, Hitler sau Stalin? Faptele istorice incontestabile ne arată că Adolf Hitler este cel care a pornit infernala „partidă de şah" împotriva lui Stalin, marele său rival. Numai că führer-ul arunca atunci în Europa o idee susţinută de serviciile de informaţii germane: „Tătucul" de la Kremlin se pregătea intens să atace Germania, căci el voia piesele albe...

Iosif V. Stalin

„Spărgătorul de gheaţă"

Din vastele studii dedicate acestei probleme, ne vom referi la controversata lucrare intitulată „Icebreaker: Who Started the Second World War?" (Spărgătorul de gheaţă: Cine a pornit al Doilea Război Mondial), publicată în 1987 de fostul agent de informaţii externe rus Vladimir Rezunin, sub pseudonimul Viktor Suvorov. Acest fost membru al GRU (contrainformaţiile militare ruse), născut în 1947, s-a stabilit în Anglia şi cu volumul său a stîrnit mari reacţii din partea istoricilor. Mulţi l-au contestat, spunând că a adus numai dovezi circumstanţiale.

Ne vom rezuma în spaţiul de faţă doar la a sublinia argumentele pe care se bazează Suvorov când îl identifică pe Hitler cu „Spărgătorul de gheaţă". Ideea esenţială este că Stalin spera ca Hitler să distrugă Occidentul şi apoi Armata Roşie să invadeze o Germanie epuizată de războaie. Pentru toată lumea era clar că ambii protagonişti se pregăteau de război. Stalin stabilise trei planuri cincinale în acest scop, planuri denumite în ordine: colectivizare, industrializare şi militarizare.

În 1939, liderul de la Moscova schimbase legea incorporării, reducând vârsta stagiului militar de la 21 la 18 ani. Armata Roşie a crescut astfel de la 1,8 milioane la 5 milioane de oameni în 1941. Mai presus de orice, Suvorov arată că şefii trupelor masive localizate la graniţa vestică a URSS aveau hărţi ale Germaniei şi ale teritoriilor ocupate de Wehrmacht. De ce?

Ne permitem să punem şi o altă întrebare retorică: oare Stalin citise „Mein Kampf"? Opinia lui Hitler (încă din 1925) era că Rusia şi comunismul trebuiau anihilate.

Adolf Hitler

Iar ideologia lui Stalin era că „Revoluţia permanentă e cea mai sănătoasă" şi că „URSS trebuie să se extindă ca să nu dispară". De altfel, Suvorov susţine că Stalin a sprijinit ascensiunea lui Hitler (a interzis comuniştilor germani să voteze contra naziştilor), pentru acesta era „un agresor predictibil al Occidentului", iar „Tătucul" voia să practice „divide et impera" cu ţările care se opuneau comunismului. Pentru Stalin, socialismul trebuia să devină o „religie universală"...

...Şi aceşti doi „amici" s-au pupat prin Pactul Ribbentrop-Molotov şi au pornit la treabă (au ocupat împreună Polonia). Apoi Hitler a smuls piesele albe şi a declanşat Operaţiunea Barbarossa (invadarea URSS), la 22 iunie 1941. După Suvorov, Stalin voia să atace primul, la 6 iulie 1941. Hitler a surprins URSS nepregătită pentru defensivă. Şi asta l-a costat pe Stalin milioane de oameni.

Manevre de culise

Amploarea subiectului este uriaşă şi din motive de spaţiu ne oprim aici. Mai amintim doar că Inteligenţa germană pregătise acte false, prin 1937, care să arate că Stalin avea generali trădători. Vom aborda curând acest subiect, în strânsă legătură cu „marea partidă de şah".

Fotodocument

Gaddafi şi Nasser

În decembrie 1969, Muammar Gaddafi era iniţiatorul formării organizaţiei Frontului Revoluţionar Arab, împreună cu Egipt şi Sudan, cărora li s-a alăturat şi Siria. În fotografie sunt Gaddafi şi Nasser (preşedintele Egiptului, cel care salută) în 1969. Urmaşul lui Nasser, Anwar Sadat, a propus o federalizare politică, în 1971. Nici una din iniţiative nu s-a materializat.

Brutus din Troia

O tradiţie străveche în care legenda şi adevărul istoric se împletesc de minune, îl leagă pe străvechiul erou al cetăţii Troia, Eneas, de numele de Britania – dat, de obicei, insulei principale a arhipelagului britanic. Elementul de legătură al acestei excepţionale poveşti genealogice este unul dintre descendenţii lui Eneas, pe nume Brutus (din Troia, pentru a-l deosebi de consulul roman din complotul contra lui Iulius Cezar).

Povestea adevărată (?) a lui Brutus din Troia a plecat de la compilaţia istorică „Historia Brittonum" (secolul al IX-lea), atribuită călugărului galez Nennius. Ulterior, relatările au fost amplificate şi corectate de cronicarul Geoffrey din Monmouth (sec. al XII-lea), care a explicat primul (pe baza unor documente mult mai vechi) că Brutus din Troia este fondatorul Britaniei.

Brutus din Troia

Urmaşul eroului Eneas

Eroul troian Eneas s-a stabilit pe teritoriul Italiei, iar fiul său, Ascanius, a fost fondatorul cetăţii Longa Alba, precursoarea Romei. Fiul acestuia a fost Brutus, care şi-a ucis accidental tatăl cu o săgeată, ulterior fiind alungat de semenii săi. Rătăcind pe teritoriul european, Brutus (zis din Troia) înfiinţează mai multe aşezări în Galia (inclusiv oraşul Tours), apoi se stabileşte în Britania – nume dat de urmaşi după numele părintelui acelor locuri. Cronicarii sincronizează aceste întâmplări (reale sau nu) cu perioada când mare preot în Israel era Eli. Şi pentru ca legenda să fie şi mai captivantă, acest Brutus din Troia este legat de alţi cronicari medievali de biblicul Noe, fiind considerat fie fiul lui Ham, fie fiul lui Iaphet (ambii băieţi ai lui Noe). Un urmaş al lui Iaphet a fost regele Romei Numa Pompilius, fiu al lui Ascanius. Însă această versiune tradiţională medievală vine în contradicţie cu varianta genealogiei troiene, întrucât marii conducători ai Troiei erau urmaşi ai zeilor greci şi nu avea nici o legătură cu Dumnezeul biblic. Sau, poate cine ştie...

În tradiţia britanică, numele de Britania (transformare de la Brutus) l-a înlocuit pe cel de „Albion". Acesta era numele dat acelui teritoriu după numele fiului lui Poseidon, Albion, care era un gigant şi care a fost ucis de Hercule. La rândul său, Brutus din Troia a omorât mai mulţi giganţi, urmaşi ai lui Albion.

Noe sau Eneas

Tradiţia unor nume europene se complică şi mai mult dacă ţinem seama de o altă legendă legată de urmaşii lui Noe, şi nu ai lui Eneas. Astfel, Iaphet fiul lui Noe, a avut un fiu, Histion, care la rândul său a avut patru fii cu nume foarte „interesante" pentru Europa de astăzi, şi anume: Francus, Romanus, Brittos şi Alemannus. Se poate recunoaşte foarte lesne ce denumire a dat fiecare câte unui popor european. Brittos, cel care ar fi ocupat Britania, a împărţit la rândul său teritoriul în trei, pentru cei trei fii ai săi: Anglia, Scoţia şi Ţara Galilor (în cronici purtând numele latineşti). Şi totuşi, tradiţia care leagă Troia de Britania este împărtăşită de cei mai mulţi cercetători.

Eneas

Astăzi în istorie

21 iulie 1977

Începe Războiul Libiano-Egiptean

Prin atacul asupra localităţii egiptene Sallum, de lângă graniţa Libiei cu Egiptul, debuta războiul de frontieră dintre cele două ţări vecine, la 21 iulie 1977. A fost un război scurt, de patru zile, care s-a finalizat cu „status quo ante bellum" (revenire la situaţia dinaintea conflictului).

Gaddafi venise la putere la 1 septembrie 1969, printr-o lovitură de stat nesângeroasă. Fusese îndepărtat atunci regele Idris, singurul monarh al Libiei. Relaţiile dintre Libia şi Egipt se deterioraseră după încheierea „Războiului de Yom Kipur" din octombrie 1973 (conflict între Israel şi coaliţia Egipt-Siria, terminat după 18 zile cu victoria evreilor). Muammar Gaddafi era iritat de politica pacifistă a preşedintelui Anwar Sadat al Egiptului (foto). Iar acesta considera, încă din 1973 că un conflict cu Libia este inevitabil. Chiar Henry Kissinger s-a dus în Egipt pentru a-l asigura pe Sadat că evreii nu vor ataca Egiptul dacă acesta va intra în război cu Libia.

Un alt incident provocator s-a petrecut în 1976, când un pasager egiptean a fost răpit de un grup de agenţi libieni (avion deturnat). Tensiunile dintre cele două ţări creşteau şi Egiptul a masat trupe la graniţa cu Libia. Ambasadele celor două ţări erau asaltate de demonstranţi... Mii de protestatari libieni au pornit „Marşul spre Cairo", împotriva ideii de pace cu Israelul. La 21 iulie 1977, artileria libiană a atacat Sallum, dincolo de graniţa cu Egiptul. Au plecat apoi tancurile spre Sallum, escortate de avioane de luptă Mirage 5 (realizate în Franţa). Egiptenii au bombardat şi ei localităţi libiene.

Pentru a nu fi escaladat conflictul (cum se pregătea Sadat), au intervenit spre mediere Yasser Arafat (Organizaţia pentru Eliberarea Palestinei) şi Houari Boumediène (preşedintele Algeriei). La 24 iulie 1977 s-a declarat armistiţiul. Războiul putea lua proporţii, mai ales că împotriva lui Sadat erau ţările arabe prosovietice, iar Egiptul era sprijinit de arabi conservatori.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Un extraterestru a supravieţuit la Roswell

Generalul Nathan Twining (foto) a fost un personaj central în începuturile implicării forţelor aeriene ale SUA în investigarea fenomenului OZN. Născut într-o familie care a fost mult timp asociată cu armata şi absolvent al Academiei Militare West Point, Twining a ajuns, la sfârşitul carierei sale, preşedinte al Statelor Majore Reunite, cea mai înaltă funcţie militară în forţele armate ale SUA, ca şi consilier militar principal al unui preşedinte al SUA. Înainte de retragerea sa, după patru decenii de serviciu, el era eligibil să poarte peste 30 de medalii militare, ceva rar în America.

În vara anului 1947, când observările de OZN-uri au explodat în media şi când a avut loc şi presupusa prăbuşire OZN de la Roswell (în New Mexico), Twining avea sediul la baza Wright Field (ulterior Wright-Patterson, locul unde se presupune că au fost transportate, cu avionul, resturile accidentului), în calitate de comandant al *Air Materiel Command* (AMC), care avea drept misiune: cercetarea, dezvoltarea, achiziţia şi testarea în zbor a aeronavelor şi armelor noi, prototip sau străine.

Twining a fost cel care, preocupat de creşterea numărului de rapoarte OZN, a recomandat iniţierea, în subordinea sa, a unui studiu oficial al fenomenului misterios. Cunoscut sub numele de Proiectul *Sign,* acest studiu oficial timpuriu OZN a fost autorizat în decembrie 1947 de către generalul Laurence Craige (şef al cercetării şi dezvoltării forţelor aeriene, implicat şi el în incidentul Roswell).

Real sau vedenie?

Într-o scrisoare (cunoscută sub numele de *„Twining Memo"),* anterior clasificată, adresată generalului George Schulgen, adjunctul şefului serviciilor de informaţii ale *Air Force*, de la Pentagon, Twining scrie că fenomenul discurilor zburătoare raportate „este ceva real şi nu o vedenie sau o ficţiune". Ca posibile explicaţii, el a luat în considerare fenomene naturale, dar şi obiecte tehnice controlate.

În poziţia în care era, Twining a ştiut cu siguranţă ce anume s-a întâmplat cu adevărat în accidentul de la Roswell şi pare evident că el ştia mult mai bine ce anume reprezenta de fapt fenomenul. Sub conducerea sa a fost lansat, în 1954, şi Regulamentul *Air Force AFR 200-2*, privind procedurile de raportare a OZN-urilor de către piloţi.

Generalul Twining a murit în martie 1982, în Texas, la vârsta de 84 de ani, şi a fost înmormântat la Cimitirul Naţional Arlington cu onoruri militare complete. Fiul generalului, purtând acelaşi nume de Nathan Twining, a declarat, la un moment dat, anchetatorilor OZN (între care lui Tom Carey) că tatăl său i-a mărturisit, cu şase săptămâni înainte de deces, că accidentul de la Roswell a fost un eveniment extraterestru. Chiar mai surprinzător, el ar fi dezvăluit că unul dintre extratereştrii a supravieţuit. Fiul îşi mai amintea că, la începutul anilor cincizeci, tatăl său a pomenit că era foarte preocupat de numărul tot mai mare de piloţi, care au fost „pierduţi", în timp ce se străduiau să urmărească evazivele obiecte zburătoare.

Pe 24 septembrie 2013 a fost făcut public, pe internet, un film în care apar alte dovezi indirecte că generalul Twining şi fiul său ştiau mult mai multe despre adevărata natură a accidentului de la Roswell decât au declarat vreodată public. Filmul este un interviu înregistrat de către Joanne Summerscales, în cadrul unui proiect numit „AMMACH". În film este intervievată o englezoaică de 85 de ani, care spune că, în anii 1997-1998, l-a întâlnit pe Nathan Twining Jr., care i-a spus, despre tatăl său, nişte lucruri care au lăsat-o marcată pentru tot restul vieţii.

În perioada aceea, Jo, împreună cu doi prieteni, îşi făceau planuri să se retragă în Statele Unite, într-o comunitate de coreligionari. S-a întâmplat că unul dintre prietenii ei îl cunoştea pe Nathan Twining Jr., care era membru al aceleiaşi credinţe, în SUA, şi care exploata o suprafaţă mare de teren în zona Roswell. Prietenul l-a contactat pe Twining Jr., pentru a discuta cu el despre instalarea unei comunităţi religioase pe una dintre întinsele sale ferme din New Mexico. Spre marea lor încântare, proprietarul i-a invitat, pe Jo Walters şi pe acel prieten, să-şi petreacă ceva timp la locuinţele de oaspeţi de la ferma lui. Aşa cum povestea ea: „El ne-a invitat, generos, să rămânem câteva zile şi să vizităm proprietatea pe care trăia în stil mare, aşa că ne-am bucurat, câteva zile minunate, să experimentăm modul în care o duce cealaltă jumătate".

Mai târziu, în timpul vizitei, Nathan Jr. i-a explicat lui Jo că el este fiul faimosului general de aviaţie. Având în vedere faptul că ea era interesată de mai mult timp de fenomenul OZN, ca şi amplasarea în New Mexico a fermei şi perioada de serviciu a generalului, discuţiile au ajuns repede în jurul accidentului de la Roswell, după care au urmat una sau două lungi conversaţii despre acest subiect, în cadrul cărora, aşa cum relata Jo, „el mi-a spus că i-a fost greu să accepte versiunea oficială privind evenimentele şi l-a tot întrebat pe tatăl său, dar acesta a rămas rezervat". Dar, pentru că generalul a considerat că a fost întotdeauna „drept" cu băiatul său, la sfârşitul vieţii sale, a decis să-i dezvăluie adevărata natură a evenimentului Roswell.

Cu şase săptămâni înainte să moară, l-a chemat pe fiul său şi i-a spus că nu a vrut să moară cu o înşelăciune pe conştiinţă. Prin urmare i-a confirmat validitatea „incidentului Roswell". I-a spus că a fost, într-adevăr, un accident al unui vehicul extraterestru, că s-au recuperat resturile unui OZN, ca şi trei fiinţe, dintre care una a supravieţuit şi a fost transferată în nişte laboratoare ultrasecrete din New Mexico. Acolo, aceasta şi-a revenit şi a trăit timp de cincisprezece ani. Generalul Twining a descris creatura ca fiind foarte inteligentă, şi a spus că, pe măsura trecerii timpului, au reuşit să comunice cumva. Jo credea că Nathan Jr. i-a vorbit de o legătură telepatică, dar nu era sigură. În cele din urmă, generalul ar fi ajuns să considere această persoană ca prieten.

Înşelăciune sau adevăr?

Jo a povestit că, firească, ea ar fi dorit să afle mai multe detalii, însă, aşa cum spunea „întrucât prietenii mei nu aveau niciun interes faţă de OZN-uri şi părea să ne respingă ca pe nişte fantezişti excentrici, gazda noastră a discutat despre această informaţie doar cu mine. El se temea de repercusiuni şi maniera în care a vorbit despre acest lucru sugera o teamă certă".

„Gazda noastră avea şi un manager al domeniului, pe care l-am cunoscut în treacăt. El îşi petrecea o mare parte din timpul său pe teren şi a pretins că a văzut şi a încercat să vorbească cu un număr de extratereştrii, unii prietenoşi, dar nu toţi". „De asemenea, am vorbit pe scurt despre răpiri, şi o dată, în timp ce stătea în picioare, în faţa ferestrei sale din faţă, el mi-a arătat o femeie care trecea, şi mi-a spus că fusese răpită, şi are şi un implant".

Jo a adăugat că, până în momentul înregistrării pe film, nu mai spusese nimănui despre toate acestea, temându-se că publicitatea ar putea dăuna fiului generalului Twining, adăugând: „Dacă este viu am încredere în voi că veţi respecta această rugăminte... În cazul în care doriţi să folosiţi aceste informaţii şi, prin urmare, să indicaţi sursa acesteia, vă rog să aflaţi dacă el mai este încă în viaţă, iar dacă este, vă rog să-i aflaţi adresa, pentru mine, ca să-i scriu eu mai întâi".

Ea a adăugat că s-a decis să facă publice aceste informaţii întrucât e în vârstă, are sănătatea fragilă şi crede că şi cei mai tineri ar trebui să afle despre ele, înainte ca ea să moară.

În cazul în care ceea ce Nathan Jr. spune despre tatăl său este adevărat, aceasta ar reprezenta confirmarea, la cel mai înalt nivel oficial, din partea unuia dintre cei mai decoraţi militari din istorie, că incidentul Roswell a fost cu adevărat extraterestru.

Cercetătorul ufolog veteran Ted Oliphant a menţionat pe Facebook că şi el a auzit, de la Nathan Twining Jr., că tatăl său a văzut la Roswell un extraterestru şi că a folosit mijloace telepatice pentru a comunica. Nathan Jr. a adăugat acest element important: tatăl său i-ar fi spus că extratereştrii „nu doreau niciun contact cu noi".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Mormântul cavalerului de Rampillon

Continuăm relatarea despre straniul vis al doamnei Carmi, întâmplare petrecută în anul 1952 în satul Hermé din arondismentul francez Provins. În vis – arătam cu două săptămâni în urmă – soacra sa răposată îi sugera acesteia cel mai potrivit nume pentru reşedinţa campestră construită deasupra fostelor ruine ale unei vechi ***masenii*** (loja, grup, casă, în care se practica un cult de genul francmasoneriei, al cărui simbol era scarabeul): „Casa cu granguri".

Două chei verbale

Istoriile de acest tip prezintă întotdeauna cam aceleaşi probleme. În cazul de faţă, s-a pus întrebarea dacă soacra dnei Carmi i-a vorbit cu adevărat, fie şi de dincolo de mormânt, ori dacă nu cumva acesteia din urmă doar i s-a părut că aude vocea respectivă. O problemă, de altfel, secundară, căci ceea ce contează şi complică totul este urmarea întâmplării. De remarcat că cele două cuvinte-cheie – masenie *(massenie,* în franceză) şi *arioles* (granguri, cu trimitere la numele păsărilor ce-şi făcuseră cuiburi printre ruine) nu figurează în mod curent în dicţionare, însă dna Carmi le-a reţinut în circumstanţele speciale cunoscute, în fond ignorând sensul lor.

În noaptea de 1/2 februarie 1953, aceeaşi femeie s-a visat într-un loc bizar, unde se aflau şi alte persoane. Aparent, nimic neobişnuit, doar că totul era extrem de limpede, putea distinge cele mai mici detalii ale corpurilor, veşmintelor şi feţelor acestora. Putea observa inclusiv licăririle cele mai tainice ale ochilor, ca şi cum totul s-ar fi petrecut în realitate. Potrivit psihanaliştilor, în noaptea respectivă dna Carmi a penetrat ceea ce se numeşte „un univers paralel". Univers pe care îl descrie după cum urmează.

Adunarea sectanţilor

„Mă aflu într-o sală de formă rotundă luminată slab. Nu văd în jur nici uşi, nici ferestre, nici mobilier obişnuit; numai două băncuţe rustice şi scaune mici de lemn. Sunt mai mulţi bărbaţi acolo. În total, vreo 15 la număr. Au veşmintele largi şi croite dintr-o ţesătură de culoare închisă. Cei mai mulţi dintre ei sunt blonzi, de tip nordic sau germanic. Patru dintre aceşti bărbaţi sunt diferiţi, de tip clasic mediteranean. Ei spun că ţara lor de origine este Egiptul şi sunt kabbalişti din secta Harodimilor. Un bărbat blond, cu ochii foarte albaştri, se află în centrul acestei adunări. Are în jurul gâtului un lanţ gros de care atârnă o cruce cu braţele egale. Acest om vorbeşte despre o călătorie anevoioasă în Indii."

Această pătrundere nocturnă într-un trecut ce se va dovedi vechi de peste şase secole se va derula şi în următoarele două nopţi. În timpul unei astfel de incursiuni, dna Carmi a făcut cunoştinţă şi cu ghidul său sau, dacă vreţi, cu îndrumătorul său, cavalerul de Rampillon. În vis, ea l-a întâlnit în faţa bisericii din Rampillon.

A doua zi, domnul Carmi a căutat acel sat şi l-a găsit pe o rută puţin lăturalnică faţă de şoseaua principală Paris – Provins. Înainte, nici el, nici soţia nu călcaseră prin acele locuri şi de asta şi-au dat seama imediat, însă dna Carmi a constatat cu stupoare că biserica locală corespunde exact imaginii ei din vis.

Mai mult decât atât, sus-amintitul cavaler se afla înmormântat acolo, în vecinătatea baptiseriului. Femeia a comentat astfel evenimentul, scriind: „Toate acestea m-au îndemnat la reculegere. Pentru mine, limitele timpului fuseseră şterse şi mă simţeam devenind altcineva. Întrezăream undeva o lume necunoscută, care mă tulbura."

* * *

Bizara întâmplare trăită parcă dincolo de timp şi de spaţiu de doamna Carmi avea să cunoască o „prelungire" la fel de insolită, tot în vis, în nopţile următoare. Un gen de transgresie într-o lume halucinantă din care nimeni nu poate spune dacă şi în ce context a făcut parte, probabil, cândva, aşa cum vom vedea în numărul viitor.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Din cauza stării de ameţeală, de vertij pacientul caută un punct de sprijin având senzaţia că va cădea din picioare. I se pare că se învârteşte totul în jur, este palid. Are transpiraţii reci, vorbeşte greu, se pierde. Este panicat, are senzaţia sfârşitului iminent. Toate aceste simptome pot trăda tulburări de echilibru generate de urechea internă, de labirint.

Crizele de inimă, hipo sau hipertensiunea, o tumoare sau un accident vascular cerebral pot declanşa vertijul. În situaţia respectivă important este să nu vă panicaţi. Aşezaţi-vă pe un scaun şi faceţi un masaj uşor al tâmplelor, al gâtului şi cefei. Nu vă aplecaţi în faţă şi nu vă ridicaţi brusc.

În cazul persoanelor cu diabet, simptomele enumerate pot ascunde un moment de hipoglicemie ce trebuie corectat urgent cu o linguriţă de miere sau două bucăţi de zahăr.

Aşteptaţi până vă trece ameţeala şi nu vă faceţi gânduri negre. Când vă reveniţi, porniţi cu paşi măsuraţi, mergeţi încet

Un simptom periculos, vertijul

pentru că mergând astfel, inima funcţionează ritmic. Nu este nevoie să vă grăbiţi.

Vertijul poate fi şi urmarea unei probleme oftalmologice. Iată de ce, în oricare alternativă trebuie să consultaţi medicul pentru a vă preciza diagnosticul corect.

În acelaşi timp nu ocoliţi terapiile naturii. Vă va face bine tinctura de roiniţă. Se bea un pahar de apă în care s-au dizolvat 2 linguriţe de tinctură de roiniţă. Evitaţi mişcările bruşte, căutaţi să petreceţi cât mai mult timp în natură, plimbaţi-vă în parc, evitaţi stresul, mâncaţi fructe şi legume. Beţi sucuri de fructe. Mâncaţi peşte. Şi laptele este recomandat, se bea câte o cană dimineaţa şi una seara.

Un remediu al vertijului sunt şi medicamentele care ajută la buna circulaţie şi oxigenare a creierului.

Departe de a fi o problemă minoră, vertijul este un avertisment al unor boli severe.

Dr. VALERIU MANTA

Avalanşă de flori, broderii şi strasuri

În zilele caniculare sau în nopţile tropicale pantalonii scurţi (chiar foarte scurţi), din dantelă, purtaţi cu o bluză tot din dantelă ar putea să vă creeze senzaţia de lejeritate. Nota de eleganţă nu poate fi pusă la îndoială. Nici în cazul chimonourilor uşoare, cu franjuri.

Imprimeurile florale îşi menţin statutul de vedete, dar le secondează şi cele cu buline.

Jeanşii-bermude cu flori mari brodate sunt potrivite celor foarte tinere.

Pentru dumneavoastră, doamnă

De la minunile naturii, la minunile spiritualităţii

Dacă sufocaţi de temperaturile toride ale oraşului vă gândiţi la o călătorie deconectantă, vă sugerăm să vă desfătaţi ochiul cu peisajele de o rară frumuseţe oferite de zona Lacul Roşu şi Cheile Bicazului.

Situat la o altitudine de 983 m, Lacul Roşu, cel mai mare lac montan de baraj natural din România s-a format în 1837 la poalele Muntelui Hăşmaşul Mare.

În aval de Lacul Roşu începe Parcul Naţional Cheile Bicazului. Drumul îngust, cu serpentine spectaculoase, străjuit de stânci verticale înalte de 400 de metri, foarte apropiate unele de altele vă ţin cu sufletul la gură.

Pereţii de calcar ai stâncilor ascund peşteri de o deosebită frumuseţe: Peştera Neagră sau Peştera Cascadă.

După ce străbateţi acest drum, „poartă" între Transilvania şi Moldova, vă apropiaţi de tărâmul străvechi al celor mai impresionante minuni ale spiritualităţii româneşti, mănăstirile Moldovei. Între acestea, Agapia a fost construită între anii 1642-1644 de hatmanul Gavriil Coci, fratele domnitorului Vasile Lupu.

Pictura executată de Nicolae Grigorescu, în ulei, reprezintă o culme a artei religioase româneşti din secolul al XIX-lea. În opinia criticilor de artă, Nicolae Grigorescu şi-a depăşit contemporanii realizând la Agapia portrete şi peisaje pline de viaţă, armonie şi seninătate.

Şi dacă din cauza timpului limitat de care aţi dispus, a documentaţiei personale incomplete, a insuficientelor indicatoare rutiere, nu aţi vizitat puncte de mare interes, nu vă întristaţi, ci bucuraţi-vă că aveţi un pretext solid să reveniţi pe aceste meleaguri de o frumuseţe ireală.

Gastronomice

Salată exotică de ţelină

100 g ţelină rasă fin, o lingură suc lămâie, 3 linguri zeamă portocale, o felie ananas, 1/2 portocală, 1/2 banană, 1/2 kiwi, tăiat în patru, apoi feliat, 5 nuci mari, 4 linguri smântână, 3 linguri germeni de grâu, 3 linguri stafide.

Ananasul şi portocala se taie cubuleţe. Banana se taie rondele. Nucile se curăţă şi se pisează. Smântâna se bate bine. Toate aceste ingrediente se amestecă într-un bol şi se ornează cu feliile de kiwi.

Supă de ceapă cu crutoane

12-16 cepe mari, ulei de măsline, 8 felii pâine toast, unt, 2 linguri zahăr, caşcaval ras, supă de legume, sare, piper, oregano.

Se taie cepele în jumătate, apoi în inele. Uleiul se pune într-o oală şi se înfierbântă. Se pun cepele, puţin unt, zahărul şi se amestecă până s-au înmuiat. Supa de legume se dă în fiert, se toarnă peste cepe atât cât să le acopere şi se potriveşte de sare şi piper. Se pune oregano după gust. Se lasă să fiarbă încă 10 minute. Din feliile de pâine se fac crutoane. Supa de ceapă se împarte în boluri care rezistă în cuptor. Se pun crutoane în fiecare bol, se presară caşcaval ras şi se ţin în cuptor timp de 5 minute. Se serveşte imediat.

Crochete de peşte

300 g peşte, 30 g unt, 1 ou, 60 ml ulei, piper, 40 g pesmet, 50 g făină, 100 ml lapte, o ceapă, sare.

Se curăţă peştele, se spală şi se fierbe înăbuşit cu sare şi ceapa tocată mărunt. Se prepară un sos alb făcut din unt, lapte şi sare. Se dezosează peştele şi se pune în sosul alb cu piper pisat şi jumătate de ou, amestecând până se face o pastă, apoi se dă formă de crochete. Se dau prin făină, ou, pesmet şi se prăjesc în ulei încins.

Prăjitură cu piersici

8-10 piersici, 100 g zahăr, 1-2 linguri apă, 20 biscuiţi pisaţi, 100 g frişcă, puţin unt.

Se taie piersicile în sferturi, se amestecă bine cu zahărul tos, se fierb cu apă 10 minute, apoi se freacă bine până se obţine un piure gros. Se garnisesţe fundul unei forme unse cu unt cu un strat subţire de biscuiţi pisaţi nu prea mărunt. Se acoperă cu un strat gros de piure de piersici, apoi iar un strat de biscuiţi pisaţi, apoi iar cu piersici, până se termină compoziţia. Se ţine la congelator câteva ore. Se serveşte cu frişcă.

Pagina realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Ten strălucitor

Pentru a avea o piele tânără, strălucitoare, curăţarea tenului este esenţială. Se curăţă în profunzime resturile machiajului, praful şi impurităţile. Demachierea este obligatorie seara, înainte de culcare, dar şi dimineaţa. Chiar dacă nu vă machiaţi, curăţarea tenului face parte din ritualul zilnic de îngrijire. În privinţa demachiantelor specialiştii vă sugerează să folosiţi şi altele realizate cu uşurinţă, din ingrediente naturale.

◆ Astfel, e bine să ştiţi că laptele şi iaurtul curăţă pielea în profunzime şi o lasă netedă şi sănătoasă. Aplicaţi pe o dischetă cosmetică puţin lapte sau iaurt şi ştergeţi pielea cu mişcări circulare.

◆ Smântâna este excelentă ca emulsie demachiantă. Se recomandă mai ales tenurilor uscate, lipsite de vitalitate.

◆ Gălbenuşul de ou (bine amestecat cu câteva picături de ulei de migdale sau de măsline) curăţă foarte bine tenul, simultan hrănindu-l. După câteva minute se spală obrazul.

◆ Şi uleiurile pot fi folosite pe post de demachiant. Uleiul de măsline şi cel de migdale se folosesc pentru un ten uscat sau normal. Uleiul de sâmburi de struguri sau cel de jojoba se foloseşte în special pentru tenul mixt, gras sau sensibil. La sfârşit, cu o dischetă înmuiată în apă caldă, bine stoarsă se îndepărtează urmele de ulei.

◆ Un demachiant la fel de apreciat se obţine din 150 ml de lapte în care adăugaţi 2 linguri de flori de muşeţel. Fierbeţi la foc mic, timp de 15 minute. Lăsaţi la infuzat 30 de minute apoi strecuraţi, aşteptaţi să se răcească şi curăţaţi obrazul.

Astronomii de acum şase milenii

Am scris recent despre fabuloasa civilizaţie a dogonilor, cea care a uimit lumea ştiinţifică prin revelaţiile asupra unor cunoştinţe extrem de avansate de astronomie, datorită cărora – e greu de explicat prin ce metode – au putut cunoaşte existenţa unor stele cu mult timp înainte de descoperirea lor chiar de către astronomii lumii moderne.

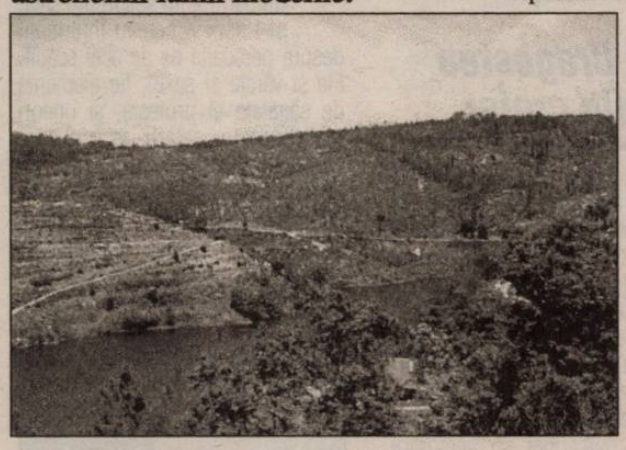

Cunoştinţele acestei populaţii africane nu fac însă notă aparte în sensul menţionat anterior. Potrivit unei teorii recent prezentate de o echipă de cercetători britanici, preocupări similare aveau vechii locuitori ai văii Mondego, din Portugalia de astăzi. Şi nu cu secole în urmă, ci acum nu mai puţin de 6.000 de ani!

În căutarea lui Aldebaran

Morminte vechi de şase milenii, descoperite în cadrul unui sit megalitic de pe teritoriul lusitan, ar fi putut, foarte probabil, să îndeplinească (şi) alte funcţii decât cea funerară. Este ceea ce susţin cercetătorii britanici, care cred că edificiile de piatră erau folosite de oamenii preistorici pentru a observa stelele. Forma respectivelor monumente din valea Mondego evocă, într-adevăr, imaginea unui telescop fără lentile. În această idee, structurile se compun dintr-un tunel lung, care permite într-un anume fel să se potenţeze şi să se favorizeze condiţiile de observare a boltei celeste.

Concluziile ştiinţifice la care facem referire au fost prezentate recent în cadrul unei conferinţe a Societăţii Regale de Astronomie. Noile rezultate reprezintă de fapt un fel de ecou al unor descoperiri făcute acum câţiva ani, potrivit cărora mormintele respective ar fi fost construite pe aliniamentul Aldebaran, steaua cea mai strălucitoare din constelaţia Taurului.

Transhumanţa în preistorie

Pentru a înţelege mai bine, în contextul sugerat, interesul faţă de acest astru, este cazul să cunoaştem obiceiurile şi modul de viaţă al populaţiilor preistorice trăitoare în această regiune a globului. Potrivit cercetătorilor, locuitorii respectivi îşi asigurau existenţa preponderent prin creşterea ovinelor. Astfel, reapariţia stelei Aldebaran după o anume perioadă de absenţă de pe boltă echivalentă cu două cicluri lunare ar fi putut constitui un bun indicator sezonier. Bazându-se pe acest calendar rudimentar, crescătorii de animale puteau identifica astfel cea mai potrivită perioadă pentru transhumanţa către păşunile estivale.

Prima apariţie a stelei Aldebaran la crepuscul survenea către sfârşitul lunii aprilie sau începutul lunii mai, acum 6.000 de ani. Era un foarte bun reper pentru a şti când vine timpul potrivit pentru deplasările cu turmele către munţii din vecinătate, a afirmat Fabio Silva, membru al echipei de cercetători. Aceştia cred, de asemenea, că monumentele funerare ar fi putut furniza populaţiilor respective şanse în plus de a putea observa prima apariţie a astrului din Taur, aceasta chiar şi în condiţii de luminozitate puţin favorabile observaţiilor cu ochiul liber.

Prin urmare, structurile de piatră ar putea reprezenta unul dintre primele instrumente astronomice utilizate cu milenii înainte de inventarea telescopului. În perioada imediat următoare, cercetătorii intenţionează să reproducă experimental condiţiile de observare, astfel încât să se înţeleagă mai bine avantajele furnizate de mormintele preistorice din valea Mondego.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 de locuri de văzut în România

Cheile Rudăriei

Puţine sunt zonele din ţară unde densitatea de peisaje spectaculoase este atât de mare ca în Caraş-Severin. Cel puţin regiunea muntoasă a acestui judeţ este o splendoare, parcă anume făcută pentru a aduce în suflete linişte şi bucurie. Una dintre cele mai pitoreşti locaţii este Cheile Rudăriei, unde puteţi ajunge mergând pe drumul european E 70 Caransebeş-Oraviţa, apoi pe DN 57B către Oraviţa şi urmărind, pe stânga, ieşirea către comuna Eftimie Murgu.

Pentru că flora şi fauna deosebite ale locurilor se cuveneau apărate de vandali şi braconieri, în 2000 rezervaţia naturală Cheile Rudăriei a fost declarată arie protejată, cu o suprafaţă de 250 ha, fiind inclusă în situl de importanţă comunitară cu acelaşi nume. Este o adevărată desfătare să vizitezi aceste locuri, unde cheile, stâncile, cascadele, văile sinuoase, cu pajişti, tufărişuri şi păduri apar pretutindeni, ca pe un tărâm mirific, ireal. Şi, parcă pentru a întregi atmosfera de basm, frumuseţilor naturii li s-au adăugat şi cele create de mâna omului. Căci Valea Rudăriei găzduieşte cel mai mare şi mai bine conservat complex mulinologic din ţară, un ansamblu de mori de apă cu ciutură, construite din lemn, acum mai bine de un secol, dar încă perfect funcţionale.

Denumirile lor sunt parcă anume făcute să stârnească hazul: Moara Măxinoanea, Moara Vămulea, Moara Hambaroane, Moara Popească, Moara Firizoane, Moara „Îndărătnica Nouă”, Moara „Îndărătnica Mică”, Moara Paţaoanea, Moara Trăiloanea etc. Fiecare moară se află în grija unei familii de prin părţile locului, care continuă cu mândrie acest meşteşug străvechi şi de la care până şi nişte maeştri morari ca olandezii, de pildă, ar avea multe de învăţat. Chiar dacă nu sunt popularizate aşa cum ar trebui, locurile acestea încântătoare atrag, an de an, tot mai mulţi turişti români şi străini, care vin îndeosebi la începutul verii, când se celebrează „Sărbătoarea Liliacului”.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Vlădiceni

Aflată la 2 kilometri de Şoseaua Bucium, care reprezintă intrarea în municipiul Iaşi, Mănăstirea Vlădiceni are hramurile Sfântul Apostol Evanghelist Ioan, pentru biserica principală şi Sfântul Ilie pentru paraclis.

Conform tradiţiei, locul pe care s-a ridicat aşezământul, cu obşte de călugări, este cel pe care, în 1415, Alexandru cel Bun şi mitropolitul Ioan Muşat au întâmpinat alaiul care ducea moaştele Sfântului Mare Mucenic Ioan de la Trapezunt din Cetatea Albă la Suceava, capitala de atunci a Moldovei. Locul respectiv a fost numit „Poiana Vlădicăi” şi după câţiva ani s-a ridicat aici un schit care însă a dispărut cu timpul.

Prima biserică a fost construită de câţiva călugări athoniţi între 1908-1910, dar, în 1918, a fost distrusă de o explozie de la un depozit de muniţii aflat în apropiere.

După Primul Război Mondial, între 1923-1928 se construieşte a doua biserică dar şi aceasta este grav avariată de cutremurul din 1940. Se încearcă restaurările ei, dar Cel de al Doilea Război Mondial aduce alte distrugeri, necesitând lucrări ample de reabilitare, care se desfăşoară între 1957-1959.

Transformată în biserică de mir, funcţionează doar un an în această calitate. Chiliile sunt preluate apoi de gospodăria agricolă, iar biserica este folosită ca depozit pentru materiale de construcţie şi ajunge într-un avansat stadiu de degradare.

În 1992, la iniţiativa mitropolitului Moldovei şi Bucovinei, Daniel Ciobotea şi a arhiepiscopului Iaşilor, Calinic Dumitru, sunt întocmite actele pentru refacerea mănăstirii şi, în 1995, este sfinţit locul noii biserici.

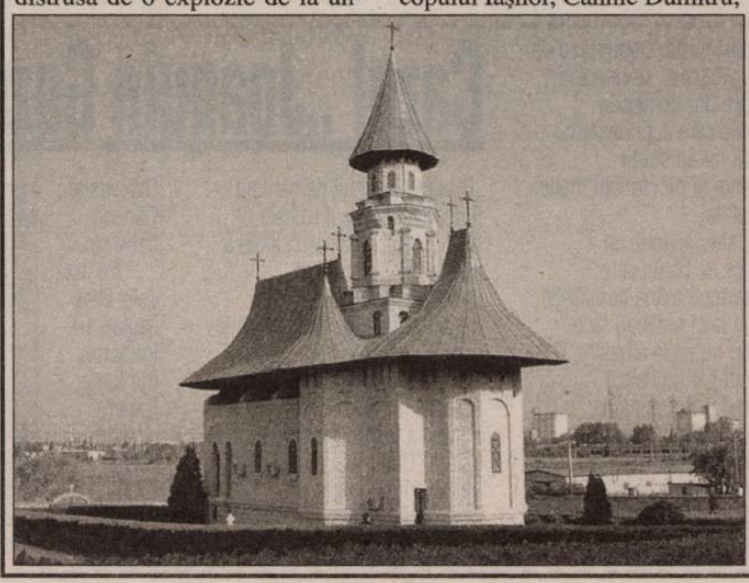

Se construieşte mai întâi paraclisul cu hramul Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul şi apoi, în mai puţin de cinci ani, noua biserică de cărămidă pe locul celei ridicate de călugării athoniţi cu hramul „Sfântul Apostol şi Evanghelist Ioan”.

Paraclisul, înălţat în doar trei luni, este făcut din cărămidă, realizată în mănăstire, este compartimentat în naos şi Altar având o turlă pătrată, oarbă, deasupra. Tâmpla pictată este sculptată în lemn de brad, acoperişul este din tablă iar ferestrele, terminate în arc, au rame din metal.

Biserica din cărămidă sfinţită la 23 mai 1999 are lungimea de 25 metri, lăţimea de 7 şi 11 metri în zona absidelor. Pictura interioară şi cea a pridvorului a fost realizată în anul 2004. Intrarea în pronaos se face printr-o uşă masivă din stejar sculptat şi pridvorul deschis este susţinut de patru stâlpi în faţă şi de alţi doi în părţile laterale, pardoseala este din marmură şi acoperişul din tablă.

Deasupra pronaosului sunt două turle deschise, octogonale, luminate de câte trei ferestre. O altă turlă, tot deschisă, cu bază pătrată, perforată de patru ferestre şi două etaje octogonale este ridicată pe naos. Acesta este delimitat de pronaos prin doi stâlpi masivi şi catapeteasma este sculptată în lemn de stejar.

Mănăstirea este înconjurată de un zid de piatră cu o clopotniţă cu un etaj la intrare.

Complexul conţine şi un corp de chilii, anexe pentru animale, un mic cimitir pentru odihna vieţuitorilor de aici şi un parc frumos amenajat la intrare.

IRINA STOICA

Țara și inima

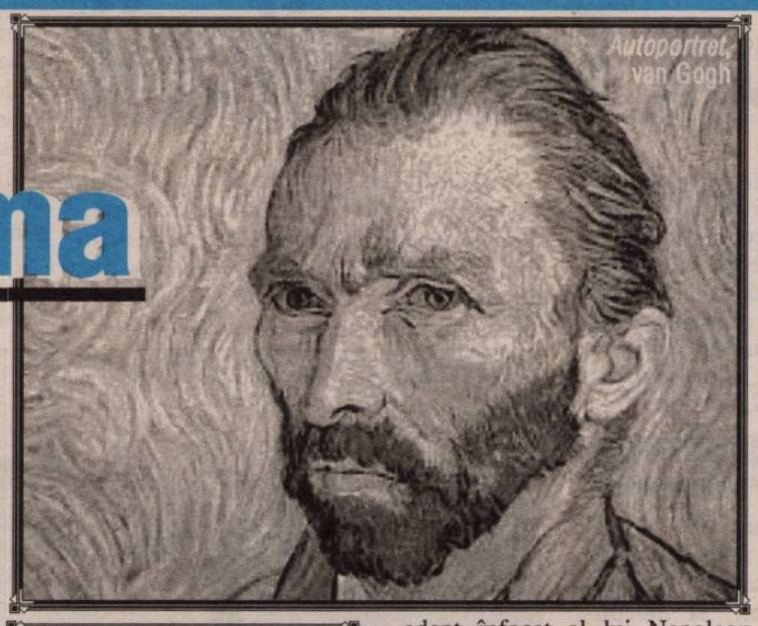

Mulți creatori, indiferent de domeniu, au fost nevoiți să accepte găzduirea unei țări străine sau au preferat, din varii motive (constrângeri strict personale sau politice), să aleagă o existență cât mai depărtată de tărâmul natal.

În privința pictorilor, mulți dintre marii maeștri ai lumii s-au stins departe de patria-mamă. Recordul de distanță cred că îl deține Paul Gauguin. Născut la Paris, el moare în condiții exotice tocmai în Insula Atuona, Insulele Marchize, Polinezia franceză. Era anul 1903. În 1978, un alt nebun frumos, poetul și cântărețul belgian Jacques Brel, este înmormântat în același cimitir, la câțiva metri de Gauguin. Ce căutau acești mari creatori atât de departe de țara lor?

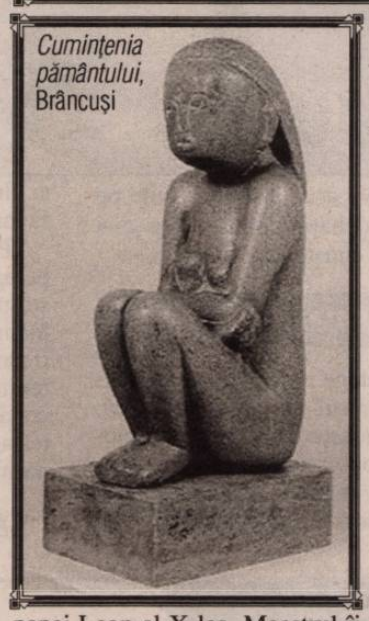

Un alt exemplu ilustru este Leonardo da Vinci. Ce poate fi mai italian decât giganticul om al Renașterii (care poartă numele unei localități italiene) și de ce a murit el în Franța? În 1515, Leonardo îl cunoaște pe Francis I, regele Franței, prin intermediul papei Leon al X-lea. Maestrul îi face cadou suveranului francez un leu mecanic care putea merge, iar din burta sa ieșeau flori. Un an mai târziu, Leonardo intră în anturajul regal și Francis I îi pune la dispoziție un conac impresionant, lângă propriul castel de la Amboise (de altfel, conacul Clos Lucé și castelul erau legate printr-un tunel). Acolo a murit marele renascentist, în brațele regelui. Oare uitase de Italia?

Un caz aparte îl reprezintă marele maestru al neoclasicismului francez Jacques-Louis David. S-a născut la Paris și a murit la Bruxelles, în autoexil. Acest impresionant pictor, cu stilul său inconfundabil, a fost implicat în politică, fiind un adept înfocat al lui Napoleon Bonaparte. Dar moartea acestuia și revenirea Bourbonilor la putere a fost de nesuportat pentru David. El făcuse parte din comisia care l-a trimis la eșafod pe Ludovic al XVI-lea, și cu toate acestea, Ludovic al XVIII-lea îl iartă și-i oferă o slujbă importantă la Curte. Consecvent cu principiile sale, pictorul care-l văzuse pe Napoleon trecând Alpii pe un armăsar alb, deși călărise un catâr, se retrage la Bruxelles, unde moare. Inima sa este adusă și îngropată la Père Lachaise, în semn de recunoștință. Unde este inima lui Brâncuși? „Românul de piatră" a fost înmormântat în cimitirul Montparnasse (Paris) și nimeni nu și-a adus aminte de Hobița în acele momente.

Textul nostru nu poate cuprinde, desigur, toate numele ilustre de pictori care au murit departe de țară. Ne mai gândim la Nicolas Poussin (francez mort în Italia), la bizarul El Greco (cretan mort în Spania), la expansivul Tiepolo (italian mort în Spania), la înneguratul Goya (spaniol decedat în Franța), la tulburătorul Vincent van Gogh (olandez mort în Franța), la tristul Amedeo Modigliani (italian mort în Franța), la „ciudații" Piet Mondrian („regele grilajelor universului", olandez decedat în SUA) și Wasili Kandinski (rus mort în Franța) și alții care și-au construit cariera pe meleaguri în care se vorbea altă limbă decât cea maternă. Mă gândesc în final la moldoveanul George Enescu, a cărui inimă a rămas și ea la Paris, în cimitirul Père Lachaise.

Biserica Neagră

Biserica Neagră din Brașov este cel mai mare lăcaș de cult din sud-estul Europei. Capacitatea ei este de 5.000 de persoane. Începuturile construirii datează din anul 1377, iar finalizarea s-a făcut o sută de ani mai târziu. Orga tip Buchholz, cea mai mare din sud-estul Europei, are 3.993 de tuburi pentru 76 de registre.

ZIGZAG în timp și spațiu

● Dragostea din creier

Neuropsihologii au astăzi la îndemână aparaturi din ce în ce mai „indiscrete" (performante) pentru studierea creierului, iar sentimentul iubirii face și el pași din abstract în concret. O echipă de specialiști americani de la Universitatea Sam Houston a „dezvăluit" faptul că asimetria funcțională a celor două emisfere cerebrale se manifestă și-n domeniul percepției și memorării momentelor de tandrețe.

Mai multe teste efectuate pe subiecți de ambe sexe și de diferite vârste au demonstrat că urechea stângă (coordonată de emisfera dreaptă) este mult mai sensibilă la cuvinte pline de tandrețe decât urechea dreaptă. Stimulii emoționali sunt mai „penetranți" dacă este folosit acest circuit al mesajelor. De aici se poate deduce faptul că dragostea se „cuibărește" preferențial în emisfera dreaptă, unde ar exista centri emoțional-afectivi mai bine irigați la cei îndrăgostiți. Coroborarea între datele privind preponderența fluxului sangvin și memorarea declarațiilor de iubire demonstrează, abandonând orice nuanță poetică, că asimetria funcțională a creierului se face simțită și în cazul celui mai nobil sentiment uman. Trebuie menționat că rezultatul suspomenit este valabil pentru dreptaci, la stângaci lucrurile petrecându-se invers.

● Omul care uluiește

Olandezul Gerard Croiset (1909-1980), persoană dovedită a avea puteri extrasenzoriale, s-a specializat în cazuri de dispariții de persoane (inclusiv din Triunghiul Bermudelor!) și în alte anchete polițiste, multe rezolvate fără greș.

Gerard Croiset a trecut numeroase teste de specialitate. La „Testul scaunului" organizatorii spectacolului de parapsihologie îi dădeau numărul unui scaun din sală, și-i apoi îi cereau informații despre persoana de pe acel scaun. Fie și vârsta și sexul, fie elemente de sănătate și profesia, și uneori toate aceste detalii la un loc. Croiset reușea întotdeauna să alcătuiască un portret psihologic al persoanei, apoi, după o concentrare suficient de lungă, deducea și amănunte legate de înfățișare, starea medicală, uluind asistența.

Nimeni nu și-a putut vreodată să-și explice cum „obținea" acest renumit parapsiholog toate informațiile respective, capacitățile sale

fiind deasupra oricăror bănuieli de fraudă. Faptul că a fost rugat să participe la acțiuni judiciare atât în Europa, cât și-n SUA confirmă că reputația sa era meritată. O posibilă explicație putem găsi în „Shorter Oxford English Dictionary", care ne spune că precogniția se bazează pe un presentiment sau o percepție directă inexplicabilă a unei situații. Nu putem ignora faptul că în Australia, Croiset a eșuat în rezolvarea celui mai enigmatic caz de dispariție de copii, „Cazul Beaumont". Au existat eșecuri și-n alte țări și treptat reputația sa a început să fie pusă la îndoială. Ultimul succes datează din 1976, din Japonia.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Cazul „Joaquin Guzman"

În SUA nu există numai o criminalitate foarte ridicată, ci și oameni de știință eminenți care au studiat fenomenul și au emis teorii utile pentru activitatea polițienească. Unul dintre acești criminologi de frunte a fost Edwin Sutherland (1883-1950), cel care a inventat expresia „infractori cu gulere albe" în anul 1939.

Devenită notorie, această etichetă se referă la cei care comit fraude economice de mare amploare și care ocupă funcții înalte. Acest tip de infractori au, de obicei, studii universitare și educație familială elevată. Denumirea de „gulere albastre" se referă la infractorii din domeniul economic care acționează cu violență, nu au studii superioare și nici funcții înalte în societate.

Cu alte cuvinte, un spărgător de bănci care acționează cu mâna armată (și eventual ia și ostatici) face parte din gulerele albastre. Dar un funcționar de bancă acționând prin fraudarea conturilor clienților este un guler alb... Pe lângă „Principii de criminologie", Edwin Sutherland a mai scris două cărți de mare interes și astăzi: „Douăzeci de mii de oameni fără adăpost" și „Profesia de hoț" (1937). Teza principală a acestui savant este că apartenența socială a infractorului este determinantă pentru genul de infracțiune și că nivelul de școlarizare este esențial. În mai 2010, revista Forbes a publicat cea mai nouă listă a „Celor mai căutați 10 infractori cu gulere albe", în care găsim nume din Rusia, Israel, Arabia Saudită, Italia, Uzbekistan, Canada, India etc.

Pe lista celor mai căutați 10 infractori din lume (gulere albastre) este și Joaquin Guzman Loera, Lord al drogurilor din Mexic (n.1957)

și poreclit „Piticul" (are 1,68 metri). El conduce din umbră organizația criminală de trafic Sinaloa Cartel. Este acuzat (și dovedit) de transportul a tone de cocaină din Columbia spre SUA, via Mexic și a devenit (conform Forbes) al 41-lea om pe lista puternicilor lumii. Arestat în Guatemala și condamnat (și pentru uciderea unui cardinal mexican), Joaquin Guzman (foto) a reușit să evadeze după ce a mituit mai mulți gardieni mexicani cu nu mai puțin de 2,5 milioane de dolari! La niverlul anului 2014, se aprecia că Guzman a „trimis" în SUA peste 500 tone de cocaină! El a fost poreclit „Nașul traficului de droguri" și „Pericolul nr. 1 al SUA".

Cum recompensa pentru acest incredibil lider de cartel atinsese 5 milioane dolari, el a fost recapturat în ianuarie 2016 de pușcași ai Marinei SUA, după ce evadase printr-un tunel de 1,5 kilometri, din Mexic.

Ştiaţi că...

◆ ...pisicile albe cu ochi albaştri sunt de obicei surde? Acest lucru este cauzat de o anomalie genetică.

◆ ...ceapa are proprietăţi emolien-

te? Poate calma tusea, în special cea însoţită de expectoraţii.

◆ ...o persoană adultă adoarme în medie suficient de repede? Este vorba de circa 7 minute.

◆ ...mangustele sunt imune la muşcăturile şerpilor ve-

ninoşi? De aceea sunt îmblânzite pentru a-i prinde.

◆ ...scheletul femeii este diferit de cel al bărbatului? Principala deosebire este că ea are zona bazinului mărită pentru a putea duce sarcina şi pentru a putea naşte.

◆ ...există banane roşii? Acestea au o aromă dulceagă şi o

textură cremoasă, asemănătoare cu cea a zmeurei.

◆ ...inteligenţa dinozaurilor s-a putut măsura în funcţie de cea a rudelor lor? Acestea sunt crocodilii.

◆ ...în China, uciderea unui urs panda atrage pedepse

foarte grave? Poate fi chiar o condamnare la moarte.

Ştiaţi că...

Damascul şi-a disputat titlul de cel mai vechi oraş din lume cu Aleppo şi mai târziu cu Hama, aflat la jumătatea distanţei între cele două. Cercetătorii au fost însă de acord că Damascul rămâne cea mai veche capitală în funcţiune din lume.

Locuitorii oraşului îl numesc Dumash-qash-Sham, sau Sham, după fiul cel mare al lui Noe, despre care Biblia ne spune că s-a stabilit în acest loc după Potop. La Mari, pe Eufrat a fost găsită o tăbliţă de argilă din neolitic, pe care era gravată prima menţiune a oraşului. De asemenea un document pe papirus notează faptul că Damascul făcea comerţ cu Egiptul cu mult, mult timp înainte de Hristos.

De fapt cercetătorii consideră că oraşul a fost înălţat cu 16 secole înaintea acestui eveniment. În mileniul al II-lea î.Ch., Damascul era capitala regatului arameenilor, a populaţiei semită alungată de asirieni din Siria.

În anul 538 î.Hr. oraşul este cucerit de Cirus, regele Persiei, care l-a transformat în capitala sa şi, în anul 333 î.Hr., sub Alexandru cel Mare, devine centrul unui imperiu care se întindea de la Mediterana estică până în Afganistan.

În anul 648 î.Hr. sosesc aici romanii, anul respectiv marcând începutul unei adevărate epoci de aur a Damascului. Pe fundaţiile vechii cetăţi se înalţă un oraş magnific, unul dintre cele mai frumoase din întregul imperiu. Constituia un cap de pod între Europa şi Ţările din est, iar săbiile şi ţesăturile lui ajunseseră vestite în toată lumea.

În anul 34 d.Hr. pe drumul Damascului călătorea demnitarul roman Saul din Tarsus, când a avut acea viziune orbitoare, care l-a făcut să îmbrăţişeze credinţa creştină, pe care o hulise până atunci. Dus în Damasc şi botezat de Anania, îşi recapătă vederea şi din prigonitor al celor ce credeau în Evanghelie devine Sfântul Apostol Pavel. Datorită convergenţei dintre sacru şi

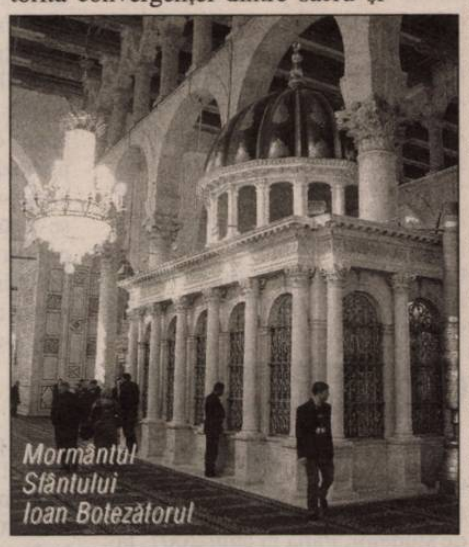

Mormântul Sfântului Ioan Botezătorul

Situat într-o depresiune la poalele Munţilor Antiliban, oraşul Damasc este nu doar capitala Siriei ci şi un loc încărcat de legende şi tradiţii. Se spune că aici s-au născut, pe lângă agricultură şi alfabet, filozofia, comerţul şi arta diplomaţiei.

DAMASC
cea mai veche capitală a lumii

Trezoreria

profan, puterea episcopului de Damasc devine atât de mare, încât nu este depăşită decât de aceea a patriarhului din Antiohia.

În 395 îşi pune amprenta asupra oraşului civilizaţia bizantină dar după câteva secole sosesc din Peninsula Arabă trupele califilor umayyazi şi locuitorii sunt convertiţi, de mai multe ori cu forţa, la islamici. Damascul devine astfel prima mare capitală musulmană a lumii.

Oraşul vechi este înconjurat de ziduri înalte, iar centrul acestuia este reprezentat de Marea Moschee. Aceasta a fost ridicată pe locul unei biserici creştine închinată lui Ioan Botezătorul, care se înălţase pe locul unui templu roman al lui Jupiter, care la rândul său fusese construit pe ruinele unui templu aramean închinat zeului Hadad. Construcţia moscheii a început în anul 705 din ordinul califului al-Walid ibn-Abdul Malik. Lucrarea a durat 10 ani iar cheltuielile au fost fabuloase pentru vremea respectivă. Impresionantă era poarta principală – Poarta Paradisului – iar curţile interioare erau înconjurate de coloane, unele luate chiar de la ruinele templului lui Jupiter. Frescele şi mozaicurile care acopereau pereţii au fost distruse în mare parte de un incendiu în 1893. Califul găsise un mod inteligent de a ocoli interdicţia principiului islamic de a reproduce figuri şi fapte omeneşti, spunând că acestea reprezintă istoria oraşului.

În Damasc se mai află şi mormântul Sfântului Ioan Botezătorul, un mausoleu impresionant închinat lui Saladin, cel care i-a înfrânt pe cruciaţi în secolul al XII-lea şi biserica subterană a lui Ananias, ascetul canonizat mai târziu, la care a găsit refugiu Sfântul Pavel. Labirintul de străduţe cu grădini interioare pline de flori reprezintă o legătură concretă între prezent şi trecut, între est şi vest şi chiar între sacru şi profan. După anul 750, Damascul a pierdut din importanţă în favoarea Bagdadului, dar a continuat să aibă o mare influenţă în arhitectura oraşelor arabe, în special în cele spaniole din Andaluzia şi Cordoba, iar trandafirii săi au devenit motiv decorativ în Alhambra. Comerţul continuă să fie înfloritor cu toate că oraşul a avut de suferit în timpul cruciadelor şi mai ales în 1400 când a fost jefuit de trupele mongole ale lui Timur Lenk.

În 1516 s-au stabilit aici otomanii care au rămas la putere până la sfârşitul Primului Război Mondial. S-au construit clădiri magnifice, porţi impunătoare, multe băi publice (hamamuri), piaţa de mirodenii, şi mai ales palatul Azem, care găzduieşte acum Muzeul de Artă şi Tradiţii.

CRUCEA de pe Caraiman

Ridicată între 1926-1928, Crucea de pe Caraiman, aflată la o altitudine de 2291 metri, cinsteşte memoria celor căzuţi în Primul Război Mondial, purtând chiar numele de „Crucea Eroilor Neamului".

A fost construită la iniţiativa Regelui Ferdinand I şi a Reginei Maria, despre care se spune că a avut un vis care a îndemnat-o la aceasta.

Are o înălţime de 28 metri şi două braţe de câte 7 metri şi este montată pe un soclu de 7,5 metri care a fost realizat mai târziu, în 1930, iniţial Crucea fiind montată direct în stâncă.

Proiectul ansamblului a fost realizat de arhitecţii Georges Cristinel şi Constantin Procopiu iar proiectul de rezistenţă a fost întocmit de inginerii Alfred Pilder şi Teofil Redici. Diriginte de şantier a fost Nicu Stănescu şi şef de şantier V. Bumbulescu.

Crucea este confecţionată din traverse metalice îmbinate prin nituire, iar în soclul de beton mat, placat cu marmură, a fost plasat generatorul electric, folosit până la racordarea monumentului la sistemul energetic naţional.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Orion

Vânător gigant din mitologia greacă, Orion a fost chemat de regele Qenopion din Chios să-i stârpească fiarele care îi băntuiau ţara. Orion se îndrăgosteşte de fiica acestuia pe care încearcă să o violeze şi, drept pedeapsă, regele îl orbeşte. Ajungând în insula Lemnos, la zeul Nefaristops, acesta îi dă un copil care să-l călăuzească spre răsărit, pentru a-şi recăpăta vederea, conform oracolului. Orion a făcut aşa cum a fost învăţat şi a început din nou să vadă.

Reîntors în Chios, se îndrăgosteşte de data aceasta de zeiţa Artemis. Dragostea sa a fost considerată o îndrăzneală de neacceptat şi a fost ucis, în unele versiuni chiar de zeiţa-fecioară, în altele de fratele ei Apollo.

După moarte, la cererea zeiţei Artemis, Zeus l-a aruncat pe bolta cerească, transformându-l în constelaţie.

Plată neobișnuită

Un tânăr Strasbourg fusese amendat cu 90 de euro pentru exces de viteză, dar el nu era deloc de acord cu sancțiunea primită. Cu toate acestea, dovedindu-se o persoană disciplinată și știind că trebuie să se supună legilor statului, s-a hotărât să plătească suma respectivă. A făcut-o însă într-un mod cât se poate de original. S-a prezentat la biroul finanțelor publice cu un sac din care a început să scoată banii. A prezentat la început trei bancnote în valoare de 15 euro și apoi a răsturnat din sac 5.100 de monede de 1,2 și 5 centime.

Funcționarii respectivi au fost obligați să primească acest gen de plată deși număratul monedelor le-a luat un timp îndelungat. Toată întâmplarea a fost filmată și transmisă apoi în direct prin Facebook, pagina respectivă fiind vizionată de peste 1,8 milioane de ori. (I.S.)

Consiliere pentru cupluri reptiliene!

Nu vorbim despre clasificarea mai mult sau mai puțin realist a creaturilor venite să cucerească Terra, în cadrul cărora așa-numiții reptilieni ar constitui o categorie bine definite, ci pur și simplu despre reptilele noastre pământene. Ce legătură poate fi însă între aceste animale și un serviciu social eminamente uman pentru soții ajunși în momente de criză de cuplu? Ei bine, o realitate de acest gen există și similitudinea nu pare deloc foarte forțată. Asta, fiindcă oriunde există un El și o Ea, la un moment dat pot apărea tensiuni semnificative.

În cazul nostru, între cei doi lucrurile au fost complicate de la bun început. După 3 ani petrecuți într-un parc zoo britanic, ambii au fost aduși în Pierrelatte (Drôme, Franța), în încercarea de reconstruire a relațiilor de cuplu după o lungă criză conjugală. În urma unei altercații nu tocmai domestic cu partenerul său, „crocodilița" Wendy și-a pierdut două degete ale unui picior și a rămas cu câteva răni în zona cozii. Totuși, echipa de recuperare a fermei de crocodili are convingerea că lucrurile se pot remedia.

Eforturile specialiștilor nu sunt deloc întâmplătoare ori experimentale: totul pornește de la realitatea tristă că specia respectivă, crocodilul de Filipine, se află pe cale de dispariție și deci salvarea cuplului are o importanță majoră. „Odată ajunși aici, cei doi au primit un spațiu foarte generos, așa cum nu au cunoscut până în prezent. Iar în ceea ce ne privește, acționăm cumva în mod similar unei agenții matrimoniale, fiindcă astfel putem oferi o ultimă șansă cuplului respectiv." – a declarat directorul fermei. La urma-urmei, câtă vreme suntem părți ale lumii vii de pe aceeași planetă, de ce nu am împărți în mod just și toate avantajele acestui statut privilegiat? Chiar și sub aspectul unei consilieri de cuplu! *(A.N.P.)*

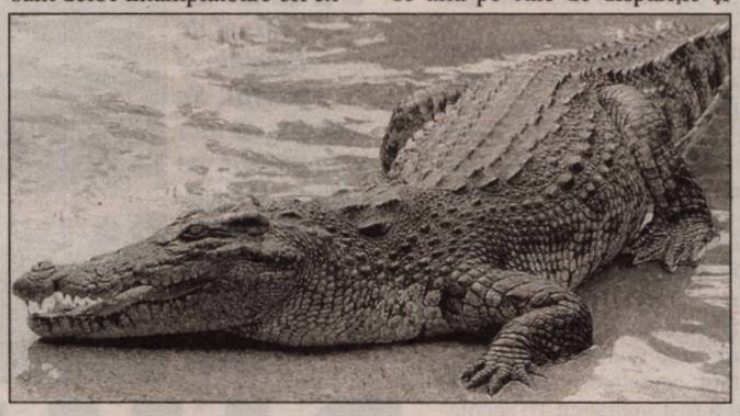

Soluție salvatoare

În localitatea Aspe, din apropiere de Alicante (Spania), mai mulți trecători văzuseră un pitbul agonizând într-o mașină închisă. Era o temperatură de 35 de grade și toți presupuneau că în mașină era cu mult mai cald. Oamenii s-au adresat poliției, care a vrut să ia legătura cu proprietarul mașinii, un tânăr bulgar în vârstă de 29 de ani, dar acesta era de negăsit.

La fața locului s-a prezentat un polițist din Garda Civilă, care a încercat mai întâi să deschidă ușile dar, în cele din urmă, văzând suferința animalului, n-a mai rezistat și a spart pe loc geamul. Fapta sa n-a putut fi socotită infracțiune, așa cum și-ar dori proprietarul mașinii. Dimpotrivă el este cel care va fi judecat pentru rele tratamente aplicate animalelor. Din fericire, câinele a putut fi salvat, fiind hidratat în ultimul moment. (I.S.)

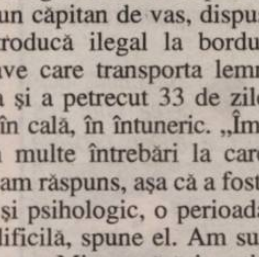

Albinosul și doctorul-vrăjitor

În mod cert, așa-numitul „continent negru", Africa, are o problemă fundamental incompatibilă cu pielea albă a unora dintre locuitorii săi. Este bine cunoscută de altfel atitudinea violentă a unor întregi grupuri și populații față de albinoși – oameni, altfel, absolut normali, cu excepția faptului că anumite probleme medicale i-au lipsit de pigmentul caracteristic acestei zone a planetei. De la o asemenea realitate obiectivă până la evenimente aberante, intolerabile, distanța poate fi infimă, iar cazul camerunezului Stephane Ebongue, obligat să-și părăsească țara natală, este unul emblematic în acest sens.

Superstiții care ucid

La câțiva ani după „evadarea" sa din Camerun, Stephane s-a întors pentru a contacta un medic-vraci, ca să afle direct de la sursă detalii despre practica folosirii unor părți ale corpului uman la prepararea unor poțiuni cu puteri considerate magice. De fapt, a așa-numitelor poțiuni albinos. Este pentru el și o aventură supremă, deoarece, sperând să afle de ce albinoșii ca el au fost și sunt uciși permanent, speră ca la capătul acestui drum să descifreze secretul. În realitate, el e un om rațional, jurnalist de meserie, și nu crede în magie, dar situația concretă îl obligă să nu omită niciun detaliu, mai ales că el însuși este vizat de contextul menționat.

De aceea, știe bine că în țări ca Tanzania, Malawi ori Camerun persoanele cu albinism sunt considerate purtătoare de noroc sau de puteri magice. O superstiție devastatoare pentru cei aflați în postura respectivă. „Se crede că anumite părți ale corpului unui albinos, cum ar fi inima, părul și unghiile, sunt foarte importante pentru prepararea poțiunilor magice; de exemplu, pentru fertilizarea solului, pentru a deveni invincibil, pentru a câștiga alegerile ori un meci de fotbal, spune Ebongue. Acesta e motivul pentru care albinoșii sunt uciși și mutilați, ca să li se extragă părți ale corpului."

„Răzbunare" prin învățătură

Un raport al ONU arată că prețurile pentru părți ale corpului pot porni de la 2.000 USD, ajungând chiar și la 75.000 USD pentru un „set complet", adică un corp întreg. În urmă cu trei decenii, pe când Stephane avea doar 15 ani, fratele său, Maurice, de asemenea albinos, a plecat de acasă într-o dimineață și nu s-a mai întors. Abia după câteva zile, trupul tânărului de 18 ani a fost găsit în niște tufișuri mutilat în mod atroce, cu abdomenul deschis, dar el niciodată nu a aflat ce anume îi lipsea cadavrului fratelui său.

Altfel, părinții, amândoi profesori, au încercat să le asigure celor doi o copilărie normală, numai că la școală colegii îi întrebau frecvent pe frați: „De ce tu ești alb și noi suntem negri?". De aici până la incidente agresive nu era decât un pas. Uneori, colegii încercau să... curețe pielea celor doi de un presupus strat de talc, alteori se ajungea efectiv la confruntări fizice dureroase, din aceeași cauză. Pentru asemenea situații, singura „răzbunare" a lui Stephane a fost să învețe din ce în ce mai bine, întotdeauna fiind primul din clasă, deși deficiențele de vedere, specific albinoșilor, l-au defavorizat în repetate rânduri.

Furia zeului muntelui

La facultate, Ebongue a studiat jurnalismul și engleza, fiind singurul albinos din circa 10.000 de studenți. Până în anul 2007, la vârsta de 37 de ani,s-a căsătorit și s-a angajat ca jurnalist în Buea, la umbra muntelui Camerun, unul dintre cei mai activi vulcani din Africa. Numai că până și acest masiv a provocat o criză majoră în viața sa. „Se crede că, atunci când există o erupție, înseamnă că Epasamoto, zeul muntelui, este furios, spune Ebongue. Iar ca să fie calmat, localnicii cred că au nevoie de sângele unui albinos." Când vulcanul a erupt în anul 1999, lava a curs pe marginea muntelui, oprindu-se la mică distanță de Buea. Nu au existat victime, dar medicii tradiționali au susținut că orașul fusese cruțat doar pentru că unii albinoși au fost sacrificați! Apoi, în 2007 au existat temeri legate de o nouă erupție și oamenii făceau „tot posibilul" să o oprească. În momente de acest gen, atunci când apare ceea ce Ebongue numește psihoză generală, singura scăpare a persoanelor cu albinism este să se ascundă. De aceea, temându-se pentru viața sa, el a decis să fugă în străinătate. Soția și cei trei copii, dintre care niciunul nu a fost albinos, s-au aflat totuși în siguranță...

* * *

În pribegia sa silită, Stephane a găsit un căpitan de vas, dispus să-l introducă ilegal la bordul unei nave care transporta lemn în Italia și a petrecut 33 de zile ascuns în cală, în întuneric. „Îmi puneam multe întrebări la care nu găseam răspuns, așa că a fost, mental și psihologic, o perioadă foarte dificilă, spune el. Am suferit enorm. Mi-am părăsit soția și copiii, mi-am abandonat slujba, am părăsit țara mea, mi-am părăsit prietenii..." La scurt timp după sosirea în Genova, lui Ebongue i s-a acordat statutul de refugiat pe motive umanitare. Totuși, drama cumplită a acestui om „vinovat" doar pentru că este albinos încă e departe de a se fi încheiat. *(A.N.P.)*

Încleştarea titanilor

micile duşmănii ale marilor vedete

Deşi, în cele mai multe cazuri, staffful care participă la realizarea unui film, de la producători şi scenarişti la regizori şi actori, acţionează ca o echipă bine închegată, iar vedetele se declară încântate de colaborarea cu alte vedete, există, în istoria filmului, şi excepţii de la această regulă. Cu alte cuvinte, situaţii mai puţin fericite, în care tensiunile dintre ego-urile exacerbate ale starurilor izbucnesc violent. În rândurile ce urmează, vă propunem să facem o scurtă trecere în revistă a celor mai faimoase conflicte de pe platourile de filmare.

Faye Dunaway vs Roman Polanski

Pe când realizau împreună filmul „Chinatown", în 1974, între aceste două „pietre tari" de la Hollywood a izbucnit un conflict, din cauza caracterului taciturn al regizorului. „Rahatul ăla nu vrea nici de-al naibii să discute despre rol cu mine", s-a plâns Dunaway altor colegi, iar vorbele ei au ajuns la urechile lui Polanksi. La următoarea scenă, remarcând o şuviţă rebelă pe fruntea actriţei, regizorul i-a smuls-o, pur şi simplu, provocându-i temperamentalei Faye Dunaway o veritabilă criză de isterie. În cele din urmă, producătorul Robert Evans a calmat lucrurile, dar actriţa n-a mai colaborat niciodată ulterior cu Polanski.

George Clooney vs David O. Russell

Russell e un regizor faimos pentru „ieşirile" sale violente. În timpul filmărilor de la „Regii Deşertului" (1999), Clooney a încercat în repetate rânduri să le ia apărarea colegilor de platou, în faţa furiei lui Russell. Totul a culminat atunci când, ia turnarea scenei finale, Russell a avut o reacţie agresivă faţă de un figurant, vorbindu-i extrem de urât, de faţă cu toată echipa de filmare. Cavaler desăvârşit, Clooney s-a simţit dator să intervină şi, de la un dialog încins s-ar fi ajuns, spun martorii, la o bătaie în toată regula între cei doi!

Katherine Hepburn vs Joseph Mankiewicz

Pe când regiza pelicula „Brusc, vara trecută" (1959), Mankiewicz s-a înfuriat pe veşnicele întârzieri pe platou ale deţinătorului rolului principal, Montgomery Clift. Pe atunci, actorul, devenind dependent de morfină, după un accident grav, trecea

prin ceea ce criticii au numit „cea mai lungă sinucidere din istoria Hollywood-ului". Hepburn a fost ofensată de felul cum regizorul îl trata pe partenerul ei din film, iar în ultima zi de filmare, după ultimul tur de manivelă, a mers la Mankiewicz şi l-a întrebat: „Nu mai am nimic de-a face nici cu dumneata, nici cu filmul dumitale, nu?", iar la răspunsul afirmativ al acestuia, „năbădăioasa Kate" l-a scuipat în obraz, de faţă cu toată echipa de filmare.

Bjork vs Lars von Trier

În 2000, artista islandeză Bjork a jucat în „Dansând în întuneric", un musical avangardist regizat de controversatul Lars von Trier. Relaţia dintre cei doi a fost tensionată încă de la început, iar şicanele nu au încetat, pe tot parcursul filmărilor. În loc să îl salute, Bjork scuipa pământul, înaintea lui, iar von Trier, ca să nu se lase mai prejos, a avut, la un

moment dat, o criză de furie şi a aruncat un monitor înaintea ei. Singurul regret al regizorului? Ni-l destăinuie chiar el: „Ştiu că am fost răi unul cu altul, dar îmi pare rău că n-am fost şi mai rău!".

Clark Gable vs George Cukor

Marele macho interbelic, rămas în istorie pentru rolul lui Rhett Butler, avea un caracter foarte dificil. El a acceptat cu greutate să joace în „Pe aripile vântului" şi a fost la cuţite încă de la început cu regizorul George Cukor, pe care, date fiind înclinaţiile sale homosexuale, îl numea, în batjocură, „doamna regizor". În cele din urmă, furia lui Gable a izbucnit atunci când unul dintre „prietenii" lui Cukor a încercat să-i facă avansuri chiar lui, în culise. Imediat, Gable s-a dus cu jalba în proţap la producătorul Dalvid Selznick, iar Cukor a fost concediat.

Klaus Kinski vs Werner Herzog

Poate că nu a mai existat niciodată, în istoria filmului, o relaţie atât de complicată precum cea dintre Kinski şi Herzog. Cele două genii ale celei de-a şaptea arte erau cei mai bun prieteni... până să se apuce de filmat. Atunci, deveneau duşmani de moarte, cum avea să dovedească şi experienţa de pe platourile de filmare ale filmului Fitzcarraldo, turnat în America de Sud. În mai multe rânduri, Kinski şi Herzog s-au bătut „parte-n parte", fiind despărţiţi cu greu de cei din staffful tehnic. Ura dintre ei părea atât de mare încât, la un moment dat, unul dintre figuranţi, un localnic, i-a propus lui Herzog să-i dea o sumă frumuşică pentru a-l ucide pe Kinski. „Şi nu glumea!", a dat asigurări regizorul.

PORTRET

Carmen Ionescu

Bucureşteancă get-beget, actriţa Carmen Ionescu s-a născut pe 18 aprilie 1956, fiind atrasă încă din copilărie de luminile rampei. A avut marea şansă ca, după admiterea la Institutul Naţional de Artă Teatrală şi Cinematografică „I.L. Caragiale", să fie distribuită la clasa profesorilor Amza Pellea şi Ion Cojar, dobândind „abc"-ul teatrului de la doi veritabili monştri sacri ai scenei româneşti, cărora le va fi toată viaţa recunoscătoare. După un stagiu de patru ani la Teatrul Tineretului din Piatra Neamţ, stagiu care a constituit una dintre cele mai frumoase şi mai pline de însemnătate perioade din viaţa ei, Carmen Ionescu vine la Naţionalul bucureştean, unde cunoaşte imediat un succes extraordinar cu „Trilogia antică" a lui Andrei Şerban. De altfel, pentru rolul Elena din Troia i se va decerna Premiul de interpretare la Festivalul Naţional de Teatru „I.L. Caragiale" din 1990.

De-a lungul unei cariere prodigioase a avut zeci de roluri, dintre cele mai diverse şi care au reuşit să-i pună în valoare nenumăratele valenţe artistice: „Sânziana şi Pepelea", „Deşteapta Pământului, „Aceşti nebuni fătarnici", „Mireasa mută", Bună seara, domnule Wilde", „Bine, mamă, dar ăştia povestesc în actul doi ce se-ntâmplă-n actul întâi", „Cine are nevoie de teatru", „Hamlet machine", „Paiaţa sosește la timp", „Romeo şi Julieta", „Legenda ultimului împărat", „Revizorul", „Ana Karenina", dar şi în musicalul „Chicago". Pe lângă rolurile din telenovele de succes, ca „Numai iubirea", „Lacrimi de iubire" sau „Daria, iubirea mea", a colaborat şi cu instituţii teatrale din ţară, precum „Tony Bulandra", din Târgovişte, Teatrul Naţional din Timişoara şi, nu în ultimul rând, s-a dovedit o excelentă actriţă de revistă, pe scena teatrului „Constatin Tănase".

De asemenea, la Festivalul de Teatru de la Szambek, în Ungaria, a jucat în piesele „Maestrul şi Margareta", „Troienele" şi „Răpirea sabinelor", în limba maghiară! În actuala stagiune a Naţionalului o puteţi vedea în „Don Quijote", „Înşir te mărgărite" şi „Tectonica sentimentelor".

Recent, doamna Rodica Popescu-Bitănescu, al cărei portret a apărut în numărul 27 din 7 iulie, ne-a declarat că „Spectacolul meu *Viaţa de cimitir* nu l-am jucat niciodată la Teatrul Naţional din Bucureşti".

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Evenimente

De obicei, vizităm expoziţiile pentru a ne delecta cu creaţiile unor artişti, fie că e vorba despre pictori celebri sau doar meşteri populari. Vă propun în această săptămână o expoziţie inedită şi o pictură celebră.

Când culorile prind aripi

În grădina Muzeului Naţional de Istorie Naturală „Grigore Antipa" s-a deschis Expoziţia temporară de fluturi tropicali vii intitulată „Culorile prind aripi", care va fi la dispoziţia publicului până pe 4 septembrie 2016. Din comunicatul remis Agerpres aflăm că „expoziţia vă propune să admiraţi specii remarcabile de fluturi, dintre care amintim: *Fluturele cap-de-bufniţă comun,* unul dintre giganţii faunei americane de fluturi, sau *Împăratul*, a cărui culoare albastră metalizată a feţei superioare a aripilor nu este rezultatul prezenţei unui pigment, ci se datorează unui efect optic produs de structura microscopică a solzilor ce acoperă aripile acestei insecte.

Chiar dacă are o talie mai puţin impozantă, *Roşcatul cu aripi dantelate*, o specie larg răspândită în zonele împădurite din sud-estul Asiei, aduce un plus de frumuseţe şi delicateţe acestei expoziţii", declara dr. Mihai Stănescu, cercetător la Muzeul Antipa. În paralel cu expoziţia şi pe toată durata ei, muzeul va organiza o serie de ateliere în care specialiştii vor destăinui copiilor aspecte mai puţin cunoscute din viaţa acestor insecte. „Culorile prind aripi" oferă deopotrivă posibilitatea observării şi cunoaşterii detaliate a vieţii şi obiceiurilor unor specii de fluturi tropicali vii, mai spune comunicatul citat. Copiii cu vârstă mai mică de trei ani au accesul gratuit în expoziţie, care poate fi vizitată de marţi până duminică, de la 10 dimineaţa până la ora 17.30.

Femeie şezând, în stil cubist

Casa Sotheby's a scos la licitaţie celebra pictură „Femme assise" (Femeie şezând), de Pablo Picasso, una dintre cele mai importante opere cubiste prezentate pentru vânzare în ultimele decenii. Organizatorii sperau, cu o săptămână înainte de licitaţie, ca opera să fie vândută cu peste 28 de milioane de lire sterline (39 de milioane de dolari). Licitaţia, a reunit opere impresioniste şi de artă modernă şi ale altor pictori celebri precum Vincent Van Gogh, Edvard Munch sau Andy Warhol, şi a avut loc pe 21 iunie la Londra.

Casa Sotheby's a reamintit că majoritatea picturilor cubiste se află în posesia unor muzee şi instituţii, dar că tabloul „Femme assise", păstrat timp de 40 de ani într-o colecţie privată, este prima piesă relevantă a acestei mişcări artistice scoasă la licitaţie de foarte mult timp.

Până în prezent, „Les femmes d'Alger (version «O»)", tot a lui Picasso, deţine titlul de cea mai bine vândută pictură la o licitaţie, după ce casa Christie's din New York a bătut toate recordurile, obţinând pentru acest tablou suma de 179 de milioane de dolari în mai 2015.

Să amintim că în anul 1909, Picasso, născut la Malaga, a pictat „Femme assise", o pânză care combină tonurile de gri, verde smarald şi portocaliu pentru a recrea figura amantei sale, Fernande Olivier.

GEORGE CUŞNARENCU

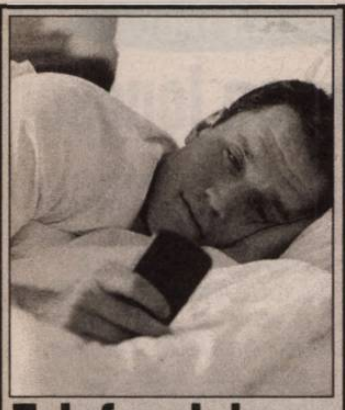

Telefonul de la miezul nopţii

În pofida reacţiilor constante de negare, problema ţinerii telefonului mobil în preajma utilizatorului, pe timpul nopţii, este una destul de serioasă. Astfel, conform unui studiu efectuat în Marea Britanie, opt din zece persoane ţin noaptea telefonul mobil în apropierea patului şi aproape jumătate utilizează aparatul pe post de ceas deşteptător.

Îngrijorarea experţilor în legătură cu acest fenomen este aceea că prezenţa telefonului mobil în apropierea patului, în timpul nopţii, induce o stare de „hipervigilenţă", care creează tulburări de somn şi chiar insomnie. Cei mai mulţi utilizatori vor avea parte de un somn mai bun dacă în dormitor nu există telefoane mobile şi alte dispozitive electronice, cum ar fi televizorul sau laptopul, susţine Guy Meadows, expert în cercetarea insomniei la The Sleep School din Londra.

Există, de asemenea, ipoteze conform cărora păstrarea telefonului mobil pe noptieră ar putea provoca ameţeli şi dureri de cap, deşi nu există deocamdată argumente convingătoare în sprijinul teoriei potrivit căreia acest lucru este cauzat de radiaţiile câmpului electromagnetic.

Una dintre principalele cauze care afectează somnul este însă, fără nicio îndoială, lumina intermitentă emisă de telefoanele mobile, mai ales de pe monitorul aparatelor inteligente, de ultimă generaţie.

Cancerul şi depresiile

Este aproape de la sine înţeles faptul că o persoană diagnosticată cu cancer nu poate avea sub nicio formă o stare psihoafectivă pozitivă. Dincolo de această evidenţă trebuie spus însă că, în cadrul serviciilor medicale de cancerologie, pacienţii care suferă de depresii nu sunt trataţi atât cât ar fi cazul, potrivit unor studii în domeniu. Este adevărat că cele două maladii sunt totalmente distincte, dar se întâmplă frecvent şi ca unul şi-acelaşi bolnav să fie afectat de amândouă, în mod simultan. Situaţie în care, de obicei, depresiile sunt trecute pe un plan secundar şi deci tratate insuficient.

Observând evoluţia a peste 20.000 de pacienţi cu cancer, autorii britanici ai unui asemenea studiu au constatat că în marea lor majoritate (circa 70%) aceştia nu primesc nicio formă de tratament psihiatric. Cu toate acestea, medicii ştiu, în general, că depresia nu afectează doar starea de spirit a bolnavilor, ci contribuie şi la scurtarea speranţei de viaţă. În medie, o depresie măreşte riscul decesului din cauza cancerului cu 17%. Cercetătorii consideră că metoda optimă de acţiune se referă la asocierea echipelor de îngrijire a celor două tipuri de patologii. În acest sens, în Regatul Unit s-a pus la punct un program special (Depression Care for People with Cancer) ce include o echipă de psihiatri special formaţi, care să lucreze în colaborare cu unitatea de cancerologie. Astfel, bolnavul e tratat pentru tumoarea sa, dar el primeşte de asemenea şi un tratament antidepresiv şi urmează o terapie psihologică. La o primă evaluare în acest sens, concluzia a fost că metoda complementară e cea mai eficace: la 6 luni de la demararea programului, 62% din pacienţii grupului depresivilor au avut o evoluţie pozitivă spectaculoasă, cu reducerea simptomelor depresive cu cel puţin jumătate, faţă de cei din grupul „tradiţional".

Şi dacă nu ne-am mai spăla?

Despre dezavantajele, dar şi avantajele demonstrate ale nespălării frecvente a corpului am mai scris şi s-au emis numeroase ipoteze şi concluzii ale unor studii temeinice.

Cert este că, pentru orice om civilizat de azi, cea mai evidentă consecinţă a încetării spălatului este o senzaţie profundă de disconfort, însă apar şi alte repercusiuni mai mult sau mai puţin grave.

Dacă unii oameni sunt foarte preocupaţi de igiena lor personală, mergând până la a se spăla de mai multe ori pe zi, alţii sunt mai puţin vigilenţi în acest sens, astfel că între două duşuri timpul scurs devine tot mai îndelungat. Ce se întâmplă însă, exact, dacă încetăm să ne mai spălăm? O chestiune mai subtilă decât am crede, cu un răspuns nebănuit de complex.

Dacă mirosurile corporale neplăcute sunt primele care ne vin în minte într-un asemenea caz, trebuie ştiut că nu transpiraţia este principalul responsabil. În realitate, transpiraţia în sine nu miroase, ci bacteriile care se hrănesc pe zonele respective creează o întreagă gamă de mirosuri mai mult ori mai puţin agreabile.

Şi, după cum ne putem da seama, încetarea spălatului favorizează acumularea de microorganisme de tot soiul, ceea ce măreşte probabilitatea apariţiei unor maladii, în primul rând a diareei şi gripei. Căci, în absenţa spălatului regulat, pielea este cea mai afectată.

Astfel, sunt susceptibile de apariţie mici leziuni care pot impune nevoia de scărpinat fără încetare. De asemenea, oprirea spălatului poate agrava starea persoanelor afectate de boli cronice ale pielii precum acneea sau foliculita. În acelaşi timp, în cazul celor care nu suferă de asemenea afecţiuni, acumularea de murdărie poate duce la apariţia unor „plăci" maronii pe suprafaţa întregului corp.

Dar nici spălatul excesiv nu e tocmai sănătos, deoarece acesta contribuie la anihilarea capitalului de grăsimi necesare pielii. În consecinţă, dermatologii care au studiat aceste aspecte recomandă spălatul ori de câte ori am încetat o activitate fizică solicitantă. În caz contrar, spun ei, nu e imperios necesar să ne spălăm în fiecare zi, ci, în general, pentru cei mai mulţi oameni este suficient un duş la două-trei zile.

Test genetic pentru femei

Toate femeile trecute de 30 de ani ar trebui să-şi facă un test genetic pentru a se vedea dacă sunt purtătoare ale unei mutaţii genetice care predispune la cancerul de sân şi de ovare, potrivit prestigioasei cercetătoare americane Mary-Claire King. În prezent, medicii propun acest test fie femeilor deja afectate de un cancer, fie celor cu antecedente familiale grave, cu mai multe rude bolnave de cancer de sân sau de ovare.

Pentru dr. King însă respectiva procedură este ineficace, deoarece aproximativ jumătate din femeile purtătoare ale mutaţiilor nu au niciun fel de antecedente familiale, însă prezintă aceleaşi riscuri de cancer precum cele cu antecedente. Or, odată ce cunosc rezultatele testelor, femeile pot opta pentru mai multe forme de prevenţie, în primul rând pentru extirparea ovarelor sau a sânilor (ca în cazul faimoasei Angelina Jolie) sau pentru o supraveghere strictă permanentă ce include obligatoriu examenul RMN şi mamografia.

Unii experţi au reacţionat la propunerea dr. King, afirmând că ar trebui poate alte studii pentru a se asigura că femeile fără antecedentele familiale chiar prezintă un risc ridicat. King estimează că la nivelul SUA acest tip de depistare ar permite

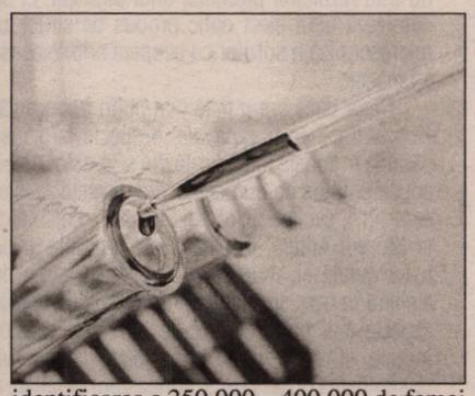

identificarea a 250.000 – 400.000 de femei purtătoare ale mutaţiilor genetice nocive. De precizat că 90 – 95% din cancerele de sân nu au origini genetice, dar dintre femeile purtătoare ale mutaţiilor sus-amintite circa 45 – 65% vor suferi de un cancer de sân înaintea vârstei de 70 de ani.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Cercetători ai universităţii din Oregon, SUA, au făcut o descoperire surprinzătoare: fiecare dintre noi are permanent în jurul corpului un aşa-zis nor microbian unic. Descoperirea ar putea avea repercusiuni importante în studierea propagării bolilor, deoarece unicitatea respectivului „nor" merge până la a putea fi utilizat, eventual, la identificarea persoanei căreia îi aparţine. Dacă vreţi, la fel ca o amprentă digitală.

Concluzia în discuţie a reieşit în urma unui test în cadrul căruia mai mulţi voluntari au fost plasaţi într-o încăpere sterilizată, pe durate cuprinse între 1 h 30 minute şi 4 h. Rezultatele studierii microorganismelor din aer au fost comparate cu cele ale unei încăperi adiacente neocupate. Astfel, s-a constatat că spaţiile respective aveau microbi diferiţi. În acelaşi timp, eşantioanele de nori microbieni ale subiecţilor conţineau, toate, aceeaşi bacterie – *Streptococcus* – regăsită în general în cavitatea bucală, precum şi două bacterii ale pielii – *Propionibacterium* şi *Corynebacterium*. Numai că aceste specii nu se aflau în aceeaşi concentraţie la voluntari diferiţi şi, de asemenea, speciile nu se găseau toate în concentraţii egale, fiecare nor relevând o combinaţie de bacterii particulară. De menţionat că, în urma unor studii separate asupra eşantioanelor de aer şi de praf, cercetătorii au identificat peste 14 milioane de secvenţe

Compromis cu „norul microbian personal"

ce includ mii de tipuri diferite de bacterii. Apoi, comparând cantitatea din fiecare specie bacteriană aflată în fiecare nor, ei au putut identifica cu precizie şase din opt participanţi la test.

„Ne aşteptam iniţial să putem detecta, la modul general, microbiomul uman în aer, însă am fost surprinşi să constatăm că acesta este absolut unic la fiecare individ." – a comentat James Meadow, unul dintre realizatorii studiului. Iar descoperirea, cum spuneam, îşi relevă şi o altă proprietate neaşteptată. „Rezultatele noastre confirmă că un spaţiu ocupat este distinct din punctul de vedere microbiologic de un spaţiu neocupat şi demonstrează pentru prima dată că indivizii eliberează, fiecare, propriul nor microbian personalizat" – au rezumat autorii studiului. Descoperirea lor ar putea determina o mai bună înţelegere a propagării anumitor maladii infecţioase în locuri închise, precum şi să joace un rol important în domeniul analizei medico-legale. S-ar putea detecta, spre exemplu, dacă o anumită persoană a intrat într-o încăpere sau în zona unei scene de crimă.

Pentru moment, persistă totuşi câteva întrebări ce se pot dovedi esenţiale, precum cea legată de mărimea exactă a norului bacterian (estimată deocamdată la 90 de centimetri în jurul corpului nostru fizic) sau de evoluţia acestuia de-a lungul timpului. Pe de altă parte, persoanele cele mai temătoare de bacterii se întreabă, în mod sigur, dacă e cazul să facă duşuri mai des pentru a „risipi" norul personal. Dilemă la care biologul Ben Neuman răspunde tranşant: „Asta nu ar folosi la nimic. Trebuie să acceptăm cu toţii situaţia dată sau să schimbăm planeta!".

Sezonul disconfortului termic

Parcă mai mult decât oricând, în această vară temperaturile caniculare combinate cu umiditatea generează nenumărate probleme de sănătate în rândul populației. Un motiv cât se poate de serios să fim mult mai atenți la protejarea organismului în zilele foarte călduroase, dar și la armonizarea măsurilor respective cu afecțiunile care știm că ne stau cuibărite în corp poate de ani de zile ori la deplasările și activitățile în aer liber pe care suntem obligați să le efectuăm. Adăugând și capriciile vremii care se schimbă tot mai frecvent la o zi-două, este cazul să acordăm atenție maximă sfaturilor pe care experții le dau celor care caută să evite disconfortul creat de temperaturile ridicate, potrivit The Telegraph. Astfel:

■ Dacă facem exerciții fizice în perioadele de caniculă, trebuie să avem răbdare până când corpul ni se obișnuiește cu temperatura aerului, să îl ajutăm în acest sens cu apă rece și, cel mai indicat, să ne facem antrenamentele alături de un partener.

■ Trebuie să consumăm băuturi pe bază de gheață; când temperaturile sunt ridicate, băuturile reci ajută corpul să se adapteze căldurii excesive.

■ Să purtăm prosoape reci în jurul gâtului, așa cum fac atleții, atunci când este posibil. Acest lucru ne va ajuta să combatem disconfortul cauzat de canicula.

■ Să nu ne lipsească băile la cap cu apă rece.

■ Mai multe studii arată că băuturile energizante folosite de sportivi pot fi eficiente în ceea ce privește hidratarea în cazul copiilor, datorită aromelor pe care le conțin și cărora cei mici nu le pot rezista; totuși, dozele trebuie să fie mici și în niciun caz să fie depășite.

■ E clar că în asemenea perioade avem nevoie de multă apă, însă nu este deloc indicat să exagerăm cu cantitatea consumată.

■ Limonada are un gust bun, mai ales când este rece, și deci poate constitui băutura perfectă pentru hidratare și menținere a confortului termic în organism.

■ Ultimul, dar nu cel din urmă aspect de care trebuie să avem grijă pe timpul verii este să încercăm să păstrăm răcoare în dormitor pentru a ne putea odihni corespunzător.

Pro... probiotice

Probioticele pot reduce inflamația și hipersensibilitatea digestivă, probleme cauzate de alergiile alimentare (la lactoză, gluten etc.), pot ajuta la prevenirea degenerării ficatului determinată de o dietă necorespunzătoare, precum și la digerarea completă a proteinelor și a grăsimilor și de aceea este important să se regăsească în alimentația noastră cât mai frecvent, susține nutriționistul Lygia Alexandrescu citată de Agerpres.

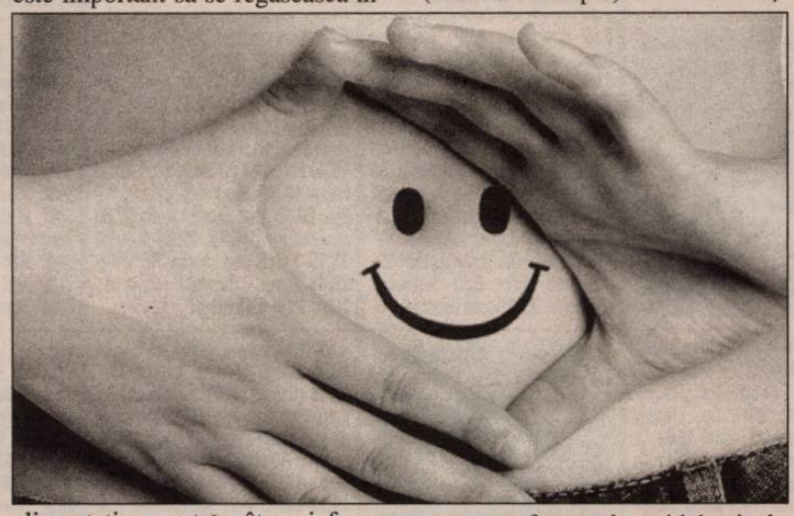

Potrivit acesteia, iaurtul, kefirul, brânza proaspătă de vaci, formulele pentru bebeluși sunt doar câteva exemple de alimente bogate în probiotice. Specialistul menționează că nu trebuie uitate beneficiile probioticelor în ceea ce privește frumusețea, prin acțiunea lor împotriva constipației ajutând la eliminarea deșeurilor și a toxinelor din corp.

Ingerarea acestor microorganisme poate fi realizată atât prin aport de alimente, cât și de suplimente, iar obiectivul final poate fi unul preventiv sau de tratare. Prin urmare, un pahar cu iaurt proaspăt (fără adaos de zahăr, fructe, cereale, semințe sau alte ingrediente) poate fi consumat perioade lungi de timp, fie pentru o dietă echilibrată, fie pentru a trata o diaree rezultată din diverse motive „colaterale": stres, consum de antibiotice, infecții etc.

Există persoane care, deși manifestă o intoleranță la lactoză, pot consuma iaurt deoarece lactoza (zahărul din lapte) fermentează și este transformat în acid lactic în iaurt, chiar sub acțiunea probioticelor. În schimb, persoanele alergice la proteinele din lapte, nu pot consuma nici iaurt și atunci suplimentarea cu probiotice constituie soluția cea mai simplă. De menționat că alimentele care conțin probiotice sunt de obicei naturale, însă pot fi și fabricate prin procese bine controlate care să mențină culturile de bacterii vii.

Conceptul probiotic constă în aceea că, dacă bacteriile pozitive sunt introduse în tractul digestiv la momentul în care organismul este expus la boli sau după un tratament puternic cu antibiotice (care distrug și flora probiotică), dezechilibrul sistemului digestiv poate fi minim. Spre exemplu, flora intestinală are nevoie de șase luni să se regenereze după un tratament de șapte zile cu antibiotice. În schimb, probioticele se comportă ca niște antibiotice naturale, care nu perturbă funcționarea normală a tractului digestiv, însă pot inactiva agenți patogeni periculoși cum ar fi: *Salmonela*, *E-coli*, stafilococi etc.

Probioticele sunt culturi vii de bacterii „prietenoase", care trăiesc în tractul digestiv în deplină armonie cu restul organismului. În ultimii 10 ani aceste bacterii care nu produc nicio boală au fost studiate cu mare atenție pentru a li se pune în evidență rolul pe care-l joacă în reglarea imunității organismului (stimulează producerea de imunoglobuline), în absorbția nutrienților sau în tratamentul diareei la copii și adulți. Echilibrul acestor culturi bacteriene este totuși sensibil și poate fi ușor perturbat de factori cum ar fi stresul, antibioticele sau anticoncepționalele. Majoritatea probioticelor sunt produse în urma proceselor de fermentație a acidului lactic, iar cele mai cunoscute microorganisme folosite la producerea lor sunt *Lactobacillus* și *Bifidobacterium*.

Efectele cafelei

Mult-controversata băutură care ne trezește în fiecare dimineață la viață nu e doar un tonifiant remarcabil, ci poate fi, după caz, și un leac nesperat pentru ținerea la distanță a unora dintre cele mai grave maladii. Cafeaua consumată în mod regulat poate ajuta astfel la reducerea riscului de dezvoltare a cancerului hepatic sau de col uterin, după cum sugerează un studiu publicat de Organizația Mondială a Sănătății.

Agenția de cercetare pentru cancer din cadrul OMS a dezmințit o informare datată în 1991, care susținea că există o legătură între consumul de cafea și apariția cancerului de prostată, potrivit The Independent. Schimbarea acestei decizii vine după ce OMS a evaluat mai mult de 500 de studii privitoare la legătura dintre cancer și consumul diferitelor tipuri de băuturi calde cum sunt ceaiul sau cafeaua.

Prin urmare, cafeaua a fost „dezincriminată", afirmându-se clar că aceasta nu are efecte care să sporească pericolul de apariție a cancerului hepatic, de col uterin, de pancreas, de sân sau de prostată. Cercetătorii menționează că în cazul celorlaltor tipuri de cancer nu au putut fi făcute mențiuni de acest fel. Totuși, băuturile calde au fost asociate unui risc probabil de dezvoltare a cancerului esofagian, din pricina temperaturii crescute. Motiv pentru care oamenii de știință avertizează asupra faptului că băuturi precum cafeaua sau ceaiul ar trebui consumate după ce s-au răcit puțin, mai ales atunci când nu adaugăm lapte.

Remedii naturale

Legume detoxifiante

În momentul de față, dezintoxicarea organismului a devenit un fenomen mondial din cauza răspândirii rapide a alimentației moderne și excesiv de industrializată. Supraponderalitate, tulburări digestive, insomnii, probleme ale pielii, infecții urinare – simptomele și manifestările funcționale adverse sunt numeroase și cu un potențial periculos de luat în seamă. Pentru remedierea acestui tip de neplăceri sunt necesare una până la trei cure de detoxifiere pe an, pentru ca organismul să-și recapete echilibrul. Iată, prin urmare, cinci alimente naturale ce pot fi consumate în mod regulat și care au un rol detoxifiant remarcabil!

● ***Sfecla*** este un excelent aliat al slăbirii și detoxifierii, conținând o combinație unică de elemente chimice naturale (fitochimice) și minerale care contribuie la eliminarea deșeurilor toxice. Este vorba despre metionină și betadină, care combat toxinele eliminând acizii grași. De asemenea, purifică sângele stabilizând echilibrul acidobazic al acestuia (pH-ul sângelui). Datorită capacității lor de a curăța ficatul, aceste elemente ajută și la stimularea aportului de oxigen în celulele corpului.

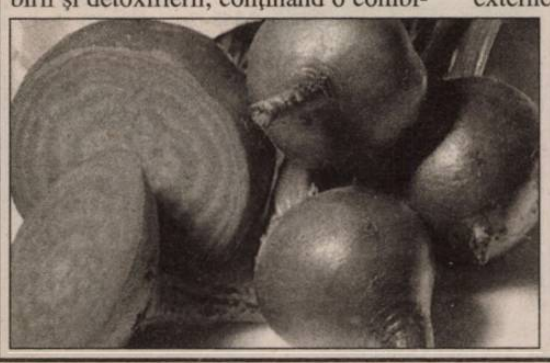

● ***Roșiile*** sunt foarte bogate în potasiu și în licopen, acesta din urmă fiind un antioxidant foarte eficace care reduce riscul de prostatită, de probleme ale stomacului și anumite forme de cancer. Aciditatea tomatelor stimulează secreția sucurilor digestive, ceea ce facilitează eliminarea deșeurilor toxice interne și externe. Pot fi consumate sub formă de suc, piure sau în conservă.

● ***Anghinarea*** conține o importantă cantitate de magneziu și minerale, care permit stimularea somnului și gestionarea favorabilă a stresului și a funcțiilor corpului. În plus, conținutul ridicat de fibre generează o senzație de saturație care limitează apetitul și ajută digestia normală. Datorită conținutului de potasiu, anghinarea are și proprietăți diuretice. Se consumă crudă sau fiartă.

● ***Varza*** e una dintre legumele cele mai utilizate în curele de detoxifiere, datorită compușilor antioxidanți care ajută ficatul la descompunerea excesului de grăsimi. De asemenea, purifică intestinele și relaxează stomacul, iar prin proprietățile antibacteriene și antivirale asigură o bună curățire a organismului. Varza roșie, cea albă, conopida și broccoli facilitează deopotrivă drenajul ficatului și favorizează acțiunile preventive contra unor forme de cancer.

● ***Chimenul*** este hipocaloric și foarte bogat în fibre, generând totodată o senzație de saturație. În acest fel limitează dorința de a mânca alimente foarte calorice. Atât bulbul, cât și frunzele și semințele de chimen conțin elemente antioxidante ce regularizează tulburările digestive. Se consumă în supe, dar și ca pastă tartinabilă.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

LUNI – 25 iulie

TVR 1

7.00 Exclusiv în România (r)8.00 Telejurnal matinal 9.00 Serial (r) 10.00 Superconsumatorul (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.30 Descălecați în Carpați (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Garantat 100% (r) 17.55 Gări de poveste (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Doc.: „Adio, tovarășii" 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „Am ales Paradisul" (Italia, 2010, partea I) 1.00-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Lecții de viață 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Schimbări" (SUA, 1991). Cu: Cheryl Ladd, Michael Nouri 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 Serial: „Iarna răzbunării" (ep.1) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Oameni buni" (SUA, 2014). Cu: Sam Spruell, Michael Fox 23.15 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Spion pe cont propriu" 0.45-6.15 Reluări.

PRIMA TV

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți (r) 3.15 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15-11.30 Reluări 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 Mondenii 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Camera de râs 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Apel de urgență 21.30 Cred în mine 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Film: „Prizonierii lumii noi" (SUA, 2000). Cu: Dolph Lundgren 2.00-5.45 Reluări.

ACASA

5.45 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" (r) 6.45 Serial: „În așteptarea dragostei" (r) 8.00 Serial: „Vise de smarald" (r) 9.15 Serial: „Regina inimilor" (r) 11.30 Film: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" (ep.1). Cu: Karyme Lozano 19.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-5.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Mic dejun cu un campion (r) 9.00 Gustul Moldovei (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.30 Televiziunea, dragostea mea arhivă 13.0 Serial: „Tată de vacanță" (ep.1) 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Olimpicii României 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Teatru Tv: „Bani de dus, bani de-ntors" Scenariul Puși Dinulescu 22.00 Telejurnal 22.40 Dincolo de viitor 23.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.30 Film: „Mamă pe fugă" (SUA, 2009). Cu: Uma Thurman 8.15 Ce spun românii (r)9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Omul bicentenar" (r) 14.45 Film: „Annie: O aventură regală" (SUA, 1995). Cu: Ashley Johnson 16.15 Serial: „La bloc" 19.00 Film: „Aterizare forțată" (SUA, 1958) 20.30 Film: „Iubitul meu se însoară" (SUA, 1997). Cu: Julia Roberts, Dermont Mulroney 22.45 Film: „Casa celor 13 fantome" (SUA, 2001) 0.45 Film: „Motelul Groazei 2: Prima tăietură" (SUA, 2008) 2.30 Cine A.M.

MARȚI – 26 iulie

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Doc.: „Adio, tovarășii!" (r) 10.00 Gări de poveste (r) 11.00 Serial: „Viața cu Derek" 12.30 Doc.: „Comorile Parmei" 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.30 Maghiara de pe unu 16.55 Nocturne (r) 17.55 Dosar România (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Doc.: „Adio, tovarășii!" 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „Am ales Paradisul" (partea a II-a) 1.10-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Lecții de viață 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Tatăl" (SUA, 1991). Cu: Patrick Duffy 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 Serial: „Iarna răzbunării" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Film: „Gâsca nebună" (SUA, 2007). Cu: Tim Allen, Martin Lawrence 23.45 Știrile ProTv 0.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.15-6.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Majoretele" (SUA, 2004). Cu: Anne Judson-Yager, Bree Turner 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15-8.45 Reluări 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus din inima României (r) 12.10 Cireașa de pe tort (r) 14.00 Focus 14 15.00 Apel de urgență (r) 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Academia lui Horia 22.00 Jurnalul unui burlac 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Film: „Răsplata" (coprod., 2001) 2.00-5.45 Reluări.

5.45 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" (r) 6.45 Serial: „În așteptarea dragostei" (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 10.15 Film: „Intrigi in Paradis" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" (r) 9.00 Serial: „Tată de vacanță" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.30 Televiziunea, dragostea mea arhivă 13.20 Serial: „Tată de vacanță" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Film: „Castele din cărți de joc" (SUA, 1993). Cu: Kathleen Turner 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Viața în doi timpi" (SUA, 2003) 0.30-6.00 Reluări.

6.45 Film: „Aterizare forțată" (r) 8.15 Ce spun românii (r) 9.15 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Secretul Evei" (r) 14.00 Film: „Iubitul meu se însoară" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Condamnat pe nedrept" (SUA, 2010). Cu: Julia Ormond, Mahershala Ali 20.30 Film: „Blackjack" (coprod., 1998). Cu: Dolph Lundgren 23.00 Film: „Patriotul" (coprod., 2000). Cu: Mel Gibson, Heath Ledger 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 27 iulie

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Doc.: „Adio, tovarășii" (r) 10.00 Dosar România (r) 11.00 Serial: „Necazuri de pușcoaică" (ep.1) 12.00 Teleshopping 12.30 Descălecați în Carpați (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Conviețuiri 17.00 Profesioniștii (r) 17.55 Superconsumatorul (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Întrebări și răspunderi 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „Îmi vei lipsi" (Franța, 2009) 0.50-5.40 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Lecții de viață 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Palomino" (SUA, 1991). Cu: Lindsay Frost, Eva Marie Saint 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 Serial: „Iarna răzbunării" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Film: „Commando" (SUA, 1985). Cu: Arnold Schwarzenegger 23.45 Știrile ProTv 0.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 0.45-6.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Temptation Island – Insula iubirii (finala) 23.30 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Film: „Mărturie sub tortură" (SUA, 2008). Cu: Laurence Fishburne 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15-8.45 Reluări 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus din inima României (r) 12.10 Cireașa de pe tort (r) 14.00 Focus 14 15.00 Mondenii (r) 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Trenul condamnaților" (SUA, 2002) 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Film: „Dușman de moarte" (coprod., 1999). Cu: Eric Roberts 2.00-5.45 Reluări.

5.45 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" (r) 6.45 Serial: „În așteptarea dragostei" (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 10.15 Film: „Intrigi in Paradis" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" (r) 9.00 Serial: „Tată de vacanță" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.30 Televiziunea, dragostea mea (r) 13.20 Serial: „Tată de vacanță" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Telecinemateca: „Împărăteasa Roșie" (SUA, 1934). Cu: Marlene Dietrich 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Finaluri fericite" (SUA, 2005) 1.00-6.00 Reluări.

5.30 Film: „Condamnat pe nedrept" (r) 7.15 Ce spun românii (r) 8.15 Serial: „La bloc" (r) 10.45 Film: „Nopți albe în Seattle" (r) 13.15 Film: „Omul bicentenary" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Pe cheI" (SUA, 1954). Cu: Marlon Brando, Karl Malden 20.30 Film: „Combinație periculoasă" (SUA, 1998). Cu: Priscilla Barnes, Amy Locane 22.30 Film: „Jucătoarea" (coprod., 2012) 0.30 Film (r) 2.15 Cine A.M.

ANNE JUDSON-YAGER – marți, 1.00 –

WILL SMITH – sâmbătă, 20.30 –

ASHLEY JUDD – vineri, 23.10 –

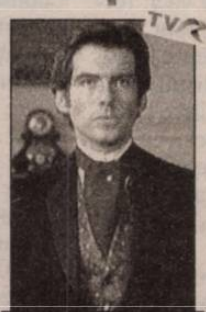

PIERCE BROSNAN – joi-sâmbătă, 20.10 –

KARYME LOZANO – luni-duminică, 17.00 –

ERIC ROBERTS – miercuri, 23.45 –

JULIA ROBERTS – luni, 20.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 28 iulie

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.15 Drumul spre glorie (r) 11.00 Serial: „Necazuri de pușcoaică" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Din tainele păsărilor" 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Rezistența prin cultură (r) 18.00 Lozul cel mare 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Amintiri din infern 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „La 18 ani" (Canada, 2005). Cu: Paul Anthony, Brendan Fletcher 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Lecții de viață 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Vedeta" (SUA, 1993). Cu: Jennie Garth, Craig Bierko 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 Serial: „Iarna răzbunării" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Film: „Condamnații" (SUA, 2007). Cu: Steve Austin, Vinnie Jones 23.45 Știrile ProTv 0.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.15-6.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos cu Dan Capatos 1.00 Te pui cu blondele? (r) 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15-8.45 Focus din inima României (r) 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus din inima României (r) 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 Mondenii 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 Trăsniții (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Primăvara bobocilor" (România, 1985). CuDem Rădulescu, Tamara Buciuceanu 22.30 La TV 23.15 Focus din inima României 23.45 Film: „Poveste din vestul sălbatic" (SUA, 1997). Cu: Michael Dudikoff 2.00-5.45 Reluări.

5.45 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" (r) 6.45 Serial: „În așteptarea dragostei" (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 10.15 Film: „Intrigi in Paradis" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" (r) 9.00 Serial: „Tată de vacanță" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.30 Televiziunea, dragostea mea (r) 13.30 Serial: „Tată de vacanță" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" 20.10 Film: „Ocolul Pământului în 80 de zile" (Anglia, 1987, partea I). Cu: Pierce Brosnan, Eric Idle 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „Planul Armaghedo" (Franța, 1977). Cu: Jan Yanne, Alain Delon 0.30-6.00 Reluări.

5.30 Film: „Pe cheI" (r) 7.30 Ce spun românii (r) 8.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Mizerabilii" (r) 14.15 Film: „Iubitul meu se însoară" (SUA, 1997). Cu: Julia Roberts 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Un Cadillac din aur masiv" (SUA, 1956). Cu: Judy Holliday 20.30 Film: „Răpire de persoană" (coprod., 2004). Cu: Robert Redford, Willem Dafoe 22.30 Film: „Masacrul din Texas" (SUA, 2013) 0.30 Film: „Răpire de persoană" (r) 2.15 Cine A.M.

VINERI – 29 iulie

7.00 Exclusiv în România (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Rezistența prin cultură (r) 10.00 Amintiri din infern (r) 11.00 Serial: „Necazuri de pușcoaică" 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Din tainele păsărilor" 13.00 Dincolo de hartă (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Doc.: „Pe urmele lui Vittorio de Sica" 17.00 Ne vedem la TVR (r) 18.55 Exclusiv în România (r) 20.00 Telejurnal 21.15 Muzici și tradiții în Cișmigiu 22.15 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.10 Film: „Martor din umbră" (coprod., 1999). Cu: Ewan McGregor, Ashley Judd 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.30 La Măruță (r) 12.00 Lecții de viață 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „O dată în viață" (SUA, 1994). Cu: Lindsay Wagner, Barry Bostwick 16.00 Ce spun românii 17.00 Știrile ProTv 18.00 Serial: „Iarna răzbunării" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Eroi de sacrificiu 2" (SUA, 2012). Cu: Sylvester Stallone, Jason Statham 22.30 Film: „Vice" (SUA, 2015) 23.45 Știrile ProTv 0.30 Film: „Ultimul glonț" (SUA, 2012) 2.15-6.15 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Plasa de stele – Răzbunarea vedetelor 22.15 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți (r) 1.30 Observator (r) 2.30 Observator special (r) 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Interviurile Cristinei Țopescu 8.45 Cronica netului (r) 10.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 10.15 Școala.tv 11.30 Focus din inima României (r) 12.10 Cireașa de pe tort 14.00 Focus 14 15.00 Mondenii 16.00 Cronica netului 16.30 Focus 17.00 La TV (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Liceenii" (România, 1987). Cu: Oana Sârbu, Ion Caramitru 22.30-5.45 Reluări.

5.45 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" (r) 6.45 Serial: „În așteptarea dragostei" (r) 8.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 10.15 Film: „Intrigi in Paradis" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Serial: „Trandafirul negru" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Puterea destinului" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-5.15 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.10 Serial: „Prințesa sâbiilor" (r) 9.00 Serial: „Tată de vacanță" (r) 10.00 Documentar 360º – GEO (r) 11.00 La fix 12.00 Telejurnal 12.30 Televiziunea, dragostea mea arhivă 13.20 Serial: „Tată de vacanță" 14.15 Teleshopping 14.30 Cultura minorităților 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Actual pe 2 18.00 Ora de știri 19.10 Natură și aventură (r) 20.10 Film: „Ocolul Pământului în 80 de zile" (partea all-a) 22.00 Telejurnal 22.40 Film: „După ploaie" (SUA, 1999). Cu: Paul Bettany 0.30-6.00 Reluări.

6.30 Film: „Un Cadillac din aur masiv" (r) 8.00 Ce spun românii (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Condamnat pe nedrept" (r) 14.15 Film: „Pe cheI" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Jonglerul" (SUA, 1953). Cu: Kirk Douglas, Milly Vitale 20.30 Film: „Paravanul de fum" (SUA, 2010). Cu: Jaime Pressly 22.30 Film: „Operațiunea Omega" (SUA, 1996) 0.15 Film: „Patriotul" (r) 3.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 30 iulie

7.00 Prețuiește viața! (r) 8.00 Serial: „Micul Dracula" 9.00 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 10.00 Zon@ 10.30 Mașini, teste și verdicte (r) 11.00 Tot ce contează (r) 12.15 Muzici și tradiții în Cișmigiu 14.00 Telejurnal 14.30 Doc.: „Descălecați în Carpați" 15.00 Ora regelui (r) 16.10 Film: „Frenchie" (SUA, 1950) 17.50 Serial: „Toate pânzele sus" 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.15 Film: „Detectiv cu greutate: filiera din Miami" (SUA, 1992) 23.00 Profesioniștii 0.10 Film: „Șapte drumuri de la Apus" (SUA, 1960). Cu: Audie Murphy 1.45-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.00 Serial: „Divă cu greutate" 11.00 Film: „Un monstru la Paris" (SUA, 2011) 13.00 Film: „Laguna albastră" (SUA, 1980). Cu: Brooke Shields, Christopher Atkins 15.15 Film: „Jurat de profesie" (SUA, 1995). Cu: Pauly Shore, Tia Carrere 17.00 Film: „Gâsca nebună" (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Băieți răi" (SUA, 1995). Cu: Will Smith, Martin Lawrence 23.00 Film: „Vinovat și victimă" (SUA, 2009) 1.15-5.45 Reluări.

6.00 Observator 10.00 Chefi la cuțite 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 FanTastic Show 22.00 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți (r) 0.45 Film: „Un colț de Rai" (SUA, 2011). Cu: Gael Garcia Bernal, Kate Hudson, Kathy Bates 2.30 Chefi la cuțite (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniții (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Film: „Cireșarii" (România, 1984) 12.30 Cu lumea-n cap 13.00 Killer Karaoke 14.00 Focus 14 15.00 Apel de urgență (r) 16.00 Film: „Primăvara bobocilor" (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Centrul de control" (SUA, 1998). Cu: Kiefer Sutherland 22.30 Film: „Romanță la birou" (Uniunea Sovietică, 1977) 0.30-5.45 Reluări.

5.45 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" (r) 6.45 Serial: „În așteptarea dragostei" (r) 8.00 Serial: „Sesame Street" (ep. 1,2) 9.15 Serial: „Trandafirul negru" (r) 10.15 Film: „Intrigi in Paradis" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 19.00 Serial: „Regina inimilor" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-5.15 Reluări.

7.15 Teleshopping 8.00 Locuri, oameni și comori (r) 8.30 Cap Compas (r) 9.00 Natură și sănătate (r) 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Călători în lumi paralele" 11.30 Destine ca-n filme 13.00 Deportații (r) 14.10 Film: „Vorbește-mi despre tine!" (Franța, 1979) 16.00 Memorialul Durerii (r) 17.00 Popasuri folclorice (r) 18.00 Telejurnal 19.00 Cantores Amicitiae, o călătorie muzicală de 40 de ani 20.10 Film: „Ocolul Pământului în 80 de zile" (partea a III-a) 22.10 Filmul de artă: „Mona Lisa" (Anglia, 1986). Cu: Bob Hoskins, Cathy Tyson 0.10-6.00 Reluări.

7.15 Ce spun românii 8.15 Film: „Jonglerul" (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „Un Cadillac din aur masiv" (r) 14.15 Film: „Paravanul de fum" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Robbersonii și poliția" (SUA, 1994). Cu: Chevy Chase, Jack Palance 20.30 Film: „Misiunea lui Jesse Stone" (SUA, 2009). Cu: Tom Selleck 22.15 Film: „Fratele" (Japonia, 2000) 0.45 Film: „Misiunea lui Jesse Stone" (r) 2.30 Cine A.M.

DUMINICĂ – 31 iulie

7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinței (r) 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Doc.: „Descălecați în Carpați" 15.00 Politică și delicatețuri (r) 16.10 Seri de vară la Mamaia (r) 18.00 Lozul cel mare 18.35 Doc.: „Brasil, Brasil" 20.00 Telejurnal 21.15 Drumul spre glorie 22.35-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.00 Serial: „Divă cu greutate" 11.00 Film: „Laguna albastră" (SUA, 2005) 13.15 Film: „Jurat de profesie" (r) 15.15 Film: „Zathura: O aventură spațială" (SUA, 2005) 17.00 Film: „Vânătorii de fantome" (SUA, 1984) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Prințul Persiei: Nisipurile timpului" (SUA, 2010) 22.45 Film: „Tentația seducției 2" (SUA, 2000) 0.30-6.15 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Albă ca Zăpada" (SUA, 2001) 11.00 Film: „Un colț de Rai" (r) 13.00 Observator 13.15 Film: „Nord și Sud" (ultima parte) 14.15 Plasa de stele – Răzbunarea vedetelor (r) 16.00 Observator 16.45 FanTastic Show (r) 19.00 Observator 20.00 Film: „Curierul 3" (SUA, 2008). Cu: Jason Statham 22.00 Poftiți pe la noi: Poftiți de vă iubiți (r) 0.30 Temptation Island – Insula iubirii (r) 4.00 Camera Cafe.

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniții (r) 8.15 La TV (r) 8.45 Casa: construcție și design 9.20 Teleshopping 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 14.00 Focus 15.00 Focus Magazin 16.00 Film: „Liceenii" (r) 18.00 Focus 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Trădați în dragoste 0.30 Film: „Creaturi înaripate" (SUA, 2008). Cu: Kate Beckinsale, Dakota Fanning 2.30-5.45 Reluări.

5.45 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" (r) 6.45 Serial: „În așteptarea dragostei" (r) 8.00 Serial: „Sesame Street" 9.15 Serial: „Regina inimilor" (r) 11.30 Serial: „Până la capătul lumii" (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Clona" 15.00 Serial: „Soț de închiriat" 16.00 Serial: „Spune-mi că ești a mea!" 17.00 Serial: „În așteptarea dragostei" 19.00 Serial: „Regina inimilor" 20.00 Serial: „Până la capătul lumii" 22.00 Serial: „Vise de smarald" 23.00 Serial: „Regina" 0.30-5.15 Reluări.

7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Călători în lumi paralele" 11.30 Pasiuni și cariere (r) 12.00 Cap Compas (r) 12.30 A doua emigrare (r) 13.00 Natură și aventură (r) 13.30 Natură și sănătate (r) 14.10 Film: „La capătul liniei" (România, 1982) 16.00 Gustul Moldovei 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leșe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Cercul magic" (România, 1975) 22.10 Film: „Noiembrie, ultimul bal" (România, 1989) 0.10 Interviurile Festivalului Internațional George Enescu 1.10-6.00 Reluări.

7.00 Arena bucătarilor 7.30 Ce spun românii 8.30 Film: „Jonglerul" (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „Paravanul de fum" (r) 14.30 Film: „Robbersonii și poliția" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Privind în urmă" (SUA, 2010) 20.30 Film: „În pat cu dușmanul" (SUA, 1991). Cu: Julia Roberts 22.30 Film: „Colecționarul de oase" (SUA, 1999). Cu: Angelina Jolie 1.00 Film: „În pat cu dușmanul" (r) 2.45 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

COLAJ

OM RĂU LA SUFLET / NOTE LA ȘCOALĂ		CARTOTECI / GREUTATE ÎN NACELĂ		SPECTACOL CU PAIAȚE / A EXISTA		ACORDUL MIRILOR / SITĂ	RODESC STRUGURI / SLĂBIȚI LA FAȚĂ		LAC CU PEȘTI / STRĂBĂTUTE DE RÂURI	
PLECĂRI AFARĂ / DAȚI CU ALIFIE						MONEDĂ ÎN TEHERAN / A DA IMPRESIA				
				TROFEU SPORTIV / ÎNVĂLUIT ÎN MISTER				BLUZĂ CU ALTIȚE / ÎN SIDEF !		
ACREȘTE GOGOȘARII / CARTE DE SUCCES					FELINE CARPATINE / GLAS CE ÎNGANĂ				UNA MAI APARTE	
		ÎMPĂRĂȚIA ÎNGERILOR / UNUL CA NOI				CUTAT PE FAȚĂ / SUNT SUB SUTIMI				
	CUTREMURE DE PĂMÂNT / SPIRITE MALEFICE						MOȘUL CU SOMNUL / A AVEA SPERANȚE			
			O MARE CANTITATE / A FACE UN SALT					ȘUIER DE TREN / MIREAN		
PLOUATE / PRELINSE PE BRAZI / PAT DE SFORI						ARBORE DE ROTARIE / MICUȚUL DIN CUIB				COPACUL CU PUPĂZA
					ȚIPIRE ÎN FOTOLIU / ANDA ADAM					
TRAS DE BOI / INFIMĂ				FEMEI CU CAPUL ÎN NORI						
						A SE AUZI BĂTĂILE INIMII				

Vara

Verificați-vă cunoștințele!

1. Ce se înțelege în general prin vară?
2. Care era zeița grâului și a holdelor din mitologia română, considerată o personificare a verii?
3. Care împărăteasă a construit Palatul de Vară din Beijing?
4. Cărui mare prozator italian îi aparține nuvela (miniromanul) „Vară de neuitat”?
5. Ce compozitor britanic este autorul operei „Visul unei nopți de vară”?
6. Ce pictor român (1880-1962) a pictat mai multe tablouri reprezentând muncile de vară ale țăranilor noștri printre care „Cosași odihnindu-se”?
7. Cine a realizat, în 1961, filmul „Vară și fum” (Summer and Smoke)?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Păsările sunt o clasă de vertebrate homeoterme, adaptate la zbor, cu corpul acoperit de pene și care se înmulțesc prin ouă. 2) Pasărea miraculoasă din mitologia vedică, servind ca vehicul zeului Vișnu, se numea Garuda. 3) Păsările care au fost alungate de Herakles trăiau lângă lacul Stymphalos. 4) Pasărea alegorică din mitologia românească se numește „Pasărea măiastră” sau „Măiastra”. 5) Cartea „Să ucizi o pasăre cântătoare” a fost scrisă de prozatoarea americană Harper Lee (1926-2016). 6) Muzica operetei „Vânzătorul de păsări” aparține compozitorului austriac Karl Zeller (1842-1898). 7) Filmul „Păsările” a fost realizat de Alfred Hitchcock.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Despre frumusețe” ne-au trimis câte 7 răspunsuri corecte următorii cititori: *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Cristina Stamatescu,* Ploiești; *Luminița Popescu* și *Georgeta Ioan,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Dragoș Cristescu,* Arad și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

De asemenea Prof Marin Ștefan din Șimleul Silvaniei a răspuns perfect la întrebările care nu erau formulate de domnia-sa.

Deși suntem în plin sezon de vacanță așteptăm răspunsurile dumneavoastră sperând că nu ne veți uita. *(Irina Stoica)*

Umor

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, un soldat a fost întrebat:

– Ce te-a făcut să te înrolezi în armată?

– M-am înrolat din mai multe motive. Am vrut să-mi slujesc patria, am vrut să lupt contra fascismului, am vrut să construiesc o lume mai bună, demnă de eroii ei, dar motivul principal a fost că m-au înhățat ăștia...

O femeie în vârstă roagă liftierul să o ducă la etajul 99 al hotelului. Cum urca liftul se auzeau tot felul de zgomote ciudate. Albă la față, femeia întreabă:

– Nu schimbați niciodată cablurile la ascensor?

– Ba da, atunci când se uzează, răspunde liftierul.

– Și când știți că s-au uzat?

– Atunci când se rup.

Un avocat era bucuros că fiul său terminase avocatura și astfel putea să-i calce pe urme. Trece ceva timp și avocatul cel tânăr preia cazurile tatălui său, acesta ieșind la pensie. Într-o zi, vine bucuros acasă și îi zice tatălui:

– Tată, știi cazul ăla pe care n-ai putut tu să-l rezolvi în 25 de ani?

– Da, fiule!

– Păi eu l-am rezolvat într-o săptămână!

– Foarte bine, fiule, dar să nu uiți că acel caz te-a ținut pe tine la școală, la liceu, la facultate și mai rămânea și de-o vacanță.

Care e diferența dintre o zână și o vrăjitoare? Câțiva ani de căsătorie.

SUDOKU

jocul săptămânii: 29

		2	8					5
			7			8		
				9	6		2	3
	9	8		6			7	
7								6
	1			5		9	3	
3	8		9	2				
		1			8			
9					3	4		

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 28

1	6	5	4	3	9	7	8	2
9	8	7	6	1	2	5	3	4
2	4	3	5	7	8	9	6	1
6	7	8	3	9	4	2	1	5
4	3	2	1	5	6	8	9	7
5	1	9	2	8	7	3	4	6
8	9	1	7	6	5	4	2	3
3	5	4	8	2	1	6	7	9
7	2	6	9	4	3	1	5	8

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

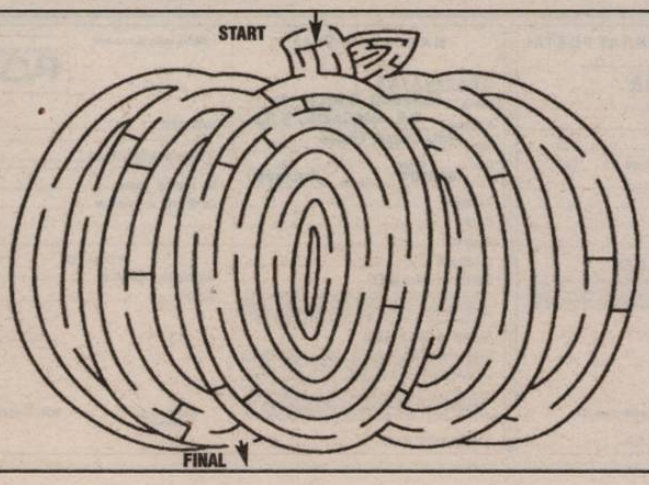

SOLUȚIA INTEGRAMEI „INTERSECȚII”. *ORIZONTAL: T - U - G - D - B - N - FRANTUZOAICA - ALIATE - ROIT - STIR - AICI - PI - AZIL - TAIA - V - ATE - ALAI - URI - C - UITA - MIRE - EA - TAIFAS - NR - IVI - TINTI - O - DUR - IAR - ERES - RIDA - IUTIRI - PIERDE - MISEI.*

Sfaturi practice

Conophytum

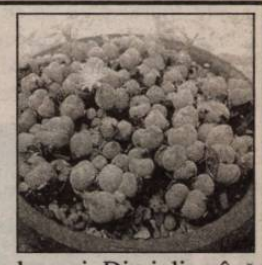

● Este o plantă cărnoasă, originară din Africa de Sud, cultivată mai ales pentru aspectul deosebit al frunzelor care au forma unei inimi de culoare gri-verzui până la albastru.

● Florile se deschid o dată cu apariția soarelui și se închid pe timpul nopții. Culorile variază de la alb, galben, portocaliu, roz, violet sau roșu.

● Se poate planta în ghivece sau vase plate, puțin adânci, într-un amestec de pământ pentru cactuși

● Din mai până în iulie se udă puțin pentru a evita deshidratarea și moartea frunzelor noi. Din iulie până în octombrie se udă doar când pământul este uscat. Din decembrie începe perioada de repaus, când se udă rar și doar dacă temperatura mediului este de peste 15ºC. Dacă se amplasează într-un loc friguros, ferit de îngheț însă, nu se mai udă până în luna martie când se reia pentru a stimula apariția noilor frunze.

● Se poate înmulți dacă în luna iulie se pun butași din frunze noi. Aceștia se lasă să se usuce în locul tăieturii și când formează un căluș se plantează în compost amestecat cu o treime nisip grunjos.

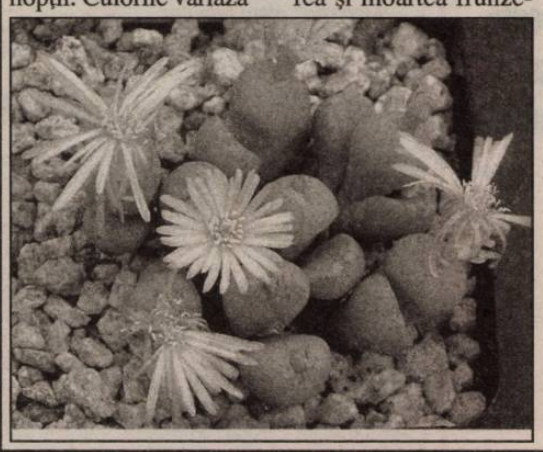

Cât de bine vă cunoaşteţi zodia?

RAC

Continuăm prezentarea celor mai importante caracteristici ale zodiilor cu nativii zodiei Rac, cea de a patra zodie. Intrarea Soarelui în semnul Racului coincide cu Solstiţiul de vară. Etimologic, „solstiţiul" semnifică un moment de oprire a Soarelui în parcursul său prin zodiac. Este un moment în care, simbolic vorbind, se spune că Soarele se opreşte şi „priveşte înapoi" către semnele zodiacale deja parcurse (Berbec, Taur, Gemeni).

Principalele caracteristici

Este un semn de Apă, feminin, un semn cardinal, fiind guvernat de Lună şi se corelează cu verbul „a simţi". Luna este planeta care sporeşte romantismul, diplomaţia, puterea de adaptare, sensibilitatea, memoria, imaginaţia, aptitudinile artistice, dar şi oscilaţia, inconstanţa, instabilitatea, capriciile, tendinţa spre lene.

Nativul Rac are multă imaginaţie, căminul fiind foarte important pentru el. Are nevoie de siguranţă, deoarece se interiorizează foarte repede. Este dominat de sentimente, are presimţiri, îşi aude vocea interioară, iar intuiţia îl avertizează uneori. Creativitatea sa îl poate ajuta să se afirme în domeniul artistic şi are nevoie să fie lăudat. Este grijuliu şi totdeauna gata să dea o mână de ajutor.

Trecutul este cea mai importantă preocupare a nativului Rac, îi este foarte greu să se rupă de acesta, de familie sau să renunţe la anumite tradiţii vechi. Se leagă de amintiri şi colecţionează lucruri de care se ataşează sentimental.

Cum recunoaştem un nativ din zodia Rac?

Starea de spirit schimbătoare a nativului Rac este sincronizată cu schimbările Lunii şi reacţionează la aceeaşi misterioasă influenţă care provoacă fluxul şi refluxul apelor. Totuşi, în ciuda modificărilor de formă pe care le percepem constant, Luna nu se schimbă cu adevărat, este doar o iluzie. La fel şi nativul Rac rămâne acelaşi, cu toate toanele lui fluctuante. Această instabilitate este caracteristica după care putem recunoaşte uşor un nativ Rac. Este extrem de sensibil, poate

cădea într-o tristeţe fără margini, depresiile putând fi mai adânci decât fundul oceanelor.

Bărbatul din zodia Rac nu se confesează niciodată străinilor şi există anumite lucruri pe care nimeni nu le vor afla, nici chiar cei mai buni prieteni ai lui. Este nevoie de mult timp şi răbdare pentru a ajunge să-l cunoaşteţi. Poate fi superficial şi uşuratic, dar şi sensibil şi loial. Pe neaşteptate o încruntare se poate transforma într-un zâmbet blând. Nu încape în îndoială că este un visător romantic şi totuşi destul de raţional şi practic. Renunţă cu greu la controlul asupra celor dragi.

Femeia născută în zodia Rac este greu de descifrat ca o suavă creatură lunară sau ca o zănatecă zglobie. Poate deveni uşor ca o nimfă a mării care vă poate purta dincolo de limitele imaginaţiei. De un singur lucru trebuie să ţineţi cont. Femeia-Rac urăşte să fie criticată, nu suportă să fie respinsă şi profund rănită când este ridiculizată. Trebuie să avem răbdare cu aceasta, deoarece nu este genul care să se confeseze, dar poate foarte bine să asculte confesiunile altora.

Generalităţi

Cuvintele-cheie ale zodiei Rac: sensibilitate, sentiment, ataşament, cămin, familie, rădăcini, romantism, capriciu, instabilitate, intuiţie, copilărie, inconştient, origine, ereditate, imaginaţie.

Sănătate. Starea sa depinde foarte mult de stabilitatea emoţională. De exemplu, o problemă de digestie poate fi un simptom al unui conflict interior. Ar trebui să iasă cât mai mult în aer liber, să facă mişcare. I se recomandă ciclismul, patinajul, joggingul, călăria.

Punctele anatomice sensibile sunt în zona pieptului, stomacul, esofagul. Este predispus la probleme ale aparatului digestiv, ale sistemului limfatic, ale pieptului şi o tendinţă spre obezitate. Alimentaţia ar trebui să fie cât mai naturală, fără prea multă procesare. Să evite consumul produselor lactate, grăsimile animale şi alcoolul.

Compatibilităţi. Are relaţii bune cu nativii zodiilor de Apă - Scorpion, Peşti – şi cu cei născuţi în zodii de Pământ – Fecioară şi Taur. Mai puţin cu nativii zodiei Capricorn, zodie diametral opusă Racului. Cele mai deficitare relaţii sunt cu nativii zodiilor Balanţă şi Berbec.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Jurnalismul clasic în luptă cu jurnalismul în reţea ■ Operaţiunea „Furie Urgentă" ■ Sucre – vechea capitală boliviană ■ Cele 5 rituri tibetane ■ Afacerea blestemelor ateniene ■ Captivi în plasa trecutului ■ Cinefili, vi se pregăteşte ceva!

Ce spun astrele

HOROSCOP
25-31 iulie 2016

BERBEC 21.03-20.04

Veţi dori să vă bucuraţi de intimitate, însă constataţi că nu prea aveţi timp pentru asta. Preocupările legate de casă şi de familie vă iau foarte mult timp. Redecoraţi, rearanjaţi mobila şi achiziţionaţi obiecte utile. Vreţi să faceţi casa mai atractivă pentru toată lumea.

TAUR 21.04-21.05

În aceste zile vă simţiţi iubiţi şi norocoşi. Poate pentru că cei dragi vă înconjoară cu drag şi vă dau mai multă atenţie. Poate şansa vă surâde de aproape şi întâlniţi persoana iubită pe care o căutaţi de atâta vreme... Cine ştie, esenţialul este să nu vă descurajaţi.

GEMENI 22.05-21.06

Simţiţi o anume tensiune în jurul dumneavoastră, însă trebuie să priviţi relaţiile mai apropiate cu mai multă detaşare. Dacă vă încrâncenaţi doar pe câştiguri nu o să mai aveţi suficient timp şi pentru cei dragi. Au nevoie de dumneavoastră chiar dacă nu o spun...

RAC 22.06-21.07

Soarele se află încă în zodia dumnevoastră şi vă dă suficientă energie. Este un moment excelent pentru a vă schimba garderoba. Poate mergeţi la cumpărături cu unul dintre cei mai buni prieteni. Sigur o să fie sincer şi vă va da sfaturile potrivite.

LEU 22.07-22.08

Vă faceţi planuri de viitor însă nu vă decideţi încotro să porniţi. Poate aţi lăsat prea multe lucruri nerezolvate, vorbe nespuse sau afaceri neîncheiate. Oricum, indiferent de ce veţi hotărî, ar fi indicat să citiţi întâi în adâncul sufletului şi apoi să decideţi.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Sunteţi obligaţi să participaţi la câteva evenimente sociale de la care nu puteţi lipsi. Nu vă strică să mai socializaţi ca să nu vă simţiţi singuri. În ultima vreme, tendinţa a fost de izolare şi nu este chiar în regulă pentru dumneavoastră.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Starea de bine pe care o resimţiţi se emană prin toţi porii. Îi binedispuneţi şi pe cei din jur şi se pare că nimic nu vă schimbă dispoziţia. Cineva apropiat vă cere câteva sfaturi pentru a-şi redecora casa. Oricum, ideile dumneavoastră îl va uimi. Sunteţi în formă...

SCORPION 23.10-21.11

Aveţi posibilitatea să descoperiţi noi căi de a vă extinde lumea în care trăiţi şi experienţa de viaţă, chiar dacă nu călătoriţi aşa de mult cum v-aţi dori. O puteţi face prin intermediul cărţilor şi al filmelor. Puteţi alege să mergeţi undeva, într-un loc unde vă simţiţi bine. Poate la un restaurant tradiţional.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Deşi vă confruntaţi cu ceva probleme financiare, în aceste zile romantismul vă acaparează toată atenţia. Mare atenţie la accesarea fondurilor bancare. Aveţi tendinţa de a cheltui mai mult decât este necesar. Este bine să păstraţi o rezervă.

CAPRICORN 22.12-19.01

Vă simţiţi mult mai obosiţi ca de obicei şi nu ar trebuie să neglijaţi nevoia organismului de somn şi de odihnă. Relaţiile cu cei din jur sunt destul de echilibrate şi va fi uşor pentru dumneavoastră să vă exprimaţi afecţiunea.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Vacanţe, romantism şi momente amuzante sunt trăite de curând, însă este momentul să vă pregătiţi de muncă. Pe măsură ce vă apucaţi de treabă veţi simţi nevoia unei îmbunătăţiri a stilului de viaţă şi de hrană. Se pare că trebuie să depuneţi mult efort pentru a fi perfecţi, nu?

PEŞTI 19.02-20.03

Aveţi toate şansele să mergeţi în vacanţă sau măcar să evadaţi undeva în weekend, deoarece prioritatea dumneavoastră este chiar propria persoană. Trebuie să aveţi mai multă răbdare cu membri familiei pentru a menţine pacea. Nu e greu, vă trebuie mai multă voinţă.

Nativul săptămânii: **VLADIMIR K. ZWORYKIN** (29.07.1888 – 29.07.1982)

A fost un inventator rus, inginer şi pionier al tehnologiei de televiziune. Acest nativ al zodiei Leu este numit părintele televiziunii. A inventat iconoscopul, un dispozitiv de transmisie care a devenit precursorul camerei moderne de televiziune, precum şi cinescopul, un dispozitiv de recepţie, aproape identic cu tuburile de televiziune utilizate în prezent.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa poştală de expediere) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeteana

SERIE NOUĂ - 1308 ● ANUL LIX ● 28 IULIE 2016 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 30 (3058)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

CÂND MUZELE TAC

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Lecţie de vacanţă

Dosarele frumuseţii

Gene seducătoare

Terapii complementare

Cele 5 RITURI TIBETANE

«Poţi închide ochii, dar nu poţi stinge Soarele!»

Nicolae Iorga

Jurnalismul clasic în luptă cu

JURNALISMUL ÎN REŢEA

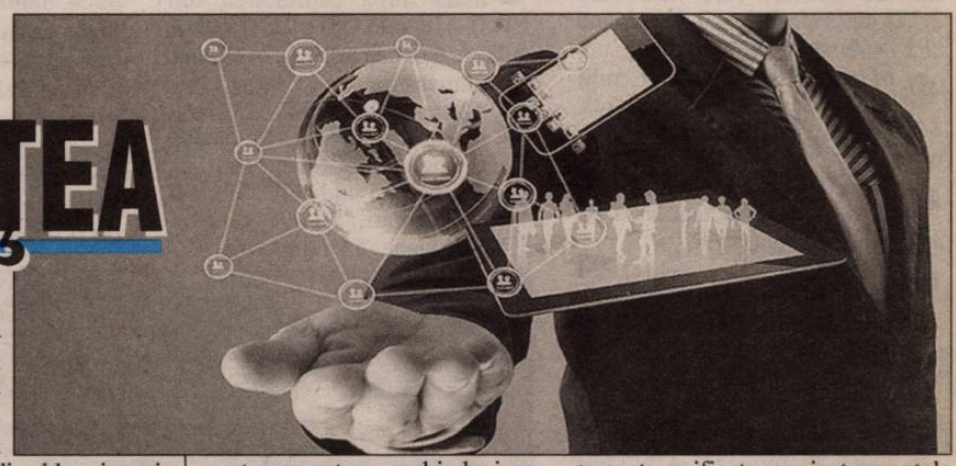

Jurnalismul are o istorie veche în Europa, dar statutul său a fost nevoit să facă faţă unor provocări extrem de puternice: prima a fost la mijlocul anilor 50 ai secolului al XX-lea, o dată cu răspândirea televiziunii, a doua după anul 2000, o dată cu apariţia internetului şi a presei online. Acum, ca şi în anii 50-60, experţii prevăd dispariţia presei tipărite în favoarea presei digitale ajutată de internet.

Astăzi, tot mai multe voci autorizate, una ar fi Institutul Reuters, dè pildă, prezic intrarea într-un con de umbră a presei tipărite pe hârtie, numită generic jurnalism clasic, promovând prin dezbateri direcţionate noul gen de jurnalism numit online, digital, adică acela tot mai răspândit prin internet şi apoi numeroasele medii de socializare cum ar fi Facebook. Aşadar, indiferent dacă ne place sau nu, jurnalismul clasic, cu toată zestrea lui seculară, a calităţilor de tot felul, îşi dă duhul în favoarea nou-născutului: jurnalismul online. Sigur, presa tipărită este ajutată să moară, cu bună ştiinţă, cele mai frecvente cauze fiind cele economice: nu mai sunt bani, nu mai sunt cititori, nu mai e rentabilă etc.

Toate aceste motive economice sunt un pretext pentru a o îngropa, deoarece jurnalismul online este mai ieftin, dar şi pentru că este mai uşor de supravegheat. Şi astfel, calitatea unui jurnalism profesionism este sacrificată de dragul unui jurnalism de amatori, în care opiniile capricioase, nerumegate, pline de informaţii aberante, neverificate, devin un stindard al „dreptului la informare" al cetăţenilor. Care în realitate nu este decât „dreptul la dezinformare".

Şi în locul unor politici care să susţină jurnalismul de calitate, cel clasic, pentru un adevărat şi consistent „drept la informare", sunt oferite raţionamente de genul „salvarea acestei bresle (jurnalismul clasic, n.a.) poate veni, aparent paradoxal, din îmbrăţişarea acestei schimbări (jurnalismul online, n.a.), şi nu din lupta împotriva lui". Raţionamente *pro domo*, în favoarea jurnalismului în reţea! Şi ce ar însemna „jurnalism în reţea"? Opiniile exprimate de Anja Kröll, şefa unui departament al cotidianului austriac *Salzburger Nachrichten*, sunt promovate cu braţele deschise, pentru că servesc cauzei, într-un studiu publicat de *Institutul Reuters*.

„Presa tradiţională se află în mijlocul unei curse nebune într-un *montagne russe* scăpat de sub control. Presa clasică înregistrează pierderi de audienţă, profit şi atenţie din partea publicului". Soluţia ar fi colaborarea între jurnalist şi publicul său, şi asta defineşte conceptul de „jurnalismul în reţea", susţine Kröll. Adică o colaborare în care profesioniştii din domeniu „colaborează cu publicul larg pentru a obţine produse media de calitate. O astfel de colaborare include relatările primite din partea publicului, interactivitate, *open sourcing*, apelul la portaluri deschise unde poate contribui oricine, aşa cum este Wikipedia, blogging şi nu în ultimul rând comunicarea permanentă prin intermediul reţelelor de socializare".

Pentru a-şi justifica existenţa, unii bloggeri descoperă America, devin vocali, ţinând sus steagul jurnalismului online. Unii cred că „mulţi oameni nu mai doresc să rămână nişte simpli consumatori de presă care aşteaptă acasă, aşezaţi confortabil, în fotolii, jurnalul de seară pentru a afla ce mai este nou. Ei doresc să îndeplinească roluri active şi să participe la crearea şi diseminarea de conţinut media".

Acum se face *lobby* pentru ca presa tipărită să dispară (se salvează pădurea, nu?), şi pentru a-i lua locul un jurnalism haotic, capricios, cu surse anonime, imposibil de verificat, născător de confuzie, impostură şi manipulare (de mii de ori mai puternică decât cea a presei clasice, tipărite). Această abordare, oricât de „democratică" şi „corectă" ar părea, trimite totuşi la utopii precum cele descrise de George Orwell sau Ray Bradbury, primul în romanul *1984*, al doilea în nuvela *Fahrenheit 451*.

Breaking news cu orice preţ

Numai că, admiţând că există „jurnalişti de calitate" în mediul online cum pot fi verificate sursele de informare a unui public amator, pasionat de Facebook, de pildă, ale cărui informaţii şi surse nu pot fi identificate şi verificate? Doar de dragul unor ştiri de „breaking news"? În acest caz putem vorbi de jurnalism de calitate?

Există nişte preocupări, nu ştim cât de uşor şi real ar putea fi aplicate, şi în acest domeniu al „controlului de calitate" în lumea digitală, a jurnalismului în reţea. După cum relatează Agerpres, ar intra în discuţie o nouă etică a jurnalismului în reţea, una „direcţionată spre jurnaliştii care se confruntă cu proliferarea informaţiilor neverificate sau de-a dreptul mincinoase publicate cu uşurinţă în mediul online". Culmea este că, deşi se ştie că foarte multe dintre informaţiile publicate online nu sunt adevărate, ziarele şi alte medii de presă folosesc în continuare Facebook ca pe un valoros instrument de cercetare, ceea ce devine aberant chiar şi din prisma „dreptului la informare", devenit dezinformare cu bună ştiinţă. Jurnalismul online doreşte să devină aidoma iubitei disperate care spune „minte-mă, dar minte-mă frumos"!

Apoi „redacţiile de ştiri ar trebui să dispună de un set de instrucţiuni şi de proceduri despre cum să folosească astfel de informaţii înainte să se producă vreun dezastru sau eveniment ce poate fi folosit drept breaking news". Există vreo soluţie în acest caz? Aflăm că unele redacţii de ştiri care oferă informaţiile publicului larg imediat ce sunt disponibile, fără a fi verificate, au adoptat citarea cu exactitate a sursei, avertizându-şi publicul că informaţia nu este încă verificată". Pentru asta mai e nevoie şi de un public avizat, capabil să discearnă „credibilitatea unei informaţii", lucru mai greu de găsit la consumatorii online!

La BBC News, a apărut un *„hub"* pentru ştirile şi informaţiile provenite de la publicul larg, în cadrul cărora informaţiile adunate sunt verificate cu instrumentele clasice ale jurnalismului – contactul telefonic sau intervievarea martorilor.

Această abordare produce informaţii noi şi de încredere". Abordarea e interesantă, numai că sunt companii mai mici de presă care nu dispun de un număr suficient de ridicat de jurnalişti bine pregătiţi şi cu experienţă pentru a verifica astfel de informaţii. Chiar şi lăudata conlucrare dintre jurnalişti şi public, scoasă în faţă de adepţii „jurnalismului în reţea" ridică probleme financiare, asta deoarece necesită investiţii într-o infrastructură menită să asigure credibilitate vectorului de presă.

Asta în condiţiile în care, în prezent, atât furnizorii, creatorii de presă, cât şi consumatorii de presă, se confruntă cu o supraîncărcare informaţională. „Oamenilor le place să folosească siteurile de socializare dar *nu au neapărat şi încredere în conţinutul pe care-l găsesc acolo"*, sunt de părere unii analişti. Dar poate că realitatea este cu totul alta: fanii reţelelor de socializare, care citesc ştiri online şi nu presă tipărită, **au o încredere totală în presa online** şi asta tocmai din lipsa discernământului cauzată şi de nivelul de instruire, mult scăzut!

Mai degrabă ar putea exista **două** categorii între consumatorii de ştiri: una instruită, peste 50 de ani, care preferă presa clasică, tipărită, necontaminată de internet şi alta, formată din publicul tânăr, până în 40 de ani, fără prea mult discernământ, gata să digere orice ştire online pentru a o disipa apoi prin reţelele de socializare. Jurnalismul în reţea se naşte sub ochii noştri, dar va dispărea jurnalismul clasic, presa tipărită? Strategiile viitorului vor oferi răspunsul pe care nimeni nu-l aşteaptă.

5 948427 000126 30

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Când muzele tac...

De fapt, vechiul dicton latin se referea la tăcerea armelor atunci când muzele vorbesc. Drama zilelor noastre face însă ca armele să fie din zi în zi mai zgomotoase, acoperind cu „lătratul" lor cântecele armonioase ale muzelor. Deloc întâmplător, în toată această nebunie riguros controlată, industria militară a ajuns cea mai profitabilă afacere de pe o planetă tot mai vulnerabilă. O spun foarte clar şi cifrele următoare, care conturează o cursă a înarmărilor fără precedent, o alergare oarbă către moarte, poate chiar către extincţia finală a speciei umane.

● ***Turcia*** cheltuieşte anual 18,2 miliarde USD, având 410,5 mii de militari care deservesc 3.778 de tancuri, 1.020 de avioane şi 13 submarine militare.

● ***Marea Britanie***: 60,5 mld USD, 146,6 mii de militari, 407 tancuri, 936 avioane, 10 submarine.

● ***Italia***: 34 mld USD, 320 mii de militari, 586 tancuri, 760 avioane, 6 submarine.

● ***Coreea de Sud***: 62,3 mld USD, 624,4 mii de militari, 2.381 tancuri, 1.412 avioane, 13 submarine.

● ***Franţa***: 62,3 mld USD, 202,7 mii de militari, 423 tancuri, 1.264 avioane, 10 submarine.

● ***India***: 50 mld USD, 1.325 mii de militari, 6.464 tancuri, 1.905 avioane, 15 submarine.

● ***Japonia*** (ţară rămasă fără armată după capitularea din 1945): 41,6 mld USD, 247,1 mii de militari, 678 tancuri, 1.613 avioane, 16 submarine.

● ***China***: 216 mld USD, 2,333 milioane de militari, 9.150 tancuri, 2.860 avioane, 67 submarine.

● ***Rusia***: 84,5 mld USD, 766 mii de militari, 15.398 tancuri, 3.429 avioane, 55 submarine.

● ***SUA***: 601 mld USD, 1,4 milioane de militari, 8.848 tancuri, 13.892 avioane, 72 submarine.

Este doar vârful unui aisberg ce se poate dovedi, în orice moment, instrumentul fatal al Apocalipsei. Nu am trecut pe listă miliardele de arme comune sau ultrasofisticate, monştrii oceanici numiţi portavioane militare, fabuloasa şi oculta industrie de cercetări militare, domeniul armamentului nuclear ş.a.m.d. Şi atunci, oare se mai poate întreba cineva de ce pe planeta Pământ mor oameni de foame şi de sete, de ce boli ucigătoare, cunoscute de zeci şi sute de ani, nu-şi află leacul, de ce populaţii întregi supravieţuiesc într-o mizerie şi sărăcie cruntă?

Şleahtă

Să vorbim corect!

Cu toţii cunoaştem sensul acestui cuvânt cu sens peiorativ. Doamna B.R. din Slobozia ne întreabă însă dacă substantivul respectiv nu a avut iniţial şi un alt sens.

Întrebarea domniei-sale este perfect justificată. În Evul Mediu, şleahta era nobilimea mică şi mijlocie poloneză. Cei mai mulţi erau înrolaţi în cavalerie, formau „şleahta" şi toţi aceşti şleahtici deveniseră cunoscuţi pentru raidurile lor în ţările române, în special în Moldova.

Cum poporul nostru poate fi acuzat de anumite defecte – ca oricare popor – dar în niciun caz de de lipsă de umor, cum apărea pe uliţă o adunătură pestriţă, oamenii spuneau „trece şleahta". În felul acesta cuvântul a căpătat sensul de astăzi, cel vechi fiind întâlnit numai în literatură şi în manualul de istorie. *(I.S.)*

Aerul care ucide lent

Poluarea aerului exterior va cauza, din prezent până în anul 2060, între 6 şi 9 milioane de morţi premature şi va costa (concedii de boală, tratamente medicale suplimentare, scăderea randamentului agricol etc.) peste 1% din PIB-ul mondial, adică aproximativ 2.300 de miliarde de euro, în fiecare an!

Halucinantele estimări au fost făcute publice de Simon Upton, directorul de mediu al OCDE (Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică), care a declarat: „Numărul vieţilor scurtate din cauza poluării aerului este deja terifiant, iar potenţiala sa mărire în deceniile următoare e înfricoşătoare. Dacă nici acesta nu e un motiv suficient pentru a reacţiona, respectivul raport indică faptul că inactivitatea va avea şi un cost economic substanţial. Ar trebui însă ca noi să împiedicăm prin orice mijloace ca asemenea proiecţii sumbre să devină o realitate."

Conform unor statistici similare, la nivelul anului 2010, acelaşi fenomen de poluare atmosferică a stat la originea a peste 3 milioane de decese premature, persoanele în vârstă şi copii fiind cele mai vulnerabile categorii de victime. Cele mai mari creşteri ale mortalităţii cauzate de aerul poluat s-au înregistrat în China, India şi Coreea de Sud. *Quo vadis hominis?*

Starea de veghe

Corida cu oameni

Spectacolul plin de cruzime, la care fiinţa umană îşi exhibă cu vădită plăcere atavismul de obicei ascuns în subconştient, spectacol descris cu o voită „delicateţe" de magistralul Hemingway, încă mai cucereşte poftirile necizelate ale multor semeni, astfel că lupta cu taurii dinainte condamnaţi la o ucidere lentă, chinuitoare, a rămas prilej de sărbătoare (!) în ţara de baştină a acestui gen de manifestări primitive – Spania.

Manifestările tradiţionale ce includ şi dezlănţuirea mulţimii, care pare a-şi pierde pentru o vreme uzul raţiunii, împotriva bovinelor eliberate pe străzile arhipline, au drept bilanţ pentru 2016 cel puţin 67 de răniţi mai mult sau mai puţin grav, persoane împunse de tauri, faţă de 37 în 2015. Pe lângă aceste incidente absolut logice şi, probabil, pe deplin asumate de participanţii la cursele demente de pe străzile oraşului, la autorităţile locale au fost depuse peste 16 plângeri pentru hărţuire sexuală şi violuri. O dovadă în plus, dacă chiar mai era nevoie, a faptului că unii semeni ai noştri sunt în realitate cele mai abjecte creaturi terestre, a căror conştiinţă nu a ieşit din tenebrele primitivismului.

* * *

În fiecare an, începând din Evul Mediu, între 6 şi 14 iulie, sute de mii de oameni se adună la San Fermin pentru a asista sau a participa la „fiesta" ce are drept atracţie centrală corida, adică uciderea ritualică de tauri. În dimineaţa zilei de 9 iulie, o franţuzoaică în vârstă de 22 de ani a fost violată în toaleta unui parking. Câteva ore mai târziu, cinci derbedei au fost reţinuţi pentru un delict similar, pe care l-au filmat cu telefonul mobil. Iar bulgărele de zăpadă s-a rostogolit mai departe. Oare cine se va fi distrat la această coridă cu oameni paşnici? .

Distracţie, moarte, violuri

Ca mai mereu, acţiunile negative şi malefice ale oamenilor se întorc totuşi împotriva creatorilor lor, prin efecte care doar par a nu avea o legătură directă cu atrocităţile inventate pentru distracţia mulţimii. Iar acest aspect derivă întotdeauna din acelaşi comportament uman patologic. Anul acesta, mai mult ca în alte dăţi, serbările de la San Fermin (Pamplona, nordul Spaniei) au înregistrat nu numai multe zeci de răniţi în urma stupidelor confruntări stradale cu taurii aduşi în pragul turbării, ci şi violenţe greu de explicat raţional comise de oameni contra oamenilor.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**